Ramtha

İNSANLIK TARİHİ

İkinci Kısım

KADİM BİLGELİK İNCİSİNİ YENİDEN KEŞFETMEK

AKAŞA®

Ramtha

İNSANLIK TARİHİ

İkinci Kısım

KADİM BİLGELİK İNCİSİNİ YENİDEN KEŞFETMEK

Çeviren:
Semra Ayanbaşı

AKAŞA®

Kitabın Orijinal Adı:
A MASTER'S REFLECTION ON THE HISTORY OF HUMANITY
Part 2: Rediscovering The Pearl of Ancient Wisdom

Copyright © JZ Knight 2001, 2019
Bu Kitabın Türkçe Yayın Hakları,
Akaşa Yayın Dağıtım Tanıtım Ltd. Şti.*'ne aittir.*

Bu çeviri Ramtha tarafından verilmiş özgün bir öğreti olan İngilizce, gözden geçirilmiş baskıya dayanmaktadır; kaçınılmaz olarak mesajın bir bölümü çeviride kaybolmuş olabilir.

Bu kitabın tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, JZK, Inc'nin bir bölümü olan JZK Publishing'in ve Akaşa Yayınları'nın yazılı izni olmadan fotokopi, ses kaydı ya da herhangi bir bilgi depolama sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik hiçbir şekilde yeniden üretilemez ya da aktarılamaz.

Bu kitabın içeriği JZ Knight'ın ve JZK, Inc'nin izniyle, ABD Copyright Ofisi'ne tarafından tescil edilmiş bir dizi manyetik kayıt olan Ramtha Diyalogları®'na dayanmaktadır.

Ramtha®, Ramtha Dialogues®, C&E®, Consciousness&Energy®, Field work®, The Tank®, Blue Body®, Twilight®, Torsion Process®, Neighborhood Walk®, Mind As Matter®, Create Your Day®,Become a Remarkable Life®, The Grid®, Analogical Archery℠ ve Gladys®, JZ Knight'ın tescilli markalarıdır ve onun izniyle kullanılmıştır.

Ramtha'nın öğretileri hakkında daha fazla bilgi için şu adrese başvurabilirsiniz: Ramtha's School of Enlightenment, PO Box 1210, Yelm, WA 98597, USA. www.ramtha.com

Kapak Tasarımı: *Dilara Arın*

Basım: *Avcı Ofset / Matbaa Sertifika No:12001*
Davutpaşa Cad. İpek İş Merkezi No:2/13 Topkapı İstanbul
Kapak Basımı: *Karadeniz Basım Ltd. Şti.*
Cilt: *Evren Ciltevi*
Yayıncılık Sertifika No:44354
ISBN:978-605-9262-16-3

AKAŞA
Yayın Dağıtım Tanıtım Tur. Dış Tic. Ltd. Şti.
Lamartin Cad. No:40 Asma Kat Taksim - İstanbul
Tel: (0212) 235 99 73 Fax: 235 99 70 (www.akasa.com.tr)
Birinci Basım - İstanbul 2019

"Diğerlerinin olduğu gibi, sizin durumunuzda da, siz okur-yazar olduktan ve kentlerin gerektirdiği tüm diğer kaynaklara sahip olduktan sonra, yine gökten bir tufan geldi. O her yeri kapladı ve geride sadece cahil ve kültürsüz insanlar bıraktı. Siz tekrar küçük çocuklar gibi oldunuz, kadim zamanlarda burada ya da kendi bölgenizde bulunan hiçbir şeyi bilmez oldunuz.

Ve böylece, Solon, senin halkının soyuyla ilgili az önce yaptığın açıklama sadece bir çocuk masalı gibidir. Her şeyden önce, senin halkın tek bir tufanı hatırlamaktadır, oysa daha önce birçok tufan yaşanmıştır."

- Platon
Timaeus

İÇİNDEKİLER

Teşekkür / 9

GERÇEK KÖKENİMİZİ VE DOĞAMIZI UNUTMAK
Birinci Bölüm Üzerine Açıklayıcı Bir Yazı / 11
Alternatif Olasılık Âlemlerine Açılan Kapı / 11
Ramtha, Çağdaş Düşünüşe Bir Meydan Okuma / 13
Benliği Fethetme Destanı / 14
Kadınların Köleleştirilmelerinin Trajik Sonuçları / 17

BÖLÜM 1
RAMTHA'NIN ZORBALIĞA KARŞI SAVAŞI VE KADINLARİN KÖLELEŞTİRİLMELERİ TRAJEDİSİ / 21
Atlantis'in Savaşı ve Lemuryalıların Göçü / 22
Ram'ın Müthiş Günü / 29
Ebedi Ölüm Laneti / 33
Pers İmparatorluğu'nun Kökleri / 40
Kadınların Köleleştirilmeleri Trajedisi / 47

UYGARLIĞIMIZIN GELECEĞİ DÜNYANIN İÇİNDE BULUNMAKTADIR
İkinci Bölüm Üzerine Açıklayıcı Bir Yazı / 63
İnsanlık Göründüğünden Daha Fazlasını İçermektedir / 63
Kayıp Bir Çağın Kalıntıları / 64
Temas Kurmak / 65

BÖLÜM 2
DÜNYA'NIN MERKEZİNDEKİ YAŞAM / 69
İç Dünya Halkı / 70
İçi Oyuk Dünya / 72
Kadim Bir Uygarlığın Kalıntıları / 77
Gizli Kapılar, Atlantisliler ve Piramitler / 78
Kuzey Işıkları ve Bermuda Şeytan Üçgeni / 83
UFO Bağlantısı / 84

Atların Tekâmülü - Tek Boynuzlu Atlar / 90
Dünya'nın Merkezine Gitmek / 91

ÇAĞDAŞ BİLİMDE BİR BOŞLUK
Üçüncü Bölüm Üzerine Açıklayıcı Bir Yazı / 97
Tarihin ve Bilimin Tatmin Edici Olmayan Açıklamaları / 97
Yaşam Kıvılcımı - Kutupluluk İçermeyen Enerjiyi Aramak / 99

BÖLÜM 3
MISIR'IN PİRAMİTLERİ / 103
Giza'nın Büyük Piramitlerinin İnşası / 104
Yeraltı Tünelleri ve Odaları / 109
Piramit Yapısının Ardındaki Bilim / 112
Tanrısallığımızın Kalıcı Bir Kanıtı / 113
Bedenin Korunması ve Zihnin Güçlendirilmesi / 116
Bir Piramidin Altında Tefekküre Dalmak / 118
Bedenin Şifa Sürecinin Güçlendirilmesi / 121

TANRI'NIN GERÇEK SESİ YARATMA DÜRTÜSÜDÜR
Dördüncü Bölüm Üzerine Açıklayıcı Bir Yazı / 125
Kendi İçinde Bölünmüş Bir Ev / 125
Akıl ve Mantıktan Ayrılmak / 126
Aletlerimizi ve Mekanizmalarımızı Yeniden Düzenlemek / 129

BÖLÜM 4
FİRAVUN RA-TA-BİN VE MISIR'IN ÖLÜMSÜZLÜK SIRRI / 133
Bölünmüş Beyin, Kendi İçinde Bölünmüş Bir Ev / 134
Ölümsüz Geni Aramak - Din ve Bilim Arasındaki Savaş / 146
Ra-Ta-Bin'in Tanrılara Cüretkâr Söylevi / 152
Bilimin Beşinci Boyutu Keşfetmesi / 163

TEK GERÇEK TANRI'NIN ADI - BENLİĞİNİZ
Beşinci Bölüm Üzerine Açıklayıcı Bir Yazı / 169
Kutsal Kitap'taki Ayetlerin İncelenmesi / 169
Arkeolojik Kanıt ve Musa'nın Gerçek Kimliği / 173

Tekâmüle Karşı Bir Direniş Savaşı / 180

BÖLÜM 5
SAVAŞ VE İNTİKAM TANRISI YEHOVA / 185
Tanrıların Savaşı - Yehova, Yeh-we ve İd / 186
Ahit Sandığı / 190
Tanrı'nın Seçilmiş Halkı / 192
Mısır'a Karşı Savaş / 194
On Üçler Konseyi ve İsa / 204
Yehova Asla Bir İnsan Olmadı / 207
Ceza Tanrısı ve Sevgi / 210
Kölelik ve Korkudan Sevgiye: Yeni Bir Gökyüzü ve Yeni Bir Dünya / 212
Tanrı Olduğunuzu Nasıl Bilirsiniz? / 217

GERÇEK VE UYGULANABİLİR BİR BİLGELİK ÖĞRETİSİ
Altıncı Bölüm Üzerine Açıklayıcı Bir Yazı / 233
Erkeklerin Özgürlüğü - Kadınların Özgürlüğünün Öbür Yüzü / 233
Popüler Bilgeliğin Ardındaki Bilim / 234
Lineer Fiziğin Kuşkuculuğu / 235

BÖLÜM 6
ÇAĞDAŞ ZAMANLARDA AYDINLANMA / 239
Altın Bir Dostluk / 240
Tutum Her Şeydir / 256
Albert Einstein, Newton Fiziği ve Kuantum Öngörülemezlik / 267

AYDINLANMA ÇAĞI
Yedinci Bölüm Üzerine Açıklayıcı Bir Yazı / 281
Yetersiz Bir Ufuk Sağlayan Kusurlu Bir Varsayım / 281
Tarihçi, Filozof ve Bilimci Olmanın Önemi / 282
Süper Bilinç - Yeni Bir Farkındalığın Doğuşu / 284

BÖLÜM 7
RÜYAYI TEKÂMÜL ETTİRMEK - YARATIMIN SONRAKİ AŞAMASI / 287
Benim Öğretilerim Siyasi Bir Komplo Değildir / 288
Gelişmiş Bir Uygarlığın Anısı: Mısır'ın Kanatlı Firavunları / 291
Ölümsüzlük Rüyasını Görmek / 297
Süper Bilinci Anlamak / 300
Yerküre Değişiklikleri, Doğa ile Eşzamanlılık İçinde Bir Tekâmül / 306

BİTİRİRKEN:
AYDINLANMANIN ŞAFAĞINDAKİ İNSANLIK / 313

SONUÇ:
AYDINLANMANIN ŞAFAĞINDAKİ İNSANLIK / 315
Dünya'nın Damında, Terra Üzerinde Yeni Bir Gün / 316

Sonsöz: Ramtha'nın Öğretilerine Giriş: Bilgi, Deneyim ve Bilgelik / 323
Ramtha'nın Seçilmiş Terimler ve Disiplinler Sözlüğü / 332
Kaynakça / 335
Bibliyografya / 336
Ramtha'nın Aydınlanma Okulu Hakkında / 341

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1: Yedi Bilinç ve Enerji Düzeyi / 101
Şekil 2: Beyin ve Gözlemci Etkisi / 139
Şekil 3: Yedi Mühür: İnsan Bedenindeki Yedi Bilinç Düzeyi / 140
Şekil 4: Ramtha'nın Güneş Sistemi Modeli / 148
Şekil 5: Çoklu Gözlem Noktaları Abajuru / 202
Şekil 6: Çift-Yarık Deneyi / 238

TEŞEKKÜR

Bu kitabın ortaya çıkmasına yardımcı olan herkese içtenlikle teşekkür ederiz. Bu, Üstat Öğretmenimiz Ramtha'ya ve onun sözlerine duyduğumuz ortak sevginin ilham verdiği zor bir ekip çalışmasıydı.

Ramtha'nın orijinal sözlerini yazıya döktüğü için Debbie Christie'ye teşekkür etmek isteriz. Metni düzeltme ve yayına hazırlama çalışması ve Üstat'ın sözlerinin saflığını koruma gayretinden ötürü Patricia Richker'e teşekkür ederiz. Bu kitabın ve Ramtha'nın Sözlüğü'nün yaratılmasına ve yayına hazırlanmasına yardımcı olan ve Ramtha'nın özellikle rica ettiği gibi, kitabın her bölümü için açıklayıcı bir yazı yazan Jaime Leal-Anaya'ya özellikle teşekkür ederiz. Verdikleri ilhamla, bölüm başlarında Ramtha'nın mesajının özünü görsel olarak ifade etmemize yardımcı olan ressam Noel Sagrera ve Melissa Peizer'a da teşekkür ederiz.

Hepsinin üzerinde, Büyük Çalışma'ya olan sarsılmaz adanışından ötürü JZ Knight'a ve öğretilerini, onları işitmek ve kendilerini aşarak aydınlanmak isteyen herkese sunan Ramtha'ya teşekkürlerimizi ve sevgimizi sunmak isteriz.

GERÇEK KÖKENİMİZİ VE DOĞAMIZI UNUTMAK

BİRİNCİ BÖLÜM ÜZERİNE AÇIKLAYICI BİR YAZI: RAMTHA'NIN TİRANLIĞA KARŞI SAVAŞI VE KADINLARIN KÖLELEŞTİRİLMELERİ TRAJEDİSİ

Alternatif Olasılık Âlemlerine Açılan Kapı

Ramtha'nın zamana ve uzaya hâkim olma iddiasının ardındaki bilimsel olasılık nedir? Onun bize sunduğu öykü ne kadar güvenilir ve doğrudur? O sadece bir mit ya da eğlence midir, yoksa o insan ırkının -insan ve onun tarihi hakkında bilimde ve dinde bulduğumuz birçok yanıtlanmamış veçheyi aydınlatan- bir tablosunu mu sunmaktadır?

Carl Jung'un kolektif bilinçdışı, arketiplerin gizemli doğası ve bilinçaltı zihin[1] hakkındaki öncü fikirleri klasik fiziğe açıkça meydan okuyan psikoloji alanlarıdır. Onlar klasik fiziğin geleneksel realite modellerine ve uzay ve zaman anlayışına meydan okur.

Ayrıca, deneysel hipnotizma[2] alanında yakın geçmişte yapılan psikolojik incelemeler ve değişmiş farkındalık hallerinin incelenmesi zihnin gücünü ve onun deneğin fiziksel beden işlevleri ve realitenin bilinçli farkındalığı üzerindeki etkisini kesin

---

1 Carl G. Jung, *Toplu Eserleri,* Cilt 9.1, *Arketipler ve Kolektif Bilinçdışı* (Princeton: Princeton University Press, 1959).

2 Birleşik Devletler'de aktif olan ilk gruplardan biri, Kuzey Carolina'daki Duke Üniversitesi'nin Parapsikoloji Laboratuarı idi ve bu grup 1930'dan beri bu konuda eserler yayınlamıştır. Amerikalı öncü psikolog Joseph Banks Rhine, bu laboratuarda, psişik araştırmaları belirsiz, kişisel anlatılara dayalı raporlardan istatistiklere ve olasılık yasalarına dayanan matematiksel, bilimsel bir incelemeye dönüştüren yöntemlerin geliştirilmesini yönetti. Bu alandaki bilimsel araştırma, 1969'dan beri Amerikan Bilimi Geliştirme Derneği'ne bağlı olan uluslararası bir grup âlim tarafından oluşturmuş olan Amerikan Psişik Araştırma Cemiyeti ve Parapsikoloji Derneği gibi bağımsız grupların çalışmalarıyla devam etmektedir.

olarak gözler önüne sermiştir.[3] Realite algılandığı kadar katı bir şey değildir. Evrende maddeyi oluşturan en küçük parçacıklar üzerine yapılan incelemeler bile, yoğun maddenin atomik bir düzeyde büyük miktarda boşluktan oluştuğunu göstermiştir. Bu bilim alanları bilinç ile realitenin dokusu arasındaki girift ilişkiyi ortaya çıkarmıştır.

Zaman boyunca kaydedilen teknolojik gelişmeler, önceki kuşakların en çılgın hayallerinin günümüzde tartışılmaz bir realite haline geldiğini kanıtlamıştır. Öyleyse, geçmişteki bu hayalcilerin geleceği bir zaman penceresinden mi gördükleri, yoksa onların bu hayallerle ektikleri tohumların gelecekte bir realite olarak mı tezahür ettiği sorusunu sorabiliriz. Bu düşünceler göz önüne alındığında, Ramtha'nın iddia ettiği gibi, izleyicinin -gelecek yerine- geçmişe derinlemesine bakmasını sağlayan başka bir zaman penceresi de olabilir mi?

Bu savlar ilk bakışta son derece gayri-bilimsel gelebilir, ancak bilinçaltı zihin ve genel olarak bilinç üzerinde yapılan bilimsel incelemeler henüz başlangıç aşamasındadır. Gerçek nedir? Realite nedir ve algı onda nasıl bir rol oynamaktadır? Biz hem nesnel ve öznel gerçek arasındaki klasik farkı hem de bilincin doğasını yeniden tanımlama göreviyle karşı karşıya bulunuyoruz. *İnsanlık Tarihi*'nin *İnsan Uygarlığı, Kökenler ve Tekâmül* başlıklı Birinci Kısmı'nda bu soruyu ele almış ve onun kaçınılmaz şekilde, benliğin doğasını, realiteyi deneyimleyen deneği işaret ettiği sonucuna varmıştık: *Kim neyi* ve *neden* yapmaktadır? Ramtha o kitapta insanın gerçek doğasını ve bizim realiteyi yaratan tanrılar olmamızın ne anlama geldiğini ayrıntılı olarak açıklamıştı. Bizim temel doğamız biyolojimiz ve fiziksel bedenimiz olarak tanımlanamaz; o bilinç ve enerji kavramı ile tanımlanır ki bu kavram Fransız Devrimi ile ortaya çıkan *irade özgürlüğü* ve *akıl yürütme* yeteneği olarak ifade edilebilir.

---

3 Bkz. Stanislav Grof ve Christina Grof'un Bibliyografya'da yer alan eserleri.

Ramtha'nın mesajının bilimsel kanıtı, büyük ölçüde, bilinç ve onun realitenin doğası ile ilişkisi kavramının devam eden araştırmasına bağlıdır. Eğer Ramtha'nın bizim kendisinin bu dünyada yaşarken geliştirdiği aynı nitelikleri geliştirmeye muktedir tanrılar -bilinç ve enerji- olduğumuz mesajı doğruysa, o zaman onun iddialarının bilimsel incelemesi bu iddiaları sorgulamaya, araştırmaya ve bizzat uygulamaya yöneltilmelidir.

Ramtha, Çağdaş Düşünüşe Bir Meydan Okuma

Bilim zamanın doğasını ve uzay ve insan bilinci ile ilişkisini ikna edici bir biçimde ve kesin olarak açıklamamıştır. Ramtha, gezegenimizin ve insan ırkının tarihiyle ilgili sunumunda çağdaş düşünüşe gerçekten meydan okumaktadır, çünkü o insanla ilgili göz ardı etmememiz gereken çok belirli ve sıra dışı bir anlayış sunmaktadır. Arkeolojik bulguların yorumu, yadsınamaz bir biçimde, bugün sahip olduğumuz bilgiyle sınırlıdır. Tarih, onu şimdiki zamanda inceleyenlerin bakış açısından yorumlanır. Örneğin, Büyük Piramit'in girift matematiğinin ve Baalbek ve Stonehenge'de kullanılan yapı tekniklerinin amacı gibi açıklanamayan arkeolojik bulgular, çoğu kez, şimdiki zamanı yansıtan ve onları gizemle örtülü bırakan kaba biçimlerde yorumlanmıştır.

Ramtha'nın öyküsünde tarihî olaylar insanlığı şekillendiren ve şimdiki zamanı belirleyen bir yapbozun ayrı ve rastgele parçaları olarak görülmez. Onlar fiziksel realitenin sınırlarının ötesinden kaynaklanan ve onları aşan daha büyük bir tekâmül skalası olarak görülür. Ramtha'nın bizim gerçek benliğimiz ve insan bilincinin kapasitesi ile ilgili tanımı, onun insanın tekâmülüyle ilgili olaylara bizzat tanık olduğu iddiasında bulunmasını sağlar. Bu, açıkça, tarihe ve arkeolojiye geleneksel yaklaşımlar üzerinde olağanüstü bir avantaj sağlar.

Ramtha'nın öyküsünün heyecan verici bir özelliği, bu öy-

günün onun tarih açıklamasını araştırmak ve doğrulamak isteyenler için sağladığı birçok ipucudur. Yine de, Ramtha'nın mesajının değeri, onun geçmiş hakkında sunduğu belirli verilerden daha çok, o verilerin bizim geçmişte kim olduğumuzu, bugün kim olduğumuzu ve -zamana ve uzaya hâkim olmak da dâhil olmak üzere- hangi potansiyelleri bilmeye ve geliştirmeye muktedir olduğumuzu tanımlamasıdır. Ölümsüzlük, yani zamanı ve uzayı aşan sınırsız bir yaşam, hiç kuşkusuz, örneğin başka gezegenlerde yaşamın var olduğu ve onun bizimle ilişkili olduğu iddiasından çok daha büyük bir iddiadır. Ramtha aydınlanmış bir Üstat olduğunda, onun bilgi edinme ve evreni keşfetme potansiyeli her türlü sınırı aşmıştır. Onun mesajının büyüklüğü -bunun müthiş ve yaşam değiştirici bir mesaj olmasının nedeni- onun deneyimlediği aynı potansiyele herkesin eşit olarak erişebilir olmasından kaynaklanmaktadır.

Benliği Fethetme Destanı

Ramtha'nın yaşadığı dönemle, yani otuz beş bin yıl önceki dünya ile ilgili çizdiği sosyokültürel tablo günümüzdeki tabloya çok benzer, sadece o zaman onlar diğer gezegenlerden ve yıldızlardan gelen uygarlıklarla ilgili tam bilgiye sahiplerdi. Onlar ayrıca yıldızlar-arası düzeyde iletişim kuracak teknolojiye de sahiplerdi. Yine de, bu teknolojik gelişmeler sosyal yapılar, değerler ve her bireyin özgürlük ve eşitlik hakkının korunması bakımından daha gelişkin bir uygarlığı temsil etmiyordu. Ramtha, kendi yaşadığı dönemde birbirinin zıddı olan iki büyük halkı tarif eder; onlar Atlantisliler ve Lemuryalılar idi. Atlantisliler bilimsel kafalıydılar ve teknolojiye gerçekten tapıyorlardı; oysa Lemuryalılar spiritüel miraslarına ve bilgeliğe değer veriyorlardı. Onlar kulübelerine yıldız haritaları çiziyor ve atalarının Kuzey Yıldızı'nın ötesinden (Andromeda'dan) geldiklerini hatırlıyorlardı. Onlar ayrıca Boşluğun ve "Düşünce"nin

tüm varoluşun yüce Kaynağı olduğunu da biliyorlardı.

O zamanlar dünya adeta bir Cennet Bahçesi idi ve tek büyük sorun dinozorların yarattığı tehlikeydi. *İnsanlık Tarihi'* nin Birinci Kısmı'nda anlatıldığı gibi, başlangıçta rekabetçilikleri ve kıskançlıkları yüzünden etobur hayvanları yaratmış olan tanrılar, burada insan olarak enkarne olduklarında, bu yaratımlarının sonuçlarıyla yüzleşmek zorunda kalmışlardı. Bu tanrılar tarafından yaşanan -ve bugün hâlâ insan doğasının bir parçası olarak deneyimlenen- kıskançlık ve rekabet gizemli bir kaynağın ya da bir ilahın laneti değildi. Diğerlerinin yanı sıra, bu tutumlar da bilincin tekâmülü ve kendimizi bilme ve fethetme sürecinin bir parçasıdır. Hayatın doğada tanık olunan tekâmülü, dinamik değişimin ve hayata katkıda bulunmaya ve onu sürdürmeye muktedir canlı organizmaların korunduğu bir çevreye uyum sağlamanın bir ifadesidir.

Atlantislilerin dinozorları lazer ışınlarıyla yok etme plânları, onların Kuzey Yarıküre'de bulunan ve muhteşem teknolojilerinin bilimsel bilgisinin korunduğu merkezlerini kazara yok etmelerine de neden oldu. Bu olay, cehaletin ve boş (batıl) inançların başlamasına zemin hazırladı. Atlantislilerin yol açtıkları felâket (onların dinozorların içine düşüp telef olmaları için toprakta yarıklar açmak amacıyla Mu kıtasına yönelttikleri lazer ışınlarının Lemurya'nın üzerindeki sulu bulut tabakasını parçalaması sonucunda kıtanın suyla kaplanması) Lemurya halkının topraklarından uzağa, güneye doğu göç etmesine neden oldu. Onlar Atlantis topraklarına göç etmek zorunda kaldılar ve orada Atlantisliler tarafından istismar edildiler ve köle gibi çalışmaya zorlandılar. Entelektüel ve bilimsel kültüre sahip olmadıkları için, Atlantis toplumu onları değersiz yaratıklar olarak görüyordu. Böylece, tanrıların yaratıcılık savaşı binlerce yıl sonra farklı bir şekil almıştı. Yaratıcılık şimdi bilimsel ve entelektüel deha olarak görülüyordu ve benlik sadece fiziksel bedene

ve onun kişiliğine indirgenmişti.

Ramtha henüz bir çocukken, annesi Onai sokaklarında onun gözleri önünde birçok erkeğin tecavüzüne uğramıştı. Lemuryalı göçmenlerin istismar edilmeleri ve köleleştirilmeleri, bunlara tanık olan Ramtha'nın halkının inançlarını ve Bilinmeyen Tanrı kavramını sorgulamasına neden olmuştu. Çocukluğunun trajik koşulları onun oradan büyük sorular sorabileceği ve hayatın anlamını keşfedebileceği zemini sağlamıştı. O, koşulların kurbanı olmayı seçmedi, onun yerine, bazı yanıtları bulmak istedi. Ve hayatının kaosunun ve zorlu sıkıntısının ardındaki anlamı bulduğunda, aydınlandı.

Ramtha'nın hayatının en önemli başarılarından ve onun insan uygarlığı tarihine yaptığı en önemli katkılarından biri, varoluşun Kaynağı'nı ya da Tanrı'yı aramakla bağlantılı olarak "kendini fethetme" kavramının ortaya çıkışıdır. Bu kavram daha sonra, Yunan uygarlığının doruğunda "Kendini bil"[4] felsefî talimatı şeklinde tüm gizemlerin en büyüğü olarak belirginleşti.

Tanrıların, geçmişte Malina gezegenini yok eden devasa bir ölçekte başlamış olan savaşı, bilimsel gelişmelerin ve teknolojinin kibriyle istismara, bölünmeye ve köleliğe dönüşmüştü. Ama şimdi, Fatih Ramtha'nın ortaya çıkışıyla birlikte, bu ironik bir biçimde, tanrıların geçmişte birbirleriyle kıyasıya rekabet etmek için etobur hayvanlar yaratarak oluşturdukları deneyimi onlara kişisel olarak yaşatan acımasız, kanlı bir savaş haline gelmişti. Böylece, Atlantis'in geçmişte sahip olduğu lazer teknolojisinin yerini, göğüs göğse yapılan bir savaş almıştı. Ramtha'nın köleliğe ve zorbalığa karşı başlattığı askerî yürü-

4 Yunanistan'daki, bir zamanlar dünyanın merkezi ve tanrıların bilgeliğine erişilebilecek bir yer olarak görülen kadim Delfi Tapınağı'nın girişinde ünlü "Kendini bil" yazıtı yer alıyordu. Sokrat, Platon tarafından aktarılan felsefi diyaloglarında bu sözün derin anlamını açıklar. Bkz. Platon'un şu eserleri: *Alkibiyades, Charmides, Hipparchus, Yasalar, Phaedrus, Protogoras ve Rakip Âşıklar.*

yüş başka bir zorbalık biçimine dönüşmeye mahkûmdu, ta ki özgürlük kavramı ve hayatın amacı onun tarafından yeni bir ışıkta yeniden değerlendirilip anlaşılıncaya dek... Ramtha'nın insanlığın ulaşmış olduğu iğrenç hale duyduğu nefret yeni bir farkındalığın, insan bilincinin yeni bir tekâmülünün ortaya çıkması için gerekli simyasal değişiklikleri hazırlayan dinamik bir kuvvet haline gelmişti.

Kadınların Köleleştirilmelerinin Trajik Sonuçları

Ramtha, bu bölümde, kadınların erkeklerden daha aşağı görülmelerinin ve köleleştirilmelerinin insan tekâmülü açısından yarattığı korkunç sonuçları ayrıntılı bir biçimde açıklıyor. Bu dengesizliğin yaratılması, tanrısallığımız ve ölümsüzlüğümüzle ilgili kadim bilginin cehaletin ve boş inançların altına derinlemesine gömülmesine yardımcı olmuştur.

Bir fatih olarak ordusuyla birlikte ilerleyişi sırasında, Ramtha mavi ırk olarak tanımladığı garip bir uygarlıkla karşılaştı. Tıpkı Atlantis'teki Lemuryalılar gibi, kadınlar bu kentte ruhsuz yaratıklar olarak görülüyorlardı. Ramtha, bu kenti iki yıl boyunca kuşattıktan sonra en sonunda onu ele geçirmiş, ama orada kendisini gafil avlayan beklenmedik bir düşmanla karşılaşmıştı. Kentin kâhini, onlara karşı, Ram'ın korkunç ordusundan ve silahlarından daha meşum ve yıkıcı bir saldırıda bulunmuştu. Gizemli cüppelere bürünmüş, göz korkutucu muskalar takan bu kâhin, o kentin erkeklerini katlettikleri için onları ebedi bir ölüme mahkûm eden bir lanette bulunmuştu. Onlar ancak esaret altında tutulan tapınak bakirelerine tecavüz ederlerse tekrar yaşayabileceklerdi.

Bu kâhin, askerlerin içine büyük bir dehşet salarak, onları telkin ve korkunun gücüyle kontrol altına almıştı. Onlar kâhinin sözlerine inanmış ve duydukları korkuyla gittikçe daha saldırganlaşarak bakirelere tecavüz etmişlerdi. Bu deneyim, onu

izleyen tüm enkarnasyonlar için muazzam sonuçlar yaratmıştı, çünkü -ruhun kaydettiği- bu dengesizlik, DNA ile sonraki nesillere aktarılan bitmemiş bir iş yaratmıştı. Ölüm korkusu ve kuşku, artık, insanların ruhlarına hâkim olmuştu. Böylece, Boşluk'tan kaynaklanan gerçek doğamızın ve kökenlerimizin kadim bilgisinin yerini, hayatın fiziksel beden öldüğünde ebediyen sona erebileceği inancı almıştı.

Pers İmparatorluğu, kadınların ve çocukların köleleştirilmeleri ve erkeklerin yüceltilmeleri üzerine kurulmuştu. İsrail halkının babası İbrahim aslen bir Pers idi. Kadınların istismar edilmeleri ve bastırılmaları bugün hâlâ belirli eğlence biçimleri, moda, sosyal gelenekler ve daha aşikâr bir biçimde pornografi ve kadınlarla ilgili müstehcen ve bayağı hayaller kuran insanlar vasıtasıyla sürmektedir.

Kadınların düşüşü tarih boyunca öyle yaygın bir hale gelmiştir ki kadınların Buda, İsa veya Tyanalı Apollonius gibi bir Mesih oldukları hiç duyulmamış ve böyle bir gelenek hiç var olmamıştır. Doğuda ve batıda, dünyanın tüm büyük dinî ve kültürel gelenekleri kadınların bastırılıp erkeklerden aşağı görülmeleriyle ilgili yaklaşımları içerir. Onlar, çoğu kez, sözde kutsal adamların, hatta ilahların metresleri veya hizmetkârları olarak tasvir edilirler. Kadınların erdemi ve değeri, onların -zihinleri ve Özleri (Spirit) yerine- cinselliğine ve bakireliğine indirgenmiştir. Yakın geçmişe dek, kadınların eğitim almaları ve bilimsel bilgiler edinmeleri bile yasaktı.

Ramtha, insanlığın başına gelen en yıkıcı şeyin herhangi bir savaş veya soykırım değil, kadınların düşüşü olduğunu açıklar. Eğer kadınlar erkeklerle eşitliklerini hiç yitirmemiş, o eşitlik konumundan aşağı düşmemiş olsalardı, insan bilincinin tekâmülü çoktan, ahlâki yozlaşma yerine, süper-bilinci görürdü.

Sonuçta, insanlık tarihinin destanı ne kadar karanlık hale gelmiş olursa olsun, bilinç bilinmeyeni bilinir kılmayı içeren

orijinal niyet doğrultusunda tekâmül etmeye devam etmiştir. Ramtha'nın anlattığı uzak geçmişimize ait olaylar şimdiki dünyayı tam olarak yansıtmaktadır. Tıpkı kaosun ve çatışmanın Ramtha'nın büyük sorular sormasına zemin hazırlamış olması gibi, insan bilincinin çatışmacı ve rekabetçi yolculuğu da - korkunç zorbaların, diktatörlerin, tiranların yaratılmasına yardımcı olduğu gibi- büyük üstatların ve Mesihlerin ortaya çıkmasına da beklenmedik bir biçimde yardım etmiştir.

Doğa bu yozlaşmayı (hastalıklar ve afetlerle) bertaraf etmektedir, çünkü bu ister ifade edilmiş bir ahlâki yozlaşma olsun, isterse sadece gizli ve sessiz bir fantezi olsun, o hayatın sürekliliğine ters düşer. Bu bir ceza değildir; bu bir tekâmüldür. İnsanın kendini sevebilmesi ve kadınların tekrar yüce tanrılar olarak kabul edilmeleri insan ırkı için değişimin ve gerçek özgürlüğün anahtarlarıdır.

Ramtha bu bölümde ayrıca, tarif edilemez ve kavranılamaz olduğuna inanılan bir kavram olan, Enok'un kadim anahtarlarının ardındaki gizemi açıklıyor. Yedi mührün kilidini açan ve aydınlanmaya yol açan iki anahtar her insandaki yin ve yang, pozitif ve negatif, erkek ve kadındır. Bu kutupluluklar, kusursuz bir uyum içine sokulduğunda, zihni olgunlaştırarak bir bilgelik incisine dönüştürür.

Bu kadim bilgelik incisi nedir? O, kendini-ifadenin ve kendini-fethetmenin tekâmülsel yolculuğundaki gerçek benliğimizin, yaratıcı tanrılar olarak tanrısal doğamızın eşsiz güzelliğidir.

BÖLÜM 1

RAMTHA'NIN ZORBALIĞA KARŞI SAVAŞI VE KADINLARIN KÖLELEŞTİRİLMELERİ TRAJEDİSİ

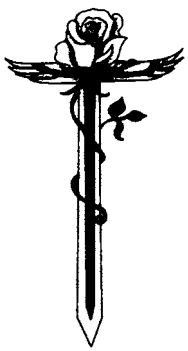

"İnsan, draması ve rüyası içinde, bakir zihnin başlangıcından gelmiş ve birçok nedenden ötürü ahlâki yozlaşmanın derinliklerine inmiştir.

İnsanın tanrısallığının çöküşü, insan kadınların ruhsuz olduklarını ilan ettiğinde vuku bulmuştur. Bunun Tanrı adına yapıldığını biliyorsunuz.

Ahlâki yozlaşma: Eğer kadınlar erkeklerle eşitliklerini yitirmeselerdi, bu düşüşü yaşamasalardı, size anlattığım hiçbir şey var olmazdı ve süper-bilinç, yani cennet âlemi bu katta uzun zaman önce oluşturulmuş olurdu."

- Ramtha

Atlantis'in Savaşı ve Lemuryalıların Göçü

Otuz beş bin yıl önce son büyük çağ yaşanmıştı; o, teknolojide, tıp biliminde, felsefede, sınırsız düşünüşte ileri olan bir çağdı. Evet, o büyük bir çağdı ve ondan beri öyle büyük bir çağ yaşanmadı.

O zamanlar, Atlantis denen büyük bir kıta vardı. O, kızıl derili insanların ülkesiydi. Onlar süper-bilim yetenekleri bugünkü bilimsel topluluğunuzun yeteneklerini çok aşan aklî varlıklardı. Atlantisliler, hepsi aklı temsil eden üç Tanrı'ya tapıyorlardı. Onların düz bir çizgide yol alan ışık üzerinde gidip gelen hava gemileri vardı. Onlar bu gemiler için kıtalarında çeşitli yerlerde iniş yerleri yaratmışlardı, çünkü ışık Dünya'nın eğimini izleyerek değil, düz bir çizgide ilerler. Böylece, ışık huzmeleri üzerinde yol alan gemiler bir noktadan o ışık huzmesinin yansıtıldığı diğer noktaya giderdi, çünkü onlar eğimli bir biçimde hareket edemezdi. Bu bilim onlara başka bir yerden, başka bir yıldızdan varlıklar tarafından, karşılıklı iletişim yoluyla sunulmuştu. Bu gemiler, ilkel olsalar da, yine de hareket edebiliyor ve uçabiliyordu.

O zamanlar, diğer yaşam-formlarıyla iletişim kurmak çok yaygın bir şeydi ve Atlantisliler sonuçta teknolojileri yoluyla akla tapmaya başladılar ve içlerindeki o büyük ve gizli gücü unuttular. Onlar Tanrı olduklarını unuttular. Siz Tanrı'yı kendinizden ayırdığınızda ve ayrı tuttuğunuzda, tanrısal veçhelerinizi de kendinizden ayırmış ve erişilmez kılmış olursunuz. Böylece, aklî bilim Atlantislilerin dini haline gelmişti.

Pasifik bölgesinde yaşayan Lemuryalılar dev insanlardı. Benim boyum iki metreden uzundu, ama atalarımın boyları üç buçuk metre civarındaydı ve onlar büyük Lemuryalılardı. Onlar son derece spiritüel varlıklardı ve onların ataları Kuzey Yıldızı'nın ötesinden (Andromeda'dan) gelmişlerdi. Onların kızıl derili halk dediğimiz ve bizden çok daha kısa boylu olan At-

lantisliler ile bir ilişkileri veya akrabalıkları yoktu. Lemuryalılar tarçın-renkli derili güzel insanlardı ve onlar spiritüeldiler, yani onlar belli bir teknolojiye sahip olsalar da ona tapmıyor ve kendi spiritüel miraslarını seviyorlardı.

Benim Terra dediğim Dünya, o zamanki embriyonik aşamasında, tıpkı bugün çok yoğun bir bulut örtüsüyle kaplı olan Venüs gezegeninin göründüğü gibi görünüyordu. O zamanlar Dünya'yı sulu bir tabaka, bir bulut örtüsü kuşattığından güneş burada direkt olarak görülmezdi ve o bulut örtüsünün ötesine yolculuk yapmadıkça kimse güneşi direkt olarak göremezdi. O zamanlar o bulut tabakasında yer alan büyük okyanus ışığı her yana yayıyordu. Böylece, ne kadar kuzeye ya da güneye giderseniz gidin ısı değişmiyor, aynı kalıyordu. Bu, tüm bitki ve hayvan yaşamına yardımcı olan bir ısıydı. Güneş ışınları direkt olarak gelmediğinden tüm bitkiler çok iyi gelişiyordu, tüm dünya tropikal bitkilere sahipti ve bu yüzden yeryüzü adeta bir Cennet Bahçesi idi. Burada daha önce bulunmayan bitkiler Atlantislilerin ve Lemuryalıların ataları tarafından, onların geldikleri gezegenlerden buraya getirilmişti. Ve bu yayınık ışık yüzünden geceler zifiri karanlık değil, sonsuz bir alacakaranlık gibiydi.

Lemurya, bir şey dışında, bir cennet bahçesiydi. Tanrıların başlangıçta rekabetçi bir biçimde yarattıkları, otobur hayvanlarla beslenen etobur hayvanlar (dinozorlar) o toprakları istila etmişti. Lemuryalılar yeryüzünde yaşayan bu büyük hayvanlara yem olmamak için ya yeraltında ya da dağlardaki mağaralarda yaşıyorlardı. Büyüklerimiz yeraltında yaşıyorlardı, diğer Lemuryalılar ise dağlardaki mağaralarda yaşıyorlardı. Annemin, kız kardeşimin ve erkek kardeşimin yaşadıkları* güzel mağaranın duvarlarını süsleyen şey bir yıldız haritasıydı, o büyük Lemuryalıların, uzun boylu spiritüel, zihin savaşçılarının

*Ramtha, Beyaz Kitap'ta, daha sonra Atlantis'te doğduğunu anlatır. (Ç.N.)

soyunu gösteren büyük bir resimdi.

O dağların üzerine tapınaklar inşa edilmişti ve onlar geceleri bile tehlikeden uzak ve güvenliydi. Lemuryalılar akşamları alacakaranlıkta dağ mağaralarından dışarı çıkar ve o tapınaklarda bir araya gelerek sohbet ve ibadet ederlerdi. Onlar Dünya'yı kuşatan o bulut örtüsünden de söz ederlerdi. Bu örtü onlara göre mitolojik Kuzey Yıldızı'nı görmelerini engelleyen bulutlardı ve bugün bildiğiniz gibi, Kuzey Yıldızı gerçekten vardı.

Lemuryalılar o büyük tapınaklarda ibadet de eder, gökyüzüne, Bilinmeyen Tanrı'ya doğru Om[5] çekerlerdi. Bunu, Tanrı'nın gökyüzünde yaşadığını düşündükleri için değil, Düşünce' den, Boşluk'tan geldiklerini derinlemesine bildikleri için yaparlardı. Bu, yolları altından olan ve cennet denen bir yerde yaşayan bir Tanrı değildi. O, muhteşem düşünceydi ve onlar düşünceye tapıyorlardı.

Bu insanların tüm toplumsal sistemleri duyu-ötesi algı iletişimleri üzerine inşa edilmişti. Onlar birbirleriyle düşünceyle iletişim kuruyorlardı. Böyle yapmak zorundaydılar. Onlar gelişmiş bir teknolojiye sahip değillerdi. Sadece büyük bir Öz'e (Spirit) sahiplerdi, çünkü Lemuryalılar Bilinmeyen Tanrı'yı seviyor, O'na büyük saygı duyuyor ve tapıyorlardı.

Sonra, dinozorlar Lemurya ve Atlantis kıtaları arasındaki bataklık arazileri geçmeye başladı ve böylece -kızıl kilden oluşan toprakları çok kuru veya nemli olan- Atlantis için bir tehdit haline geldi. Ve bu vahşi hayvanlar -şimdi sizin büyük ülkeniz (ABD) olan- o topraklarda yol almaya başladı. Onlar büyük Atlantis'in bütünlüğüne bir tehdit oluşturmaya başladı. Atlantisliler, en sonunda, dinozorların içine düşüp telef olmaları için toprakta yarıklar açmak amacıyla o bölgeye lazer ışınlarını

5 Kadim Om ya da Aum mantrası -Brahma'yı veya yaratılışı, Vişnu'yu veya korumayı ve Şiva'yı veya yok etmeyi ve yeniden yaratmayı temsil eden- üç sesi içeren bir sözcüktür. Bu mantradaki üç ses ayrıca uyanıklık halini, rüyaları ve -tamamlanmayı temsil eden sessizlikle birlikte- derin uykuyu da temsil eder.

yönelttiklerinde, Lemurya kıtasının üzerindeki bulut tabakasını parçaladılar. Bunu -ışık eğimli olmadığı için- düz bir çizgi halinde yol alan lazer ışınlarıyla yaptılar. Lazer ışınları bu tabakayı parçalayınca yoğun sel suları aşağı akmaya başladı. Bu bulut tabakası parçalandığında büyük bir şey vuku buldu. Sular aşağı indiğinde ilk kez güneş ışıkları görüldü ve güneş ışıkları dünyaya direkt olarak gelmeye başladığında, ılıman bölgeler çok kısa bir sürede değişti, çünkü tüm Lemurya kıtasına hâkim olan ılıman ısı şimdi yayınık bir ışığa değil, direkt güneş ışığına maruz kalmıştı.

Sel suları aşağı indiğinde, onlar kuzey bölgelerinde hemen dondu; Dünya'nın üzerindeki (daha önce bulut tabakasında yer alan) okyanuslar o kadar genişti ki donmuş sular bir anda Buzul Çağı'na yol açan bölgeler oluşturdu. Sadece on dakika içinde Kuzey'deki tropik ormanlar dondu. Güneş ışınlarını direkt olarak alan güney bölgelerinde ise aşırı sıcaklar ortaya çıktı. Böylece, Lemuryalılar birden daha önce var olmayan ılıman bölgelere ve kutup bölgelerine sahip oldular. Vahşi hayvanlar, dinozorlar saniyeler içinde telef oldu, çünkü onlar dondurucu soğuğa veya aşırı sıcağa hazırlıklı değildi. Onlar aşırı ısılara karşı korunmayan bir yapıya sahipti. Çoğu, ağzında yiyeceği ile ayakta dururken dondu.

Karbon tarihleme bu olayın otuz beş bin yıl önce meydana geldiğini saptayabilir. Sonuçta, kuzey ve güneyde yer alan ve cennet bahçesi gibi olan ve egzotik hayvanların, güzel bahçelerin ve tüm bir uygarlığın bulunduğu bölgeler şimdi kaskatı buzul bölgelerine dönüşmüştü. Daha önce insanlar toprağın değil, yumuşak yastık gibi olan yosunların üzerinde yürürlerdi.

O yoğun bulut örtüsü o tabakada tutulan nemdi ki o daha sonra bu dünyadaki denizleri ve okyanusları oluşturdu. Terra o zamanlar okyanuslara sahip değildi, küçük nehirler ve pek çok bataklık vardı, ama okyanus gibi derin sular yoktu. Ter-

ra'yı kuşatan tabaka lazer silahlarıyla parçalandığında dünya derin sulara sahip oldu. Bugün uygun bir biçimde lazer ışığı olarak adlandırılan şey, aslında kristal silahlarının ateşiydi; o ateş bulut tabakasını delmiş, o suların aşağıya akarak -o silahların ateşlendiği- vadileri de doldurmasına neden olmuştu.

Tüm bunlar meydana geldiğinde, güneş ilk kez dünyanın en uzak bölgelerinde görüldü. Hâlâ üzeri çok bulutlu olan noktalar vardı. Bilimcileriniz, buldukları kemiklerin -ya da geriye ne kalmışsa onun- radyoaktivitesini saptayarak onların ne zamandan kalma olduğunu hesaplıyorlar; onlar bunu bir tarihleme sistemi olarak adlandırıyorlar. Evet, güneş o zaman tüm canlılara ve gezegene direkt ışınları ile nüfuz etmeye başlamıştı; bu yüzden, bilimcileriniz gezegeninizi buldukları fosillere, onların üzerindeki güneş ışığına göre tarihlendirebiliyorlar. Ama gezegeniniz bu olay meydana gelmeden önce, beş buçuk milyon yıldır varlığını sürdürüyordu.

Lemurya'da, aşağı inip donan sular erimeye başladığında, Mu kıtası denize gömülmeye başladı. O, depremlerle sarsılmadı. O, bulutlara uzanan sisli dağların arasında yer alan muazzam büyüklükte bir vadiydi. Yani o bulut tabakasının parçalanmasıyla aşağı inen okyanus için mükemmel bir yataktı.

Bu olaydan önce, genç Lemuryalılar ve çocuklar sevgili kıtalarıyla birlikte yeraltına inen büyükleri tarafından uzaklara gönderildiler ve onlar aradaki bir kanaldan geçerek Atlantis'in en güneyinde yer alan büyük liman kenti Onai'ye ulaştılar.

Bulut tabakası Atlantis'in, yani tüm Güney ve Kuzey Amerika'nın ve bataklık arazilerin üzerinde parçalanıyordu. Buz burada derin vadileri kaplamıştı. Burada canlı ve iyi olan her şey bu aşırı değişimden etkilenmişti. Atlantis'in teknoloji merkezi olan Kuzey'de bulunan en büyük kentler suya gömüldü. Bu durumda, onlar kendi elleriyle yarattıkları yıkımla teknolojilerini kaybetmiş oldular. Evet, o vahşi hayvanlar yok olmuştu, ama

sonuçta bu büyük teknoloji de yok olmuştu.

Böylece, en güneyde yer alan ve sonraki yüzyıl boyunca varlığını sürdüren bölgeler ilkel bir Atlantis haline gelmişti. Oralarda, büyük tapınakların terk edilmiş kalıntıları her an kıtanın geriye kalanını da yok edebilecek büyük bir felâketin mırıltılarıyla yankılanıyordu. Ve insanlar sonunda o topraklardan da kaçmaya başladılar.

***

Annem, kız kardeşim ve erkek kardeşim diğer göçmenlerle birlikte Lemurya kıtasını aceleyle terk ettiler. Lemurya büyük bir kıta değildi, ama onun o zaman var olan -göllerin ve bataklıkların ötesinde yer alan- kıyıları Pasifik Kuzeybatı'yı oluşturuyordu. Bizim büyüklerimiz dinozorlara karşı bu savaşın gelmekte olduğunu biliyorlardı ve herkesi uyarmışlardı. Sonunda, tüm göçmenler, bizim için güvenli hale getirilen ve o zamanlar hepsi bataklık araziler olan Baja Kaliforniya ve Meksika' dan geçerek Atlantis'in en güneydeki liman kenti Onai'ye ulaştılar. Bu felâketi kehanet eden büyüklerimiz ise kıtaları batarken yeraltına, iç Dünya'ya indiler ve Lemurya kıtası Pasifik Kuzeybatı kıyılarının altına gömüldü.

Atlantisliler, şimdi Atlantik Okyanusu olarak adlandırdığınız geniş bir gölün üzerindeki büyük bir bataklık ve tepecik kütlesinin üzerinde yaşıyorlardı. Onların bir kara kütleleri vardı ve bulut tabakası parçalandığı zaman, bu kara kütlesi Terra'nın kabuğunun volkanik kütlesi üzerinde yüzmeye başladı ve sürüklenerek, bugün Antarktika denen bölgeye yerleşti. Onun kuzey köşesi parçalanarak adalar ve dağlar oluşturmuş ve o magmanın yağlı bir yüzeyi üzerinde kayarak şimdi Güney Kutbu denen bölgeyi boylamıştı. Atlantis bugün buzullar altında gömülüdür, ama onun anıtları, büyük merkezleri ve laboratuarları hâlâ sağlam durumdadır.

***

Lemuryalılar Atlantis'e göç ettiler, ama ünlü Atlantis halkı tarafından hor görüldüler. Neden biliyor musunuz? Çünkü onlar için aklî bilim Tanrı idi. Onlar Lemurya çocuklarını ruhsuz olarak görüyorlardı. Çünkü Lemuryalılar gazların ve ışığın oranlarının kozmik anlayışına sahip değillerdi. Onlar aklî mekaniğe sahip olmadıkları, mekanik biliminden anlamadıkları için çok geçmeden köleler haline geldiler. Ve Lemuryalılar Onai'ye göç etmeye devam ettiler.

Onai'de önce bir hizmetkâr olan annem -o güzel, uzun boylu, asil ve güçlü kadın- onun atalarının şanını asla görmemiş olan Atlantisli küçük bir adama hizmet etmeye başladı. Annem kendi anayurdundan (Andromeda'dan) çok uzaktaki bir gezegende doğmuştu. O, atalarının bu gezegene gelip onu fethederken yaşadıkları serüvenleri de yaşamamıştı.

Lemuryalı bir çocuk sokakta bir köpekten de daha aşağı görülürdü. Bir köpek, Lemuryalı olarak doğmuş masum bir çocuktan daha büyük saygı görürdü. Atlantisliler Lemuryalılardan nefret ediyorlardı ve Lemuryalılar çok geçmeden bir tecavüz objesi haline geldiler. Onai sokaklarında gaddarca davranışları -kadınlara tecavüz edildiğini, çocukların acımasızca dövüldüklerini, onların üzerlerine işendiğini ve tükürüldüğünü- görmek sıra dışı bir şey değildi. Kuzey'de teknoloji kaybedildiği için Güney'de yaşam ilkel hale gelmeye başlamıştı ve Lemuryalılar tarlalarda köleler gibi çalışmaya zorlandılar.

Annem de orada birçok erkeğin tecavüzüne ve zulmüne uğradı. O da bir tecavüz objesi olarak görülüyordu. Sonunda o babasının kim olduğunu bilmediği bir çocuğa hamile kaldı. Hamile kaldığı için de tekmelendi, tecavüze uğradı ve çakallar tarafından parçalanması için kent surlarının dışına atıldı. Ancak, erkek kardeşimle birlikte annemizi kurtardık ve onun için bir kulübe yaptık. Sokaklarda ve tarlalardan yiyecek çalarak annemizi besledik ve onu sakladık. Ne var ki, büyük bir çabayla

bir kız çocuğu doğuran annemiz ve onun sütünü emen bebek sonunda açlıktan öldüler.

Aileme duyduğum sevgi yüzünden, bu acı ve aşağılanma karşısında içimde büyük bir nefret hissediyordum. İçinde annemin ve bebeğin cesetleriyle birlikte kulübeyi ateşe verdim ve onların ardından kana kana ağladım. Cesetlerin kokusuyla dolu olan duman vadiye yayılırken, ben halkımın Bilinmeyen Tanrısı'nı düşündüm ve ondan nefret ettim. Bir çocuk sevdiği şeye güvenir; o adalet bulmaya çalışır. Adil bir Tanrı nasıl olur da halkımdan ve benden bu kadar nefret eden bu canavarları yaratabilirdi? Ve zavallı annem yaşadığı kötü ölümü hak edecek ne yapmıştı?

Erkek kardeşim bir vali tarafından kaçırılmıştı. O, daha sonra Pers İmparatorluğu olarak adlandırılacak krallığın bir valisi tarafından, onun sapık cinsel zevklerine alet edilmek için kaçırılmış ve kaybolmuştu. Ve ben o sırada henüz on dört yaşındaydım.

Ram'ın Müthiş Günü

Sonra, uzakta belli belirsiz görünen büyük bir dağ, çok gizemli bir yer buldum, eğer oraya tırmanabilirsem orada Bilinmeyen Tanrı ile temas kuracak ve onun adaletsizliğine duyduğum nefreti haykıracaktım. Böylece, yolculuğuma başladım.

Yanan kulübemden koşarak uzaklaştım. Uzakta zar zor görebildiğim o büyük dağa doğru ilerlemeye başladım. Yolculuğum tam doksan gün sürdü; doksan gün boyunca keçiboynuzları ve bitki kökleri yiyerek hayatta kaldım ve en sonunda o dağa ulaştım. Eğer bir Tanrı varsa, ülkeyi yönetenlerin hepimizin üzerinde yaşadıkları gibi, o da orada, hepimizin üzerinde yaşıyor olmalıydı. Ve böylece onu aradım. Ama orada büyük bir soğuktan başka bir şey yoktu. İçtenlikle ağladım, ta ki o soğuk gözyaşlarımı dondurana dek. Ve "Ben bir insanım!" diye hay-

kırdım. "Öyleyse neden bir insanın onuruna, saygınlığına sahip değilim?"

Böylece, Bilinmeyen Tanrı ile savaşmaya hazırlandım, çünkü ondan nefret ediyordum. İnsanlıktan nefret ediyordum. Onurumla ölmek istiyordum. Ancak, tam o sırada, çok şaşırtıcı bir biçimde, karşımda çok güzel bir kadın belirdi ve bana büyük bir kılıç uzatarak, "Bu kılıcı al, Ramtha ve kendini fethet" dedi. Ve sonuçta ben de öyle yaptım...

Hinduların tarihinde Ram'ın Müthiş Günü olarak kaydedilen günde dağdan aşağı indim. Dağa bir oğlan çıkmış, ama bir erkek geri dönmüştü. Bu büyük kılıçla Onai kentine saldırdım. Tarlalarda çalışırken benim o kılıçla dağdan inişimi gören Lemuryalılar ardımda adeta bir ordu oluşturarak beni kente kadar takip etmişlerdi. Atlantisliler bu saldırıya karşı çok hazırlıksızdılar, çünkü onlar daha önce lazer silahları ile yaptıkları savaş dışında hiç savaş yaşamamışlardı. Onlar, daha sonra meydan savaşı olarak adlandıracağımız göğüs göğse yapılan bir savaşı ilk kez tanımış ve büyük bir dehşete kapılmışlardı.

Kenti yaktık, tahıl ambarlarını halka açtık ve onlar karınlarını doyurdular. Bu iş bittiğinde, varlığımda büyük bir acı hissettim, çünkü nefretim son bulmamıştı ve böylece insanlardan kaçarak tepelerde saklandım. Ama artık onların bir yuvaları yoktu. Ben onların yuvalarıydım.

Onlar, "Ram! Ram! Ram!" diye bağırarak ve önlüklerine doldurdukları tahıllarla, orak ve tırpanlarıyla, koyunları ve keçileri güderek geldiler. Onlar harika insanlardı, ama asker değillerdi. Böylece, onlara lanetler okumama, tükürmeme, taşlar atmama ve beni rahat bırakmalarını haykırmama rağmen benim peşimden geldiler. Sonunda bir barış görüşmesi yaptık ve savaşmaya devam etmeye karar verdik. Onlar benimle birlikte geleceklerdi; çünkü ben bir barbar olmuştum, umutsuzluk ve nefret doluydum, tüm diktatörlükleri, tüm zorbalıkları sona er-

dirmek istiyordum. Ve bunu yaptım, ama bu sırada ben bir zorba olmuştum. Artık bir ordu kurmuştuk ve bu başlangıçta yaklaşık on bin kişilik bir orduydu.

O sırada Atlantis kıtası (Antarktika'ya doğru) kaymaya başlamıştı. Bulut örtüsü yağmur olarak yağıyordu ve ben Onai'yi fethettikten sonra, en sonunda güneş kendini gösterdi. Ben güneşi daima sevecektim. Sakin sabahları, yumuşak toprağı, güzel çiçekleri ve çocukları daima sevecektim. Her soydan ve ırktan oluşan ordumu Onai'nin dışına çıkardım. Biz, Onai'nin yanıp yıkılışını, dev dalgalar onun güneydeki limanını kaplarken denize gömülüşünü izledik. Ve biz hızla yürürken ardımızdaki kıta batmaya ve kaymaya başlamıştı. Akdeniz'deki -İtalya ve Akdeniz körfezi arasındaki- büyük boşluk çökerek suyla doldu. O zamanlar kuzeyde Hollanda'ya, güneyde ise Meksika'ya kadar uzanan büyük kıta şimdi Antarktika olarak mevcuttur. Böylece, Atlantis adası nihai yerine sürüklendi, buzullarla kaplandı, ama bir gün onun belleği ortaya çıkacaktır.

Ve biz askerî yürüyüşümüzü sürdürdük ve Ram'ın sonunda iki milyon kişiye ulaşacak olan büyük ordusu toplanmaya başladı. Bir savaşa gireceğimiz zaman, ben savaşacağım düşmanlar üzerinde derinlemesine düşünüyor ve onları tanıyordum. Ve cahil olduğum için ölmekten hiç korkmuyordum. Onurlu bir biçimde ölmek istediğim için hiç korku duymuyordum. Ölüm hakkında hiçbir his duymuyordum ve ordumdakilerin çoğu da böyleydi.

Bu yürüyüşümüz başladıktan dört yıl sonra, kibirli bir kral bana kara bir küheylân, bir savaş atı verdi; o sırada halkımın sadece eşekleri, sığırları, koyunları, keçileri ve kazları vardı. Biz bu büyük krallığın üzerine yürüdüğümüzde onun askerlerinin atların üzerinde olduklarını gördük. Ancak, benim askerlerim o kadar becerikliydiler ki sonunda kralı ve atlılarını yendiler.

Böylece, bu kral bana büyük bir hediye olarak bu kara küheylânı getirdi. O aynı zamanda benim gözümü korkutmak için de bunu yapmıştı. Ben bir küheylânın sırtına nasıl bineceğimi bilmiyordum. Bu atın burun deliklerinden adeta ateş fışkırıyordu, o gece gibi karaydı ve vahşi bakan gözleri vardı. Onun sırtına binmeye çalıştım, ama o beni anında sırtından yere fırlattı. O anda, gözümü korkuttuğunu düşünen kralın yüzünde alaycı bir gülümsemenin belirdiğini gördüm.

Yerden kalktım, bana o dağın tepesinde verilmiş olan büyük kılıcımı, Kroşam'ı aldım ve onun geniş tarafıyla küheylânın başının yan tarafına bastırarak ona diz çöktürdüm. O tekrar ayağa kalktığında, sırtına bindim ve onu dörtnala sürdüm. Bu küheylânın adı, "rüzgârla birlikte giden" anlamına gelen Şamiridin idi. O adeta bir rüzgârın hızına ve gücüne sahipti. Amacı benim gözümü korkutmak olan kral sonuçta istemeden beni yüceltmişti.

Lüks arabalar kullanan sizler, o arabalardan, benim atımın burun deliklerinden çıkan ateş gibi bir ateşin çıktığını asla göremezsiniz. Arabalarınız sizin düşüncelerinizi asla bilemez ve korkusuzca davranamaz, onlar böyle bir ruha asla sahip olamaz. İşte benim atım, Şamiridin böyleydi.

Böylece, bu savaştan sonra ordumun batı kanadını oluşturdum. Onlar küheylânların bakıcıları olacak ve savaşta onlara bineceklerdi. Doğu kanadı ise ordumun yayan bölümüydü. Böylece Ram ve büyük ordusu efsanesi o kadar büyüdü ki biz Doğu'daki topraklara doğru ilerlerken krallıklar fazla karşı koymadan teslim olmaya başladılar ve sonuçta biz her savaşı kazandık. Ben korkusuz olduğum için, tüm savaşları kazandım. Eğer korku duysaydım, bugün burada olamayabilirdim. O zaman siz bugün nerede olurdunuz ve hayatınız ne kadar farklı olurdu?

Böylece askerî yürüyüşümüzü sürdürdük ve dünyanın bir-

çok köşesinden bize katılan insanlarla birlikte ordum iki milyon kişiye ulaştı. Kadınları ve çocukları, sığırları, koyunları ve kazları korumak için ortamıza alıp yürütüyorduk ve böylece onların başlarına hiçbir şey gelmedi, çünkü hepsi korunuyordu.

Biz Akdeniz'e doğru yürüdük ve bugün Avrupa dediğiniz yerdeki her krallığı fethettik. O zamanlar İngiliz Adaları henüz Avrupa'dan ayrılmamıştı, tüm kara parçaları birbirine bağlıydı ve biz hepsini yürüyerek geçtik.

Altmış üç yıllık askerî yürüyüşümüzün ilk on yılında, benim gibi bir fatih asla olmamıştı -ve asla olmayacaktı- çünkü ben korkusuz bir insandım. Çok büyük bir ordum vardı. Genç ve azimliydim, ama cahildim ve bu bir nimetti. Eğer bir sürü bilgiye sahip olsaydım, yaptığım işleri yapamayabilirdim. Ama o zaman tüm tarih, bugün bildiğiniz tarih bile değişirdi ve Akdeniz Havzası bugünkü kadar yoğun bir nüfusa sahip olmazdı. Bizim ve yürüyüşümüz yüzünden o zamana ait birçok kayıt yok olmuştur, ama sizden benim zamanımı anlamanızı istiyorum.

Ebedi Ölüm Laneti

Sonra, Doğu'ya doğru ilerledik ve bir krallık ile karşılaştık. İnsan gün ışığında bu krallığın parlak beyaz mermerden yapılmış duvarlarına bakamazdı, çünkü ondan kör edici bir parıltı yayılıyordu. Ve bu surların üzerinde mavi çiçekli sarmaşıklar yer alıyordu. Bu krallığın çevresinde tek bir köy yoktu. Her şey o beyaz duvarların ardında yer alıyordu ve bu meşum bir durumdu. Ben bu duvarlara baktığımda ürperdim, çünkü daha önce onun gibi bir şey görmemiştim. Ve ordumun askerleri kadınlarının onlara verdikleri muskaları boyunlarına takmaya başladılar, çünkü bu krallıktan çevreye meşum bir his yayılıyordu.

Ordumu geri çekip Doğu'ya, beş mil uzaklıktaki yüksek bir düzlüğe götürdüm, çünkü orada sırtımızı sabah güneşine dön-

düğümüzde o duvarlardan yayılan parıltı gözümüzü kamaştırmıyor ve duvarların ardındaki krallığın faaliyetleri kolayca görülüyordu. Eğer Batı'da kalsaydık, sabahları o duvarlardan yayılan parıltı kör edici olabilirdi ve hiçbir şey göremezdik. Sonra, iki yıl boyunca ben bu düşman üzerinde derin bir biçimde düşündüm.

İki yıl sonra, bir ulak bana geldi ve "Büyük Ram, valinin kaçırdığı kardeşinle ilgili bir haberim var. O bu yasak kentte bulunuyor. Onu gözlerimle gördüm, o orada" dedi. Sevgili kardeşim oradaydı!

Erkek kardeşim, kadınlardan hoşlanmayan ve oğlanlara tecavüz etmekten zevk alan bir vali tarafından kaçırılmıştı. Ve onun büyük Ram'ın kardeşi olduğu haberi ona ulaştığında, valinin kardeşime gösterdiği kindarlık en kötü fantezilerinizde bile hayal edebileceğinizden daha fazlaydı. Bu vali ona karşı son derece alçakça davranmış ve çapı bir adamın kolundan daha geniş olan mermer bir fallus yaptırarak kendi tatmini için onu ölüm noktasına dek taciz etmişti. O, kardeşimin anal bölgesini onun artık yürüyemeyeceği biçimde parçalamıştı. Kaslar yırtıldığı için hayati organlar dışarı çıkmıştı. Zavallı kardeşim artık yürüyemiyor, ancak yerde sürünüyordu. Yattığında, ancak sıcak suda yatabiliyor ve çok azap çekiyordu. O, ağlayarak yatıyor ve hayatının sona ermesi için dua ediyordu, çünkü artık çektiği acılara dayanamıyordu.

Gelen ulak bana, bu krallığın çok garip bir halkının olduğunu, bu varlıklara mavi ırk dendiğini de söyledi. Onlar mavi derili doğmamışlardı, aslında beyaz tenliydiler, ama o beyaz duvarlarda büyüyen mavi çiçeklerden bir mürekkep yaratmışlar ve içine yattıkları bu mürekkep onların tenlerini maviye boyamıştı. Mavi olmayan tek bölge alınlarında beyaz bir taş yapıştırdıkları yerdi. Bu beyaz taşlar bu kentin rahiplerine bahşediliyor ve sadece onlar bu taşları takabiliyorlardı.

Bu mavi varlıklar haberi beni şaşırtmıştı. Askerî yürüyüşümüz bizi insan ırkının hayal gücünün Atlantislilerin bildiklerini bile aştığı topraklara doğru götürüyor olabilir miydi? Eğer onlar gerçekten mavi renkliyseler, başka neye sahiplerdi? Alınlarına taktıkları beyaz taşlar ne içindi?

Kardeşim orada olduğu için bu kente bir an önce girmek istedim. Onunla ilgili rüyalarım ve hayallerim yüzünden azap çekiyordum ve duyduğum nefret gittikçe büyüyordu.

Ulak geri dönerek şöyle dedi: "Efendim, bu krallığın kralı olan güçlü bir varlık var, ama o insanları kontrol eden bir dille konuşuyor. Kentte kadınların erkeklerle ilişkiye girmelerine izin vermiyor ve bu mavi renkli kadınlar orada sadece büyük rahiplere hizmet etmek için bulunuyorlar." Peki, bu kentin nüfusu nasıl artıyordu? Kadınlara tecavüz ederek... Onlar kadınları "ruhsuz" olarak görüyorlardı; onlara göre, kadınlar bir ruha sahip değillerdi. Bu zavallı kadınların durumu Lemuryalıların Atlantis'teki durumlarına benziyordu. Onlar da orada esir tutuluyorlardı. Gün-tün eşitliklerinde (ekinokslarda) yapılan seremonilerde, tüm erkekler kadınlara tecavüz ediyorlar ve hamile kalan kadınlar rahipliğe ait oluyorlardı.

Sonunda harekete geçtik ve bu kentin üzerine yürümeye başladık. Ordumun batı kanadı atlarıyla Batı'ya gitti. Doğu kanadı ise yürüyerek ilerledi. Sabah erkenden güneşi arkamıza alarak ilerledik, kenttekiler Doğu'dan gelen saldırıyı görmeyeceklerdi, çünkü onların dikkatleri Batı'dan gelen atlı askerler tarafından çekilecekti.

Batı kanadı harekete geçtiğinde, yürüyen askerlerimiz de kent surlarının çevresine ulaşmışlardı; ama içerideki halkın tüm dikkati atlı askerlere yönelmişti. Biz duvarlara tırmanıp içeri girdik. Askerlerim, içeride karşılarına çıkan erkeklere saldırıp onları öldürmeye giriştiler. Sonunda, bu mavi renkli erkeklerden akan kırmızı kanlar etrafa yayılmaya başladı.

Ben erkek kardeşimi aramaya başladım. O sırada kan kokusu havaya yayılıyor, çocuklar koşarak kaçıyor, kazlar çığlıklar atıyordu. Ve erkekler, garip bir biçimde, hiçbir şey söylemeden, hiç sızlanmadan ölüyorlardı. Bu gerçekten çok garip bir durumdu. En sonunda, ordumun kentin erkeklerine ne yaptığının farkında olmayan o valiyi ve kardeşimi buldum. Artık yürüyemeyen kardeşimi alıp, benimle birlikte at süren bir bölük komutanımın kollarına bıraktım. Ardından, o valiyi gözümü kırpmadan öldürdüm.

Sonra güçlü bir sesin haykırışını işitmeye başladım. Büyük bir rahip ortaya çıkmıştı. O da mavi renkliydi ve alnında büyük bir taş yer alıyordu. Bu meşum bir karaktere sahip olan bir rahipti, çünkü çok güçlü bir inanca sahipti. O anda katliam durdu ve o benim askerlerime güçlü ve derin bir bildirimde bulundu. Onlara, "Ben, Bezhack Badu'nun sesiyim. Ben, semavî âlemin kâhiniyim. Bu kenti istila eden sizleri buradaki masum insanları katlettiğiniz için lanetliyorum. Siz de bir gün öldüğünüzde ebedi bir uykuya dalacak ve bir daha asla uyanmayacaksınız" dedi.

Askerlerim huşu ve dehşet içinde kalmışlardı. Bakın, şu anda bu salonda bulunanların çoğu, sizler de o savaştaydınız ve adeta bir cinnet içindeydiniz. Ve bu kâhin ortaya çıkıp sizi lanetlediğinde -uyuduğunuzda bir daha asla uyanmayacağınızı söylediğinde- siz büyük bir korku ve dehşete kapılmıştınız. Ve o lanetten kurtulabilmek için çaresizlik içinde, "Ama bilge varlık, biz tekrar uyanmak, tekrar yaşamak istiyoruz. Burada yaptığımız şeyi nasıl telâfi edebiliriz?" diye sordunuz.

Kâhin, size yanıt olarak, "Bunun tek bir yolu var" dedi. Sonra gidip yerdeki bir mağaranın kapağını açtı aşağıdaki kadınlara yukarı çıkmalarını emretti. Ve mavi renkli kadınlar yukarı çıktılar; onların başlarında, bedenlerinin çevresinde ve bacaklarının arasında çiçekten yapılmış taçlar vardı. Kadınlar de-

rin bir transtaymış gibi öne doğru yürüdüler ve sabah güneşinin altında durdular. Onlar ışık saçan upuzun sarı veya kestane rengi saçlarıyla çok güzeldiler.

Kâhin şöyle dedi: "Tek yol, sizin bu kadınları alıp onların bekâretlerini bozmanız, onları kendi tohumlarınızla döllemenizdir ve o döller vasıtasıyla tekrar yaşayabilirsiniz."

Biz her ne zaman bir kente saldırsak, sizin tek bir yasaya uymanız gerekiyordu. Bu Ram'ın yasası olarak adlandırılıyordu. Bizim katlettiğimiz şey diktatörlüktü, zorbalıktı, tabii bu arada benim de bir zorba haline geldiğimi idrak etmiyordum. Ama bizim yasamız hiçbir kadına dokunmamak, altın ya da deri eşyaları veya değerli kumaşları almamaktı; biz kendi zorbalığımızla o kenti zorba hükümdarlardan kurtarıp onu tekrar halka teslim ediyorduk. Askerî yürüyüşümüzün amacı buydu, yani halkları özgürleştirmekti. Ve bu yasaya göre, eğer askerlerden herhangi biri bu yasakların herhangi birini çiğnerse, o ölüm cezasıyla cezalandırılacaktı.

Peki, siz bir krallığı -cehaleti yüzünden kadınları böyle sadece üreme için kullanılmak üzere esir tutmak dışında- şiddetsiz yönetmeyi başarmış olan bu güçlü kâhin karşısında ne yapabilirdiniz? Bu varlığın gücünün verdiği dehşetle siz ne yapacaktınız, kutsal bir yerde bu kadınlara tecavüz mü edecektiniz, yoksa Ram'ın yasasına bağlı mı kalacaktınız?

Bu insanların gariplikleri, beyaz duvarları, mavi çiçekleri, başlarındaki taşlar ve hiç sızlanmadan ölmeleri sizi adeta bir cinnet haline sokmuştu. Ve siz, kanlı ellerinizle, salyalarınız akarak ve çılgın bakışlarla bu kadınlara tecavüz ettiniz ve o şehvet arzusu içinde savaşı unuttunuz. Bu o kadar güçlü bir arzuydu ki siz o saatte tüm anlayışınızı yitirdiniz. Ve ben, elimden hiçbir şey gelmeden, sizi izlemek zorunda kaldım.

Kâhin kazanmıştı, çünkü o telkin gücüyle ve saldığı korkuyla bu orduyu baştan çıkarmıştı. Duyduğunuz şehvet ve tut-

ku sizi ele geçirdi ve çok geçmeden -utangaç bir biçimde tek bir kadınla yatmak yerine- bir sürü kadına tecavüz etmeye başladınız. Ve çok geçmeden, şehvetiniz gaddarlığa dönüştü ve onlara şiddet uygulamaya başladınız. Kendinizi o şehvete ve şiddete tamamen kaptırmıştınız.

Bölük komutanım kendisine teslim ettiğim kardeşimi ordu kampına götürmüştü ve ben de sizi bırakıp gittim. Şamiridin'in sırtına atlayıp Batı'daki büyük bir dağın tepesine çıktım, çünkü hepinizin davranışları karşısında duyduğum büyük dehşet beni adeta uyuşturmuştu. Ertesi sabah geri döndüğümde hepiniz sarhoştunuz. Yanıma aldığım birlikle kente girdim ve birçoğunuzu zincire vurdurdum. O kadınlar ve çocuklar hariç, kentin tüm erkeklerinin öldürülmelerini emrettim, çünkü hepsi garip bir lanetle meshedilmişti. Ve o kadınları kendi kampımıza taşıttıktan sonra, bu mavi halkın kentini yaktırdım.

Ardından, sizi kampa geri getirdikten sonra, işlediğiniz bu korkunç suç yüzünden bazılarınıza ölüm cezası verdim. Bazılarınızı ise o kadınları kampa getirip onlara bakmaya başladığınız için sağ bıraktım. Böylece sizler hayatınızın sonuna kadar onlara yardım ettiniz ve baktınız.

Erkek kardeşime gelince, o büyük bir acı içinde yaşıyordu ve benim elimden o acıyı hafifletecek bir şey gelmiyordu. Bir sabah onu, iki büklüm bir halde bir dereye giderken izledim. Üzerine bastığı taşlar bile onun dengesini bozuyor ve yere yuvarlanmamak için çok çaba gösteriyordu. Dereye ulaşması uzun bir zaman aldı ve en sonunda kendini bitkin bir halde suya bıraktı. Onu izlerken ağladım, çünkü insanlıktan nefret ediyordum. Zayıf olan askerlerimden nefret ediyordum. Burada oynadığı kötü oyun yüzünden Bilinmeyen Tanrı'dan nefret ediyordum. Ve zavallı kardeşimin o derenin içinde ölüşünü izledim. Çevresindeki su kızıla dönüştü ve sonra aşağı doğru akıp gitti. Evet, kardeşim en sonunda çektiği tüm azaptan kurtulmuştu.

Ben o mavi renkli zavallı kadınlara karşı da büyük bir merhamet duyuyordum, çünkü onlar benim anneme benziyorlardı. Onlar yaptıkları şeyi yapmaya zorlanmışlardı, çünkü hiç gururları yoktu. Hayatın anlamını ya da yaşam hazinesini bilmiyorlardı ve onlar bu güne kadar bir değersizlik duygusunu içlerinde taşıdılar. Erkekler onlara sadece işkence etmiş, azap vermişlerdi. Şimdi onlardan kurtarılmışlardı, ama onlar olmadan yaşayamazlardı. Kendilerini çok değersiz görüyorlardı ve kendilerini hiç sevmemişlerdi. Onlar hayatlarının geriye kalanında mavi, yani farklı olacaklardı. Onlar damgalanmışlardı. Onlar sabahları asla bir şarkı söylemediler, asla bir çiçeği kucaklamadılar ve asla geceleri mehtaba bakıp onun güzelliğine hayran kalmadılar.

Evet, bu kadınlar o hayatlarının sonuna dek daima farklı oldular. Ve eğer onlar kız çocuğu doğururlarsa, o kızlar da kendilerini değersiz hissederlerdi, çünkü annelerinin onlara verdikleri his buydu.

Bu kadınların derin deneyimleri onları o hayatlarında ve sonraki tüm hayatlarında damgaladı. Onlar kızgındılar. Bir kadın olmaktan nefret ediyor ve erkeklerden daha da çok nefret ediyorlardı. Bu kattan ayrıldıklarında, aradaki farkı anlayabilmek için erkek olarak geri döndüler. Ve ondan sonra kargaşa içinde yaşadılar, çünkü şimdi bir erkeğin bedeninde bir kadının ruhunu taşıyorlardı. Kadınlara karşı merhamet duyuyor, erkekleri hor görüyorlardı. Ve kısıldıkları kapan, gelecek tüm zamanlarda, kadın bedeninde yaşayan erkekler ve erkek bedeninde yaşayan kadınlar[6] kargaşasını oluşturdu. Ve onlar bu enkarnasyonlarına kadar azap çektiler, yaşadıkları kargaşaya bir son vermek istediler ve hep bir denge, bir yanıt ve hayatla bir uyum bulmaya çalıştılar. Onlar nereye ait olduklarını bilmiyor ve hissettikleri şeyden ötürü kendilerinden nefret ediyorlar.

---

6 Eşcinseller.

Birisi tekrar yaşayabilmenizin tek yolunun o kadınlara tecavüz etmek olduğunu söylediği için bu suçu işleyenleriniz, bu eyleminiz neye neden oldu? Sizin gösterdiğiniz tepki, çok derin bir korkuya karşı gösterdiğiniz bir tepkiydi. Sizler ölümden, gizemden ve hiç sızlanmadan ölüme teslim olan meşum insanlardan korktuğunuz için bu suçu işlemiştiniz. Siz dehşete kapılmıştınız. Oysa bu ölümler sadece o krallıktaki zorbalığın sona ermesi anlamına geliyordu. O nasıl olur da sizin, yani kurtarıcıların sonu anlamına gelebilirdi? Ama şimdi gelmişti.

Pers İmparatorluğu'nun Kökleri

Bu güçlü kâhin, sizi hayatlarınız boyunca takip edecek bir duygu oluşturmuştu. O hayattan sonra yaptığınız her şeyi daima ilahî varlıklara hizmet etmek için yaptınız, çünkü -aslında öyle olduğu halde- birisinin size sonsuza dek yaşayacağınızı söylemesini istiyordunuz. O hayattan sonra her şeyi korkudan dolayı yaptınız. Lemurya halkına öğretilmiş olduğu gibi, ebedi olduğunuzu bilmek istiyordunuz, ancak şimdi korku ruhunuza hâkim olmuştu. Ve kendi postunuzu kurtarmak için masumiyete tecavüz etmiştiniz.

Sizin zihniyetinizden kadınların -bu öyküde daha sonra anlatacağımız- zihniyeti gelişti, çünkü ruhunuz masumiyete tecavüz etme pahasına kendinizi kurtarmayı içeren bu olayı kaydetmişti. Siz hayatınızın sonuna dek bu kadınlardan korkacaktınız, çünkü onlar size ölümü hatırlatıyorlardı. Sonraki hayatlarınızda hep, her kadını hamile bırakma arzusu, yani kendiniz için ölümsüzlüğü yaratma dürtüsü duydunuz ve iki ruhun ve Öz'ün yüce evliliğini sürdürmekte hep zorlandınız.

Yaptığınız şey buydu. Siz zihniyetinizle ve döllerinizle Pers İmparatorluğu'nun başlangıcını yarattınız. Pers İmparatorluğu kadınların ve çocukların köleleştirilmeleri ve erkeklerin yüceltilmeleri üzerine kurulmuştu. O zamandan sonra bir kadı-

na tecavüz edebildiğiniz her seferinde, bu, suçluluk duygunuzu yatıştırdı. Bir kadına tecavüz edip onu dölleyebildiğiniz her seferinde ölümsüzlük vaadini hissettiniz. Ve tüm bunlar korkudan dolayı yapılmıştı.

Ama ruh yaşanan o sabahın duygusal etkisini unutamazdı. Siz o kadınların bir ruha sahip olmalarına nasıl izin verebilirdiniz? Onların sizin gibi kendilerini ifade etmelerine nasıl izin verebilirdiniz? Onlar -kendileri pahasına- tekrar tekrar sahip olduğunuz ölümsüzlük fırsatını elinizden alabilecekken, bunu nasıl yapabilirdiniz? Siz bu oyunu çok iyi kurdunuz ve kadınları spiritüel bir hapishanede tuttunuz. Onların tanrısallıklarını ellerinden alıp kendiniz için sakladınız. Böylece, sizi engelleyecek gücü olmayan bu varlıklara hayatları boyunca, daha çocukluklarından başlayarak kendi zevkiniz için tecavüz edebilirdiniz. Ve bu güne dek, Pers İmparatorluğu'nun tohumlarının bir sonucu olarak var olan inançlar İbrahim adlı varlığı hazırlamış ve o Yahudi halkını ve İsrail soyunu yaratmıştır. Ve onlar, bugün bile kadınlarından ayrıdırlar.

Kadınlara gelince, onlar asla unutmamışlardır ve onların sizinle bir olma mücadeleleri büyük bir paradoksa neden olmuştur, çünkü şimdi siz onları sevmiyorsunuz. Şimdi siz onları hor görüyorsunuz, çünkü onlar başka bir büyük çağda ortaya çıkıyorlar. Ve bu yüzden, siz kendi cinsinizi sevmeye başlıyorsunuz. Bu hâlâ kadınları reddetmenin, onları kabul ve tasdik etmemenin bir biçimidir. Ve onlar asla gerçekten bilmedikleri bir benlikte tanrısallıklarına adım atıyorlar ve bu sizi korkutuyor. Siz artık onlara sahip olamazsınız, arzu ettiğiniz zaman onlara tecavüz edemezsiniz ve bu yüzden onlardan korkuyorsunuz. Bu onların zamanıdır. Artık durumu eşitlemenin zamanı gelmiştir. Onlar ve onların çocuklarının çocukları çok şey görüp geçirmişlerdir. Örneğin, o zamanlar, eğer doğan çocuk bir kız ise ve babası tarafından istenmiyorsa, o kent surları dışın-

da bir gübre yığınının üzerine atılırdı ve geceleri avlanan hayvanlar onu parçalayıp yerdi. Bu gerçek bir öyküdür.

Böylece, bazılarınız ruhunuzda yatan ve korkunun yarattığı bir suçluluk duygusundan ötürü kendi cinsinizi sever hale gelmiş ve katıldığınız şeyin kapanına kısılmışsınızdır. Hâlâ kadınları müstehcen ve bayağı hallerde hayal edenleriniz vardır. Bu, onlar üzerinde bir zamanlar sahip olduğunuz gücü hatırlatır. Bazılarınız kadınların kötü ve zor durumunu anlamaya başlamışlardır. Bazılarınız kadınları eşitiniz olarak sevmeyi öğrenmişsinizdir, çünkü Tanrı her ikinizin de içindedir ve böylece siz ruhunuzda bulunan şeyle uzlaşmaktasınızdır.

Peki, Ram'ın ordusunun askerleri ile bu mavi kadınların çocuklarına ne oldu? Onlar nasıl bir karışıklık yaşadılar? Onlar, sevgiyi hiç tanımadıkları için, şiddet içeren bir anlayış ve eylemlerle büyüdüler, çünkü anneleri onları sevemiyorlardı, içlerinde o sevme gücü ve yeteneği yoktu; babaları da onları görmeye dayanamıyorlardı, çünkü çocuklar onlara kendi ölümlerini hatırlatıyorlardı. Böylece, bu çocuklar sonraki otuz beş bin yıl boyunca bir ebeveynleri tarafından asla sevilmeyeceklerdi.

Evet, ordumun askerleri ile mavi kadınlardan doğan çocuklar daha sonra Pers Krallığı'nı kurdular. Bu, yüzyıllar boyunca varlığını sürdüren büyük bir krallık oldu. Ama o valiler ve tacirler tarafından yönetiliyordu ve kadınlar daima köle olarak alınıp satılıyorlardı. Pers tarihi boyunca herhangi bir zamanda onların harika renkler içeren kentlerine gidebilir, altın renkli çerçeveli kızıl ve mor ipek sayvanların gölgelediği kalabalık pazar yerlerini görebilir, orada peynir, şarap, sirke, sarımsak, deve gübresi, yasemin ve mangalda pişen tatlı kokularını duyabilirdiniz. Ve Pers tarihi boyunca herhangi bir zamanda pazarlarda en rağbette olan yerin kadınların satıldıkları yer olduğunu görebilirdiniz.

Orada, henüz üç yaşında olan, göğüsleri ve mahrem yer-

leri kınalı, kulakları altın küpeli çıplak küçük kızlar bir yükseltinin üzerinde açık artırmayla satışa çıkarılırlardı ve onları kendileri veya bir dostlarına hediye etmek için satın almaya hazır erkekler tarafından dürtülerek incelenirlerdi. Ve satılanlar daima bakire kız çocukları olurdu. Böylece erkekler o bekâreti bozmanın zevkini yaşarlardı. Ya da orada on üç yaşını aştıkları için artık erkekler tarafından arzu edilir olmayan ve daha genç görünmeleri için mahrem yerlerindeki kıllar yolunarak ve göğüsleri kınayla boyanarak satışa çıkarılan kızların sığır gibi incelendiklerini görebilirdiniz. O açık artırmalarda bir erkeğin satıldığını asla göremezdiniz.

Valilerin hizmetindekiler ise haremağaları denilen hadım edilmiş erkeklerdi, böylece onlar valilerin haremini koruyabilirlerdi ve onlara daima itimat edilebilirdi. Onlar da, varoluşlarının geriye kalanı boyunca, kadın ve erkeğin birliği bilincinden, kendilerini cinsel olarak ifade etme yeteneğinden yoksun olarak doğdular.

Pers İmparatorluğu'ndan ve Hitit Krallığı'nın Babil denen büyük kentte yarattığı kargaşa sonucunda İbrahim adlı büyük bir varlık ortaya çıktı. Ve o, Tanrı Yehova tarafından, İsrail soyunu yaratmak ve Vaat Edilmiş Topraklar için savaşmak üzere seçilen kişi olacaktı. Çocuğu olmayan İbrahim, ilahî görev zihniyetiyle bir köle kadınla yatmış ve ondan bir oğlu olmuştu.[7] Ve o krallıkta kadınların erkeklerle birlikte ibadet etmelerine izin verilmiyordu.

Bu beyaz duvarlı kentte yakılmamış olan garip bir yer vardı. Kentin merkezinde, parlak beyaz ve iki adam boyunda dikili granit taşlardan oluşan daire şeklinde büyük bir platform

7 İsrail soyunun atası olan İbrahim İsmail'in babasıydı ve İsmail Arap halkının babası olarak kabul edilir. İsmail'in annesi Hagar, İbrahim'in karısı Sara'nın kölesi olan genç bir Mısırlı idi. İbrahim onu bir cariye olarak kullandı. Kutsal Kitap'a göre, İsmail, Yehova tarafından kutsanmadı ve onun İbrahim'e vaat ettiği güçlü soya ve Vaat Edilmiş Topraklar mirasına dâhil edilmedi.

vardı. Dikili taşların üzerine düz granit taşlar yerleştirilmişti. O taşların üzerine çıkıp dairenin çevresinde yürüyebilir ve orada hiyerogliflerle yazılmış kadim bir yazı görebilirdiniz. Orada, bu dikili taşların gökten inecek büyük bir gemi için yapıldığı yazıyordu. O bir iniş platformuydu. Geçmişte oraya ilk inen gemi büyük bir gemiydi. Onun en dış bölümleri kentin çok ötesine uzanıyordu; böylece, bu büyük gemiye girip çıkanlar bunu görünmeden yapabiliyorlardı.

Ben oraya geri dönüp bu platforma baktım. Yanıma asil ve sadık bir karaktere sahip olan bölük komutanımı da almıştım. Bu gerçekten garip bir platformdu. Sonunda, onun ne için yapıldığını keşfettik. O yazı Kuzey Yıldızı'nın ötesinden gelen varlıklara* bir övgü olarak yazılmıştı. Bu varlıklar, Atlantis'in kuzey bölgesinden kaçıp buraya yerleşen insanları ziyaret etmiş ve onlara büyük bir bilgiyi ve gerçeği sunmuşlardı. Kuzey Yıldızı'nın ötesinden gelen bu varlıklar dikiş izi içermeyen ve dokunmuş gibi görünmeyen giysiler giyiyor ve mavi taşlar takıyorlardı. Onlar kentin kâhinine bir mesaj sundular ve bu mesaj rahipler aracılığıyla dilden dile yayıldı. Bu varlıklar onlardan basitçe, bu yerde kalıp üremelerini, açık ve temiz olmalarını, geçmişi unutmalarını istemişler ve eğer açık ve temiz kalabilirlerse onlarla düzenli olarak iletişim kuracaklarını bildirmişlerdi. Bu kentin başlangıç döneminde bu iletişim sık sık kurulmuştu. Ancak, o zamanlar erkekler ve kadınlar eşit bir kökene sahip olarak görülüyorlardı.

Sonra, yirmi yıl boyunca bu gemi ve bu varlıklar geri dönmediler ve çok geçmeden boş, batıl inançlar pek çok insanı etkilemeye başladı. O zaman, insanlar üzerinde güce sahip olmak isteyen bir adam ortaya çıkarak kendini kâhin olarak ilan etti ve insanlara bu büyük gemi ile iletişimde olduğunu, o varlıkla-

*Ramtha, *UFO'lar ve Realitenin Doğası* kitabında, Andromedalıları ve Pleiadeslileri Kuzey Yıldızı'nın ötesinden gelen varlıklar olarak tanımlar. (Ç.N.)

rın mesajlarını onun vasıtasıyla vereceklerini duyurdu. Bu duyuru halka huzur verdi. Bu duyurunun verdiği huzur halkı tatmin etmişti, ama kâhin artık insanları kontrol edebileceğini ve onlara istediği şeyi yaptırabileceğini açıkça görmüştü.

Çok geçmeden bu kâhinde güç hırsı ortaya çıktı ve o bu hırs yüzünden kadınlar denilen tehdidi ortadan kaldırarak onları kendisine boyun eğmeye zorladı. O, kadınlara, o günden itibaren kendisinin emri altında olacaklarını, tek bir erkeğin değil, tüm erkeklerin hizmetinde olacaklarını, çünkü erkeklerin tanrısal olduklarını söyledi. Ve kadınların oluşturdukları tehdit bir kez ortadan kaldırıldığında, bu varlık erkekleri de kontrolü altına aldı.

Sonuç olarak, bu kâhinin verdiği çarpık mesajlardan bir dogma yaratıldı ve o bir kâhinden diğerine aktarıldı. İnsan nesilleri orada yaşadılar ve çok geçmeden onların tanrısallıkları ortadan kaldırıldı. Böylece din doğmuştu, o orada başlamıştı.

Kuzey Yıldızı'nın ötesinden gelen varlıklara gönül veren sevgili dostum, bölük komutanım üç enkarnasyon sonra yanına aldığı insanlarla birlikte Atlantis adalarının kuzeydeki kalıntısına (bugünkü İngiltere'ye) gitti; orada onlar büyük bir gemi ile buluşacaklardı. Orada onlar geçmişte bu beyaz duvarlarla çevrili kentte görmüş oldukları şeyin anısıyla bir taş platform oluşturdular; ama bu taşlar beyaz değil, sadece sert taşlardı. Onlar bu dikili taşlardan oluşan daire şeklindeki platformu yaptıktan sonra büyük geminin gelip oraya inmesini beklediler. Sonunda gemi geldi ve içindeki varlıklar onlara birçok şey öğrettiler. Ama sonunda bu insanlar bu gemiye ve onun içindeki varlıklara tapmaya başladılar. Bu yüzden, bu gemi asla geri dönmedi. Ve onlar orada bu geminin dönmesini bekleyerek bir ömür geçirdiler.

Gördüğünüz gibi, bu beyaz duvarlı kentte olup bitenler onları da etkilemişti, çünkü onlar bir şeye ait olmak istiyorlardı.

Onlar yaşayacaklarından emin olmak istiyorlardı. Stonehenge'i biliyor musunuz? İşte onlar orada Stonehenge'i inşa etmişlerdi ve o, bu insanlar bu dünyadan göçtükten sonra, rahiplerin tanrılara bakireleri kurban ettikleri bir yer haline geldi. Benim dostumun ve yanındakilerin öğrendikleri ders ise, putlaştırmaya başladıkları şeyin daima onların ellerinden alınacağıydı.

Bu varlıklar daha sonra tanrısallığı arayışlarını, ait olma arayışlarını, Ram'ın gittiği yere, öteye gitme arayışlarını sürdürdüler. Peki, benim dostum nereye gitti? O, daha sonra, İsa denen varlığın kişilik benliğini yaratan on üç varlıktan biri oldu. Onlar ve erkek kardeşim, tarihinizi değiştiren şeyin, büyük bir üstadı (İsa'yı) dinlemenin, bu katta dogmayı, Helenistik inancı ve ölüm inancını bertaraf etmenin bir parçası oldular. Onlar (havariler olarak) varlığının Tanrısı haline gelen muhteşem bir öğretmenin, İsa'nın huzurunda oturdular. O, ortaya çıkan Mesih idi. Ancak, onlar mucizeler yaratmayı öğrenseler de, daha sonra bu yeteneği hızla yitirdiler, çünkü kendi içlerindeki Tanrı yerine, İsa'ya tapmaya başlamışlardı. Böylece, ölümsüzlüğü yine elde edemediler.

Sizler Cathay denilen ülkede (o zamanki Kuzey Çin'de) tekrar tekrar enkarne olarak harika bir kültür yarattınız. Sonunda o kültürden -bir kral olmak üzere doğmuş olan- büyük bir öğretmen ortaya çıktı. Ve sizler onun gelişimine ve kral olan babasının sarayından kaçarak realite dünyasına girmesine yardımcı oldunuz. Evet, bu varlığın adı Buda idi.

Siz daha sonra İsa ile birlikte oldunuz ve beş bin kişinin önünde -benim binlerce yıl önceki yükselişimden sonra- ikinci bir yükselişe tanık oldunuz. Ama onun yaptığı şeyi hâlâ yapamıyorsunuz. Neden? Oysa bu çok kolay görünüyor...

Ve bu aklî güçten, sizin tohumlarınızdan (İ.Ö. 359-336 yılları arasında Makedonya kralı olan) Filip ve onun tohumundan da Büyük İskender doğdu. Ve sizin orada toplanan tohum-

larınızdan, o beyaz duvarlı kentte uzun zaman önce vuku bulmuş olan şeyden Hanlar ortaya çıktı. Bu sizin genetiğinizde bulunmaktadır. Sizin tohumunuzdan, büyük bir imparatorluğun babası olacak olan (İ.Ö. 753'de Roma'nın kurucusu ve ilk kralı olan) Romulus doğdu. Ve Romulus'tan Sezarların tohumları ortaya çıkacaktı. Tüm Sezarlar o gruptan geldiler. Ve bu kişiliklerin oluşumu sizin o beyaz duvarlı kentte olup bitenlere katkınızdan kaynaklandı. Sizin tohumlarınızdan, İsrail soyu ortaya çıktı ve onlar sonra tüm dünyaya dağıldılar. Ve sizin tohumlarınızdan, onları gaz fırınlarında[8] yakan iblisler ortaya çıktı. Sizler tohumlarınızla şimdi bile bu dünyaya ıstırap veren bilinci yarattınız.

Bu salonda bulunan sizler geçmişte kadınlara uygulanmış olan zulümden sorumlusunuz. İnsan ahlâkının yozlaşmasından sorumlusunuz. Ama siz bu dünyada ortaya çıkmış olan Mesihlerden de sorumlusunuz. Yeni halkların uluslarından da sorumlusunuz. Ve savaştan da sorumlusunuz. Evet, siz tüm bunlara katkıda bulundunuz.

Ve bu, sevgili varlıklar, Hindu halkı tarafından kısmen kaydedilmiş olan bir destandır.

Kadınların Köleleştirilmeleri Trajedisi

Erkek, draması ve rüyası içinde, birçok nedenden ötürü, bakir zihnin başlangıcından ahlâki yozlaşmanın derinliklerine ulaşmıştır.

Erkeğin tanrısallığının ahlâki yozlaşması, o kadını ruhsuz olarak ilan ettiğinde vuku bulmuştur. Biliyorsunuz, bu Tanrı adına yapılmıştı ve bunun nedeni, sizin Tanrı'yı veya ruhu içinizden dışarı çıkardığınızda hiçbir güce sahip olmamanızdır. O zaman siz bir hiç olursunuz. Sokaklardaki hayvanlardan daha aşağı bir şey olursunuz. Bunu yapan kurnaz varlıklar o zaman

8 Alman Nazi toplama kampları.

insanları kapana kıstırarak onların kendi arzularını gerçekleştirmelerini, isteklerini yerine getirmelerini sağlayabilirler.

Kadınlar bir zamanlar erkeklerle eşit öneme ve eşitliğe sahiplerdi. Sonra ne oldu? Bunun üzerinde düşünün. Tanrı her zaman bir erkek olarak adlandırıldı. Siz hiç bir kadının bir Mesih olduğunu duydunuz mu? Bugün bile birçok mezhepte kadınların -daha aşağı görüldükleri için- erkeklerle birlikte ibadet etmelerine izin verilmediğini biliyor musunuz? Terazinin kefelerinin nasıl sallandığını görebilirsiniz.

Neden? Çünkü başlangıçta erkekler ve kadınlar eşit gücü paylaşırlardı. Bir kral ve kraliçe tahta çıktığında, onlar birbirlerine güvenir, aynı bilgeliği paylaşır, görüşlerini sunar, eşit bir hükme sahip olurlardı. Başka birinin bu bağa nüfuz etmesine hiç olanak yoktu. Ama Tanrı adına insanlara hükmetmeyi çok arzu eden güçlü bir dinî lider, kadınların erkeklerden daha aşağı oldukları ve kadınların ruhsuz oldukları şeklinde yeni bir öğreti getirdi. Böylece, Tanrı adına, kadınlar erkeklerle eşit oldukları tahttan indirildiler ve sürü gibi güdülen hayvanlar haline geldiler. Sizin kutsal öğretilerinizin bile tarihini incelediğinizde, onlar yüce erkeklerin birçok eşe sahip olduklarını, onları başka erkeklere hediye edebildiklerini, başkalarının kadınlarıyla yatabildiklerini ve onlardan oğul sahibi olduklarını söyleyecektir. Ve bu kutsaldı.

İnsanlığın başına gelen en yıkıcı şey hakkında pek çok spekülasyon yapılmıştır. Birçoğunuz yakın tarihinizde insanların bir varlık tarafından acımasızca ölüme gönderilişinin en yıkıcı şey olduğunu düşünebilirsiniz.[9] O sizin belleğinizde çok tazedir. Uzun zaman önce, çok daha fazla insanın ölümüne neden olan ve sizin bilmediğiniz saldırılar olmuştur. Ama onların hepsini toplasanız bile, bu, kadınların düşüşü denen şey kadar küçültücü ve kötü bir örnek olmazdı.

9 Adolf Hitler.

Bunun neden böyle olduğunu söyleyeyim. Kadınlar erkekler için zevk verici aksesuarlar haline geldiler. Onlar bir sığır sürüsü gibi haremlere kapatıldılar. Pazar yerlerinde, parlak turuncu ve sarı ipek sayvanların altında ve sarımsak, bayat peynir, bozuk şarap, deve gübresi kokuları ve kazların ciyaklama sesleri arasında, bu gözleri sürmeli, çıplak bedenleri kınalı kadınlar en yüksek fiyatı veren erkeklere satıldılar. Bu her zaman yapılan olağan bir şeydi.

Bu kadınlar, hamile kaldıklarında kız çocuğu doğurmak istemez oldular. Eğer bir oğlan çocuğu doğurabilirlerse, biraz daha iyi muamele görüyorlardı. Oğlan çocukları revaçtaydı, çünkü onlar savaş makinesini besliyorlardı. Sık sık, henüz on üç yaşında olan bir kız sessiz bir acıyla bir çocuk doğurur ve eğer o bir kız çocuğu ise bu annenin üzerinde bir lanet olarak adlandırılırdı. Ve bu küçük anne, sırf hayatta kalabilmek için, çocuğunu kent surları dışındaki gübre yığınlarının üzerine fırlatıp atardı ve gece avlanan sırtlanlar ve çakallar gelip bu bebeği parçalayıp yerdi. Bu gerçekten korkunç bir ölümdü.

Hatırlayın, bu duyguların her biri ruha kaydolur. Onlar ruh tarafından hissedilir. O zamanlar, bazen, üç yaşındaki kız çocuklarının bekâretleri onlar satışa çıkarılmadan önce mermer bir fallusla bozulurdu ki onu satın alan bir vali ona rahatça tecavüz ve işkence edebilsin. Buna cinsel-kimlik acısı denir.

Bu kız çocukları büyüdüklerinde memelerinin gelişmesini önlemek için onları sarar ve mahrem yerlerindeki kılları yolarlardı ki hep küçük bir kız gibi görünebilsinler, çünkü onlar on üç yaşını geçtiklerinde yaşlı görülürlerdi. Bunu biliyor muydunuz? Hiç kimse hareminde çocuk doğurabilecek yaşta bir kız istemezdi. Bunun o zaman kabul edilebilir bir şey olduğunu biliyor muydunuz? Ve bugün bile siz birçok şeyi kabulünüzle ne kadar farklısınız?

O zamanlar kadınların eğitim görmeleri de yasaktı. Onla-

rın yıldızlar, matematik, fizik konusunda bilgi edinmeleri, filozof olmaları, öğretmenlik yapmaları, hiyeroglifleri okumaları, kâtip olmaları yasaktı. Onların sadece bir cariye olmayı öğrenmelerine izin veriliyordu. Siz bir cariyenin ne olduğunu biliyor musunuz? Bir fahişenin ne olduğunu biliyor musunuz? Bu cariyeler, sevişme sanatında eğitilmiş kibar fahişelerdi. Ama sizin sevişmek için eğitilmeniz gerektiğinde ruhtaki tutku ölür.

Öte yandan, o zamanlar erkekler ruha sahip olarak görülürlerdi. Onlar seçilmiş cinstiler. Onlar Tanrı'nın varlıklarıydı -Tanrı'yı nasıl tasavvur ediyorlarsa... Onların görevi bir savaş makinesi olmaktı. Onlar ağlayamazlardı, çünkü eğer ağlarlarsa, bir kadına benzerlerdi. Ve bir kadına benzetilmek korkunç bir suçlamaydı. Bu yüzden onlar ağlayamazlardı, yumuşak ve şefkatli de davranamazlardı. Onlar sert ve acımasız olmak, bir erkek olmanın göstergesi olan her şey olmak zorundaydılar.

Erkekler birbirleriyle savaşmak için doğmuşlardı. Bir savaşa girdiklerinde, duydukları korku ve dehşeti o kadar çok bastırırlardı ki sonuç olarak ağlayamaz, titreyemez, korkularını gösteremez ve korkularını daha çok bastırabilmek için kuduz köpekler gibi savaşırlardı. Savaşta uçurdukları her kafa kendi kafalarının uçurulmaması anlamına geliyordu, bu yüzden büyük bir şevk ve azimle savaşıyorlardı. Ve tüm bunlar onların ruhları tarafından kaydedilmiştir.

Savaşçılar bir savaşı kazandıklarında, onların ödüllerinin ne olduğunu biliyor musunuz? Kadınlar, çocuklar ve küçük oğlanlar. Tecavüz ve yağma terimlerinin nereden kaynaklandığını biliyor musunuz? Bu, onların tüm korku ve hüsranlarını cinsel patlama yoluyla boşaltabilmeleriydi. Büyük tecavüzler bundan kaynaklanmıştır. Böylece, bir kadına birçok savaşçının tecavüz etmesi çok olağan bir şeydi, çünkü kadının o sırada çektiği acı da cinsel doyum için bir araçtı.

Kadınlar, kadınların düşüşü sırasında eşruhlarını yitirdi-

ler, çünkü onların bir şey hissetmelerine izin verilmiyordu, böylece onlar inanç ve dogmadan dolayı eşruhlarından kopmuşlardı. Böylece, beşerî karmaşa denizinde realiteden kopmuş olan erkekler ve kadınlar yüzüyorlardı.

Biz burada ne görmeye başlarız? Varlıklar tekrardoğuş çarkıyla bu dünyaya tekrar tekrar döndüler, ama ruh düzeyinde hiçbir şey olmuyordu. Kadınlar erkeklerin bahşettikleri onuru beklediler. Çocuk doğurmamak çok daha kolay bir hayat sağlar görünüyordu. Tecavüze uğramamak ve acıya dayanmak zorunda kalmamak daha kolay bir hayat sağlayacaktı. Kadınların çalışmalarına izin verilmiyordu. Onlar yaşlandıklarında, sokağa atılıyor ve günlük ekmek paralarını çıkarmak için fahişelik yapmak zorunda kalıyorlardı. Bu büyük bir gerçektir.

Böylece, kadınların çektikleri acılar dayanılmaz hale gelmişti, çünkü onların varlıklarını ve bilgiyi dengeleyecek başka bir ruh yoktu; onların varlıklarının erkek veçhesi (eşruhları) yoktu. Anlıyor musunuz? Onlar yalnızdılar. Ve anlayamıyorlardı. Erkekler kadınlardan ayrılmışlar, onlarla bağlantıyı kesmişler, kendilerini tecrit etmişlerdi. Onlar kadınları ruh düzeyinde anlayamıyorlardı, çünkü kadınları eşitleri olarak görmemeleri gerekiyordu. Benim sözünü ettiğim zamanlarda, eğer siz bu kadın veya bu adam benim eşruhum diyecek olsaydınız hemen öldürülürdünüz. Bir kadın bir erkekle asla eşit olamazdı.

Bu sözlerin doğru olup olmadığını kontrol etmek ister misiniz? Kütüphanelerinize gidin ve tarihinizin derinliklerine dalın ve orada bugün bile uygulanan şeyleri göreceksiniz. Kadınların sizin gelişmiş toplumunuzda bile hâlâ erkeklerle eşit olabilmek için çabaladıklarını biliyor musunuz? Burada ne sürüp gidiyor? Ne kadar cahilsiniz? Rahatsız mı oldunuz? Eh, olmalısınız. Gerçek acı verir. Ama sizi çok sevdiğimi de bilin.

Gelişen sonraki kalıp şu oldu: Bazı kadınlar bu dünyaya geri dönmek için erkek olarak enkarne olmayı seçtiler. Bazı er-

kekler de savaşa gitmek zorunda kalmamak, erkekler tarafından bakılmak, ipekli giysiler giyebilmek, mücevherler takabilmek, güzel kokular sürünebilmek, istedikleri zaman ağlayabilmek için kadın olarak enkarne olmayı seçtiler.

Şimdi ne olup bittiğini anlıyor musunuz? Bu öyküyü akla uygun bulmak için daha önce de yaşadığınızı bilmeniz gerekiyor. Bu sizin yarattığınız tarihte epik bir gerçektir.

Şimdi, bir dişi-negatif enerji bir erkek-pozitif organizmaya girdiğinde ve mühürlerin eşit enerjiye karşılık vermeleri gerektiğinde ne olur? Ortaya bir melez çıkar. Ortaya bir karışıklık çıkar. Burada, aslında (ruhen) bir erkek olan, ama üç yaşındayken bir erkeğin tecavüzüne uğrayan bir kadın vardır. Hiçbir şey uygun bir biçimde çalışmamaktadır. Burada, on iki yaşında savaşa giden, orada kılıç sallayan bir kadın vardır. Hiçbir şey olmamaktadır. Neden, biliyor musunuz? Şimdi bir erkeğin enerjisine sahip olan küçük kız, bir kadına benzeyen ama (erkek bedeni olarak) kaba yontulmuş melez bir formda gelişir. Bu beden hem kadın hem de erkektir.

Bu geçişi yapmış olanlar melezlerdir. Onlar kendi cinslerine âşık olurlar. Ve bir çocuk üretemezler. Eşruhlar pozitif ve negatif enerjiye sahiptirler ve bu manyetik alanlar bir araya geldiğinde, onun merkezinde "Olan" meydana gelir. Merkez artık pozitif ya da negatif değildir. O sadece olandır. Siz negatif ve negatif enerjiye sahip olduğunuzda ise onlar birbirini iter. Örneğin, siz pozitif erkek-enerjiye sahip olduğunuz halde, negatif dişi-enerjiye sahip bir kadın olarak enkarne olduğunuzda, yine negatif dişi-enerjiye sahip olan eşruhunuzun enerjisi ve sizin enerjiniz birbirini iter. Hücresel, üç-boyutsal kütlenin böyle bir itme sürecinde, başka bir deyişle kendinden uzaklaşma içinde tekâmül edemeyeceğini biliyor muydunuz? Bunlar sizin melezlerinizdir.

Peki, bu süreçte, bu geçişi yapan varlığın eşruhuna ne ol-

maktadır? Bakın, eşruhlar bu geçişi birlikte yapmazlar. Biri bunu yapmakta, diğeri ise beklemektedir; çünkü bu durumda biri güç kaybetmekte, diğeri ise güç kazanmaktadır. Bu durumda onların birbirleriyle bağlantıları kesilir, birbirlerinden hiçbir şey alamazlar. Öyleyse bu geçişi yapan bir varlığın eşruhu ne yapar? O, eşruhundan uzaklaşır. Böylece, onların arasında var olan iyi iletişim sona erer, çünkü artık bu eşruhların enerjileri birbirini uyumlu bir biçimde çekmek yerine, itmektedir.

Bir varsayımda bulunursak, eğer o kâhin ve o dinî lider bu dünyaya hiç gelmemiş olsalardı, ne olurdu? O zaman melezler veya geçiş-yapanlar diye bir şey olmazdı. O zaman dünyanız nasıl olurdu? Söyleyeyim: Ahlâki yozlaşma, ahlâki çöküş diye bir şey olmazdı.

Sizin bu dünyadan çok uzakta, başka bir yerde yaşayan kardeşleriniz var ve onlar öyle bir zekâya sahipler ki siz onların yüksek zekâlı olduklarını söyleyebilirdiniz. Hayır, onlar erdemlidirler. Onlar çocuklarına tecavüz etmezler. Oysa bu sizin toplumunuzda yaygın bir uygulamadır, öyle değil mi?

Bakın, sizin dışarı çıkıp çocuklara veya kadınlara tecavüz etmeniz gerekmez. Yapmanız gereken tüm şey, bunu düşünmektir ve o var olur. Sizin fantezileriniz nelerdir? Ruh belleğinizde ilk çağlara ait hangi dengesizlik düğmelerine basıyorsunuz? Siz hâlâ aynı bağlamda devam ediyorsunuz. Kadınlarınız hâlâ sizlerle eşit değiller. Ve siz Tanrı'nın gözünden düşüyorsunuz. Siz çocuklarınızı istismar ediyorsunuz. Masumiyetin bozulmasını içeren filmler izliyorsunuz. Bu sizin için olağan bir şeydir. O eylemlerin esinlendirdiği şarkıları dinliyorsunuz. O şarkıların sözlerini işitmediğinizi mi söylüyorsunuz? Hayır, hepsini işitiyorsunuz. Ruh her şeyi duyar.

Fantezilerinizin neden o kadar ahlâksızca olduğunu biliyor musunuz? Başlangıçta cinsel birleşme çok büyük bir tutku içeriyordu, çünkü tutku erkeğin spermlerini boşaltması ve kadı-

nın rahminin kasılmaları değildir. O yaratımdı, yaratıcı güçtü. Ona yaratıcı unsur denir. O, Olan'dır, kendini düşünen ve tasarlayan büyük düşüncedir ve dolayısıyla tutku ışıktır.

Ruhunuzun cinsel birleşmeyi nasıl gördüğünü biliyor musunuz? Siz onu seks olarak adlandırırsınız. Seks sözcüğünün çirkin bir sözcük olduğunu biliyor musunuz? Onun saygınlığını yitirdiğini biliyor musunuz? Neden, bir çocuğa veya bir erkeğe tecavüz ettiğinizi hayal etmeden ereksiyon yaşayamadığınızı biliyor musunuz? Çünkü geçmişte tüm bunları yaptınız ve kendinizi cinsel deneyimin şiddetine kaptırdığınız her an, bu, bastığınız ve sizin seksi yaratmanıza neden olan düğme haline gelmiştir. Bu doğrudur.

Siz seksi oldurmak zorundasınızdır. Gidip spermlerinizi saçarsınız ve herkes bunun doğal bir şey olduğunu söyler. Elbette öyledir. O ölmek kadar doğaldır, çünkü spermlerinizi boşalttığınız her an, yaşam enerjinizi harcamaktasınızdır ve hayatınız gözlerinizin önünde ölmektedir.

Siz kiminle yatıyorsunuz? Kiminle sevişiyordunuz? O sizin sevgiliniz değildir. O, sevgiliniz veya eşinizle yatarken hayal ettiğiniz başka biridir. Peki, siz kaç kişiyle birlikte yatmaktasınızdır? Bir kişiyle değil, dört kişiyle birlikte. Yatakta dördünüz birliktesinizdir. Eşruhları hatırlayın.[10]

Sizler kadınlarınıza manevi olarak da zarar verir, onları değersizleştirirsiniz. Onların arkasından kıs kıs güler, onlarla alay edersiniz. Hâlâ erdemlerini onların ellerinden alıyorsunuz. Onların çıplak bedenlerinin sergilendiği dergilere bakıyorsunuz. Sizin hissettiğiniz şey seks değildir; hissettiğiniz şey üstünlüktür. Ve bunun doğal olduğunu düşünürsünüz. Bunun ahlâki yozlaşma olduğunu biliyor musunuz? O dergilerden birinde annenizin fotoğraflarının yer aldığını hiç hayal ettiniz mi?

10 Gerçek eşruhlar birbirlerine bilinçaltı olarak bağlıdırlar ve deneyimlerin den edindikleri bilgeliği birbirleriyle paylaşırlar. Bkz. *İnsanlık Tarihi*'nin *İn san Uygarlığı, Kökenler ve Tekâmül* alt başlıklı Birinci Kısmı.

Sizin yuvanız rahmin erdemiydi. Onunla ilgili çirkin olan nedir? O güzeldir. Sizler cinsel organlarınızı nişan gibi taşırsınız. Penis, tohumu yuvadaki yumurtaya yerleştirecek, böylece tekrar doğmanızı sağlayacak bir uzantıdır. O, onu kutsal, birlikte-yaratıcı bir şey olarak gören tanrılar tarafından bunun için yaratılmıştı. Ama bugün çarşılarınızda taklit penisler satan dükkânlar vardır. Siz cinsel organlarınızla ilgili hayaller kurarsınız. Onları birbiriyle kıyaslarsınız. Bunun erkekliği belirlediğini düşünürsünüz. Bunun nereden kaynaklandığını biliyor musunuz? Bu çok uzun zaman önceki -ama hâlâ yaşayan- sizden kaynaklanmaktadır. Evet, aradan birçok enkarnasyon geçmiş ve sahne değişmiştir, zaman değişmiştir, teknoloji değişmiştir. Ama siz hâlâ sizsiniz, yeni bedende aynı eski sizsiniz, çünkü ruhunuzdaki -sizi o zamana geri döndürüp duran- düğmelere basmayı bırakmıyorsunuz.

Sizler çocukları yağmalıyorsunuz. Onların masumiyetini, özgürlüğünü hor görüyorsunuz. Onlar bu dünyaya gelen tanrılardır. Siz erdemlerinden ötürü onlardan nefret ediyorsunuz. Bu görülüyor. Bu ahlâki yozlaşmadır. Bu yozlaşma içsel bir çöküşün işaretidir. Bu, tanrısal ruhun çöküşüdür. Bu beyni kapatmaktır.

Siz paranızı -konusu dikkatinizi kendinizden, eşruhunuzdan ya da çocuklarınızdan başka yöne çeken- bir şarkıya harcamayı tercih ediyorsunuz. Siz paranızı ahlâki yozlaşmayı sömüren, ama harika bir performans denen bir filmi izlemek için harcıyorsunuz. Oysa bunun bin yıl boyunca ağlamanıza neden olması gerekirdi. Evet, sizler ahlâki erdeme duyarsızlaşmış haldesiniz. Bu büyük bir gerçektir.

Ahlâki yozlaşma: Kadınlar erkeklerle eşitliklerini yitirmeselerdi, size anlattığım hiçbir şey var olmazdı ve süper-bilinç, yani cennet âlemi bu dünyada çoktan tezahür ederdi. Siz bugün beyninizin üçte birinden de azını kullanmak yerine, tam

olarak kullanılan bir beyne sahip olurdunuz. O zaman asla yaşlanmazdınız. Tükenmişlik sendromları asla yaşamazdınız. Sonsuz bir varlık olurdunuz. Bunu biliyor muydunuz? Sözünü ettiğim o varlıklar aynı bedenle milyonlarca yıl yaşamışlardır.

Siz ahlâken yozlaştığınızda dengesizlik yaratırsınız ve o dengesizlik içinde, yatay kutuplaşmaların yanı sıra, dikey kutuplaşmalar da yaratırsınız. Bu, toplumsal bilincin çöküşüdür. Siz kendi içinizde parçalanmaktasınızdır. Doğa (hastalıklar ve afetlerle) ahlâki yozlaşmayı bertaraf etmektedir. Çünkü bu yozlaşma hayatın sürekliliğine, erdemine ve saflığına ters düşmektedir. O, hayata karşı savaşmaktadır ve sizi temin ederim ki Olan'ın doğal unsuru daima galip gelecektir. Bu böyledir.

Siz hiç sperminizi saçmaya son verip, onu tutup, tutku denen cinsel ifadeyi hissettiniz mi? Çok azınız bunu yapar, çünkü siz cinsel ifadenin doğal olarak ortaya çıkmasına izin vermez, onu hep zorlarsınız ve onu oldurmak için cinsel fantezilerinizde gittikçe daha ahlâksızlaşmanız gerekir.

Kadınlar orgazmları hissetmemeye çok yatkındırlar -oysa herkes sizin orgazma ulaşmanız gerektiğini söyler- çünkü onlar ruhen şiddetle uğraşmak zorunda kalmışlardır. Cinsel ilişki onlar için, zevk verici bir şey olmaktan daha çok, hayatta kalmalarını sağlayan bir vasıta olmuştur ve işte bu yüzden onlar cinsel ilişkiden zevk alma yeteneğini yitirmişlerdir. Onlar bu zevki hissetmezler.

Siz erkekler kendinizi neden bu kadar cinsel hissedersiniz? Çünkü siz hep onun hakkında düşünüyordunuz. Ve daha çok şiddet uyguladıkça, daha fazla zevk alıyordunuz. Siz ereksiyona ulaşmakta neden zorlandığınızı merak edersiniz; bu neden, sizin eski zamanlara ait bir dengesizliği tekrar tekrar sahnelemenizdir. Bu doğrudur ve siz bunu biliyorsunuz.

Peki, cinsel hayaller kuran, spermlerini saçan, çocukları istismar eden, cinsel ifadeyi yağmalayan sizlerin eşruhlarınıza ne

olmaktadır? Sizin eşruhunuza ne olmaktadır? Eşruhunuz yapmakta olduğunuz şeyin bilgeliğini almakta ve sizden uzaklaşmaktadır. O ne yaptığınızı öğrenmekte ve bunu görmezden gelmemektedir. Sizin varlığınızın doğasının gerçeğini algılamakta ve sizden uzaklaşmaktadır. Siz içsel olarak daha çok çöktükçe, eşruhunuz da sizden o kadar çok uzaklaşmaktadır.

Peki, bu gerçeği tam olarak kavrayan ve kararının ne olduğunu anlayan bir meleze, geçiş yapmış birine ne olur? O durumu tersine çevirebilir mi? Durum asla değiştirilemez; o sadece ileri doğru gider. Öyleyse melez formda olsa da, bir geçiş-yapanın Tanrısı'na geri dönmesini sağlayan unsur nedir? O, anlayıştır. Bu anlayışa ulaşanlar, doğanın hayatı hor görenlere açtığı savaştan korunurlar.

Onların eşruhlarına ne olur? Onlar bu deneyimi doğal olarak kazanırlar. Onlar sadedirler. Anlarlar. Neden anladıklarını bilmez, ama anlar ve izin verip ilerlerler. Siz onların birbirlerini asla bulamamalarının çok hazin olduğunu söyleyebilirsiniz. Ama bir zaman gelecek, bütün bireysellik çıktığı yüce Kaynağa geri dönecektir ve o zaman Öz ve ruh, hayatın uyumu, değeri ve bilgeliği ile dolu olarak birleşecektir. Ve hayattan daha büyük bir yoldaş yoktur.

Doğanın üzerinizdeki savaşı, sadece geçiş-yapanları değil, varlığının sessizliğinde bir ahlâki yozlaşma içinde yaşayanlarınızı da kapsayacaktır. Bunda bir yanlışlık yoktur. Bu pekâlâdır, çünkü bu sizin kaderinizdir. Ama hayatın doğal akışının yardımcılığıyla uyum içinde olmadığınızı bilin. Ve bu ahlâki yozlaşmaya sempati duyanlar, onunla duygudaşlık içinde olanlar bu dünyadan kalabalık gruplar halinde ayrılacaklar, çünkü onların türü yok olacak. Geriye kimler kalacak? Dünya'nın halim insanları...

İsa, Buda, Ra-Ta-Bin büyük Mesihler idi. Onlar, "Gelecek günlerde dünya halim insanlara miras kalacak" demişlerdi. Bu-

nun ne anlama geldiğini biliyor musunuz? Sade ve basit zihinli varlıklar. Herkes böyle insanların aptal olduklarını düşünür. Oysa bu sadelik ve basitlikten en büyük deha doğmuştur.

Halim insanlar uyum içinde olan, yeni ve farklı fikirlere, görüşlere açık olan, önyargısız varlıklardır. Onlar sade ve basittirler. Onlar, bir tapınak yerine, ormana giderler, güneş doğarken doğayı seyreder ya da yıldızlı bir gecede orman perileri gibi dans ederler. Onlar sade ve basittirler. Onlar bu dünyada kalacaklardır. Ve bu sade, basit çizgiden ve bu erdemden bu dünyada -sonsuza dek yaşayan büyük kardeşlerinizin sahip oldukları- süper bilinç doğacaktır. Bunun olması yakındır.

Şimdi size neden öleceğinizi söylediğimi anlıyorsunuz, çünkü eğer kendinizi sevmezseniz, öleceksiniz. Bu böyledir. Siz bunun için istediğiniz özrü bulabilir, herkesi suçlayabilirsiniz, ama bu durumu değiştirmez. Bu durumu siz yarattınız ve onu ancak siz değiştirebilirsiniz.

"Ben değişemem" demek bu sorumluluktan kaçınmaktır. Siz değişmek istemezsiniz. Ahlâksız ilişkilerinizden vazgeçmek istemezsiniz. Ahlâki yozlaşmanızdan vazgeçmek istemezsiniz. Onu bırakmak istemezsiniz, çünkü o size hâkim olmuştur. Siz bunu böyle kılmışsınızdır.

Karanlık Çağlar şimdi daha büyük bir kuvvetle geri dönmektedir. Onu tekrar yaşıyorsunuz. O her yerdedir. Siz ona karşı duyarlısınız ve o düğmelere basmaya devam ediyorsunuz. Bu çağ büyük bir doruk noktasına doğru ilerliyor. O noktada "büyük gözdağı"* vuku bulacak ve sonra bu çağ bir daha asla tekrarlanmamak üzere son bulacaktır.

Eğer bir üstat olmak istiyorsanız, değişmekten korkmayın. Anlıyor musunuz? Bana değişemeyeceğinizi söylemeyin. Çünkü

*Ramtha, büyük gözdağı derken, gelecekte büyük değişimden önce gökyüzünde yapılacak bir ışık savaşını kastetmektedir. Bu konuda ayrıntılı bilgiyi *UFO'lar ve Realitenin Doğası* adlı kitapta bulabilirsiniz.(Ç.N.)

sizin içinizde her şey üzerinde güce ve hâkimiyete sahip olan bir Tanrı vardır ve siz onu boğuyorsunuz. O hâlâ oradadır. Size şunu söylemek istiyorum: Sizler benim kardeşlerimsiniz. Sizi seviyorum. Siz bu yozlaşmayı sona erdirebilirsiniz. O düğmelere basmayı bıraktığınızda bilgelik kazanırsınız ve o bir inci haline gelir. Ahlâki yozlaşma bir inci haline gelir, cinsellik bir inci haline gelir. Siz düğmelere basmayı bıraktığınızda, ruh onu bilgelik olarak sahiplenir ve siz artık onu tekrar tekrar yaşamak zorunda kalmazsınız.

Sizin düğmelerinize ne basar? Siz bana bir üstat olmak istediğinizi söylersiniz. Bu beyni o düğmelere basan, şu ya da bu şeyleri yaratan şeylerle beslemeyi bırakın. Size onların neler olduğunu söylemem gerekir mi? Onları bilemeyecek kadar duyarsız mısınız? Uyanın.

Kadınlar, siz erkeklerinizi hor görüyor, seviyor ve onlardan nefret mi ediyorsunuz? Buna hâkim olun. Erkekler, siz kadınlarınızı hor görüyor, seviyor ve onlardan nefret mi ediyorsunuz? Buna hâkim olun. Eğer teselli, huzur ve sevinç bulabileceğiniz tek yer büyük, yaşlı bir ağacın altı ise, o zaman hayatın uğruna bunu yapın. Anlıyor musunuz?

Şimdi siz aydınlandınız ve bana bir fark yaratamayacağınızı söyleyemezsiniz. Ben büyük bir fark yaratıyorum. Yakında birçok insan benim adımı bilecek. Ama onların benim adımı bilmeleri değil, bu sözleri duymaları önemlidir. Bu bir fark yaratır.

Bilgi aydınlanmaya ulaştırır. İblislere ve şeytanlara ve görünmeyen her şeyin kötü olduğuna inanan insanlar vardır, çünkü onların taptığı şey budur. Onlar Tanrı'yı göremezler, çünkü eğer görebilselerdi, Tanrı'dan başka bir şey görmezlerdi. Sizin yapmanız gereken tüm şey o düğmelere basmayı bırakmaktır, o zaman ruh şifa bulur ve ışık genişlemeye başlar. Sevgi oradadır ve o toplumsal bilinci yükseltir.

Siz, başkalarının ne düşündüklerini umursamadan hayır

deyip oradan uzaklaşabilir misiniz? Aranızdan kaçınız size sunulan marihuanayı, esrarı reddedebilirsiniz? Siz çok güçlü değilsiniz, çünkü onları kullanıyorsunuz. Ama onları kullandığınızda beyin hücrelerinizi öldürürsünüz. Onları kullandığınızda hissettiğiniz o mutluluktan-uçma hali beyin hücrelerinin ölümünden kaynaklanır ve o hücreler yenilenmezler. Beyin hücreleriniz öldüğünde, siz artık Tanrı'nın sizi kuşatan özünü ve düşüncesini alamazsınız. Çünkü zihnen ölmüşsünüzdür. Ve onları kullandığınız her an kendinizi öldürmektesiniz. Siz artık mutlu bile olamazsınız. Orada artık sevinç yaratan düşünce elektriğini sağlayacak bir şey yoktur.

Siz, ahlâki yozlaşmadan, kendinizi oraya ait olmadığınızı bilecek kadar -yargılamadan- severek, başınız dik bir halde uzaklaşamazsınız. Siz televizyonunuzu bile kapatmazsınız, çünkü yalnız olduğunuzu, kimsenin sizi izlemediğini düşünürsünüz. Siz bir varlığın kim olduğunu nasıl bilebilirsiniz? Onun okuduğu kitaplara, izlediği programlara, duvarlarına astığı resimlere ve çekmecelerine koyduğu şeylere bakarak. Bunu bilmek için bir psişik olmanız gerekmez. Yapmanız gereken tek şey bunlara bakmaktık ve bu o varlığın ruhunu nelerle beslediğini size gösterecektir. Onlar o insanla ilgili her şeyi anlatır. Öyleyse siz de gidip duvarlarınıza, kütüphanenize ve izlediğiniz programlara bir bakın. Onlar her şeyi anlatacaktır.

Eşruhlar gerçekten karanlıktan ve bataklıktan geçmişlerdir. Onun amaçlı güzelliği, onun -eğer izin verilirse- bilgelik haline gelebilecek bir deneyim olmasıydı. Eğer bedeninizi rahat bırakır ve onun sizinle konuşmasına izin verirseniz, orijinal tutkunun coşkusuyla sevişebilirsiniz. Bırakın ruhunuz sizinle konuşsun. O size ne zaman hazır olduğunuzu söyleyecektir.

Kendi gücünüze daha fazla sahip çıkmaya başladığınızda, birinci mührünüzdeki arzunun azaldığını göreceksiniz, çünkü gücünüz yukarı doğru çıkıyor olacak. Cinsel perhiz, yani cin-

sel ilişkiyi tamamen bırakmak asla zorla yapılamaz. Siz bunu zorla yaptığınızda, engellenmişlik duygusu ve hüsran yaratırsınız. Cinsel perhiz, toplumsal bilinç rüyasından uyanıp bir üstat olmaya verilen doğal bir tepkidir. O sadece gücün yer değiştirmesidir. Birçoğunuzun hayatını cinsel organlarınız yönetmektedir, öyle değil mi? Ve aynaya baktığınızda nasıl göründüğünüz de listenizdeki ikinci şeydir. Bir zaman gelecek o şeyler artık var olmayacaktır. Ve bu, kendi içinde yükselmiş olan bir varlık olacaktır. Eşruhlar çoğu kez karşı cinsle birleşme arzusunu yitirirler; çünkü onlar cinsel deneyimi tamamlamışlardır. Güç şimdi birinci mühürden ayrılmakta ve yukarı doğru bir akış içinde tüm mühürlerden geçmektedir. Artık, erkek kadınlarla yatma arzusu duymaz, ama onları sever. Artık, kadın da erkeklerle yatma arzusu duymaz, ama onları sever.

Eşruhların birleşmesi sınırlı insan dramasının tamamlanmasını sağlar ve varlığın -tüm mühürlerin, kapıların açılması sonucunda- inayete erişip bir Mesih olmasına izin verir. Siz bir insan olmadıkça, insanlık deneyimini geçirmedikçe bir Mesih de olamazsınız. Yin ve yang'i, varlığınızın pozitif ve negatif tarafını, erkeği ve kadını sahiplenmedikçe bir Mesih olamazsınız. Ancak o zaman tamam olursunuz. O zaman uyanan bir Mesih'in gücüne sahip olursunuz. O zaman dünyada yaşayan, ama kendisine cennet âlemi bahşedilmiş bir üstat olursunuz.

Cinsel önyargıdan kurtulduğunuzda mutlu olacaksınız. Ve cinsel organınızda yaşamak yerine, Öz'de, Mesih'te, içinizdeki Tanrı'da yaşadığınızda, sevinci bulacaksınız. Erkekler ve kadınlarla ilgili yargılarınızın yok olduğunu ve onların hepsini sevdiğinizi göreceksiniz. Anlıyor musunuz?

Enok'un anahtarları bir gizemdir, onlar çok gizemlidir, çünkü bu bilgi sözel değildir. O, hiyerogliflerde bile yer almaz. O bir sembolde bile yer almaz. Bu yüzden zahmete girmeyin, çünkü onu asla elde edemeyeceksiniz. O, bu kapılardan, bu mü-

hürlerden geçmektir. Onlar iki anahtardır. Yedi mührün kilidini açan ve aydınlanmaya yol açan iki anahtar her insandaki yin ve yang, pozitif ve negatif, erkek ve kadının, yani bu kutuplulukların kusursuz bir uyum içine sokulmasıdır. Onlar yedi mührün kilidini açarak sizin özgür ve sınırsız tanrı/erkek ve tanrı/kadın haline gelmenizi sağlar. Ve orada hayatın nasıl olduğunu size açıklayabilecek hiçbir sözcük yoktur, çünkü bir söz söylemek bir sınırlılığı ifade etmektir ve o sıradan bir konuşmanın ötesindedir.

UYGARLIĞIMIZIN GELECEĞİ DÜNYA'NIN İÇİNDE BULUNMAKTADIR

İKİNCİ BÖLÜM ÜZERİNE AÇIKLAYICI BİR YAZI: DÜNYA'NIN MERKEZİNDEKİ YAŞAM

İnsanlık, Göründüğünden Daha Fazlasını İçermektedir

Bu bölüm, tarihî temellerinden koparılıp halk masallarına ve çocuk hikâyelerine indirgenmiş birçok kadim efsaneyi ve miti realiteye dönüştüren büyüleyici bir öyküyü içermektedir. Ramtha bu bölüme şu bildirimle başlar: "İnsanlık, göründüğünden daha fazlasını içermektedir."

Belirli dönüşlerinden dolayı merkezkaç kuvvetine tabi olan küresel nesnelerin içlerinin, dolu değil, oyuk olduğu bilimsel olarak tartışılabilir. Ramtha, bu galaksideki tüm gezegenlerin içlerinin oyuk olduğunu ve var olan en büyük uygarlığın daima, bu dünyanın dışında değil, içinde yaşadığını söylemektedir. Bir gezegenin bir güneşin çevresindeki yörüngesinin merkezkaç kuvveti, o gezegenin içindeki her şeyi doğal olarak dış çerçeveye doğru bastırıp sıkıştırır. Bu, bulunulacak basit ve mantıklı bir varsayım gibi görünür, ancak bu olgu hiçbir ülkenin genel eğitim sisteminde öğretilen bir bilgi değildir. Ramtha'nın sözleriyle, bunun nedeni şudur: "Çünkü bu dünyada herkes bilgiye sahip değil ve kendi adına düşünemiyor. Bu ne büyük kötülüktür."

Bir güneş sisteminin her gezegeni merkezde bulunan güneş anadan doğmuştur. Bir gezegen güneşten uzaklaşırken soğumaya başlar, yani onun titreşim frekansı ışıktan yoğunluğa (öz kütleye) doğru düşer. Güneş esasen ısısal, sıcak bir enerji değildir. O esasen, ışık denilen yüksek bir enerji formudur. Güneş yeni bir gezegen doğurduğunda, onu kendisine en yakın olan -ve beşik yörünge denen- yörüngeye yerleştirir. Örneğin,

Merkür gezegeni bu yörüngede yer almaktadır. Bir gezegen tam olarak gelişip olgunlaştığında, beşik yörüngeden ayrılarak, örneğin bugün Venüs gezegeninin bulunduğu yörüngeye geçer. İşte o zaman gezegenin içi oyuk ve stabil hale gelir.

İçi oyuk bir Dünya kavramı, çağdaş toplum için -incelenmesi ve doğrulanması gereken- muazzam imalar içeren çok basit bir bilimsel varsayım gibi görünmektedir. Uygarlığımızın geleceğinin bizden ışık-yılları uzaklıktaki bir gezegende ya da galakside değil de, altımızda, Dünya'nın içindeki oyukta yer alıyor olabileceğini düşünmek şaşırtıcıdır.

Kayıp Bir Çağın Kalıntıları

Dünya'nın içinde yaşayan uygarlık, Atlantis savaşından ve farklı zamanlarda yeryüzündeki uygarlığı tehdit etmiş olan doğal afetlerden sağ kurtulmuştur. Onlar, elektromanyetizma bilimini ve frekans modülasyonunu, boyut kapılarından dışarı çıkmalarını sağlayacak noktaya dek geliştirmişlerdir. Bu varlıklar bizim son derece gelişmiş bir teknolojiye sahip olan atalarımızdır.

Onların toplumu savaşçı bir doğaya sahip değildir. Onlar savaştan kaçıp kurtulmak için yeraltına inmişlerdir. Barış ve uyum bu toplumun kültürünün ana prensipleridir ve onlara doğumdan itibaren yavaş yavaş aşılanır. Bu varlıklar, insanın konumuna, ırkına, cinsiyetine veya becerisine bakmadan herkesi eşit görürler. Bu toplumun kültürünü ayakta tutmuş olan şey bir din değil, kendi yaratıcı ve tekâmülsel Öz'leridir (Spirit). Onların bir dini yoktur.

Topraklarının yapısından, yani mineral bileşiminden, sularındaki bakır miktarından ve iç kısımda ışığın sınırlı olmasından dolayı onların derilerinin rengi yeşil veya yeşile çalan mavidir (turkuaz). İnsanlarla birlikte yaşayan kayıp âlemlerden, perilerden, cücelerden (dwarf) ve elflerden söz eden halk

masallarının tarihî kökleri bu uygarlığa dayanır. Onlar bizi ilkel varlıklar olarak görürler ve yeryüzüne çıkmalarının tek nedeni, anayurtlarının dış kabuğunu kontrol etmek ve onun bütünlüğünü korumaktır. Onlar, anayurtlarının istikrarını, stabilitesini korumak ve sürdürmek için volkanları kullanabilir ve depremler yaratabilirler. Bu toplum aslında güneşin ötesinden gelen ve ilk piramitlerin inşa edilmesine yardım eden varlıklardı. Onlar Dünya'nın yüzeyi parçalanırken ve tüm kıtalar kayarak yer değiştirirken yeraltına inen ilk varlıklardı. Onlar ve yeraltına inen diğer insan grupları, Atlantis ve Lemurya'nın çöküşü sırasında kaybolan kadim uygarlıkların kalıntılarıdır.

Temas Kurmak

Dünya'nın iç kısmına açılan birçok portal (giriş noktası) vardır. Lemuryalılar yeraltındaki mağaralarda yaşıyorlardı ve tüm kıtalarını kaplayan gelişkin bir tünel ağına sahiplerdi. Bazı tüneller Dünya'nın iç kısmına kadar uzanıyordu. Dünya'nın her iki Kutup Bölgesi içteki kıtaya açılan ana portallardır. Shasta Dağı, Superstition Dağları ve Himalayalar gibi belirli dağlar da portal görevi görür. Bu varlıklar ayrıca Japonya, Karayipler ve Arjantin açıklarında, denizin altında G-kuvveti ile bir vakum yaratarak portallar açabilirler. Tıpkı Dünya'nın eğiminin yüzeyde belirgin olmaması gibi, Dünya'nın iç kısmı da benzer şekilde düz görünür.

Devlet (ABD) görevlileri, iç dünya ile temas kurmak için birkaç kere girişimde bulunmuş, ama şimdiye dek oraya erişimleri engellenmiştir. Onlar bu varlıkların okyanusun altında bile yolculuk yapmak için portallar yaratma yetenekleri ve teknolojileri karşısında adeta afallamışlardır. Bu varlıkların teknolojilerinin nükleer güçten daha huşu verici olması bu devlet görevlilerini tehdit etmekte ve korkutmaktadır. Ramtha, hükümetimizin iç dünya halkından söz ederken "içteki düşman" ifa-

desini kullandığını açıklamıştır. Bu, o varlıkların -bize müdahale etmeye ya da bizimle temas kurmaya çalışmamış ve kendilerini tecrit etmiş olmalarına rağmen- tehditkâr teknolojilerinden dolayı düşman olarak görüldüklerini açıkça göstermektedir.

Amiral Richard E. Byrd tarafından 1947 ve 1956'da Kuzey Kutbu'na ve kuzey kutup bölgesine yapılan ünlü keşif gezileri, Dünya'nın içinde yaşayan bir uygarlık olasılığını savunmak için en iyi bilinen kaynaktır. Yine de, bu keşif gezilerinin raporları bir biçimde gizemle örtülüdür ve berraklıktan yoksundur. Amiral Byrd, 1947'de Kuzey Kutbu'nun ötesine, tüm kuzey kutup bölgesine yaptığı 1700 millik uçuşu sırasında, telsizle, aşağıda buzul ve kar değil, dağlardan, ormanlardan, yeşilliklerden, göllerden, nehirlerden oluşan bir bölge -ve çalılıkların altında kadim mamutlara benzeyen garip bir hayvan- gördüğünü bildirmiştir. O, bu bölgeyi "büyük bilinmeyen," "ebedi bir gizem diyarı" olarak şiirsel bir biçimde tarif etmiştir. 1956'da Antarktika'ya yaptığı keşif gezisinde, 13 Mart'ta Güney Kutbu'nun ötesine doğru 2300 millik bir uçuş yapmış ve geri döndüğünde, "Son keşif gezisinin engin bir yeni diyarı gözler önüne serdiğini" bildirmiştir. 1957'de, ölümünden kısa bir süre önce, Güney Kutbu'nun ötesindeki bu toprakları, "gökyüzündeki o büyülü kıta, ebedi gizem diyarı" olarak gizemli bir şekilde tanımlamıştır. Dünya'nın içindeki çok gelişkin bir uygarlığın varlığının kanıtı olduğu iddia edilen başka bir kaynak da, Willis George Emerson tarafından yazılan ve Norveçli balıkçı Olaf Jansen'in gerçek yaşam öyküsünü anlatan *Tüten Tanrı* adlı kitaptır.

Antarktika kıtasının haritaları yanıltıcıdır. Ramtha'ya göre, iç dünyaya gitmek için en iyi güzergâh Güney Kutbu'dur. Orada, iç dünyanın girişine yaklaşırken, geleneksel beklentilerin tam aksine, hava ısınır. Oraya giderken en büyük zorluk,

hiçbir haritada görünmeyen, yön bulma aletlerinin yardımcı olmadığı bir yere doğru ilerlemektir. Bir pusulanın ibresi gerçek kuzeyi veya güneyi göstermez. Bu ibrenin manyetik kuzeyi işaret etmesi gerekir, ancak Dünya'nın elektromanyetik alanı Kutup Bölgeleri'ne en yakın yerlerde çeşitli nedenlerle dalgalanır ve değişir.

Ramtha, uygarlığımız "içteki düşman" ile gerçek bir dostluk temeli oluşturduğunda, onların yıldızlar-arası yolculuğu hemen mümkün kılacak bir bilimi ve teknolojiyi bizimle paylaşacaklarını ifade eder. Bunun gibi akıl almaz teknolojilere sahip olan diğer kültürlerin arz ettikleri potansiyel tehdide karşı bir savunma ve korunma vasıtası olarak savaş anlamsız ve yetersizdir. Ordudà, hükümette, istihbaratta görevli düzinelerce tanıktan veri toplayarak dünya-dışı gözlemler üzerine en kapsamlı ve iyi-belgelenmiş araştırmayı yapmış olan Dr. Steven Greer de aynı gözlemde bulunmuştur.[11] Uzaylı varlıkların -birçok yazarın betimlediği gibi- Dünya'yı istila etmek ve insan ırkına hükmetmek için üstünlüklerini kullanmamış olmaları olgusu, savaşın onların gündemi veya önceliği değil, bu yazarların zihinlerinin fantezisi olduğunu göstermektedir.

Kayıp uygarlıklar, bulaşıcı bir neşeye sahip olan unutulmuş garip bir ırk, uzun yaşama yeteneği ve sade bir hayat yaşama aşkıyla ilgili mitlerin ve efsanelerin ardındaki gerçek, insan ırkının gelişiminin ve tekâmülünün sonraki aşamasına dayanabilmesi için bulması gereken sırrı barındırıyor olabilir.

---

11 Steven M. Greer, *İfşaat: Askerî ve İdarî Tanıklar Çağdaş Tarihin En Büyük Sırlarını Açıklıyorlar* (Crozet, Virginia: Crossing Point. Inc. 2001).

BÖLÜM 2

DÜNYA'NIN MERKEZİNDEKİ YAŞAM

"Dünya'nın içinde yaşayan insanlar sizin ağabeyleriniz ve ablalarınızdır. Onlar kadim bir çağdan geriye kalanlardır. Onlar teknoloji ve barış konusunda çok gelişmişlerdir.

Bu varlıklar, gidecek başka bir yer olmadığında Dünya'nın içine inip orada bir cennet bulmuş olanlardır. Onlar Atlantislilerin ve onların hava gemilerinin ve teknolojilerinin bilgisini de Dünya'nın merkezine götürdüler."

- Ramtha

İç Dünya Halkı

Ramtha: (Kendisine konuyla ilgili bir soru soran öğrenciye hitap ederek) Üstat, bu konuyla ilgilenmene memnun oldum, çünkü insanlık, kesinlikle, göründüğünden daha fazlasını içermektedir ve bu katın varoluşu ve bir bütün olarak insanlık sizin öğrenmiş olduğunuz şeylerden daha fazla şey içermektedir. Bu, serüven ve vaat dolu olan çok güzel bir öyküdür.

Öğrenci: Sen daha önce bana Dünya'nın içinde yaşayan insanlardan söz etmiştin ve bugün onlar hakkında daha çok şey öğrenmek, daha fazla soru sormak istiyorum. Sen bu konuda bazı kitapları okuyabileceğimi söylemiştin ve ben onları okudum. Bu kitaplar Dünya'nın bir kabuk olduğunu ve içinde merkezî bir güneşin yer aldığını ve orada Dünya'nın yüzeyinde var olanlar gibi kıtaların ve okyanusların bulunduğunu iddia ediyordu. Bu doğru mudur?

Ramtha: Evet.

Öğrenci: Dünya'nın içinde yaşayan insanlar hakkında, onların sosyolojileri ve kendilerini yönetme tarzları, spiritüel düzeyleri ve dinî inançları hakkında bir şeyler söyleyebilir misin?

Ramtha: Öncelikle, onların sosyolojileri hakkında şunu söyleyebilirim: Bu insanlar maddeyi kuvvetle aşma konusunda sizden daha çok şey öğrenmişlerdir. Maddeyi kuvvetle aşmak, sınırlı bir zaman veya uzayın Dünya'nın yüzeyinde yaşayanların yapmalarına izin verdiğinden daha fazlası haline gelmektir. Onlar çok daha fazlasının olduğuna kesin bir biçimde inanır ve varlıklarında sürekli Şimdi'yi yaşarlar.

Onlar üzerinde düşündükleri her şeyi görür, her şeyin içine girer ve her şeyi gerçekleştirirler. Yarattıkları her şeyin bir parçası olma yeteneğine sahiptirler, bu da elbette onların daha kusursuz nesneler yaratmalarını mümkün kılar. Bu varlıklar, özel ve güzel kuşları gibi uçmayı arzu etmiş olduklarından, onların bir parçası olarak böyle hava gemileri yaratmışlardır.

Eğer bir hava gemisi iyi uçamamışsa, onlar o geminin hareketini düzeltecek, kuvvet-alanlarını düzene sokacak maddi formlar tasarlamışlardır. Böylece, başarabildikleri her şeyi onun bir parçası olarak kendi içlerinde başarmışlardır.

Bu savaşçı yapıda bir toplum değildir, asla da olmamıştır. Onlar geçmişte savaştan ve tüm o savaş makinelerinden kaçmak için iç dünyaya sığınmışlardır. Orada barışçıl bir halk olarak gelişip tekâmül etmişlerdir ve herkesin eşit olduğunu anlar ve kabul ederler. Onlara göre, sürüleri güden basit bir çoban bir filozof kadar önemlidir.

Orada yaşayan tüm insanlar arasında, onları bir arada tutan güçlü ve bağlayıcı bir sevgi vardır. Onlar sizin gibi bu stratosferin parlak ışığını deneyimlememiş olsalar da, varlıklarının ışığı kendi dünyalarını, kalplerini ve varlıklarını aydınlatmıştır. Din konusuna gelince, eh, size şunu söyleyebilirim: Onların bir dini yoktur. Onlar en çok, istedikleri şeyi onun bir parçası olarak yaratmayı severler, çünkü böyle yaptıklarında, inanacak bir realite bulmuşlardır. Bu varlıklar inandıkları o yaratıcı kuvvetin bir parçası oldukça, bu onları daha da fazla şeye açar.

Onlar o kuvvetin -o ne kadar büyük, ne kadar maddesel ya da ne kadar ışıksal hale gelirse gelsin- tüm varlıklarını ve sizin anladığınız ve anlamadığınız her şeyi yöneten bir kuvvet olduğuna inanırlar. Bu kuvvetin idealini sever, ona taparlar ve bu da onların daha büyük idrak ve anlayışlara erişmelerini sağlar.

Bu varlıklar uzak geçmişte iç dünyaya sığınmadan önce, derilerinin rengi beyaz veya kahverengi değil, bu iki rengin bir karışımıydı. Ancak onlar iç dünyanın oksitlenmiş duvarlarının arasına girdikten sonra, derilerinin rengi gittikçe yeşile veya turkuaz rengine dönmeye başladı, bu onların yaşadıkları toprağın minerallerinden, içtikleri sulardan ve puslu güneşlerinin

sınırlı bir ışık yaymasından kaynaklanıyordu.

Renkleri dışında bu insanların hiçbir şeyi değişmedi, onların boyutları ve genleri değişmedi. Sizlere kıyasla, onların Öz'leri (Spirit) çok gelişti ve güçlendi. Ve bu nedenle, onlar daha üstün bir ırktır.

Öğrenci: Onlar bizi nasıl görüyorlar? Bizimle ve Dünya üzerindeki hareketlerimizle özellikle ilgileniyorlar mı?

Ramtha: Onlar sizi ilkel varlıklar olarak görüyorlar.

Öğrenci: Onlar hava gemileri sayesinde evrenin bu bölgesindeki uzaylı kardeşlerimiz ile bağlantıdalar mı? Eğer öyleyse, bu bağlantıyı nasıl kuruyorlar?

Ramtha: Işıkla. Düşüncenin yüce yaratıcı olduğunu hatırlayın. Düşünce daima vardı ve o ışığı yarattı. Bu varlıklar düşüncelerini direkt bir ışık huzmesiyle yansıtabilirler. Kusursuz çizgiler halinde ilerleyen ışık gitmesi gereken yer dışında başka bir yöne asla sapmaz. O, daima, onunla uyum içinde olan alıcısına ulaşır.

İçi Oyuk Dünya

Tüm kürelerin üst ve alt kısımları düzdür, sevgili varlık. Sizin yuvarlak olduğunu düşündüğünüz tüm gezegenlerin üst ve alt kısımları düzdür. Ve onların içleri oyuktur. Bu oyukluk yeni bir dünyanın, farklı bir anlayışın var olmasına izin verir. Yıldızlar hariç, tüm gezegenler üst ve alt kısımları düz, içi oyuk olan kürelerdir.

Gezegenler ve yıldızlar denen maddeleri yaratan nedir? Şimdi gezegenlerden söz edelim, çünkü hayat onların üzerinde tekâmül eder. Sizin güneşiniz, başlangıçta Düşünce'nin kendini düşünüp tasarlayarak ve dışarı doğru patlayarak oluşturduğu büyük ışık kuvvetidir. Güneşi yaratan budur.

Güneş, iç kısmından dışarı doğru ışık patlamaları yapar. O sıcak değildir, asla da olmamıştır. O -ısı yaymayan- bir ışık-

tır. Işık patlamaları, ışığın yoğunlaşıp maddeye dönüşme sürecini başlatır. Güneş sisteminizdeki her gezegen bir ışık patlamasıyla güneş anadan doğmuş ve yoğunlaşarak maddeye dönüşmüştür. Bir gezegen güneşin beşik yörüngesinde bulunurken, bu yörünge maddeyi tekrar ışığa doğru çeken bir duyum yaratır, böylece bu gezegen başlangıç aşamasında çok ışıldar. O, güneşe daha uzak olan yörüngeye girdiğinde katılaşmaya başlar, siz bunu soğuma olarak adlandırırsınız, ama aslında onun ısısı değil, frekansı düşmekte, ışıktan yoğun maddeye dönüşmektedir.

Böylece ortaya çok katı bir gezegen çıkar. O, yörüngesinde döndükçe, katı iç kısmı merkezkaç kuvvetinin etkisiyle dış çerçeveye doğru çekilmeye başlar. Gezegen bugün -güneşe sizden daha yakın olan- Venüs gezegeninin bulunduğu yörüngeye girdikten sonra olgunlaşır. O zaman, gezegenin iç kısmı, dairesel bir yörüngede dönüşle, kuvvetle, dış kabuğa doğru çekilmeye zorlanır, böylece ortaya oyuk bir iç kısım çıkar. Bu kuvvet içteki her şeyi dış kabuğa doğru çekmiştir. O zaman, bu kuvvetin iç kısım üzerindeki baskısı ve dış kısımdaki yerçekimi dış tabakaları sıkıştırarak basınca neden olur.

Yoğunlaşmış maddede basınç ısı ve sıcaklık oluşturur. Sizin hissettiğiniz odur. Böylece, bu yeni yörüngede, dışarıdan bir küre gibi görünen gezegenin -iç kısmının oyuklaşması sonucunda- üst ve alt kısmı düzleşir. Dünyanız yuvarlak değildir. O, kuzey ve güney bölgelerinde düzleşmiştir ve bu, iç kısımda daha büyük bir yaşam alanı yaratmıştır. İşte, iç dünya böyle oluşmuştur.

Siz Dünya'nın iç kısmına girdiğinizde, orada, sözünü ettiğim basınçtan ve dışarıdan gelen ışıktan kaynaklanan bir sıcaklık bulursunuz. Hissettiğiniz o boğucu sıcaklığa neden olan budur. Benim fermuarlar olarak adlandırdığım depremler Dünya'nın dış kabuğunu harekete geçirerek aşağıdaki basıncın dı-

şarı çıkmasını, boşalmasını sağlar. Basınç boşaldığında, dış kabuk sağlam kalır. Depremlerin nedeni budur.

Evet, bu galakside, yıldızlar hariç, tüm gezegenlerin içi oyuktur. Bu gezegenlerin başlangıcında bile, en büyük uygarlıklar asla gezegenin yüzeyinde değil, iç kısmında yaşarlar.

Öğrenci: Birleşik Devletler adına kim bu varlıklarla ilgilenmiştir?

Ramtha: Byrd adlı bir kişi onlarla ilgilenmiştir.

Öğrenci: Amiral.

Ramtha: O birkaç kere temas kurmuştu.

Öğrenci: Ondan sonra başkaları da oldu mu?

Ramtha: O, bu bilgiyi Callen, Smith, Marshall ve Stevenson adlı kişilere aktardı.

Öğrenci: Peki, bu bireyler Dünya'nın iç kısmına gidebiliyorlar mı?

Ramtha: Bu noktada bunu yapmalarına izin verilmiyor, ama onlar bu konuda zaman zaman girişimlerde bulunuyorlar.

Devletiniz bazı şaşırtıcı keşif gezilerini zaten açıkladı. Onlar bu gezilerde kutup girişlerine kadar gittiler. Kuzey ve güney kutuplarında böyle iki ana giriş yeri vardır. Bu görevliler o girişlerden içeri girdiklerinde dünyanızın içinin oyuk olduğunu keşfettiler.

Eğer bu konuda etraflıca düşünürseniz, Dünya güneş çevresinde dönerken bu yörüngenin merkezkaç kuvvetinin iç kısımdaki her şeyi dış çerçeveye doğru bastırarak sıkıştırdığını anlayabilirsiniz, ama bu bilgi okullarınızda öğretilmez. Bu dünyada herkes bilgiye sahip değil ve kendi adına düşünemiyor. Bu ne büyük kötülüktür.

Onlar iç dünyayı ve oradaki insanları araştırmak için bu keşif gezilerine çıktılar. Ama içeri tam olarak girmelerine izin verilmedi. İçerideki varlıklar büyük bir bariyer oluşturmuşlar-

dı, çünkü dışarıdan hiç kimsenin içeri girmesini istemiyorlardı. Böylece, dışarıdakilerin görüşme talepleri karşılık bulmadı.

Bu varlıklar, hava gemilerinden birinin dışarı çıkmasını sağlamak için okyanus tabanını G-kuvveti denilen bir kuvvetle açabilir, okyanusu yarıp muazzam büyüklükte bir su sütununun on bin metre havaya yükselmesine ve böylece geminin onun içinde havaya yükselmesine neden olabilirler. Bu muamma nükleer bilgiye sahip olan devletinizin sahip olduğu her teknolojiden daha huşu vericidir. Sırf bu etki bile devlet yetkililerinin çok gizli toplantılarda "içteki düşman" olarak adlandırdıkları bu varlıklardan çok korkmalarına neden olmaktadır. Evet, "içteki düşman," eğer isterse, yüzeydeki her şeyden daha güçlü ve daha tehlikeli olabilir.

Devletinizin geçmişte aya insan yolladığını, astronotlardan birinin ayın yüzeyinde yürüdüğünü biliyorsunuz. Ayın öbür (karanlık) tarafında kurulmuş olan harika bir yıldız üssü vardır ve onu Kuzey Yıldızı'nın ötesinden gelen gözlemciler kurmuşlardır. Büyük ana gemiler oradan gelmiştir ve onlar göklerinizde parıldayan yıldızlar gibi görünür. Devletiniz bunu da keşfetmiştir ve bu onları dehşete düşürmektedir, çünkü yerçekimini yenebilen herhangi bir şey kendisine yöneltilen güdümlü füzelere de karşı koyabilir. Böylece, sizin anlayacağınız, onların gözleri korkutulmuştur.

Sonra devletiniz bu çapta bir gemi inşa etti, ama sonuçta ortaya ilkel aşamada bulunan bir gemi çıktı. Bu tehlikeli bir gemidir, çünkü onlar onun motorsuz dönmesini ve havaya yükselmesini sağlayan aktivatör olarak nükleer radyasyonu kullanıyorlar. Ama yine de onlar böyle bir gemiyi nasıl yapacaklarını öğrendiler.

Eğer bu devlet görevlileri iç dünyadaki bu varlıklarla görüşüp onlarla gerçek bir dostluk temeline dayanan bir ilişki oluşturabilselerdi, onlardan kendilerini bir anda güneşin ötesi-

ne götürebilecek bir bilimi öğrenebilirlerdi. Bunu yaptıklarında ise keşif sahaları o kadar muazzam bir genişlikte olurdu ki onlar kimseyle savaşa girmeyi düşünmezlerdi bile, çünkü yüz evrenin tümünü kim fethedebilir ki?

Öğrenci: Devlet yetkilileri iç dünya insanları hakkında bir şey biliyorlar mı?

Ramtha: Onlar iç dünya insanlarının ve onların faaliyetlerinin çok farkındalar, ama onlar hakkında çok az şey biliyorlar. Onlar iç dünyayı biliyor, sürekli olarak Kutup Bölgeleri'ne -oradaki ana girişlerden içeri girmeleri için- su altından gidebilen gemiler yolluyorlar, ama içeridekiler bu girişimleri sürekli olarak savuşturuyorlar.

Geçmişte iç dünyaya kabul edilmiş olan insanlar oradan ayrılmayı asla istememişlerdir. Orası sulara yansıyan puslu güneşi, masmavi okyanusu, gölleri ve dağları ile yaşanacak harika bir yerdir, çünkü oraya barış hâkimdir. Oraya girmek isteyen her insan, sergilediği tutuma göre kabul ya da ret edilir. Her bir kişi yaptığı işlere (davranışlarına ve eylemlerine) göre kabul veya ret edilir. Ve herkesin orada barışı sürdürmek için gösterilen birleşik çabaya katılması gerekir. Bu varlıklar savaş değil, barış sever insanlardır. Bunu uzun zaman önce tanık oldukları savaşlar sonucunda öğrenmişlerdir.

Onlar, uzun zaman önce batmış olan Atlantis ve Lemurya kıtalarında yaşayan uygarlıkların kalıntılarıdır. Onlar yüksek dağların altında Dünya'nın merkezine uzanan geçitler açmış olanlardır. Ateşsi formların[12] altında da içteki bu merkeze uzanan geçitlerden birine bağlanan geçitler vardır.

Bu varlıklar, gidecek başka bir yer olmadığında Dünya'nın içine inip orada bir cennet bulmuş olanlardır. Onlar Atlantislilerin ve onların hava gemilerinin ve teknolojilerinin bilgisini de Dünya'nın merkezine götürdüler.

12 Ateşsi form terimi piramitleri ifade etmektedir.

Kadim Bir Uygarlığın Kalıntıları

Dünya'nın içinde yaşayan varlıklar elfler olarak adlandırılır. Siz bu sözcüğü hiç duydunuz mu? Sizce bir elf nedir? Bir elf, ölümlülük kapasitesine sahip olsa da, ölümsüz bir insandır. Onlar da ölebilirler. Onlar güneşin ötesinden gelip başlangıçta burada piramitlerin dikilmesine yardım etmiş, dünya insanlarına âşık olup onlarla ilişkiye girmiş ve böylece çok etkileyici ve asil bir ırk oluşturmuş olan varlıklardır. Onlar, Atlantis döneminin sonunda Dünya'nın dış tabakası parçalanırken iç dünyaya inmiş olanlardır. Ve orada, merkezinde büyük bir okyanus yer alan harika bir yer, bir cennet bulmuşlardır.

Elflerin birkaç türü vardır. En büyük ve gösterişli olanları yaklaşık yüz elli santimetre boyundadır. Onlar kendilerine özgü bir deri rengine, çok parlak gözlere ve kulağa bir müzik gibi gelen seslere sahiptirler. El ve ayak parmakları çok uzun ve incedir. Çok çevik bir biçimde hareket eder ve hayata karşı büyük bir şefkat duyarlar. Gruplardan biri budur.

Diğer elf grupları, daha iri yarı yapıları ile insana daha çok benzerler ve onlar da asil bir görünüme sahiptirler. Onlar sürülere ve hayvanlara bakarlar, ayrıca iç dünyada çok gelişmiş olan teknolojiye de katkıda bulunurlar.

Bir de sık sık mağaralarda yakalanan çok küçük varlıklar vardır. Bilimcileriniz bazı mağaralarda onların kemiklerini de bulmuşlardır. Onların boyları çok küçük olsa da, tamamen olgunlaşmış bedenlere sahiptirler ve çok zekidirler.

Onlar ayrıca -ataları güneşin ötesinden gelmiş olduklarından- kutuplarda, okyanuslarda ve dağlarda ortaya çıkan gemileri tasarlamaya yardımcı olmuş olan varlıklardır. Bilimcileriniz onları mağaralarda görmüş ve görüntülerini kaydetmişlerdir. Onlar güneşin ötesinden gelen varlıklar ile İyonyalı insanların bir karışımıdır. Siz onları elfler olarak adlandırırsınız.

İç dünya halkı uyum içinde yaşayan güzel varlıklardır, on-

lar bu uyumu çok uzun zaman önce öğrenmiş ve tüm nesillerine bu uyumu daha doğumdan itibaren aşılamışlardır.

Gizli Kapılar, Atlantisliler ve Piramitler

Dünyanızın içinde, iç kısma açılan birçok kapı vardır. Onlara rastlayıp hakkında kitap yazan kâşifler vardır.[13] Geçmişte ABD'nin Batı kıyılarında yer alan Lemurya kıtası o zamanlar mamutlar ve etobur hayvanlarla dolu olduğundan, orada halk dağlardaki ya da yeraltındaki mağaralarda yaşardı. Yeraltında, kıtayı boydan boya geçen tüneller vardı ve onların bazıları iç dünyaya kadar uzanırdı.

Batıştan önceki son üç yüzyıl içinde, bu dev hayvanlar Lemurya ile Atlantis arasındaki bataklık bölgelerden geçip Atlantis'e girmeye başladılar. O zamanlar bu iki kıtayı birbirinden bir okyanus değil, seyre elverişli bir suyolu ayırıyordu. Ve bu hayvanların kendi topraklarına gelmeye başlaması mekanik bilimi konusunda çok ilerlemiş olan ve akla tapan Atlantisliler çok kaygılandıran bir şey olmuştu.

Atlantisliler, bu dev hayvanların içine düşüp telef olmaları için toprakta yarıklar açmak üzere lazer ışınlarını kullandıklarında, bu ışınlar sadece Lemurya'nın üzerindeki bulut örtüsünü değil, bu kıtayı alttan destekleyen yerkabuğunu da parçalayıp ikiye ayırdı. Meydana gelen afetler sonucunda, çoktan iç dünyaya giden insanlar dışında, halk aradaki suyolundan geçerek Atlantis'in liman kenti Onai'ye göç etmeye başladı.

13 Amiral Richard E. Byrd, 1947'de Kuzey Kutbu'nun da ötesine, kuzey kutup bölgesine yaptığı 1700 millik uçuşu sırasında, telsizle, aşağıda buzul ve kar değil, dağlardan, ormanlardan, yeşilliklerden, göllerden, nehirlerden oluşan bir bölge ve çalılıkların altında Arktik buzulda bulunan mamuta benzeyen garip bir hayvan gördüğünü bildirmiştir. O, bu bölgeyi "büyük bilinmeyen," "ebedi bir gizem diyarı" olarak şiirsel bir biçimde tarif etmiştir. Dünya'nın içindeki çok gelişkin bir uygarlığın varlığının kanıtı olduğu iddia edilen başka bir kaynak da, Willis George Emerson tarafından yazılan ve Norveçli balıkçı Olaf Jansen'in gerçek yaşam öyküsünü anlatan *Tüten Tanrı* adlı kitaptır.

Böylece anayurttan kaçıp kurtulanlar oraya gittiler. Yaşlı Lemuryalılar ise yeraltının derinliklerine, iç dünyaya gittiler ve orada bir uygarlıkla karşılaştılar. Tranquility (Dinginlik) adı verilen ve iç dünyadaki bir su kütlesine akan büyük bir nehir vardır. Orada sıradağlar vardır ve orada yerçekiminin tahrifatı görülmez. İç kısımda tüm kara kütlesi düz görünür. İşte bu insanlar orada bir anlayış oluşturmaya ve çok iyi gelişmeye başladılar.

Atlantis'in son yüzyılı aynı duruma tanıklık etti, ancak artık sorun o dev hayvanlar değil, yerkabuğunun parçalanmasıydı. O zamanlar Atlantisliler hava gemileriyle ışık üzerinde yolculuk yaparlardı. Ama ışık Dünya'nın eğimini takip etmez, düz bir yönde ilerler. Bu yüzden, ışıkla yolculuk yapabilmek için, onlar bir kıyıdan başka bir kıyıya gidiyorlardı. Ve sık sık, üzerinde yol aldıkları ışık-alanı içeri dönüyor ve oralarda, Atlantis'te olduğu gibi, Mu'da da aynı yıkıma neden oluyordu.

Sizin kıyı şeridinizden (ABD'nin batı kıyılarından) uzak olmayan bölge çoktan batmıştı. Son çöküşten üç bin yıl önce, yeraltında bir tünel-yolu açmış olan insanlar Dünya'nın merkezine gitmeye çoktan başlamışlardı ve Atlantis'in son çöküşü boyunca oradaydılar. Yeryüzündeki Atlantislilerin birçoğu anayurtlarından başka bölgelere kaçtılar ki bugün onların torunları Kuzey ve Güney Amerika'nın, ekvator bölgesinin, kuzey kutup bölgesinin ve Hindistan'ın yerli halklarını oluşturmaktadırlar. Onlar Atlantislilerin kalıntılarıdır.

Piramitler, o felâketlerden sonra sağ kalanlar tarafından inşa edildi. Onlar bu piramitleri, kral mezarları olarak değil, insanların içlerindeki Tanrı'nın gücünü unutmamaları için yol gösteren fenerler olarak inşa ettiler.

Mısır piramitleri kusursuz bir düzen içinde sıralanıyordu. Onlar aralarına hava gemilerinin inebileceği üsler gibiydi. Eğer yukarıdan bakarsanız, onların (pusulanın gösterdiği manyetik

kuzey kutbuyla değil) gerçek kuzey kutbuyla aynı hizada sıralanmış olduklarını görebilirsiniz. Onların altında da iç dünyaya uzanan tüneller vardır. Ancak, geçen zaman içinde kıtanın büyük bölümüyle birlikte Nil Nehri de yirmi derece doğuya kaymıştır ve artık aynı yönde akmamaktadır. Bu yüzden, piramitleri bu tünellere bağlayan geçitleri artık göremezsiniz.

Ama kapılar (portallar, giriş yerleri) vardır. Ve her iki Kutup Bölgesi'nin iç kısmına açılan büyük kapıların yanı sıra, Bermuda Şeytan Üçgeni[14] dediğiniz bölgede, Shasta Dağı,[15] Superstition Dağları,[16] gibi belirli dağların altında, Japonya ve Arjantin açıklarında denizin altında büyük kapılar vardır. Denizin altındaki o kapılar G kuvvetiyle açıldığında, onlar bir vakum yaratır ve bu vakum suyu yararak gökyüzüne doğru -hava gemi-

14 Birleşik Devletler Coğrafi İsimler Kurulu, Bermuda Şeytan Üçgeni'ni resmi bir isim olarak kabul etmemektedir ve o bölgeyle ilgili resmi bir dosya hazırlamamıştır. Bermuda Şeytan Üçgeni, Birleşik Devletler'in güneydoğu Atlantik Kıyısı açıklarında yer alan hayali bir bölgedir ve bu bölge çok sayıda geminin, teknenin ve uçağın açıklanamayan bir biçimde kaybolmasıyla ünlüdür. Bu üçgenin üç ucu, Bermuda, Florida'nın Miami kenti ve Porto Rico'nun San Juan kenti olarak kabul edilir.

Geçmişte bir bombardıman uçağı filosunun Florida'daki Fort Lauderdale üssünden kalktıktan kısa bir süre sonra kaybolması veya Amerikan Donanması'na ait Cyclops ve Marine Sulphur Queen gemilerinin iz bırakmadan batması gibi vakaların Sahil Güvenlik tarafından geniş çapta araştırılmış ama bir sonuç elde edilememiş olması Bermuda Üçgeni'nin gizemine ve doğaüstü niteliklerine olan yaygın inancı güçlendirmiştir.

Bu coğrafi bölge dünyanın geriye kalanından farklı olan özgün çevresel özelliklere sahiptir. Bermuda Şeytan Üçgeni, Dünya üzerinde bir manyetik pusulanın gerçek kuzeyi gösterdiği iki yerden biridir. Japonya'nın doğu kıyısının açıklarında yer alan ve Japon ve Filipinli balıkçılar tarafından Şeytan'ın Denizi olarak adlandırılan bir bölge de aynı manyetik özelliği sergilemektedir. Bu bölge de gizemli kayboluşlarla ünlüdür.

15 Shasta Dağı kuzey Kaliforniya'da, Oregon ve Kaliforniya sınırının altmış beş kilometre güneyinde ve Pasifik Kıyısı ile Nevada sınırının ortasında bulunan Cascade Sıradağları'nda yer almaktadır.

16 Arizona'nın Superstition Dağları, uzun zamandır, kayıp altın hakkındaki öykülerin ve masalların kaynağı olmuştur. Amerikan Yerlileri'nin masalları da bu dağlarla ilgili geleneksel öykülere katkıda bulunur. Bu öyküler yüzlerce yıl öncesine dayanır. Pima Yerlileri, Superstition Dağları'nı Yamuk Zirveli Dağlar anlamına gelen Ka Katak Tami olarak adlandırmışlardır.

lerinin dışarı çıkabileceği veya içeri girebileceği- bir su tüneli oluşturur. İç dünya gemilerinin birçoğu, o ele geçmez hava gemileri o yerlerden dışarı çıkar.

İç dünyada yaşayan insanlar zamanla çok garip bir renge bürünmüşlerdir. Onlar yedikleri yiyeceklerden ve içtikleri sularda yüksek oranda bulunan bakırdan dolayı yeşil renklidirler. Ancak yeryüzüne çıktıklarında, bu çevreye geri döndüklerinde, bu rengi çabucak yitireceklerdir.

Atlantisliler ise kolayca kırışan ve çok gergin olan deri tiplerini ve birçoğunun yaşadığı travmaları genetik olarak sonraki nesillere de aktarmışlardı.

Dünya'nın içinde yaşayan insanlar sizin büyük kardeşlerinizdir. Onlar içinde bulunduğunuz çağı geçmiş olan bir çağın kalıntılarıdır. Teknoloji alanında ve barış konusunda ustalaşmış ve çok iyi gelişmişlerdir. Ve bir gün, gökyüzünde büyük bir ışık görüldüğünde (ışık savaşı meydana geldiğinde), bu varlıkları da göreceksiniz.

Öğrenci: Onlar insanlarla neden temas kurmuyorlar?

Ramtha: Onlar birçok insanla temas kurdular, ama herkes onlara inanmaz. Devlet yetkilileri bu varlıklardan daima korkarlar. İşte bu yüzden onları "içteki düşman" olarak adlandırırlar. Onlar bu varlıkları kontrol altına alamadıkları için onları düşman olarak adlandırırlar, ama gerçekte onlar "içteki kardeşleriniz"dir.

Bermuda Şeytan Üçgeni denen yerde büyük bir kapı (portal, giriş-çıkış yeri) vardır. O bölgede kaybolan gemiler ve uçaklar, okyanusun altında bir vakum sisteminin o sırada açılmasından dolayı kaybolmuştur. Okyanusun altında o vakum yaratıldığında, su büyük bir sütun olarak gökyüzüne doğru yükselir. O sırada yukarıda bir uçakta bulunan biri, bu anaforla karşılaştığında, denizin gerçekten ona doğru yükseldiğini görecektir. Bu vakum o uçağı yakalayıp denizin dibine doğru çekecek-

tir. Bu uçaklarla ve gemilerle kaybolan birçok insanın hayatta kaldığını ve iç dünyada bulunduğunu bilin.

Atlantisliler, kristallerle ilgili tüm teknolojiden sorumludurlar. Onlar kristalleri bir iletişim vasıtası olarak da kullanmışlardır.

Eğer siz bir kristale bir ışık aktarırsanız, ışık iç kısımda onun on iki fasetasından geçerken yoğunlaşır ve öbür uçta, dağınık değil, düz bir çizgi olarak ortaya çıkar. Bu düz çizgi üzerinde karşılıklı iletişimler yapılır, mesajlar alınır ve aktarılır. Onların hava gemileri de "ışıktan ışığa aktarım" kalıbını takip ederek düz bir çizgide gidip gelirdi. Onlar yerçekimini böyle yenerlerdi.

O zamanlar, sözünü ettiğim iletişimler ışıktan ışığa ve piramitten piramide yapılıyordu.

İç dünya halkı hâlâ ışık tayfında süzülen muhteşem hava taşıtlarına sahiptir. Geçmişte, o büyük felâket sırasında bazı Atlantisliler bu hava gemileriyle Onai'den ayrılıp Sudan'a, Basra Körfezi'ne, Avrupa'ya ve kuzeydeki topraklara gitmişlerdi. O zamanlar Grönland, İrlanda ve Britanya da Atlantis'in bir parçasıydı. Onlar Atlantis kıtasının dağlarının tepeleriydi. O son günlerde, insanlar bu dağlara sığındılar ve sonra onlar bugünkü gibi adalar haline geldi.

Öğrenci: Aklıma sürekli şu soru geliyor: Eğer iç dünyadaki varlıklardan biri yeryüzüne çıkar ve burada yaşayıp ölürse, geri dönmek yerine, neden burada kalır?

Ramtha: Çoğu nasıl geri döneceğini bilemez. Geçmişte, yeryüzüne çıkan bazıları gerçekten kaybolmuştur.

Bu dünyada bazılarının "zaman eğrilmesi" dedikleri tüneller vardır; siz bu tünellerden birine girdiğinizde, oradan, başka bir boyuta giden bir tünele girebilirsiniz. Bu olay burada sıkça vuku bulmuştur.

Dünya'nın içinde yaşayan varlıklar için de aynı şey geçer-

lidir, onlar da sık sık kendilerini kaybolmuş bulur ve bir ışığa ulaşmaya çalışırlar. Bir tünelin sonundaki ışık onlara yol gösterir. Ama o tünelden dışarı çıktıklarında, kendilerini birden keskin bir ışığa sahip çıplak bir güneşin altında bulurlar -bu ışık onların çok hassas olan gözlerini acıtır- ve orada garip bir yaratık olarak bulunduklarını anladıklarında ağlamaya başlarlar. Bu varlıklar, kendilerini sevmeyen ama çok merak eden ve daha iyi anlamak için onların -hayatları pahasına- üzerlerinde deneyler yapacak olan insanlardan saklanarak yaşamaya çalışırlar. Bu daha önce yaşanmıştır.

Kuzey Işıkları ve Bermuda Şeytan Üçgeni

Öğrenci: Ben kuzey ışıkları (aurora borealis) denilen fenomeni gördüm ve onun bilimsel açıklamasını biliyorum. Ama onun başka bir açıklaması olup olmadığını, Dünya'nın içinde yaşayan varlıkların bu fenomenin meydana gelmesine neden olup olmadıklarını bilmek istiyorum.

Ramtha: Geceleri gökyüzünde görülen bu ışıklar, Dünya'nın merkezindeki puslu güneşin ışığının Kutup Bölgeleri'nde içeriden dışarı doğru ve sonra içeri doğru yansımasıdır.

Bu güneşin ışığı dışarı yayıldığında, havadaki buz parçacıklarına çarpıp geri yansır. Bu buz parçacıkları ayna görevi görür. Benim kuzey ışıklarıyla ilgili anlayışım budur.

Öğrenci: Peki, Bermuda Şeytan Üçgeni'nde kaybolan insanlara ne olur? Yani onlar ölürler mi, yoksa iç dünyaya mı giderler?

Ramtha: Bazıları kaybolur, boğulur ve vahşi balıklar tarafından yenirler, bazıları ise iç dünyaya giderler. Kaybolan o uçaklar ve gemiler, okyanusun dibinde büyük bir kapının açılıp bir su sütununun gökyüzüne yükselerek bir vakuma neden olduğu sırada o bölgeden geçiyor olabilir. Ve aşağıda sözünü ettiğim o kapı ya da o portal açıldığında, basınç ya da G-kuv-

veti[17] yukarı çıkar ve bir dönüşe neden olarak o uçağın ya da geminin o vakuma yakalanmasını ve onunla birlikte o kapıdan içeri girmesini sağlar ve o taşıt bazen Dünya'nın merkezine ulaşmadan önce farklı bir düzeye iniş yapar.

Kapı açıldığında, su hemen aşağı inmez, durgun bir havuz bulana dek çevrede girdap gibi döner. Bu muamma vuku bulurken oradan geçen bir uçak veya gemi genellikle ona yakalanır. İşte bu yüzden o büyük kapı açıldığı sırada orada uçan bazı pilotlar, kaybolmadan önce, altlarında suyun olağandışı ve garip göründüğünü bildirmişlerdir. Çünkü o sırada o su girdabı onları gökyüzünden kendi içine doğru çekmektedir.

Kurtulanlar, sırf geçirdikleri şok yüzünden ölen az sayıda kişi hariç, güvendedirler ve onlara iyi bakılmaktadır. Onlar dünyanızın merkezinde bulunmaktadırlar ve kalan ömürlerini orada geçireceklerdir. Ama bu meşum yerde kayboldukları düşünülen, kayboluşları bu yerin meşumluğuna atfedilen bazıları ise sadece aç balıklara yem olmuşlardır.

UFO Bağlantısı

Öğrenci: Bize uçan daireler hakkında da bilgi verebilir misin? Onlar gerçek mi? Onlar başka gezegenlerden gelen uzay gemileri mi? Biz bu gezegenden başka gezegenlere bu gemilerle yolculuk yapabilecek miyiz, Üstat?

Ramtha: Sen şu ele geçmez hava gemilerinden mi söz ediyorsun?

Öğrenci: Evet, insanların gökyüzünde gördükleri ve bizim

17 G-kuvveti, geleneksel bilimsel terimlerle, kütle çekim kuvvetine kıyasla bir hızlanmadır. İki G, kütle çekiminin iki kat -saniyede 9,8 metre- hızlanmasıdır. Bu kuvvet, çoğunlukla, hareket halindeyken hızla yön değiştirmeyle ilişkilendirilir. Bu, örneğin, yüksek hızla dar bir virajı dönerken hissettiğiniz virajın dış kısmına doğru bastırıldığınızı hissetmenize neden olan- bir kuvvettir. Suyun çamaşır makinesinin hortumundan dışarı fışkırmasına ve çamaşırların kazanın bir kenarına yapışmasına neden olan da aynı kuvvettir.

uçan daireler dediğimiz hava gemilerinden söz ediyorum. Onlar küçük diskler gibi görünüyor ve birçok soruya neden oluyor. Onlar gerçek mi? Onlar başka gezegenlerden mi geliyor? Ve onların içinde diğer gezegenlerden bizi izlemek ve gözlemlemek için gelen insanlar mı var? Bu konuda anlaşılmaz birçok şey, birçok gizem var ve belki sen onların bazılarını bugün açıklığa kavuşturabilirsin.

Ramtha: Hangisinin açıklığa kavuşturulmasını istiyorsun? Açıkça belirt.

Öğrenci: Onlar nereden geliyor ve içlerinde kimler var?

Ramtha: Bu zamanda üç farklı yerden gelen üç farklı hava gemisi vardır.

Birincisi, Dünya'nın Terra olarak bilinen merkezinden gelen hava gemileridir. Bu oyuk merkezde, benim bildiğim tüm zamanların en büyük uygarlığı gelişmiştir.

Onların hava gemileri kapılar[18] olarak bilinen yerlerden girip çıkar. Birçok kişi bu kapıları bulmaya çalışmış, ama bunu başaramamıştır.

En büyük gizem, Bermuda Şeytan Üçgeni olarak adlandırılan bölgedeki, denizin altındaki kapıdır. Orada büyük bir kapı vardır. Dünya'nın merkezinde yaşayan bu varlıklar, tek bir şey hariç, size benzerler, onlar sizinle aynı amaca ve realiteye sahiptirler. Ancak, onlar varlıklarının en büyük bilimini ve en büyük yaşam bilimini idrak etmiş ve onu amaçlı bir biçimde uygulamışlardır.

Onlar sadece hava gemilerine değil, çok gelişkin bir ulaşım sistemine de sahiptirler; bir bölgeden diğerine ışık huzmeleri, yani ışınlar üzerinde bir anda gidebilirler. Bu varlıklar sadece teknolojik olarak sizden üstündürler, onun dışında sizinle aynıdırlar.

Onların hava gemilerinin rengi parlak yeşil ve kırmızıdır

18 İç dünyaya açılan portallar.

ve bu küresel gemiler parlak sarı renkte bir hale yayar. Onlar yüksek ışık alanlarında görülen manyetik, elektriksel bir alanda çalışır. Bu ışık renkleri, destek sistemlerinin titreşimlerinin renkleridir, daha koyu renkler daha zayıf sistemleri yansıtır, onlar bu gemiler güvenli iniş yaparken veya hareketsiz dururken görülür. Bu kürenin çevresindeki parlak ışıklar ise geminin en hızlı şekilde en uzağa gitmesini sağlayan destek sisteminin titreşimlerini yansıtır. Işık ne kadar beyaz ve berraksa, onun barındırdığı kuvvet de o kadar büyüktür.

Bu varlıklar, sadece, kendi dünyalarının dış kabuğunun (yerkabuğunun) ne durumda olduğunu görmek için dışarı çıkarlar. Bu onları en çok ilgilendiren ve kaygılandıran şeydir. Geçmişte Dünya'nın içinde, denizlerin içinde ve onların gökyüzünde onları endişelendiren enerji patlamaları olmuştur.

Volkanlar, bu kardeşlerinizin kendi dünyalarının yıkılmaması için böyle enerjileri boşaltmak amacıyla tasarlamış oldukları basıncı-boşaltma noktalarıdır. Bu böyle yapılır. Buhar gücü büyük bir kuvvetle ortaya çıkar. Onun ortaya çıkması için belirli yerler gerekir. Eğer bu basınç merkezî bir noktadan boşalırsa, içeride patlayıp onların dünyalarını çökertmeyecektir. İşte bu yüzden bu zamanda Terra üzerinde bu volkanik patlamalar meydana gelmektedir. Evet, sözünü ettiğim üç tür halktan ve üç tür gemiden biri budur.

Bir de, uzay gemileriyle yıldızlardan buraya gelen kardeşleriniz vardır. Onlar bilinen ve görülen galaksilerden buraya gelmektedirler. Başka yerlerde de hayat vardır, sevgili varlık. Asla, hayatın var olduğu tek yerde yaşayan yegâne varlıklar olduğunuzu düşünecek kadar dar kafalı ya da kendini beğenmiş olmayın. Her yerde hayat vardır.

Zaman ve uzay boyunca yolculuk yapan varlıkların bu yolculukları, dünyanın merkezinden gelen varlıkların yolculuklarından daha zordur. Onlar boyutlar-arası yolculukta ustalaş-

madıkları için, bu boyutsal çerçevede bilindiği gibi, ışık denen itici güçle uzayda hızla yolculuk yaparlar.

Işık denen itici güç, kusursuz enerjiye en yakın olan şeydir ve bu varlıklar üzerinde yolculuk yapmak için ışığı kullanırlar. Uzay boşluğuna yansıtılan ışık, üzerinde yolculuk yapılacak bir tür anayol yaratır. O, bu dünyanın gelecekte öğreneceği ve üreteceği bir enerjidir.

Onlar galaksilerden, yıldız sistemlerinden gelirler. Alfa Erboğa (Alpha Centauri) denen bir yıldız vardır. Onun üzerinde yaşayan büyük bir uygarlık vardır. Peki, onların Terra'daki misyonları nedir? Bu dünyada var olan hayatı ve onun kültürlerini araştırmak.

Bu varlıklar böyle bir serüvene giriştiklerinde, bunu kendi bildikleri âlemin ötesinde bulunan her şeyi görmek için yaparlar. Diğer galaksilerden gelen bu varlıklar kâşiflerdir, onlar serüvencilerdir ve onların keşif sahaları budur. Peki, onlar sizin hakkınızda ne düşünürler? Onlar sizin ilkel bir yaratıcılığa sahip olduğunuzu düşünürler, ama kendi tarihlerinde de tüm insanların böyle zamanlardan geçmiş olduklarını bildikleri için sizi anlarlar.

Bu katta zamanın bir kırılma noktası ve değişimi yaşanacaktır ve sözünü ettiğim yüksek idrakler sadece bu dünya için değil, her yer içindir. Düşünce neredeyse Tanrı oradadır ve Tanrı neredeyse tüm hayat oradadır. Yüksek idrakler sevgi, barış ve ışık üstatları tarafından yansıtılacaktır ve insanların görecekleri ışık odur. Yeni çağda, bu zamanın dönüm noktasında bu galaksilerden büyük bir umut gelecektir. Öz'ün (Spirit) bir birleşmesi olacaktır, çünkü bu varlıklar ışığı görür, ışıkla yaşarlar ve siz bunu daha yeni yeni düşünmeye başlıyorsunuz. Hiç kuşkusuz, bir birleşme olacaktır. Evet, onlar gerçeği idrak etmişlerdir.

Onların kullandıkları ışığın, yani itici gücün rengi açık ma-

vidir ve o gemiler koyu bir ışık içermez, çünkü bu itici güç uzun mesafeler için gereklidir. Mavi, yüksek bir kusursuzluk rengiyken, beyaz yolculuk yapmadan tam bir yolculuk yapma rengidir. Ve bu sizin çözmeye çalışacağınız bir gizemdir.

Üçüncü tür varlıklar ve gemiler ise boyutlar-arası olanlardır. Terra'nın üzerinde sizin asla görmemiş olduğunuz âlemler vardır. Terra'nın üzerinde sizin bilmediğiniz boyutlar vardır. Terra olarak var olan, ama başka bir düşünceye, başka bir anlayışa sahip olan Terra'lar vardır. Evet, sizin düşünce ve anlayış boyutunuzun üzerinde başka düşünce ve anlayış boyutları vardır. Sizin farklı bir zamanda ve farklı bir boyutta bulunan daha yüksek bilinçli kardeşleriniz vardır. Onlar da hava gemileriyle bu boyutları ve zamanı aşarak burada tezahür edebilirler. Onların kullandıkları ışık beyazdır ve böylece onlar bir anda buraya gelebilirler.

Vahşi doğaya gidip gökyüzüne bakan ve orada parlak beyaz ışıkları gören bir insan, orada insanları tehdit etmeyen, onları seven o tanrısal varlıkların gemilerini görüyor olacaktır. Onlar, Terra'nın merkezinde yaşayan -ve sizden daha yüksek bir anlayışa sahip olan, daha rafine olan- kardeşlerinizinkinden bile daha büyük bir ışığa ve daha büyük bir anlayışa sahiptirler.

Bu büyük ışık sadece kendi saflığını bilir ve ondan başka bir şey bilmez. Onların ışıkları yakında göklerinizde tekrar görülecektir. Onlar parlaklığı birdenbire artan yıldızlar (novalar) gibi görülecektir. Betlehem Yıldızı* denen şeyi sunan onlardı. O büyük bir gemiden başka bir şey değildi.

Öğrenci: Çok teşekkür ederim. Bu çok aydınlatıcıydı.

Ramtha: Öğrenmek istediğin şeyi öğrendin mi?

Öğrenci: Evet, çok şey öğrendim. Çok teşekkür ederim.

*İncil'de, Betlehem (veya Beytüllahim) Yıldızı'nın, İsa doğduğu sırada gökyüzünde belirip, arayanlara onun doğum yerini gösterdiği anlatılır. (Ç.N.)

Ramtha: Devletinizin gizli bir yeri vardır ve onlar orada böyle hava gemileri yapmışlardır. Bu gemiler kristaller vasıtasıyla görülen lazer ışığı ile çalışmakta olduğundan, bu arada birçok patlama olmuştur, ama onlar yine de çalışmaktadır.

***

Öğrenci: Dış uzaydan gelen varlıklar ve dünyanın içinde yaşayan varlıklar tüm bu süreçte nasıl bir rol oynayacaklar?

Ramtha: Barış. Onlar zararlı, savaşçı, hasta, başka bir deyişle, istenmeyen bir insan sürüsüne neden gelsinler? Bu onların doğası değildir.

Öğrenci: Betlehem Yıldızı'nın aslında bir uzay gemisi olduğunu söyledin...

Ramtha: Ona ana gemi denir.

Öğrenci: Bir ana gemi...

Ramtha: Bu sizin teriminizdir.

Öğrenci: Öyleyse bu varlıkların o zaman olaylara nezaret ettiklerini varsayıyorum.

Ramtha: Onlar olaylara daima nezaret etmişlerdir.

Öğrenci: Onlar o zamanki olaylarda bir rol oynadılar mı ve şimdi de bunu yapıyorlar mı?

Ramtha: Evet, o zaman bunu yaptılar ve şimdi de bunu yapıyorlar.

Öğrenci: Onların şimdi oynamakta oldukları rolü ayrıntılı olarak anlatabilir misin?

Ramtha: Bir zamanlar büyük bir gezegen vardı. O sizin kadim anayurdunuzdu. Onun adı Malina idi (bkz. birinci cilt). O, Terra'dan oldukça büyük olan bir gezegendi ve o zaman birbirlerine eşit ve sevgiyle davranan tanrıların ilk yaratım zeminiydi. Sonra onların arasında büyük bir savaş çıktı ve hepsi yaratıcılıklarıyla birbirini geçmeye çalıştı. Onlar, güzelliğin gerçekten ne olduğunu tanımlamaya çalışırken, varlıklarının aşırı uçlarına gittiler.

Bu savaşa katılmayan ve onu üzüntüyle izleyen tanrılar, en sonunda bu gezegen bir patlamayla parçalandıktan sonra bir dış yıldıza gittiler. Savaşçı tanrılar ise Terra'yı yaratan büyük bir ırk olan Büyük Beyaz Kardeşlik'in çocukları olarak bu dünyada beş insan ırkını oluşturdular.

Evet, savaşçı tanrıların deneme yanılma yoluyla birbirlerinin yaratımlarını geçme ve güzelliği tanımlama savaşına katılmayan tanrılar, bu yüksek kardeşlerimiz oradan ayrıldılar. Ve savaşı seçenler anayurdumuzu, Malina'yı parçaladılar. Bugün burada toplanmış olan hepiniz Terra'yı yaratan savaşçı tanrılardansınız. Sözünü ettiğim, başka boyutlardan gelen bu varlıklar ise barış-kuruculardır. Onlar barış-kuruculardır, çünkü onlar gerçeği, kusursuzluğu ve orijinal düşünceyi daima göz önünde tutarlar.

Siz bu dünyada Tanrı çağına eriştiğinizde, onlar aranıza tekrar katılacaklar. Ve sizden binlerce yıldır gizledikleri şeyi sizinle paylaşacaklar, onları size sunacaklar, çünkü siz buna hak kazanmış ve hazır olacaksınız.

Öğrenci: Öyle olsun.

Ramtha: Bu böyledir ve böyle olacaktır.

Atların Tekâmülü - Tek Boynuzlu Atlar

Öğrenci: Ben, tek boynuzlu atın (ünikorn) bazı tanrıların işe yaramadığına karar verip vazgeçtikleri ilk yaratımlarından biri mi olduğunu, yoksa onların iç dünyada bulunan ve hâlâ var olan yaratıklar mı olduklarını hep merak etmişimdir.

Ramtha: Gerçekten de tek boynuzlu atlar vardır ve onların bazıları hâlâ iç dünyadadır. Tek boynuzlu atın genleri bugün bile bir keçinin ve bir atın genetiğinde yer almaktadır. Bazı küheylânların gözlerinin arasında bir tümsek görebilirsiniz. İşte, o kemik tek boynuzlu atlarda bir boynuz olarak gelişir. Belirli at türlerinde, bir zamanlar o türün alnından büyük bir

boynuzun çıkıp geliştiğini gösteren genler vardır. Onlar bu genlere hâlâ sahiptir. Onlar bir zamanlar -şimdi bacaklarının üst kısmında bulunan- ayak tırnaklarına da sahipti.

Bu, bir atla deneme yanılma yoluyla yapılan deneylerin son noktasıydı, ama aslında o başlangıçta tek boynuzlu bir at değildi. O, bir keçi gibi ayakları olan bir adam ve bir attı. Ve sonra onlar adamı devre dışı bıraktılar. Bu çok iyi bir şey değildi, böylece onlar adamı yok edip atın geriye kalanını yarattılar. Bunu yaptıklarına memnunum. Ve onlar hayvanı tekrar yarattılar, o bir atın gövdesine sahip olacak ve çayırlarda otlayabilecekti, çünkü o etobur değil, otobur bir hayvandı.

Keçiler, kalıtımsal özelliklerini atlardan almış melez hayvanlardır ve belirli türleri tek boynuzlu atlarla aynı kemik yapısını taşır ve onlar gibi yarık ayaklara sahiptir.

Evet, dünyanın iç kısmında tek boynuzlu atlar ve onların bazı türleri vardır. Onlar daha sonra insanların ihtiyaçları doğrultusunda değişim geçirmiş ve ortaya at ve keçi olarak iki ayrı yaratık çıkmıştır, ama her ikisi de bir zamanlar birleşik oldukları geçmişlerinin kalıntılarını taşımaktadır.

Dünyanın içinde şaşılacak derecede uzun ve şaşılacak derecede kısa olan varlıklar da vardır. Onların iki uygarlığı vardır. Sizin deyiminizle, cüceler (dwarf) dünyanın merkezine gitmişlerdir. Sizin deyiminizle periler (fairy) de dünyanın merkezine gitmişlerdir. Elfler de dünyanın merkezine gitmişlerdir. Ve orada yaşayan varlıklar onlardır.

Dünya'nın Merkezine Gitmek

Öğrenci: Ben oraya gitmekle ilgilendiğimi ifade etmiştim ve sanırım sen de bunun mümkün olabileceğini söylemiştin. Ben oraya gitmekle gerçekten ilgileniyorum ve sen içeri açılan bir portaldan söz etmiştin. Bu konuda daha ayrıntı verebilir misin? Ve eğer ben oraya gidecek olsaydım, içeri kabul edilir

miydim, yoksa onlar içeri girmeme izin vermezler miydi?

Ramtha: İçeri girmesine izin verilmeyen hiç kimse oraya giremez, sevgili varlık. Daha önce de belirttiğim gibi, Dünyanız aslında yuvarlak değildir. Eğer Terra'yı daha iyi görebilseydiniz, onun üst ve alt kısmı düz ve gövdesi genişlemiş bir gezegen olduğunu görürdünüz. İç dünyanın girişleri Kutup Bölgeleri'nde yer alır. Bermuda Şeytan Üçgeni'nde de böyle bir giriş vardır.

Öğrenci: Ben bu bölgelere aşina değilim, ama onların haritalarını inceledim. Sen, örneğin, kuzey kutup bölgesi derken, Kuzey Kutup Dairesi'ni mi kastediyorsun?

Ramtha: Evet, girişlerden biri Kuzey Kutup Dairesi içindedir.

Öğrenci: Peki, Kuzey Buz Denizi, bize söylendiği gibi, gerçekten var mıdır?

Ramtha: Vardır. O bir nehirle dünyanın merkezine iner. Ama siz bu girişe doğru yaklaşırken çok şaşırırsınız, çünkü orada hava gittikçe soğumak yerine, gittikçe ısınır ve doğa daha tropikal bir yapıya bürünür.

Öğrenci: Benim okuduğum kadarıyla, bazıları, bu girişin bir halkanın içindeki oyuğa benzediğini ve eğer birisi Kuzey Buz Denizi'nin karşı kıyısına yelken açarsa, aslında Dünya'nın içinde ilerleyeceğini iddia ediyorlar. Senin söylediğin de bu mu? Pek anlayamadım da.

Ramtha: Evet, ben de bunu söylüyorum.

Öğrenci: Ama bu girişin iç kısmına uzanan büyük bir kara parçası da var, öyle değil mi?

Ramtha: Evet, o da var, sevgili varlık.

Öğrenci: Peki, bu kara parçası nedir? O hangi kıtaya bağlıdır?

Ramtha: İç kıtaya bağlıdır.

Öğrenci: Ama dışarıda insan nereye, hangi bölgeye gide-

bilir? Yani benim Dünya'nın içine gidebilmek için ismini bildiğim hangi yere gitmem gerekir?

Ramtha: Alaska, İzlanda, Grönland. Tahmin edebileceğin gibi, kuzeye doğru git. Pusulan artık kuzeyi göstermediğinde ve saçma bir biçimde dönüp durmaya başladığında ise kendini boşluğa doğru ilerler bulacaksın.

Öğrenci: Peki, sen Antarktika kıtasının da haritaların gösterdiği gibi var olmadığını mı söylüyorsun?

Ramtha: Antarktika gerçekten vardır, ama o haritalar yanlış yönlendiricidir.

Öğrenci: Orada da bir giriş var, öyle mi?

Ramtha: Evet.

Öğrenci: O, katı toprağın içinde bulunan bir giriş mi, yoksa suyu da içeriyor mu?

Ramtha: O_2 içeri giren bir denizdir. Tüm girişlerde su içeri girer. Onlar nehirlerdir; onlar giriş ve çıkışlardır.

Öğrenci: Oraya tek başıma gidebilmem için en iyi güzergâh ve rota hangisidir?

Ramtha: Güney Kutup Bölgesi.

Öğrenci: Az önce sözünü ettiğin noktalardan herhangi biri de olabilir mi?

Ramtha: Olabilir.

Öğrenci: İnsan oraya kabul edilmedikçe içeri giremeyeceğine göre, ben kendimi nasıl kabul ettirebilirim?

Ramtha: Deneyerek, çaba göstererek.

Öğrenci: Eğer denersem başarılı olma ihtimalim hakkında bir fikrin var mı?

Ramtha: İçtenlikle deneyen biri başarılı olacaktır, sevgili varlık. Sen o bölgeye uçakla veya gemiyle gittiğinde, beyaz karların yerini parlak renkli çiçeklerin aldığı ve sakin akan bir nehrin büyük bir duvarı aşındırdığı yerde in ve elini o duvarın üzerine koy. İçtenlikle istediğinde o senin için açılacaktır.

Öğrenci: Affedersin, anlamıyorum.

Ramtha: Anlayacaksın.

Öğrenci: Oraya Amiral Byrd'in yaptığı gibi uçakla gitmem mantıklı olur mu?

Ramtha: Mantıklı derken neyi kastediyorsun?

Öğrenci: Eh, bildiğim kadarıyla, insan oraya yürüyerek gitmeye kalkarsa, bu yolculuk yıllar alabilir. Oraya uçakla gitmek işi kolaylaştırabilir.

Ramtha: O zaman öyle yap.

Öğrenci: Peki, insan kuzeye, Dünya'nın Kuzey Kutbu'ndaki dönüş eksenine doğru uçtuğunda, kendini otomatik olarak dünyanın içinde mi bulur?

Ramtha: Senin yaşayacağın zorluk, sevgili varlık, böyle bir yolculuğa seninle birlikte çıkacak ve pusulanın manyetik kutbu göstermesi gereken ibresi şaştığında bunu anlayacak bir pilot bulmaktır.

Öğrenci: Kuzeye doğru yolculuğumuzun yönünü aslında nasıl belirleyebiliriz?

Ramtha: Tropikal kuşağın işaretlerini takip ederek.

Öğrenci: Bunu da anlamadım.

Ramtha: Elbette anlamazsın, çünkü siz bir buz diyarına gittiğinizde o toprakların ne tropikal bir kuşağı ne de güneşin ısıtıcı ışığını içerdiğini varsayarsınız. Kuzey ya da güney kutup bölgelerine giderken gidebileceğiniz kadar ileriye gidin. Sular ısınmaya ve güneşin ısısı artmaya başladığında, havanın ısındığını fark ettiğinizde hedefinize yaklaşıyorsunuz demektir.

Öğrenci: Doğrusunu istersen, ben kuzey kutup bölgesinin uydu fotoğraflarını edinecek kadar ileri gittim. Ve ilginç bir biçimde, senin sözünü ettiğin şeyi gösterir görünen bir fotoğraf var. Ancak, orada bulutlar...

Ramtha: Bulutlar o bölgeyi kaplamıyor, öyle değil mi?

Öğrenci: Hayır. Bulutlar geniş bir bölgeyi, Alaska'nın ba-

zı bölgelerini, Grönland'ın çoğunu kaplıyor ama. Bu aslında senin sözünü ettiğin şeyin bir fotoğrafı mıdır?

Ramtha: Sözünü ettiğim şeyin başlangıcının fotoğrafıdır.

Öğrenci: Daha fazla bilgi almak için bu konuyu bilen devlet görevlilerinden biriyle temasa geçmemin bir yararı olur mu?

Ramtha: Hayır, olmaz.

Öğrenci: Devlet yetkililerinin bize, örneğin, Nautilus denizaltısının ve diğer atomik denizaltıların kuzey kutup buzullarına, kuzey dönüş eksenine yolculuk yaptığını ve öbür tarafa geçtiğini söylemelerini inanılmaz buluyorum. Ama sen bize bunun aslında tümüyle kurgu olduğunu söylüyorsun...

Ramtha: Bu kurgu değil, gerçektir, üstat. Eğer onlar kuzey kutbunu boydan boya aşan bir yolculuk yapmak isterlerse, dünyanın içindeki güçleri kontrol eden varlıklar onların bunu yapmalarına izin vereceklerdir.

Öğrenci: Yani sen bana Kuzey Buz Denizi'nde bir giriş olabileceğini ya da olmayabileceğini mi söylüyorsun?

Ramtha: Bir giriş daima vardır, ama katı bir biçimde makinelere bel bağlayanlar kolayca manipüle edilebilirler.

Öğrenci: Sözünü ettiğim yolculuğa başlamak için gidebileceğim belirli bir kişi ya da yer tavsiye edebilir misin?

Ramtha: Bu yolculuğu arzula. Bunu varlığının Tanrısı'ndan iste, sevgili varlık ve ihtiyacın olan tüm veriyi topla. Bu yolculukta sana yardımcı olacak bir üstat -bir varlık değil, bir üstat- gelecektir. Her şey uygun bir biçimde harekete geçirildiğinde, maceralı yolculuğunu yapacak ve epey bir süre geri dönmeyeceksin. Bu iyidir. Öyle olsun.

Öğrenci: Öyle olsun.

Ramtha: Göreceğiz.

ÇAĞDAŞ BİLİMDE BİR BOŞLUK

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ÜZERİNE AÇIKLAYICI BİR YAZI: MISIR'IN PİRAMİTLERİ

Tarihin ve Bilimin Tatmin Edici Olmayan Açıklamaları

Bugün mevcut olan bilimsel anlayış modelleri ve bilgi Mısır'daki Büyük Piramit'in işlevi ve amacı hakkında tatminkâr bir açıklama sunmamaktadır. Görünüşe göre, bu piramidin kendisinin ve inşasının içerdiği matematiksel karmaşıklık ve kesinlik, onun yerleştirildiği tarihî çerçeveye, yani Firavun Khufu'nun İ.Ö. 2551-2528 yılları arasındaki hükümdarlığı sırasındaki kültürel çevreye ve teknolojik gelişime uymamaktadır.

Büyük Piramit'in tabanının çevre uzunluğu, Dünya'nın otuz derece kuzeydeki enleminin yarım açı biriminin uzunluğu olan 923,79 metreye neredeyse eşittir. Büyük Piramit'in coğrafi yeri tam olarak otuz derece kuzeyde yer almaktadır. Onun tabanının çevresi, yüksekliğinin iki katına bölündüğünde, değişmez bir nicelik olan matematiksel pi değerine aşağı yukarı karşılık gelir. Büyük Piramit'i karmaşık bir jeodezik yapı olarak karakterize eden bir başka olgu da onun gerçek kuzey ile tam aynı hizada olmasıdır. Yukarıda belirtilen orantıların ve hizalanmaların hassasiyeti herhangi bir ölçüm sistemine dayanmaz ki bu, bu ölçümlerin doğruluğu konusunda sık sık anlaşmazlığa neden olur. Bu bilimsel bulgulara rağmen, tarihçiler ve bilimciler bu olguları, çoğunlukla ve keyfi olarak, tesadüfe bağlarlar. Onlar, genellikle, Mısırlıların o dönemde Dünya'nın eğim dereceleri, şekli ve boyutları hakkında böyle ayrıntılı bilgilere sahip olmadıklarını savunurlar.

Oxford Üniversitesi profesörü ve bir matematikçi ve astronom olan John Greaves, 1638 yılında Mısır'a ilk organize,

bilimsel keşif gezisini yaptı. Onun çalışması Büyük Piramit'in doğru ölçülerini saptadı ve bu bilgi 1800'lerin sonlarına dek kullanımda kaldı. "Mısır Arkeolojisi'nin babası" olarak bilinen ünlü arkeolog Sir Flinders Petrie, 1880'lerde Büyük Piramit ve Mısır'daki diğer önemli arkeolojik kazı yerleri üzerine kapsamlı bir araştırma yürüttü. Petrie'nin çalışması Büyük Piramit'in orantıları ve inşasıyla ilgili olağandışı yorumları destekleyen tüm görüşlere meydan okudu. Onun Büyük Piramit üzerine yazıp 1883'de yayınladığı -ve 1885'te revize ettiği- *Piramitler ve Giza Tapınakları* adlı eseri, eski Mısır uygarlığını inceleyen bilim dalında (Egyptology), Büyük Piramit'in tarihi, inşası ve önemi ile ilgili -günümüze dek kullanımda kalan- genel eğilimi oluşturmuştur.

Petrie'nin çalışmasının ve onu takip eden diğer çalışmaların doğruluğuna ve kapsamlılığına rağmen, üç önemli olgu bilim tarafından açıklanmadan kalmıştır: Büyük Piramit'in taban çevresi ile Dünya'nın otuz derece kuzeydeki enleminin yarım açı birimi arasındaki ilişki; piramidin tabanının çevresinin, onun yüksekliğinin iki katına bölündüğünde, matematiksel pi değerine aşağı yukarı karşılık gelmesi; piramidin, tartışmasız bir biçimde, gerçek kuzey ile tam aynı hizada olması. Çağdaş bilimdeki bu boşluk bu konuyu spekülasyona, boş inanca ve gizeme açık bırakmıştır.

Genel olarak, belirli düşünüş eğilimlerinin yetersizliğini görememek veya görmek istememek bilimin ilerlemesinin önündeki esas engellerden biridir. Çağdışı felsefî ve bilimsel kavramları insanların düşünme alışkanlığından ve kültürden çıkarma süreci, çoğu kez başarılması çok uzun zaman alan, çok zor ve yavaş bir gelişimdir.

Ramtha'nın Mısır'daki Giza piramitleri ve onların tarihi hakkında verdiği bilgi onun insanlık tarihi üzerine derinlemesine düşünmesinde önemli bir rol oynar. Bu piramitlerin ardın-

daki amaç, Kadim Bilgelik Okulları'nın bilgisini zamanın geçişi ve cehaletin habis saldırısı yüzünden yok olmaktan koruma plânının önemli bir parçasıydı.

Yaşam Kıvılcımı - Kutupluluk İçermeyen Enerjiyi Aramak

Giza piramitleri otuz dört bin yıl önce inşa edildi. Ramtha bu dünyada yaşarken onları hiç görmedi. Piramitler ilk başta ahşaptan yapılmıştı ve bu yüzden ayakta kalamadılar.

Afrika'nın Watusi kabileleri orijinal Mısırlılardır. Gerçek Mısır halkı var olmuş olan en asil hanedana en yakın olanlardır. Onların anatomileri, dört yüz elli beş bin yıl önce kültürlerini yaratmalarına yardım eden tanrılara (süper-varlıklara) daha çok benzer.

Ra-Ta-Bin, Mısır halkının ilk firavunu, babasıydı. O ve Hermes[19] Büyük Piramit'in orijinal mühendisleriydi. Ra-Ta-Bin ve Hermes, Mısır'a Atlantis'ten göç etmiş ve gelirken teknolojilerini de getirmişlerdi.

Piramitlerin gerçek kuzey ile aynı hizada yer almaları bir kuvvet-alanının meydana gelmesine neden oldu. Hermes onları hizalandıran ilk varlıktı. Gerçek kuzey-güney ile aynı hizada olmak, gezegeni güneş çevresindeki yörüngesel dönüşünde tutan direkt enerji kuşaklarını ve alanlarını o yapıda toplamayı sağlar. O merkezkaç hareketinin yarattığı enerji elektrikten daha yüksek bir enerji formudur. Böylece, piramidin içinde toplanan enerji elektromanyetizma ve kutupluluk içermez. Ramtha'nın yedi farklı bilinç ve enerji düzeyini içeren geniş kozmolojisi, farklı enerji formlarının, onlara karşılık gelen frekansların ve kutupluluğun önemini gösteren bilimsel çerçeveyi sağlar.

19 Büyük Simyacı Hermes Trismegistus'un ismi çoğu zaman üç kat üstat Hermes olarak çevrilir. Ramtha'nın anlattığı Büyük Piramit öyküsünün ışığında, Trismegistus ismi pekâlâ Hermes'i üçlü-birimin veya piramidin ustası olarak tanımlayan ibarenin bir kalıntısı olabilir.

Aslında, Ramtha'nın realitenin doğası modeli, Büyük Piramit' in amacını ve işlevini anlamak için mükemmel bir çerçeve sunar.[20] Ramtha şöyle bir öngörüde de bulunur: "Hücreler en minik evrenlerine dek araştırılıp keşfedildiklerinde, bilimciler hücrenin çekirdeğinin veya merkezinin yuvarlak değil, tek-yüzlü bir piramit şeklinde olduğunu görecekler, çünkü enerji veren ya da yaşam kıvılcımı yaratan ve elektrik yükünü hücrenin içinde tutan odur."

Bu muazzam yapının, Büyük Piramit'in plânlanması iki buçuk yıl aldı, inşası ise üç yıldan az sürdü. Onun yapılmasına, güneşin ötesinden gelen varlıklar yardım ettiler. Onlar taşları lazer ışığıyla kusursuz biçimde kestiler ve bir vakumda sıfır-derece ısı kullanarak yerçekimine karşı koyan bir kuvvet yarattılar ve böylece taşları tam yerlerine yerleştirebildiler. Hermes, bu varlıklara bir ithaf yazıtı da oluşturdu. Piramit tamamlandığında, bu yapı güneşin ötesinden gelen varlıklarla iletişim kurulmasını da sağladı. O ayrıca, Atlantis teknolojisi kullanılarak, ışık üzerinde yolculuk yapmak için de kullanıldı.

Kral odası Büyük Piramit'in en enerjik bölümüdür, ancak orada henüz keşfedilmemiş olan daha birçok oda vardır. Yine orada, her piramidi birbirine bağlayan ve iç dünyaya uzanan, bir kentin altgeçitlerine benzeyen muazzam bir yol ağı da vardır. Sfenks'in sol pençesinin içinde, insanlığın kadim tarihiyle ilgili bilgiler içeren bir kütüphane odası vardır. Bu oda Edgar Cayce'in tarif ettiği Akaşik kayıtlar salonundan farklıdır. Bu kütüphane, güneşin ötesindeki varlıklar buraya geri dönüp kadim Mısır'ın teknolojisini dirilttiklerinde bulunacaktır. Ramtha, "yerçekimine karşı koyan kuvvet"in gerçekten çok basit bir kavram olduğunu açıklar. Bu kuvvet bir nesnenin ya da bir yapının frekansı yükseltilerek elde edilir, çünkü yerçekimi kuvvetinin ışık veya elektrik üzerinde hiçbir etkisi yoktur. UFO'la-

20 Bkz. Şekil 1. Ayrıca bkz. Sözlük.

rın ardındaki bilim de aynı prensibi uygular.

Son olarak da, Ramtha piramitlerin biliş sağladığını ve zihni olgunlaştırdığını açıklar. Onlar bedendeki şifa sürecinin ve piramidin içinde uyuyan kişinin düşünce süreçlerinin gücünü artırır. Giza piramitleri bizim tanrısallığımızın daimi bir kanıtı olarak inşa edilmişti. Onlar binlerce yıl boyunca ayakta kalmaları için inşa edilmişti ki insanlık varlığındaki -her insanın yaşamasını sağlayan- gücü, yaşam kıvılcımını ve zekâyı asla unutmasın.

ŞEKİL 1: YEDİ BİLİNÇ VE ENERJİ DÜZEYİ

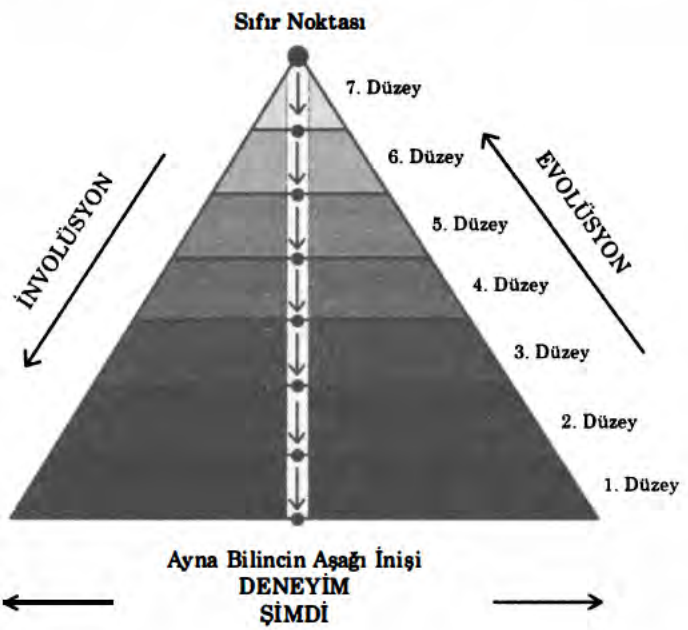

BÖLÜM 3

MISIR'IN PİRAMİTLERİ

"Ateşsi form, enerjiyi kendi merkezine çekebilecek bir form olarak yaratılmıştı.

O gerçekten içinizdeki Tanrı'yı temsil eder. Sizin piramit olarak adlandırdığınız bu ateşsi formlar insanlığa daima kendi içine bakmayı hatırlatan bir sembol, bir imaj, bir anıt olarak inşa edilmişti, çünkü insan böyle büyük bir formun içine girdiğinde kendini hissettiği şeyin görkemine kaptırmaz mı? Kesinlikle kaptırır."

- Ramtha

Giza'nın Büyük Piramitlerinin İnşası

Giza piramitleri otuz dört bin yıl önce inşa edildi. Onlar, Atlantis'in çöküşünün son döneminde tasarlanıp yapılmıştı. O dönemde, Mu kıtası çoktan çökmeye başladığından, göçmenler Lemurya'yı Atlantis'e bağlayan kanaldan geçerek -bugün ABD' nin doğu kıyısı olan- Onai kentine ulaşmışlardı. O noktada büyük Atlantis kıtasından geriye sadece kara parçaları kalmıştı. Kanal genişledikçe, o zaman Brezilya olarak adlandırılan Güney Amerika kıtası da Atlantis kıtasından ayrılmaya başladı. Evet, o bir zamanlar Atlantis kıtasının parçasıydı ve onun tepesi üst kıtaya destek oluyordu. Kanal genişlediğinde ve okyanus tabanının kaymasıyla birlikte kara parçaları kaymaya başladığında, baskı iki kıtanın ayrılmasına neden oldu.

Atlantis'in yıkılışının son zamanlarında, Moğolistan, Sudan ve Mısır'a büyük bir halk göç etti. O daha sonra İyonyalılar olarak adlandırılan kuzeylilerden, Lemuryalılardan ve Atlantislilerden oluşuyordu. Onlar Mısır'da hepsi kızıl kahverengi derili olan bir kabile halkıyla karşılaştılar. Orijinal Mısırlılar, iki metreyi aşan boyları, kızıl kahverengi derileri ve yeşil gözleri ile gösterişli varlıklardı. Bazıları kızıl saçlıydılar. Onlar daha sonra Watusi kabilesi olarak adlandırıldılar. Onlar Atlantis zamanında bile o topraklarda yaşıyorlardı. Bu varlıklar orada ahşaptan piramit şeklinde kulübeler inşa etmiş ve onların duvarlarına semboller kazımışlardı. Sonra, yaşadıkları bu evlerin bir parçası olarak, onların içlerinde harika bir enerji gelişmeye başladı. Onlar gittikçe daha bilge, daha coşkulu konuşan, daha bilgili varlıklar haline geldiler ve her taraftan insanlar onlara danışmak için gelmeye başladılar.

Sonra, parçalanan Atlantis kıtasından bir hava gemisiyle, Ra-Ta-Bin adlı bir varlık geldi. O gelirken, yanında zaten mevcut olan piramit formunun mimarı olacak olan, Hermes adlı harika bir varlığı da getirmişti. Hermes bir İyonyalı idi, ama tek-

nik olarak çok gelişkin bir zihne sahipti. O, kendisine atfedildiği gibi, ateşsi formun, piramidin mimarı olacaktı. Ra-Ta-Bin ise Atlantisli bir mühendisti ve ikisi birlikte kalaslarla daha küçük piramitler inşa etmeye başladılar, ama kullandıkları ahşap malzemeyi sağlam ve ayakta tutmakta çok zorlandılar ve kalaslar zamanla çökmeye başladı.

Sonra Doğu gökyüzünden uzay gemileriyle büyük bir grup varlık geldi. "Güneş tanrıları" olarak adlandırılan bu varlıklar çok çevik hareket edebilen muhteşem araçlarla gelmişlerdi ve bu araçlar gece gökyüzünde ateş gibi parlıyordu. Daha büyük ve gelişkin bir kardeşliğe, birliğe sahip olan bu varlıklar güneşin ötesinden gelmişlerdi. Dünya'yı kuşatan sulu tabaka parçalandığı ve tufan meydana geldiği o zamanlar onlar Dünya'yı sık sık ziyaret ediyorlardı. Onlar Hermes ile Ra-Ta-Bin'in piramitleri taştan inşa etmelerine yardım ettiler. Hermes ve Ra-Ta-Bin güneşin ötesinden gelen bu varlıkları çok sevdiler. Büyük Piramit'in plânlanması iki buçuk yıl aldı; inşası ise üç yıldan daha az bir zaman aldı.

Hermes, -merkezde yer alan ateşi, yani Mesih'i temsil edenpiramitleri bir kuvvet-alanının meydana gelmesine neden olacak, daha büyük bir enerji sağlayacak şekilde -gerçek kuzey kutbu ile aynı hizada yer alacak şekilde- plânlayan ilk varlıktı. Güneşin ötesinden gelen varlıklar ise doğru hizalanmayı yukarıdan, çok yüksekten görebilmeleri sayesinde bu piramitlerin gerçek kuzey ile aynı hizada inşa edilebilmesini sağladılar. Onlar kayalardan büyük yassı taşlar kesme, temel taşlarını yüzlerce mil öteden getirme ve tüm taşları tam yer almaları gereken noktaya yerleştirme yeteneğine sahiplerdi. Onlar piramitleri inşa etmek için kayaları lazer ışığıyla keserek düzgün taş bloklar oluşturdular. Çünkü lazer ışığı taşı düzgün bir biçimde kesebilen tek alettir. Bu varlıklar sonra, bir vakumda sıfır-derece ısı kullanarak, yerçekimine karşı koyan bir kuvvet yarattılar ve o

ağır taşlar bir tüy kadar hafifledi. Böylece taşlar, lazer ışığıyla kusursuz biçimde kesildikten sonra, kolayca taşınıp yerlerine yerleştirilebildi. Böylece, onlar o taşları yapının temellerini yıkmadan çok küçük hareketlerle tam birbiri üstüne yerleştirebildiler. O zamanlar bu dünyada bu piramitlerin dış kısımlarını kaplayan yassı taşların yüzeyleri kadar pürüzsüz ve düzgün bir şey yoktu.

Bu piramitlerin iç duvarları açık pembe granitle kaplandı. Bu granit Sudan'dan getirilmişti. Mısır'da zengin firuze, lapis lazuli, gümüş ve altın madenleri vardı ve sakız ağaçları yetişiyordu ve kaplamalarda bu madenler ve keresteler kullanıldı. İnşaat bittiğinde, Büyük Piramit'in her tarafı firuze taşlarıyla kaplanmış ve kapak taşı ise duyguyu güçlü bir biçimde taşıyan som altından yapılmıştı. Bu kapak taşı sonra dövülmüş bakırla kaplanmıştı. Bu bakır kapak sadece yan duvarların enerjiyi toplamasını sağlamıyor, aynı zamanda gelen enerjinin bütünlüğünü koruyordu. O, bir iletken görevi görürken bile, enerjiyi aşağıya doğru yayıyordu. Piramit, bu harika turkuaz rengiyle çok uzaktan bile görülebiliyordu. Kapak taşının üzerindeki ark mavi renkteydi. O bir kuzey-ışıkları (aurora borealis) görünümü yayıyordu. Giza'daki üç büyük piramit de bu şekilde yapıldı.

Sonra onlar piramidin içine gücü içeride toplayacak şekilde büyük odalar yaptılar. Tüm piramitler, bu formların her birinin kendi merkezinde dev bir güç dalgası oluşturabileceği şekilde inşa edilmiştir. Tabandan tepeye kadar yer alan kesin açılar yapının merkezinde bir ateş, bir enerji alanı yaratacaktı, öyle ki kesin bir ölçüyle kesilmiş olan taşlar da yanal güç hareketine katkıda bulunacaktı. Böylece o odada oturanlar bir bilinç değişimi geçirebilir ve ayrıca güneşin ötesinden gelen varlıklarla ve piramidin dışındaki varlıklarla iletişim kurabilirlerdi. Böylece, orijinal Mısırlıların bilgeliği, çok geçmeden oraya gelecek olan Atlantislilerde de tezahür edecekti. Evet, bu odalar,

kral mezarları olarak değil, yüksek öğrenim odaları olarak yapılmıştı.

Bu piramit yapısının içinde her şey olduğu gibi, değişmeden kalır. Eğer, örneğin, siz bu piramidin ana odasına herhangi bir yiyecek yerleştirirseniz, o hep taze kalacaktır. Bu yapı bu gücün, içinizdeki Mesih'in, içinizdeki Tanrı'nın ebedi olduğunu göstermek için inşa edilmiştir. O, insanın içindeki gücün gerçek kimliğini, onun ebedi olduğunu ve her şeyi ebediyen, olduğu gibi tutabileceğini hatırlatmak için inşa edilmiştir.

Çok geçmeden, bu teknoloji dünyanın her yerinde uygulandı, kuzey yarıküre boyunca birçok yere gerçek kuzey ile aynı hizada olan piramitler inşa edildi. Hermes'in mimarlığıyla, bugün Rusya denen yerde, Türkiye denen yerde, denizin altında, Yucatan'da, Afrika'nın çöllerinde ve Mısır'da piramitler inşa edildi. Bu piramitlerin birkaç işlevi vardı. Onlar inisiyasyon yerleri olmalarının yanı sıra ışıkla yolculuk yapmak ve ayrıca iletişim kurmak için de kullanılırdı. O günlerde yolculuk, Dünya'nın eğimini takip etmeyen, düz bir çizgi halinde uzanan ışık üzerinde gidip gelen hava gemileriyle yapılıyordu ve her piramit ışığın üzerinde odaklanacağı bir fener gibiydi. Böylece, tüm piramitler farklı yerlerde inşa edildiğinde, onlar -piramidin tepesi ışık alanları iletkeni olduğundan- bir noktadan bir başka noktaya yolculuk yapmayı da sağladı. O piramitlerde bulunan insanlar diğer insanlarla ve dünya-dışı varlıklarla iletişim kurabiliyorlardı. Ayrıca, bu piramitler iç dünyaya uzanan tünellerin giriş yerleri olarak da inşa edilmişlerdi.

Bu yapılar ölümsüzlüğü çağrıştırdığından, sonraki nesillerde kral mezarları olarak kullanıldı. Daha sonra, yeraltında resimler ve hiyerogliflerle süslü mezar odaları yapılarak, kralar değerli eşyalarıyla birlikte o mezarlara gömüldüler.

Piramitler sabit ve değişmez yapılardır; onları yıkabilecek güçte bir fırtına ve deprem yoktur. Onlar sonsuza dek ayak-

ta kalacak şekilde yapılmıştır ve daha sonra gelip o topraklara yerleşen insanlara içlerindeki Tanrı'yı hatırlatan fenerler görevi görmüştür.

Hermes, Büyük Piramit'in dış çeperine güneşin ötesinden gelen o harika varlıkların büyük bir kabartmasını yapmış ve onu bu güneş tanrılarına ithaf etmişti, çünkü bu varlıklar onun bu muhteşem anıtı -onların deyimiyle bir Mesih'i- inşa etmesine yardım etmişlerdi. Ve bu varlıklarla siz de gelecekte karşılaşacaksınız.

Mısır'ın güneyinde yaşayan etnik bir azınlık olan Nübyeliler (orijinal Mısırlılar olan Watusi kabileleri) Hermes'i, Kuzey' den gelen bu beyaz adamı, bu kızıl saçlı, gök mavisi gözlü güzel varlığı çok sevdiler ve ona adeta taptılar. Hermes daha sonra kim olarak enkarne oldu, biliyor musunuz? Kardeşimiz İsa olarak. Rahipler o topraklara geldiklerinde ve bir düzen kurulduğunda, bunu, kutsal firavunların ortaya çıkışı izledi. Uygar bir devlet yönetimi kuruldu. İşte sizin sevdiğiniz o toprakların tarihi budur. Onlar ilahî topraklardır, güzel topraklardır, ama onun gerçek mirası Hermes'e ve o koyu tenli halka, yani Watusi kabilelerine dayanır.

O sırada Atlantislilerin Mısırlı kabileler ile bir araya gelip kaynaşmalarına yardım eden bir rahip olan Ra-Ta-Bin ise ilk firavun, Mısır halkının babası olarak tanrı/erkek ve tanrı/kadın'da görülen ilk Mesih idrakini sergiledi. O, piramitleri, esasen, erkeğin ve kadının içindeki gücü temsil etmesi için yapmıştı ve gününüzde bile böyle bir yapı bu piramitlerin yapıldığı kusursuzlukla yapılamaz.

Giza piramitleri uzun zaman önce tahrip edildi, firuze kaplamaları söküldü, kapak taşları çalındı ve onların içindeki altın alındı, ama gerçek güç, gerçek hazine hâlâ onların içinde bulunmaktadır. Onlar hepinizin içindeki ateşi, Mesih'i, Tanrı' yı insanlığa hatırlatan anıtlardır.

Geriye tek bir renkli Büyük Piramit kalmıştır ve o boyanın altında bir hazine yatmaktadır. O, bugün Türkiye denen ülkede bulunmaktadır. Bu gizli piramidin bir tarafı mavi, bir tarafı yeşil ve bir tarafı da kırmızıdır. O da, insanlığın içindeki Tanrı'yı asla unutmaması, onu temsil etmesi için inşa edilmişti.

***

Öğrenci: Sen bu dünyada yaşarken senin çevrende hiç bu ateşsi formlar, yani piramitler var mıydı?

Ramtha: Hayır ve ben bu dünyada yaşarken Mısır'daki piramitleri hiç görmedim. Piramitler Atlantis'te sadece bir ideal olarak vardı. Atlantisliler, lazer ışığını yaratmalarına yardımcı olan modülatörü, insanların tanımlayabilecekleri bir form olarak, piramit şeklinde imal etmişlerdi. Bu modülatör, kristallerin enerjisini bu gücü kat kat artırabilecek bir biçimde depolayabiliyordu. Yani orada piramit formu işe yarayan bilimsel bir formdu.

Dahası, sevgili varlık, hücreler en minik evrenlerine dek araştırılıp keşfedildiklerinde, bilimciler hücrenin çekirdeğinin veya merkezinin yuvarlak değil, tek-yüzlü bir piramit şeklinde olduğunu görecekler, çünkü enerji veren veya yaşam kıvılcımı yaratan ve elektrik yükünü hücrenin içinde tutan odur.

Yeraltı Tünelleri ve Odaları

Öğrenci: Keops Piramidi'nde (Büyük Piramit), Kral Odası piramidin en güçlü ve etkili bölümü müdür, yoksa yine yüksek enerjili başka bir oda var mıdır?

Ramtha: Duvarların gerisinde kadim bir ilimden kalma parşömenlerin ve papirüslerin bulunduğu odalar olsa da, Kral Odası en güçlü ve etkili bölümdür. Her şeyin en iyi şekilde korunduğu bölüm odur; o odada bulunan hiçbir şey değişmez, yaşlanmaz, taze kalır. Kral Odası'ndaki enerji, oradan Kraliçe Odası'na akardı. O, sevgiye verilen sevgiydi. Bu büyük gizemin, bu

piramidin içinde bilimcilerinizin bildiklerinden çok daha fazla oda vardır.[21]

En önemli oda ise Sfenks'in sol pençesinin içinde yer alır. Bu odada, kadim ilimle ilgili herkesi şaşırtacak papirüsler ve parşömenler vardır ve yine orada Kral Odası'nın yan girişine uzanan bir geçide açılan bir kapı vardır ve yine oradan on beş kulaç aşağıda, yeraltından aşağı doğru giden yumuşak eğimli yollar ta Türkiye'ye, kutuplara, (Meksika'nın doğusundaki) Yucatan'a, Rusya'ya, Moğolistan'a ve içteki güneşe dek uzanır.

Öğrenci: Sfenks'in ayağındaki oda, Akaşik kayıtlar salonu olarak bilinen yer midir?

Ramtha: Akaşik kayıtlar, taşa yazılı kayıtlardır. İçe doğru uzanan salonun içi boştur. Orada başka bir salon vardır.

Dünyadaki her piramidi birbirine bağlayan ve iç dünyaya uzanan, bir kentin metro ağına benzeyen muazzam bir anayol ağı vardır. Büyük felâket sırasında, geleceği öngören birçok Lemuryalı ve Atlantisli ve -o zaman bugün Hollanda ve Grönland denen bölgelerde yaşayan- birçok küçük insan bu yollardan geçerek iç dünyaya gitmiştir. Evet, dünyanın merkezine uzanan anayollar vardır ve içerideki varlıklar dışarı çıkmak için sık sık bu yolları kullanırlar.

İç dünyada, minik varlıklardan harika devlere kadar muhteşem varlıklar vardır ve onlar aynı yaşam alanında harika bir biçimde birlikte yaşarlar. Onlar bu tünellerin koruyucularıdır. Yukarıda, yeryüzünde yakalanmış olan bazı varlıklar vardır ve devletinizin ve bilimcilerinizin korudukları bazı (ölü) bedenler

21 Kasım 2017'de, "muografi" denilen yeni bir tarama teknolojisi kullanılarak, Büyük Piramit'te bulunan başka bir oda keşfedildi. Bu teknoloji, (girişten, Kral Odası'na çıkan) Büyük Geçit'in üzerindeki yaklaşık otuz metre yüksekliğindeki kapalı alanı ölçmüş, onun eğimini ve uzunluğunu yansıtmıştır. Bkz. *National Geographic*'in Basın Odası raporu, "Giza'daki Büyük Piramit'te Yeni Keşifler Yapıldı," 17 Eylül 2002; ve Michael Greshko tarafından yazılıp 2 Kasım 2017'de yayınlanan "Mısır'ın Büyük Piramidi'nde Gizemli Bir Boşluk Keşfedildi" başlıklı makale: "Bu boşluk, 1800'lerden beri bu piramitte keşfedilen ilk büyük iç yapıdır."

vardır. Evet, sözünü ettiğim bu varlıklar iç dünyadan gelen koruyuculardır. Onlar o kapıların anahtarlarını barındırırlar. Şimdi bu dünyadan ayrılmış olan birçok bilimci ve yaşayan az sayıda bilimci bu dünyada göze görünenden daha fazla şeyin olduğunun farkına varmıştır.

Bir gün bir deprem sonucunda Türkiye'deki Büyük Piramit'in uç kısmı ortaya çıkabilir. İnsanlar oraya gittiklerinde, orada yer altına inen tüneli ve yan yolları keşfedebilirler. Böylece, orada iç dünyada yaşayan insanların araştırılması başlayabilir. Sen Ağrı Dağı'nın nerede olduğunu biliyor musun?

Öğrenci: Evet.

Ramtha: Orada donmuş bir gemi vardır ve onun en üst kısmı açığa çıkmıştır.[22] İşte, oradan çok uzak olmayan bir yerde sözünü ettiğim o büyük piramit vardır.

Geçmişte meydana gelen bazı doğal kaymalardan ötürü Mısır'da bazı yeraltı tünelleri kullanılamaz hale gelmiştir. Ama Büyük Piramit'ten Yucatan'daki piramitlere kadar uzanan ve hâlâ kullanılabilir halde olan tüneller vardır ve onlar deniz altından gider.

Öğrenci: Eğer Mısır'daki üç büyük piramidi bir çizgiyle birbirine bağlarsanız, ortaya bir deniz kabuğu gibi görünen (bu bölümün başında yer alan) bir şekil çıkıyor. Eğer bu çizgiyi açı tepesine kadar uzatırsanız, orada bazılarının senin sözünü ettiğin bu odalara bağlandığını düşündükleri bazı küçük piramitler var.

Ramtha: Evet onlar o odalara bağlanmaktadır. Şu anda bulunduğumuz yerden çok uzakta olmayan bir yeraltı tüneli vardır. Ancak o deniz altında yer aldığından siz onu kullanamazsınız. Shasta Dağı'nın altında iç dünyaya açılan bir kapı (por-

22 Yüksekliği 5137 metre olan Ağrı Dağı, Türkiye İran sınırı yakınlarında yer alan, tepesi yıl boyu karla kaplı olan ve aktif olmayan bir volkandır. Yaratılış Kitabı'nda, büyük tufandan sonra Nuh'un Gemisi'nin kadim Urartu toprakla rında yer alan Ağrı Dağı'na indiği kaydedilmiştir.

tal) vardır. Mojave Çölü'nde bulunan Superstition Dağı'nın altında iç dünyaya açılan bir kapı ve Asya'ya kadar uzanan bir yeraltı tüneli vardır. Japonya denilen adanın açıklarında, denizin altında yakın geçmişte açılan bir kapı vardır ve o bu bölgede epey karışıklığa neden olmaktadır. Bunlar yeni kapılardır.

Piramit Yapısının Ardındaki Bilim

Piramit yapısının içerdiği bir bilim vardır. Birincisi, piramitler gerçek kuzeyden gerçek güneye uzanan bir çizgi üzerinde yer alır. O yönde akan ve Dünya'yı kapsayan enerjiler vardır. Onun aynı zamanda manyetik kuzey olmamasının nedeni, Dünya'nın yörüngede eğik bir eksende dönmesidir, yani o güneşin çevresindeki yörüngesinde dik doğrultuda dönmemektedir. Dünya, bir topacın[23] dönüşüne çok benzer bir biçimde yana eğik dönmektedir. Dünya'nın ekseninde dönüşü sırasında bu eğikliğin meydana gelmesini sağlayan enerjilere gerçek kuzey enerjileri denir. Piramitler, gerçek kuzey ile aynı hizada yer alırken, bu gezegeni yörüngesel dönüşünde tutan enerji kuşaklarına ve enerji alanlarına direkt olarak maruz kalmaktadır.

Herhangi bir şeyin dönüşü merkezkaç hareketi yaratır. Merkezkaç hareketi, elektriğin daha yüksek bir derecesinin bir veçhesidir. Bu şekilde, gerçek kuzeyde, piramit denen bu ateşsi formlar, elektrikten daha yüksek bir mutasyon geçirmiş olan merkezkaç-kuvveti enerjisine maruz kalır. Piramitler bu enerjiyi kendine çeker ve içinde tutar. Piramidin içine giren enerji, onun duvarlarına çarpıp sekerek ve -Dünya'nın güneş çevresindeki dönüşü gibi- dönerek merkezde toplanır. Toplanan bu enerjinin manyetik kutupları yoktur. O, manyetik kuvvetten tamamen azadedir. O bağımsız bir enerjidir. Belirli nesneler o piramidin merkezine yerleştirildiğinde, bu enerji o nesnenin yaşlanma sürecini durdurur; onu -Dünya güneşin yörüngesinde dön-

23 Burada bir çocuk oyuncağı olan topaçtan söz edilmektedir.

düğü sürece- öyle kalmasını sağlayan bir vakum sistemine sokar.

Kendiniz kullanmak için piramitleri hangi malzemeden yapmanız gerektiğiyle ilgili olarak şunu söyleyebilirim: Metaller iletkendir. Onlar gerçek kuzeyden daha çok manyetik kuzey ile aynı hizadadır. Bu yüzden, eğer metalden bir piramit yaparsanız, o manyetik kuzey ile aynı hizada olacak ve enerji piramidin içinde toplanmak yerine, o metal tarafından massedilecektir. Böylece, piramidin merkezinden daha çok, o metal tüm enerjileri masseder. Siz piramidi çözünür bir kütle olan taş ya da ahşapla ya da iletken olmayan herhangi bir malzemeyle inşa ettiğinizde, o zaman bu ateşsi form enerjiyi kendi içinde toplayabilir ve o enerji oraya yerleştirilen her şeyin olduğu gibi kalmasını sağlar. Oraya koyulması gereken şey çoğunuzun kafasıdır. Yapacağınız piramidin içinde, işe yarayan o pozisyonda oturun. Onun her zamankinden daha kudretli olacağı tek zaman ekinokslardır (21 Mart ve 23 Eylül'deki gün-tün eşitlikleri). O zaman, enerji bu ateşsi formlara en güçlü biçimde nüfuz eder ve onların içinde en yoğun biçimde çalışır.

Tanrısallığımızın Kalıcı Bir Kanıtı

Bu ateşsi formlar enerjiyi merkeze çekip orada tutabilecek bir form olarak yaratılmıştı. Bu enerji yürürlükteki doğa yasalarına meydan okurdu. Ama ateşsi form insanlığın ışık kökeninde gerçekte nasıl göründüğünü temsil eden doğal bir sembol olarak yaratılmıştı, çünkü siz bedenin dışında varlığınızın merkezine aynı enerjiyi çeken ve tutan güçlü bir form alırsınız. Bu ateşsi form gerçekten içinizdeki Tanrı'yı temsil eder. Sizin piramit olarak adlandırdığınız bu ateşsi formlar insanlığa daima kendi içine bakmayı hatırlatan bir sembol, bir imaj, bir anıt olarak inşa edilmişti, çünkü insan böyle büyük bir formun içine girdiğinde kendini hissettiği şeyin görkemine kaptırmaz mı?

Kesinlikle kaptırır.

Yani onlar kralları ölümsüz kılmak için dikilmemişti. Onlar Öz ile, Baba ile gerçekten bir olan büyük bir varlık tarafından yapılmıştı. O, Hermes, içindeki Mesih'in farkındaydı. İçinizdeki Mesih içinizdeki ateş denen şeye sahiptir, çünkü o her şeyi meydana getirmiş ve tezahür ettirmiştir. Bu varlık, büyük ve kapsamlı bir vizyonla bu formun tezahürünü gördü. Böylece, o çalışmayla değil, düşünce ile inşa edildi. Piramitler, binlerce yıl boyunca tüm insanlığa her erkeğin ve kadının içindeki Mesih'i, Tanrı'yı -ve eğer sessizlik içinde içlerine yönelirlerse, spiritüel benliği tezahür ettirebileceklerini- hatırlatan, onu temsil eden bir fener olarak yaratıldı. Bu ateşsi formlar binlerce yıl boyunca onları gören herkese tanrısal miraslarını, anayurtlarını hatırlattı ve hatırlatmaya devam edecek. Ve onlar bir teselli, korunma ve ölümsüzlük yeri haline geldi. Onlar ebediyen bunları işaret edecektir.

Onlar insan nesilleri için sessiz bir tanık gibi duracak içsel bir kuvvetin diriltilmesini; insanların, ihtişamı karşısında hayranlık duyacakları ve onların ruhlarında -kaderlerini gerçekleştirebilecek- bir programlamayı ortaya çıkaracak bir yapıyı temsil eder.

Piramitlerin içinde, mesajların canlı taşlara yazılmış olduğu iç duvarlar vardır. Onlar şimdiden aranmaktadır ve en sonunda bulunacaktır. Ama bunların ve çok daha fazla bilginin gömülü olduğu bir yer olan büyük bir höyüğün[24] bulunması, güneşin ötesinden gelen varlıkların bu dünyaya geri dönüşleriyle aynı zamana rastlayacaktır. Bu varlıklar teknoloji yoluyla yerçekimine nasıl meydan okuyacaklarını öğrenmişlerdir ki bu çok basittir; onlar bunu titreşimsel yapıları -yerçekimini geçersiz kılacak düzeye- yükselterek yaparlar, çünkü yerçeki-

24 Bir höyük, kadim bir yerleşimin kalıntılarını içeren arkeolojik, yapay bir tepeciktir ve genellikle Mısır'da ve Ortadoğu'da, bir yerin ismiyle birlikte kullanılır.

minin ışık veya elektriksel süreç üzerinde hiçbir etkisi yoktur.

Ateşsi form, kendi içinde bir güç yaratır; o bir üreteçtir (jeneratör). O zamanlar, bir varlığın sadece onun içinde oturup başkalarına düşünceler göndermesi gerekirdi ve öbür piramitte oturan bir varlık o mesajı alırdı. O zamanlar, bilgi bu işlemle aktarılırdı. Ateşsi formlar, olmuş ve tekrar olacak olanın kanıtları olarak dururlar.

Siz bu varlıkların uzay gemilerini parlak ışıklar olarak görürsünüz. Eskiden onlar ateş arabaları olarak adlandırılırdı. Onları gördüğünüzde, onların çevresinde farklı parlak renkler yayan bir ışık-alanını neyin yarattığını merak edebilirsiniz. Bu, "çark içinde dönen çark"la frekansı yükselterek bir vakumda sıfır-derece ısı yaratma yoluyla olur; bu vakum bir elektriksel süreçle tüm yapının frekansının yükselmesini sağlar ve bu da geminin çevresinde -onun yerçekiminin içine rahatça girip çıkmasını sağlayan- görünür bir aura yaratır. Bu süreç, bilimcileriniz tarafından şimdiden çok yakından incelenmiştir.

Öğrenci: Çark içinde çark, vakumu yaratan bir merkezkaç kuvveti midir?

Ramtha: O, elektriksel bir kabukla bir vakum yaratan bir merkezkaç kuvvetidir. Bu kabuk ayrıca elektrik tarafından sıfır-dereceye kadar soğutulur ve bu uçuşa izin verir.

Öğrenci: Anladım.

Ramtha: Ama bu varlıkların hepsi buradan ayrıldı.

Öğrenci: Onlar nereye gittiler?

Ramtha: Bazıları Dünya'nın içinde bulunmaktadırlar. Çünkü onlar oraya giden geçitler bulmuşlardır ve onların iç dünyaya erişmelerini sağlayan birçok kapı vardır. Bazıları da güneşin ötesindeki yerlerine dönmüşlerdir ve bazıları da şu anda Dünya'nın yakınında bulunmaktadırlar. Onlar birçok yerde bulunmaktadırlar. Onların gemilerinin sınırlı olmadığını bilmenizi isterim.

Öğrenci: Anladım. Teşekkür ederim.

Ramtha: Seni çok seviyorum, güzel varlık. Böyle meraklı olmaya, sorular sormaya devam et.

Bedenin Korunması ve Zihnin Güçlendirilmesi

Öğrenci: Bu piramitler sadece anıtlar olarak mı yapılmıştı, yoksa onların insanları inisiye etmek gibi bir işlevi var mıydı? Ne demek istediğimi ifade edemiyorum.

Ramtha: Hayır, ediyorsun.

Öğrenci: Ama Kral Odası'nda taştan bir tabut ya da bir lahit bulunduğunu biliyorum.

Ramtha: Onlar bir mezar olarak yapılmadı. Onlar çok güçlü iletişim merkezleriydi. Güneş belli bir noktada tepedeki açıklıktan gelir ve Kral Odası ışıkla dolardı. Onlar, o merkezde, güneşin ötesinden gelen varlıklarla düşünce yoluyla iletişim kurabilirlerdi. O bir yükselteçti (amplifikatör) ve hâlâ öyledir. Onlar büyük rahiplerin daha sonra tanrılarla iletişim kuracakları iletişim merkezleri ve tapınaklardı. İlk kehanetler orada oluşturulmuştur.

Öğrenci: Anlıyorum.

Ramtha: Daha sonra, bazı firavunlar öldüklerinde bu odanın mumyalanmış bedenlerini de koruyacağını keşfettiler ve bir gün bilimcilerin onları tekrar klonlayabileceklerini ve böylece tekrar hayata dönebileceklerini düşünerek orayı mezar odası olarak kullanmaya başladılar ki bu bir gün yapılacaktır.

Öğrenci: Ama ruh o bedende olmayacak, öyle değil mi?

Ramtha: Eh, eğer Öz (Spirit) hâlâ oradaysa, o, beden klonlandığında onu sahiplenebilir.

Mısır'daki Büyük Piramit'te, Türkiye'de bulunan piramitte ve okyanusun dibinde gömülü olan piramitte, hâlâ, güneşin ötesinden gelen varlıkların dilinde yazılı olan ve onlarla nasıl iletişim kurulabileceğiyle ilgili kayıtlar vardır. Bu piramitler-

deki enerji hâlâ aşikârdır. Onlar şimdiye dek inşa edilmiş olan en muhteşem yapılardır.

Öğrenci: Ama piramidin tepesinden aşağı uzanan o geçitlerin birkaçında tıkaçlar, yolu kesen granit bloklar vardı.

Ramtha: Evet, öyle.

Öğrenci: Onlar ilk başta o tıkaçlarla mı tasarlanmıştı, onların amacı neydi?

Ramtha: Evet, ilk başta öyle tasarlanmıştı, ama daha fazla tıkaç vardır.

Öğrenci: Yani, o geçitleri kullanacak olan insanlar, o tıkaçları istediklerinde açabilecekler miydi? Fikir bu muydu?

Ramtha: Onlar bu tıkaçları ışıkla açarlardı. Güneş gökyüzünde belirli bir noktaya geldiğinde, güneş ışıkları o geçitlerden girerek koridorları ışık huzmeleriyle doldururdu. Hâlâ onların içinde kilitli olan kristaller, tıpkı bir araba motoru gibi, o tıkaçları istenilen zamanda açacak güce sahipti. Onlar hâlâ oradadır.

Öğrenci: Bu yanıt benim için yeterli. Teşekkür ederim.

Ramtha: Sen bu şeyleri seviyorsan, Doktor, oraya gitmelisin. Bu piramitler binlerce yıldır onları gören herkesi şaşırtmış, ama aynı zamanda onların ruhlarındaki yücelik anısını da ortaya çıkarmıştır. Onlara bakan insanlar, insanın ihtişamı karşısında hayret eder ve artık kendi tanrısallıklarını unutamazlar.

Güneşin ötesinden gelip tekrar gitmiş olan o varlıklar artık geri dönüyorlar. Onlar uzun bir zamandır bekleniyorlardı. Onlar eski firavunları tekrar canlandırabilecek teknolojiye sahiptirler. Bilimcileriniz bile şimdi bunu yapabilirler, çünkü onlar klonlama işlemini öğrenmişlerdir ve yapmaları gereken tüm şey, o firavunların mumyalarından küçük bir sıyrık almaktır ve sonuçta ortaya bir zamanlar olduğu kadar güzel bedenler çıkacaktır. Yani eski Mısırlılar o kadar aptal değillerdi, onlar bu mumyalamaları belirli bir amaçla yapmışlardı.

Öğrenci: Hayır, onlar aptal insanlar değillermiş.

Ramtha: Onlar güzel insanlardı. Hâlâ da öyledirler. Onların birçoğu şu anda aranızda bulunmaktadır. Sormak istediğin başka bir soru var mı, Doktor?

Öğrenci: Hayır, bu yanıtlar bana bir süre yeter.

Ramtha: Üzerinde düşüneceğin çok şey var, gerçekten.

Öğrenci: Teşekkür ederim.

Ramtha: Seninle konuşmak zevkliydi, çünkü bu benim hakkında çok şey bildiğim ve sevdiğim bir konudur.

Bir Piramidin Altında Tefekküre Dalmak

Ramtha: Sizler piramitleri inşa eden Hermes gibisiniz.

Onlar harika şeylerdir, sevgili varlıklar ve eğer bir insan bir piramidin içinde uzun bir süre oturabilirse, bilinebilecek olan her şeyi bilir, çünkü o enerji zihni olgunlaştırıp kemale erdirir. Piramidin içinde meydana gelen tümüyle elektriksel bir şeydir ve zihin elektriksel girdiye elverişlidir.

Öğrenci: Sen bu dünyada yaşarken sürekli olarak rüzgârı düşündüğünü, rüzgâr gibi olmaya çalıştığını ve en sonunda tüm bedeninin o şekilde düşünür hale geldiğini söylemiştin (bkz. Beyaz Kitap). Ben, piramidin de bu etkiyi yaptığını düşünüyorum. Hatta bundan eminim.

Ramtha: O bir yükselteçtir. Bir insan böyle muhteşem bir şeyin, yani bir piramidin altında her neyi düşünürse, onu yapmış gibi olur, çünkü o gerçekleşecektir. Yapabileceğiniz en bilgece şey, bir piramidin altında sınırsız benliğinizin ortaya çıktığını düşünmektir, çünkü o zaman tüm harika şeylerin ondan kaynaklandığı cennet âleminin kapılarını açmış olursunuz.

Öğrenci: Biz, bir piramidin içinde toplanan enerjiyle ilgili süptil bir bilgiye sahibiz. Biz bir piramidin altında bir şeyi uzun bir süre düşündüğümüzde, aslında, o piramidin içinde ve dışın-

da o enerji haline geliriz. O saf öz haline geliriz. Bu böyle midir?

Ramtha: Saf öz (essence) sonuçta nedir?

Öğrenci: Olan her şey.

Ramtha: Ama olan her şey nedir?

Öğrenci: Hareket.

Ramtha: Hareket? Değişken hareket?

Öğrenci: Evet, değişken hareket. Tüm hareket bir tohumun büyümesini sağlayan özdür. Siz bir tohumu toprağa eker ve onu sularsınız. Onun büyümesini sağlayan şey nedir? Onun büyümesini sağlayan şey o özdür.

Ramtha: Bir insanın bir piramidin altında geçireceği böyle bir deneyimden elde edebileceği tüm şey berraklıktır. Bu, özü berraklaştırmaktır ve o ateşsi formun yaptığı da budur. O, özün bilgisidir. Onu berraklığa kavuşturan bu enerjidir. Çoğu insan, senin deyiminle, bir öze sahip olduğunu bilmez. Çoğu insan kendisinin değişken bir hareket olduğunu bilmez. Çoğu insan aslında ne olduğunu bilmez. Bu ateşsi formun yaptığı şey özü berraklaştırmaktır, çünkü o bu özü değiştirmeden berraklaştıracak güce sahiptir.

Ateşsi bir formun altında uyuklamanın nasıl bir şey olduğunu bilmesi gereken birçok öğrencim var. Onların, o formun gücünü görmek için, onun altında meditasyon yapmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeleri gerekiyor. Senin, marangozların yapıp, onlara ihtiyacı olan insanlara gönderebilecekleri taşınabilir bir piramit tasarlamanı çok isterim, böylece insanlar onları istedikleri yerde kullanabilirler.

Yapmanı istediğim şey, bir varlığın altında oturup kendi üzerinde tefekküre dalabileceği küçük bir piramittir.

Öğrenci: Bu başkaları tarafından çoktan yapılmadı mı?

Ramtha: Senin tarafından yapılmadı. Sevgili varlık, sen çok uzun zaman önce, başlangıçta bu piramitlerin yaratılmasına katkıda bulunmuştun. Senin bu piramidi tasarlamanı isterim ve

belki onu senin için imal edecek birini bulabiliriz. Gelecekte böyle yapılar inşa edilecektir -ve sen de bunu yapanlardan biri olabilirsin- ve orada büyük varlıkların bir araya gelebilecekleri toplantı salonları olacaktır.

Öğrenci: Bu esasen, sana daha önce gösterdiğim tasarım mı olacak?

Ramtha: Esasen evet, ama çok daha büyük bir ölçekte.

Öğrenci: Öyle olması gerekir.

Ramtha: Ama insanlar bir yere koyup altında oturabilecekleri piramitler isteyeceklerdir.

Öğrenci: Benim tasarladığım piramitler hakkında, sahip olmadığım ve ihtiyacım olan bir bilgi var mı?

Ramtha: Bu piramit metalle kaplanmamalıdır.

Öğrenci: Çiviler için ne diyeceksin? Onlar çelik yerine alüminyumdan mı olmalı?

Ramtha: Alüminyumdan bile olmamalı.

Öğrenci: Hiç metal çivi kullanılmamalı mı?

Ramtha: Hiç kullanılmamalı. Gereken tek metal piramidin üst kısmını ve üçte birini kaplayan bakır olmalı. O, enerjiyi aşağı aktarıp içeride deveran ettirecek bir iletken işlevi görecektir. Bu, piramidin kendi iç kuvvet-alanını yaratacaktır.

Öğrenci: Hangi malzemeleri kullanmamızı tavsiye edersin?

Ramtha: Tahta.

Öğrenci: O tahtaları birbirine tahta çivilerle mi tutturmamız gerekiyor?

Ramtha: Evet.

Öğrenci: O ne kadar büyük olmalı?

Ramtha: Oturan bir insanın boy uzunluğunu ölçü olarak alıp, onu üçte-bir oranında artırın, o zaman bir insanın altında oturup tefekküre dalacağı ve doğru enerji tayfı içinde bulunabileceği doğru işlev yapan bir piramidin tam yüksekliğini elde edersiniz.

Öğrenci: Bu piramidin yüksekliği onun içinde oturan bir kişinin boyundan üçte bir oranında fazla mı olmalıdır?

Ramtha: Ve piramidin tabanı, insanın içinde oturabileceği genişlikte olmalıdır. Bu enerji piramidin kurulduğu yerin altındaki toprağa ve çevreye de akacak ve orada harika bir etki yaratacaktır.

Öğrenci: Piramidin her yanının kaplanması gerekir mi, yoksa o sadece -dışarıyı görebileceğiniz- bir çerçeve olarak yapılabilir mi?

Ramtha: Onun sadece bir çerçeve olması gerekir.

Öğrenci: Sadece çerçeve... Ben böyle bir piramidi kâğıda çizdiğimde, bana bu konuda danışmanlık yapabilir misin?

Ramtha: Evet, bunu yapacağım.

Öğrenci: Bu piramitler herhangi bir geometrik formülle mi inşa ediliyordu?

Ramtha: Geometrik formül şudur: Eğer piramidin taban uzunluğu, örneğin, yüz elli santimetre olacaksa, o zaman bu piramidin en tepeye kadar yüksekliği yüz yirmi santimetre olmalıdır, yani yükseklik tabandan otuz santimetre daha az olmalıdır. Ve bu piramit gerçek kuzey ile aynı hizaya yerleştirilmelidir ki bu pusulanın gösterdiği manyetik kuzeyden yirmi derece daha azdır.

Bedenin Şifa Sürecinin Güçlendirilmesi

Öğrenci: Piramidin altında uyumak bizim üzerimizde nasıl bir etki yapar?

Ramtha: O, bedendeki iyileşme süreçlerini güçlendirir, yani rüya gören kişinin düşünce süreçlerinin gücünü artırır ve onların tezahür etme sürecini hızlandırır. O, içinizdeki gücü yükseltir. O böyle bir etki yapar.

Öğrenci: Tamam.

Ramtha: Öyle olsun. Sizin bunu yapmanızı gerçekten istiyorum. Bugün daha önce sevgili Doktor ile sizin piramit dediğiniz ateşsi form üzerinde konuştuk. O gerçekten merkezdeki ateş anlamına gelir. Ve benim şimdi bu piramitleri yapma zanaatıyla meşgul olan bir manevi oğlum var. Ondan altında oturabileceğiniz ve dehanız üzerinde tefekküre dalabileceğiniz bir piramit satın almanızı isterim. Ben hissedeceğiniz enerjinin gücünü artıracağım ve bu duyum siz o yapıyı terk ettikten sonra bile sizinle kalacak. Bunu yaparsanız, sizin bunu yapmaya zaman ayırdığınızı göreceğim.

Öğrenci: Benim bir piramidim var. O benim yatağımın üzerinde, tavan arasında yer alıyor.

Ramtha: İçinde oturabileceğin ve sınırlayıcı bir yapıya sahip olan bir piramit kullanmanı isterdim. Yatağının üzerine, havaya astığın bir piramit o formu dışarıya doğru sürdürür, çünkü o piramidin tepesini temsil eder. Ama içinde oturabileceğin, sınırlayıcı bir çerçeveye sahip bir piramidin etkisi daha da büyük olur. Sen bunu yap. Öyle olsun.

Öğrenci: Benim şöyle bir sorum var: Eğer piramidin kenarlarını, bir ışık akımı gibi, ekstra ışıkla oluşturabilirseniz, bu da o enerjiyi oluşturur mu?

Ramtha: Evet. Işık bir realitedir. O maddenin yoğunluğuna sahip olmasa da, yine de yüksek bir maddedir.

Öğrenci: Kullanabileceğimiz özel bir ışık var mı?

Ramtha: Bu önemli değildir. Işık düz bir çizgi oluşturur. O titremez, dalgalanmaz veya eğilmez. Önemli olan budur.

Öğrenci: Benim sicimle oluşturduğum piramit için ne diyeceksin?

Ramtha: O biraz sallanıyor, sevgili varlık.

Öğrenci: Öyle. Onu yere sıkıca çakarak kalıcı hale mi getirmeliyim? Ben bir ayarlama yapıyordum, çünkü Giza'daki pi-

ramidin şeklindeki bir piramidin içindeki enerji çok güçlüydü. Böylece onu ayarlanabilir bir malzemeyle oluşturmak istedim ki istediğim gibi yukarı çıkarıp aşağı indirebileyim. Onun pekâlâ olmasını istiyorum.

Ramtha: O pekâlâdır. Ama piramidi oluşturduğun ipi değiştirmelisin, çünkü o biraz sarkmaya ve içe doğru çökmeye başlayacaktır.

Öğrenci: Öyleyse o ipi iyice germeliyim.

Ramtha: Evet.

Öğrenci: Ben bunun harika bir tasarım olduğunu düşünmüştüm. Bu sicim piramitten çok hoşnuttum, çünkü o birçok sorunu çözdü ve işi çok basitleştirdi.

Ramtha: Sevgili varlık, sen geçmişte Büyük Piramit'in nasıl yapıldığını biliyor musun? Onlar bir uzay gemisini yapılacak piramidin tepe noktasına yerleştirdiler ve yere kadar piramidin çerçevesini çizen ışıklar indirdiler ve mimarlar taşları o sınırlara göre tasarlayıp oluşturdular.

Öğrenci: Anlıyorum. Bunu sevdim.

Ramtha: Sen bir piramidin neye benzediğini biliyorsun. Eğer doğru hizalanmış bir piramit ev inşa eder ve sonra onun etrafına -onun dışarıdan görülmeyeceği şekilde- duvarlar inşa edersen, bir evin içinde bir Mesih ve o yapının içinde bir güç inşa etmiş olursun. Yani onun açıkça görülen bir piramit olması gerekmez. Sadece, piramidi gerçek kuzey ile aynı hizada yer alacak şekilde inşa etmen gerekir. Gerçek kuzey manyetik kuzeyden yirmi derece daha azdır. Önemli odaları enerjinin en güçlü olduğu yere yerleştirmen gerekir. Örneğin, uyuduğun yeri, yatak odasını oraya yerleştirmelisin ve yatak odasının altına da yemeklerini hazırladığın yeri, mutfağı yerleştirmelisin. Ve o alan derece derece çevresindeki her şeyi kapsayacaktır. Böylece yiyeceklerin çürüyüp bozulmayacak, bitkilerin çok verimli bir biçimde gelişecek, suyunun gücü artacak ve genel ola-

rak senin tüm bilişin artacaktır.

Bu yapılması zor bir şey değildir, ama formun doğru bir biçimde ve kesin ölçülerle oluşturulması gerekir. Piramidi inşa ettikten sonra, onun çevresine istediğin şeyi inşa edebilirsin. Senin sadece formun etkiye sahip olmasına ihtiyacın vardır. O zaman her şeyin çevrende gelişip büyüdüğünü ve senin daha önce hiç bilmediğin kadar çok bildiğini göreceksin. İnsanların piramit şeklini mimarilerinde neden kullanmadıkları beni hep şaşırtır.

Öğrenci: Herhalde bu alan kaybına neden olduğu içindir.

Ramtha: Eğer o piramidin etrafına bir ev inşa edebiliyorsan, bu yer kaybına neden olmaz. Piramit formu en aşikâr etkisini sizin zamanınızın çoğunu geçirdiğiniz yerde, yani uyuduğunuz ve yemek yediğiniz yerde yapacaktır. Bunların dışındaki odaları piramidin çerçevesinin dışına yapabilirsiniz.

Bu piramit kutsal ve tanrısal bir yer olacaktır. O, sizin deyiminizle bir "cep" olacaktır. "Yüksek enerji alanlı cepler" terimi, genellikle, kendi yaşadıkları bölgeyi kutsal ve dünyanın diğer yerlerinden daha yüksek titreşimli bir yer olarak ilan etmek isteyen, böylece onu daha değerli kılmaya çalışan insanlar tarafından kullanılır ve yazılır. Hiçbir şey, enerji alanları olmadan var olamaz, dolayısıyla tüm yerler tanrısaldır. Sizin, spiritüel bir topluluk oluşturmak yerine, küçük bir toprak alıp oraya bir piramit inşa etmeniz daha iyi olacaktır. O zaman o, sizi temin ederim ki, gerçekten tanrısal bir yer olacaktır.

Eğer böyle bir yapının içinde yaşarsanız, dikkat çekecek derecede korunduğunuzu (yaşlanmadığınızı) ve düşüncelerinizin yaratma gücünün arttığını göreceksiniz. Yiyecekleriniz saf ve enerji verici hale gelecektir. Üzerinizdeki giysi ışık yayacaktır. Bu ateşsi formun altına koyulan her şeyin gücü artacaktır.

TANRI'NIN GERÇEK SESİ YARATMA DÜRTÜSÜDÜR

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ÜZERİNE AÇIKLAYICI BİR YAZI: FİRAVUN RA-TA-BİN VE MISIR'IN ÖLÜMSÜZLÜK SIRRI

Kendi İçinde Bölünmüş Bir Ev

Bu bölümdeki öğretiler, insan türünün tüm tarihinin ve tekâmülünün çok önemli bir unsurudur. Ramtha'nın insanın durumu ve onda belirleyici rol oynayan etkenlerle ilgili derin anlayışı kapsamlı ve doğrulanabilir bir bilim oluşturmaktadır. Bu sıra dışı, meydan okuyucu bilim, kuantum fiziğinin, nöroloji biliminin, biyolojinin ve psikolojinin en ileri bilimsel bilgisini Ramtha'nın özgün kozmolojisi ve insan psişesi haritası ile bütünleştirmektedir.

İnsanın ve benliğin iyi-düzenlenmiş bir tanımı, fiziksel beden, onun unsurları ve bu unsurların işlevi ile ilgili incelemeyi dışlayamaz. Ramtha, sürekli olarak, fiziksel bedenin en önemli organının beyin olduğunu vurgular. Beyin, aşkınlık ile maddeselliği, tanrısallık ile insanlığı birleştiren ara-yüzdür.

Beynin deneyim ve bilgelik amacıyla düşünce modelleri yaratma yeteneğinin evrimi, tanrıların yaratımlarının bir parçası olabilmeleri, yarattıkları gülü koklayabilmeleri, meyveyi tadabilmeleri için gereken temeldi. *İnsanlık Tarihi*'nin Birinci Kısmı'nda görmüş olduğumuz gibi, insanın ikilemi, tanrılar yaratımlarıyla aşırı özdeşleşip, sonsuz Boşluk'tan kaynaklanan tanrısal kökenlerini unuttuklarında başladı. Fiziksel beden ve beyin düzeyindeki -insanın tekâmülünde muazzam etkiler yapan- bir başka önemli evrim, bölünmüş beynin ya da neokorteksin gelişimiydi. Ramtha, insan beyninin bu özelliğini "kendi içinde bölünmüş bir ev" olarak adlandırır. Bu ibare, İsa'nın bir akıl hastasını iyileştirdikten sonra söylediği şu ünlü sözü yansıtır:

"Şeytan Şeytanı nasıl kovabilir ki? Eğer bir krallık kendi içinde bölünmüşse, o krallık ayakta kalamaz. Eğer bir ev kendi içinde bölünmüşse, o ev ayakta kalamayacaktır."[25]

İsa'nın zamanının doğulu geleneklerine göre, bir ev hem fiziksel bedeni hem de bir kişinin düşünce haznesini temsil ediyordu. Psişenin ve akıl hastalığının farklı şekillerinin bilimsel incelemesinin yakın geçmişte başlamış bir uğraş olduğunu fark etmek de önemlidir. Geçmişte bu fenomenler genel olarak Şeytan, cin çarpması, kötü ruhlar ile açıklanıyordu. Roberto Assagioli,[26] Carl Gustav Jung[27] ve Abraham Maslow,[28] araştırma alanlarını Sigmund Freud'un psikanalizinin doğal materyalizminin ötesine genişletmiş olan az sayıda çağdaş psikologdan birkaçıdır. Onlar, inanç sistemlerini, mistisizmi ve spiritualiteyi, insan zihni fenomeninin -psişeyle ilgili her bilimsel incelemeye dâhil edilmesi gereken- ayrılmaz unsurları olarak kabul ederler.

Akıl ve Mantıktan Ayrılmak

İsa'nın sözlerinin önemi, onlar Ramtha'nın bölünmüş beyin açıklamasının ışığında okunduğunda daha net bir biçimde ortaya çıkar. Dört yüz elli beş bin yıl önce yaptıkları genetik müdahaleyle tekâmülümüzü başlatan tanrılar (Niburulu süpervarlıklar) buraya geri döndüklerinde, insan ırkının hizmetkârlar olarak kalmasını istediler ve beynimizle ilgili genleri daha fazla manipüle ettiler. Bu tanrılar soyut düşüncenin entelekti ile fiziksel bedenin deneyimlediği duygular arasındaki farkı anlıyorlardı. Böylece, onlar beynin analitik yetisini, ilhamın ana-

25 Markus'un İncili 3:23-25.
26 Roberta Assagioli, *Psikosentez: Bir Prensipler ve Teknikler Kılavuzu* (Lon dra: Viking Penguin, 1972).
27 Carl G. Jung, *Toplu Eserleri,* Cilt 11, *Psikoloji ve Din: Doğu ve Batı* (Princeton: Princeton University Press, 1959).
28 Abraham Maslow, *Bir Varoluş Psikolojisine Doğru* (Princeton: Van Nostrand, 1962).

liz olmadan çalıştığı duygusal yetiden anatomik olarak ayırdılar. Neokorteksin bu bölünmesi yaratılış, deneyim ve tekâmülden oluşan üç-bölümlü mekanizmanın doğal akışını bozdu. Düşüncenin kendi tezahürü ile, duygular vasıtasıyla deneyimlenişi ile bağlantısı kesildi. Duygular, kaynaklandıkları orijinal düşüncenin bilgeliğine ve bilişine yabancılaşarak, döngüsel ve tekrarlamalı hale geldi.

Neokortekslerin bu anatomik özelliği, insanların tanrılara -hayatta kalma mücadelesine ve korkuya dayanan- güçlü bir duygusal deneyimle kölelik etmelerini sağlamak için oluşturulmuştu. Bu güçlü, düşük duygular insanın -tekâmülün ve düşünce özgürlüğünün motorları olan- saf aklını, mantığını ve bilişini bastırır.

Ramtha'nın istediğimiz şeyleri tezahür ettirmemiz için öğrettiği Bilinç ve Enerji disiplininin esası, beynimizin ön lobunda duygusuz bir biçimde bir imgeyi -bir hologramı, yeni bir düşünceyi- tutmak ve ona duygusal merkezlerimizden enerji ve yaşam vermektir ki o fiziksel dünyada yeni bir deneyim olarak tezahür edebilsin.* Büyük Çalışma'nın Ramtha tarafından tasarlanan tüm disiplinleri, zorlayıcı duygular ile analitik düşünce yetisi arasındaki kaotik çatışmayı sona erdirerek düzeni yeniden sağlamaya çalışır. Başka bir deyişle, Büyük Çalışma'nın disiplinleri bizim en tanrısal özelliklerimizi, düşünce özgürlüğümüzü ve kendi realitemizi yaratma özgürlüğümüzü bize tekrar kazandırmaya çalışır. Bu, aslında, zaman boyunca farklı gelenekler tarafından çeşitli biçimlerde kullanılmış ve yorumlanmış olan "düşünce gücü" veya "zihnin madde üzerindeki gücü" kavramının anlamıdır.

Ramtha'nın biliminin, onu mevcut tüm diğer geleneklerden ayıran dehası, onun insan duygularının tekâmülün ve ya-

*Nefes ve imgeleme yoluyla uygulanan bu disiplin hakkında diğer bazı Ramtha kitaplarında daha geniş bilgi bulabilirsiniz. (Ç.N.)

ratımın genel tablosundaki rolünü ve amacını özgün bir biçimde açıklamasıdır. Duygular arzu edilmez veya kötü bir şey, bir ilâhın cezası ya da Şeytan'ın bir ayartması, bir zayıflık eğilimi veya insanın zaafının bir işareti değildir. Duygular, daha önce deneyimlemediğimiz bir düşünceyi düşünmenin fiziksel bedende yarattığı, daha sonradan ortaya çıkan etkidir, henüz bilinir kılınmamış olan bir bilinmeyendir. Dolayısıyla, duygular bilimsel araştırma ya da insan doğasının incelenmesi konusunda bir engel olarak görülmemelidir.

İsa'nın sözünü ettiğim mesajı, bu bağlamda okunduğunda, geleneksel yorumundan tamamen farklı bir anlam kazanır. Her insanda yaradılıştan var olan tanrısal doğanın mucizevî ve olağanüstü çalışması, akıl ve mantık ile duyguların birbiriyle çatıştığı "kendi içinde ikiye bölünmüş bir ev"de işlev yapamaz. Duygular ve akıl yürütme yeteneği, birbiriyle çatışan iki etken olarak algılanmamalıdır; onlar bizi tanımlayan özellikler olarak, ortak bir hedefe sahip iki unsur olarak uygun rolünü ve işlevini bulmalıdır.

İnsan deneyiminin bu iki veçhesinin ilişkisi ve rolü, bazılarını şaşırtacak bir biçimde, iyi ve kötü felsefî sorununun ve beden/zihin sorununun özünde yatar. Platon'un kozmolojisinde, ancak düşünce yoluyla erişilebilen değişmez ve gerçek bir varlığa sahip olan fikirler ile, yaratılmış formların doğada deneyimlenen kaosu arasındaki keskin bir ayrım, Hıristiyanlık ve Gnostisizm dâhil birçok felsefî ve dinî gruba aktarılmıştı. Bu görüşten yayılan ortak eğilim fizikselliği, maddi dünyayı ve duyguların deneyimini kötü ya da arzu edilmez olarak görmekti. Öte yandan, duygulardan ayırılan aşkınlık ve akıl-mantık âlemi saf, bozulmamış realite ve temel iyi olarak görülüyordu. Bu realite yorumu, Ramtha'nın realitenin doğasıyla ilgili açıklaması ile -aşkınlık ile fiziksel, gözlemlenebilir realite arasında asli bir ikiye bölünmenin bulunduğunu varsayan- tüm diğer felse-

fî, dinî ve bilimsel görüşler arasındaki en önemli ayrılık noktasıdır.

Aletlerimizi ve Mekanizmalarımızı Yeniden Düzenlemek

Duyguların zorlaması ve entelektin niyeti arasındaki ortak çatışma, genellikle, insan doğasının -dizginlenmesi ve eğitilmesi gereken- kaçınılmaz ve asli bir parçası olarak düşünülür. Eğer bu çatışan özellik gerçekten bizi tanımlayan bir nitelikse, onun amacı nedir? Onun potansiyel tekâmülü nedir? Ve bizim biyolojik eğilimlerimizi ve anatomimizi aşmamız nasıl mümkün olabilir? Firavun Ra-Ta-Bin'in öyküsü bu bakımdan dikkate değerdir. O, sözde tanrılar (Niburu gezegeninden gelen, binlerce yıldır yaşayan süper-insanlar) tarafından genetik olarak tasarlanmış olan bir bölünmüş beyne sahipti. Ancak, yine o, bu tanrılar tarafından oluşturulan ve öngörülen sınırların çok ötesine tekâmül etmişti.

Bu tanrılar altın aramak için Dünya'ya geri dönmüşlerdi. Onların kendi atmosferleri için, uzak bir güneşin ışığını yakalayıp beşinci katın atmosferini yeniden yaratmalarına yardımcı olması için parçacık altına ihtiyaçları vardı. Onların gezegenlerinin döngüsel yörüngesi, bu güneş sisteminin güneşi ile uzayın derinlikleri arasında yer alan, (dairesel değil) oval bir yörüngedir, öyle ki bu gezegenin bu yörüngede tek bir dönüşü yirmi beş bin yıl alır. Aslında, gece gökyüzünde yıldızların tam bir devinimini görmek yirmi beş bin Dünya yılı alır.

Bu tanrılardan miras aldığımız "ölümsüz gen" onların tek bir hayatta uzun, oval bir yörüngeyi kat etmelerini ve yıldızların tüm evlerden geçişini izlemelerini sağlayabilir. Bilimciler, bu "ölümsüz gen"in kromozomların telomerler denilen uçlarında bulunan özel DNA dizisi ile ilişkili olduğunu saptamışlardır. Yaşlanma süreci ve nedenleri üzerine yapılan bilimsel inceleme-

ler hücre bölünmesinin sınırlamaları üzerinde odaklanır. Bir hücre, bölündüğü her seferinde, kendi DNA'sını kopyalar. Her bir bölünme sırasında, kromozomların uçlarındaki telomerler yavaş yavaş bozulur veya kısalır. En sonunda telomerler o kadar kısalır ki normal hücre bölünmesi süreci, tipik olarak elli hücre bölünmesinin ardından son bulur. Bilimciler, insan bedeninin ürettiği ve telomeraz denen bir enzimin telomerlerin normal ömrünü çok uzatabileceğini keşfetmişlerdir.

Ra-Ta-Bin, tanrıların bilimi ve teknolojik gelişimleri olmasaydı kendisinin de yaşıyor olmayacağının farkındaydı. O bir deney olarak görülüyordu ve tanrı/bilimciler onun karşısında huşu duyuyorlardı. Onlar çok şaşırıyorlardı, çünkü Ra-Ta-Bin iradeye sahipti. Ramtha'nın anlattığı kadarıyla, Ra-Ta-Bin'in bu tanrılara yaptığı konuşma o kadar derin, o kadar güzel ve o kadar etkileyicidir ki o gerçekten insanlığın tekâmülünün zirvesini ve onun kendi gerçek, ölümsüz benliğini yeniden keşfetmesini temsil etmektedir. Ra-Ta-Bin bu sözde tanrılara şu sözlerle cüretkâr bir biçimde hitap eder:

> "'Siz benim hayatımın babaları ve analarısınız. Ama ben biliyorum ki siz bu çok mükemmel bedenlerde bile bana yaşam verenler değil, sadece o yaşamı bana aktaranlarsınız. Siz, sizin bile asla görmediğiniz bir Tanrı'ya tapıyorsunuz. Böylece, ben burada sizin seyrettiğiniz bir şey, fantezinizin bir yaratımı olarak bulunuyorum, ama sonuçta ben size de yaşam verene tapacağım.'
>
> Sonra o tanrıların önündeki şarap kadehlerinden birini alıp onlara şöyle dedi: "Ekselansları, varlığımın babaları, sizi şarabınızla selamlıyorum, ama esas sizden daha büyük olan ve sizi yaratmış olanı saygıyla selamlıyorum, çünkü sizin için ben bir deneyim, ama Boşluk'ta ben Tanrı'yım.'"[29]

Tanrılar, onlardan daha inatçı olan bir uzantılarını yaratmışlardı. Onlar ne yapacaklarını bilememişlerdi. Ra-Ta-Bin karşısında huşu duyuyor, onu seviyor, ama aynı zamanda ondan nefret ediyorlardı, çünkü o onların hâkimiyetleri için bir tehditti. O, kendi bölünmüş-beyin anatomisinden beklenen davranışın aksine, o tanrılardan biriymiş gibi davranıyordu. Onların gözlerine, felç edici korku duygusu olmadan bakıyor, onlara özgürce hitap ediyor ve onların önlerindeki yiyecekleri ve şarapları alıp bir pişmanlık veya suçluluk duymadan onları yiyip içiyordu.

Bir bakıma, Ra-Ta-Bin ve onun soyundan gelenler insan ırkına boyun eğdirip köleleştirmek için bilimsel bilgilerini kötüye kullanan bu tanrılar ile savaş halindeydiler. Boşluk'tan kaynaklanan ve bilinçli farkındalığın iç gözlemini üreten tekâmül yolculuğu, şimdi öz-farkındalığın kaybedildiği ve -insan olgunlaşıp bilgeleşemediği için- zorlayıcı duyguların kaosunun yaşandığı bir noktaya gelmişti. Ra-Ta-Bin, tanrıların kendi teknolojilerinin kullanılmasını yasaklamalarına rağmen, o teknolojiyi kullanarak Büyük Köpek Burcu'nun en parlak yıldızı olan Sirius ile iletişim kurmayı başardı. İsyancı bir halk olan Siriuslular onun en büyük müttefikiydi. Ra-Ta-Bin, hayatını, herkesin duygularını bilgi ve saf akıl-mantıkla birleştirmeyi öğrenerek kaderlerini anlamalarına yardım etmeye adadı. Ve o, Büyük Piramit'in ardından Aslan Sfenksi'ni inşa ettikten hemen sonra, bir sabah güneş doğarken öldürüldü. Ra-Ta-Bin, Kro-Magnon insanını yaratmış olan ve aslında, kendileriyle eşit olan tanrıların enkarne olmaları için yeni bir beden, yeni bir deneyim vasıtası yaratmış olduklarının farkında olmayan o tanrılar için en büyük meydan okuma anını temsil eder.

İsa'nın sözlerini şu bildirimle bitirmesini çok ilginç bulu-

29 Ramtha, *İspanya Semineri. Ra-Ta Bin, İlk Mesih: Tanrılar ve On İkinci Gezegen.* Ses Bandı 497, Ramtha Diyalogları. 5 Nisan 2001.

yorum: O, tanrısal-olana karşı yapılabilecek en büyük saldırının Kutsal Öz'e (Spirit) karşı işlenen günah olduğunu söyler.[30] Ramtha, tarihi ve insan beyninin evrimini gözler önüne sererken, hayata karşı en yıkıcı eylemin beynin uyuşturucu bağımlılığıyla tahrip edilmesi ve zayıflatılması olduğunu açıklar. Uyuşturucu maddeler beynin nöronetini (sinir hücresi ağını) etkilediğinde, beynin kendisi artık işlev yapamaz. O, yeni düşünceler, yüce düşünceler ile bağlantı kurma yeteneğini yitirir ve onlarla duygusal olarak ilişki kuramaz. Bu bozucu sürecin nihai sonucu boşluk ve anlamsızlık deneyimidir. Ramtha, insanlığın kendi tanrısallığını -o tanrısallığın bilinmeyeni araştırıp kendisini keşfetmesini sağlayan vasıtayı tahrip edecek kadar- unutmuş olduğunu söyler.

> "Tanrım, hepimizi bağışla. Tek bir duygumuzun, tek bir yargımızın, tek bir hareketimizin Senin bizi bağışlamanı istemek için bir neden olmasına izin verme, çünkü bizim istediğimiz en büyük şey tüm bunları yapmamaktır. Tanrım, hepimizi tek bir şey için değil, her şey için bağışla. Bizim tekil değil, bir olmamıza yardım et. Bizim bağışlanmayı dilememiz gereken şey, başlangıcımızı, büyük yaratılış bilgisini, kendi tanrısallığımızı unutmuş olmamızdır. Tanrım, hepimizi bağışla ve bizi geride bırakma. Öyle olsun."[31]

"Tanrı'nın içimizdeki gerçek sesi," duyguların niyetten ya da bilinçli yönden yoksun olan değişken sesleri değil, o kaosun kilinden bir düzen "yaratma dürtüsü"dür, gerçekte olduğumuz şeyi tezahür ettirme dürtüsüdür: Muhteşem bir tekâmül ve keşif yolculuğundaki yaratıcı tanrılar.

---

30 Markus'un İncili 3:28 29.

31 Ramtha, *İspanya Semineri: Ra-Ta-Bin, İlk Mesih: Tanrılar ve On İkinci Gezegen.* Ses Bandı 497, Ramtha Diyalogları. 5 Nisan 2001.

BÖLÜM 4

FİRAVUN RA-TA-BİN VE MISIR'IN ÖLÜMSÜZLÜK SIRRI

"Size benzeyen bu küçük insanı hayal edebilir misiniz? Onun derisi açık tarçın rengidir. Gözleri yeşil, saçları kızıldır. Ve o orada tanrıların karşısında durarak şöyle der: 'Siz bana yaşam verdiniz. Ben semavi âlemden gelerek bu dünyada enkarne olan Öz' üm, ama siz bana bedenimi verdiniz. Bu gece ben sizin karşınızda duruyorum ve eğer isterseniz, bir anda gırtlağımı kesip Özümün bu bedeni terk etmesini sağlayabilirsiniz. Ama benim Özümü yaratan sizler değilsiniz ve o bu dünyaya tekrar gelecektir.'"

- Ramtha

Bölünmüş Beyin, Kendi İçinde Bölünmüş Bir Ev

Bugün bilim DNA'nızdaki ölümsüz geni tanımlamış bulunuyor. Bu genin keşfedilmesi uzun bir zamandır bekleniyordu.

Sizin yaşam süreniz içinde geleceğin biliminin ne olacağını düşünüyorsunuz? Tüm genleriniz içinde hangisi en büyük parayı kazandıracaktır? Diyabete, Alzheimer'a, kansere neden olan gen bozukluğunun düzeltilmesi mi en büyük parayı kazandıracaktır? Beyin tümörlerine, gırtlak kanserine, akciğer kanserine, pankreas kanserine, böbreküstü bezi kanserine, rahim kanserine, prostat kanserine, meme kanserine, kemik kanserine, deri kanserine neden olan genlerin yok edilmesi mi en büyük parayı kazandıracaktır? Hayır, en büyük parayı neyin kazandıracağını söyleyeyim: Ölümsüzlük. Ve en çok para getirecek ikinci şey, yaşlanmayı tersine çevirmektir.

Bu tür bir araştırmayı destekleyen bazı siyasetler vardır ve bu araştırma geçen yüzyılın başından beri yapılmakta ve onun sonuçlarından sadece en seçkin kişiler yararlanmaktadır. O şimdi yeni bilimciler kuşağı tarafından tekrar ortaya çıkarılmaktadır.

Söylediklerime odaklanın, çünkü onu yanınızda oturan partnerinize tekrarlamanız gerekecek,[32] eğer bunu yapmazsanız, bu bilgiyi gerçekten anlayıp anlamadığınızı bilemezsiniz. Eğer söylediğim her şeyin hayatınızda bir kapı, bir potansiyel olarak tezahür etmesini istiyorsanız, o zaman onları dinlemeniz ve anlamanız gerekir.

Bu yeni bir bilgi değildir, ama tıpkı simya gibi, bu da dışarıya kapalı ve saklı bir bilgi olagelmiştir. Bu bilgi dünyevi kişilere verilmemiştir. Peki, bu dünyevi kişiler kimlerdir? Her bi-

32 Bu, Ramtha'nın öğretme tekniğinin önemli bir özelliğidir; burada öğrenci durur, o noktaya kadar verilen bilgiyi düşünür ve onu kendi sözleri ve anlayışıyla ifade eder. Bu, öğrencinin verilen bilgiye odaklanmış kalmasına ve onu aklında tutmasına yardımcı olur. Okura da, yanında bir partneri olsa da olmasa da, bu yöntemi uygulamasını tavsiye ederiz.

riniz. Siz neden dünyevisiniz? Çünkü sizler boş insanlarsınız. Sizler çağdaşlaşmaya karşı kendi mirasınızı savunursunuz.*

Şimdi siz, "Ama Üstat, bunun herhangi bir şeyle ne ilgisi var?" diyebilirsiniz. Onun her şeyle ilgisi vardır, çünkü siz bir mirasa sıkıca bağlı ve sadık olduğunuz sürece, bu gerçek, hayatınızda tezahür etmeyebilir. Bunu anlıyor musunuz?

Bu kesinlikle önemlidir, çünkü sadece, bağımsız güce sahip olan o insanlar (tiranlar) iki büyük bilimi kullanabilmişlerdir. Birincisi, onlar bir zaman makinesi hakkında bilgiye sahiplerdi ve bir zaman makinesi yaratmışlardı. Evet, onlar bir zaman makinesine sahiplerdir. Böylece, onlar paralel zamanlar boyunca yolculuk yapabilirler. Ve onlar bu zaman makinesini kullanarak ta kadim Mısırlılara, güneşin ötesinden gelen tanrıların buradan ayrılırken güçlerini verdikleri o büyük rahip-kral-lara ulaşan paralel bir çizgi projekte edebildiler.

Mısırlılar ölen hanedan üyelerinin bedenlerini mumyalamak için neden o kadar büyük çaba gösterdiler, *Mısır'ın Ölüler Kitabı*'nda anlatılan o büyük ritüelleri neden yaptılar? Hanedanın her ferdinin bu *Ölüler Kitabı*'nı bilmesi ve yıllar boyunca, bu kitabı açıklayabilen bir Öğretmen'den bu konuda ders alması neden gerekiyordu? Ve onlar öldükten sonra mumyalarının ve değerli kişisel eşyalarının *Ölüler Kitabı*'na göre yerleştirilebileceği o hava geçirmez mezar odalarını yaptırmak için neden büyük bir servet harcadılar? Bunu hatırlayın. *Ölüler Kitabı* insanlar, yerler, şeyler, zamanlar, olaylar ve onların gelecekteki bir hayatla bağıntısı hakkındadır. *Ölüler Kitabı,* siz onu -kendi sıradan yorumunuzla değil, yüksek bir anlayışla- okuyup incelemedikçe ölümden geri dönemeyeceğinizi ve -gelmiş olduğunuz yeri bilebilmek için- insanların, yerlerin, şeylerin, zamanların ve olayların anısını kendinizle birlikte buraya getiremeyeceğinizi söyler.

* Ramtha burada İspanya Semineri'ne katılan Avrupalılara hitap etmektedir. (Ç.N.)

Böylece, Mısırlıların *Ölüler Kitabı,* insanların ölümsüz olmadıklarını, ama bu insanların genetikleriyle doğrudan onlara (tanrılara) bağlı olduklarını bilen tanrılar tarafından esinlendirilmiştir. Bunun ilişkileriniz, kişisel-öneme sahip olmanız, beden/zihin/imaj deneyiminiz, zengin olmanız, istediklerinizi tezahür ettirmeniz açısından heyecan verici bir bilgi olmadığını biliyorum. Hayır, ama dolaylı olarak o sizin her şeyi elde etmenizin kaynağıdır.

Niburulu tanrılar insanlara (beyindeki) ön lob denen o büyük ve en yüksek vasıtayı verdiler. Dünyadaki tüm para böyle geniş bir ön loba sahip olmanın ayrıcalığını satın alamaz. Ve siz bu ön lobla, tanrıların genetikleri vasıtasıyla, bu harika beyne sahip oldunuz.

Bu tanrılar garip bir şey yaptılar. İnsan beynini incelemiş olanlarınız, bu beynin korpus kallosum denilen bir köprüyle (sinir lifleriyle) ikiye bölündüğünü bilirler. Biz bir mühür olarak köprü bilinçten söz ederken, beyindeki bu köprüyle ilgili olan dördüncü mühürden söz etmekteyizdir. Korpus kallosum insan beyninin iki yarıküresini birleştiren bir köprüdür, ama o tanrılar böyle bölünmüş bir beyne sahip değildirler.

Dinleyin: Bu tanrılar, bir alt-türle, insansı yaratıklarla kendi genlerini birleştirerek sizin bedenlerinizi yarattılar. Böylece onlar melez bir tür yarattılar. Bugün laboratuarlarda benzer bir çalışma yapılmaktadır. Örneğin, bir kadın çocuk sahibi olmak ister, ama onun eşi kısırdır. Böylece, sperm bankasından kadının yumurtasını dölleyecek spermler alınır ve spermlerini bağışlamış olan donörü erkek seçer. O, bir soru kâğıdını, çocuğunda olmasını istediği özellikler doğrultusunda doldurur ve böylece buna uygun bir sperm bulunur. Bu mantıklı değil midir? Böylece çocuk bir donörün spermiyle döllenen rahimde büyür ve her iki ebeveyn onu yetiştirir. Aradaki benzerliği anlıyor musunuz?

Böylece, tanrılar madde katına onlardan daha sonra gelen bu sıradan, tekâmül etmekte olan insansı yaratıkları, bu tanrıları alıp melez bir tür oluşturdular. Yani bu insansı yaratıkların da içinde Tanrı vardı ve diğer tanrılar onlardan daha seçkin varlıklar değildi, sadece onlar bu kata daha önce inmişlerdi ve siz daha sonra gelmiştiniz.[33]

Böylece, bu tanrılar, bir milyon yıl öncesinin bilgisine dayanarak, dört yüz elli beş bin yıl önce insanlığı bir üst düzeye yükselttiler. Öyleyse dört yüz elli beş bin yıl önce burada gerçekten dinamik bir bilim vardı. Tanrılar menilerini insansı yaratıkların dişilerine aktararak onların yumurtalarını döllediler ve ondan sonra ortaya hep dinamik bir insan çıktı.

Ama onlar bu insanların onlara hizmet etmelerini istiyorlardı -tanrılar bile sınırlılığa sahiptirler- ve böylece onlar, kararlı bir biçimde, tüm beyin genlerini aldılar ve beyni iki ayrı yarıküre olarak oluşturdular. Onlar entelekti anlıyorlardı. Ben size bir şey öğrettiğimde, siz o bilgiyi ille de duygusal bir biçimde karşılamaz, onu anlamaya çalışırsınız. Bazılarınız duygularınıza kapılırsınız ve az sonra bundan söz edeceğiz. Böylece, bu tanrılar beynin aklî, analitik -her yeni düşünceyi analiz eden- bölümünü, beynin ilhamın analizsiz çalıştığı duygusal bölümünden ayırdılar. O bölüm sanatçı olarak adlandırılır. Onlar o iki yarıküreyi birleştiren bir köprü (sinir lifleri) de oluşturdular. Sonuçta ortaya çıkan insanlar tıpkı tanrılara benziyorlardı, sadece onlardan biraz daha küçüktüler ve bölünmüş bir beyne sahiptiler. Bugün sizin sorununuz da budur. Sizin bir şeyi analiz etmeniz, onu deneyimlemenizden, daima bir köprüyle ayrılacaktır. O zaman insanların bu tanrıların köleleri haline gelmeleri -tekâmülsel düşünce paradigmalarına değil- hayatta kalma mücadelesine dayanan duygusal bir deneyimdi.

---

33 Bkz. *İnsanlık Tarihi*'nin *İnsan Uygarlığı, Kökenler ve Tekâmül* alt başlıklı Birinci Kısmı (Yelm: JZK Publishing, 2017 ve Akaşa Yayınları, 2019).

Dinleyin: Kadim bilgeliğe göre, B&E (Bilinç ve Enerji uygulaması) realitenin doğasını yaratır. Bu B&E'nin temeli, sizin yaratmak istediğiniz şeyin görüntüsünü beyninizin ön lobunda görmeniz, sonra enerjiyi (nefesinizi kuvvetle üfleyerek) en duygusal (alt) merkezlerinizden yukarıya, beyninize doğru çıkarmanızdır ki ön lobunuza yerleştirdiğiniz görüntü duygusal bedeniniz tarafından bozulmasın, çünkü eğer siz bu görüntünün ne yapacağını hissederseniz, onun tezahür etmesini engellersiniz. Böylece, siz bilinmeyenin büyük bir potansiyelini almış, ama onu geçmişinizden doğru hissederek açıklamışsınızdır ve dolayısıyla siz Tanrı zihninin hayatınızda tezahür ettirebileceği ve yasaya tümüyle uygun olan harika âlemi asla deneyimlemezsiniz. Bu çok önemlidir.

Dinleyin: Siz temel bir icra tarzı için burada bulunmaktasınızdır. Siz, bilinmeyeni bilinir kılmak için burada bulunmaktasınızdır.

Öyleyse siz (yedi bilinç ve enerji düzeyini gösteren) üçgende[34] hangi düzeyde bulunuyor olursanız olun, doğanızda tutkudan doğan bir zorlayıcılık vardır. Tanrı'nın sesi, Sıfır Noktası bir rüyanın gerçekleşmesini beklemektedir. O yeni bir kavramı, boyutsal bir kavramı beklemektedir, eski bir varoluş biçiminin üstlenilmesini beklemektedir. O bunu beklemektedir. Ve Tanrı'nın gerçek sesi, yaratma dürtüsüdür. O budur.

Böylece, sizin amacınız bilinmeyeni bilinir kılmaktır. Sizin, uzak geçmişinizden şimdiye dek var olan yedi bedeniniz,[35] yedi âleminiz, yedi zaman düzeyiniz vardır. Sizin kavramlardan oluşturduğunuz düşünceleri fotoğraflayan bir beyniniz vardır. Siz geçmişinize dayanan yeni fikirler oluşturursunuz. Onları beyninizin ön lobuna koyarsınız. Bu iki dikkate değer şey yapar. Birincisi, ön lop, kuantum mekaniği tarafından, enerjiyi çöker-

34 Bkz. Şekil 1 (s. 101) ve Şekil 2. Ayrıca bkz. Sözlük.
35 Bkz. Şekil 3. Ayrıca bkz. Sözlük.

ŞEKİL 2: BEYİN VE GÖZLEMCİ ETKİSİ

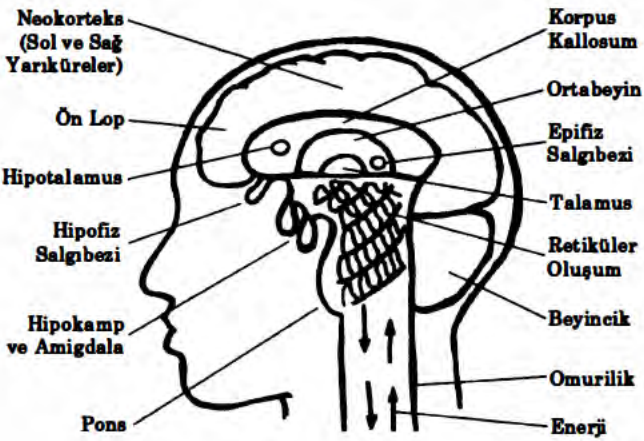

GÖZLEMCİ, OLASILIK DALGASINI PARÇACIK REALİTESİNE DÖNÜŞTÜRMEKTEN SORUMLUDUR

Parçacık Enerji dalgası Gözlemci

Bunlar, Ramtha'nın beynin işlevini, işlemlerini ve Gözlemci'nin realitenin yaratılmasındaki rolünü anlatırken kullandığı iki-boyutlu karikatür-tarzında çizimlerdir.

ŞEKİL 3: YEDİ MÜHÜR: İNSAN BEDENİNDEKİ YEDİ BİLİNÇ DÜZEYİ

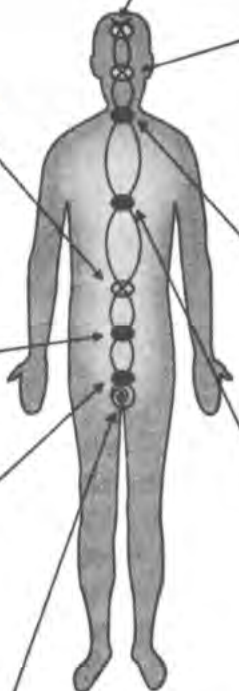

Yedinci Mühür
Bu mühür başın tepesiyle, hipofiz salgıbeziyle, ultrabilinçle, Sonsuz Bilinmeyen frekansıyla ve aydınlanmaya erişmeyle ilişkilidir.

Altıncı Mühür
Bu mühür epifiz salgıbeziyle, hiperbilinçle ve gamma ışını frekans bandıyla ilişkilidir. Bilinçaltı zihnin bilişini filtreden geçiren ve perdeleyen retiküler oluşum bu zihin aktifleştiğinde açılır.

Üçüncü Mühür
Bu mühür bilinçli farkındalığın ve görünür ışık frekans bandının enerji merkezidir. Kontrol, zorbalık, mağdurluk ve güç ile ilişkilidir. Güneş sinir ağı bölgesinde yer alır.

İkinci Mühür
Bu mühür topluμsal bilincin ve kızılötesi frekans bandının enerji merkezidir. Acı ve ıstırapla ilişkilidir ve alt karın bölgesinde yer alır.

Beşinci Mühür
Bu mühür tiroit salgıbeziyle, süperbilinçle, x-ışını frekansıyla ve dualizm olmadan gerçeği söylemek ve yaşamakla ilişkilidir.

Dördüncü Mühür
Bu mühür koşulsuz sevgi, köprü bilinci, morötesi mavi frekansı, timüs salgıbezi ve onun yaşlanmayı geciktirici hormonlarıyla ilişkilidir.

Birinci Mühür
Bu mühür üreme organları, cinsellik, hayatta kalma, bilinçaltı ve hertzian frekans bandıyla ilişkilidir.

Copyright © 2004 JZ Knight

Kundalini Enerjisi

terek parçacık kütlesine dönüştüren Gözlemci olarak kabul edilir ve o bunu yapar. İkincisi, insan bedeninde o hologramın (ön loba yerleştirdiğiniz o imgenin) yaratılmasından sorumlu olan nörolojik veçheler bedeni hazırlar ve açar. Böylece, tüm mühürler bir çiçek gibi açar, yedi düzeyde yedi lotus çiçeği açar. Tüm enerji bedene yayılır ve bedeni Gözlemci'nin yaratacağı deneyime hazırlar, böylece siz o realiteyi yeni bir kavramla ve size yeni duygular veren yeni bir kimyayla deneyimlersiniz. Siz o şeyi o yeni duygularla hissederek hayata geçirirsiniz.

Böylece, bir kez onu hissettiğinizde, bu bilgi yukarıya beyne geri gider. Ve bir kez deneyimi fiziksel olarak yaşadığınızda, ona artık gerçek denir. Bu gerçek o zaman bilgelik haline gelir, böylece siz aynı duygusal bedende aynı realiteyi bir daha asla deneyimlemek istemezsiniz. Siz bu nörolojik bilgeliği yeni bir potansiyel düzeyine çıkarmak istersiniz.

Böylece, siz hangi varoluş katında bulunuyor olursanız olun -ister ölmüş ve kızılötesi bedeninizde (ikinci katta) bulunuyor ve bu fiziksel (birinci) kata dadanıyor olun, isterse ışık katında (üçüncü katta) geçmiş yaşamınızı gözden geçiriyor olun- Sıfır Noktası için bir şey değişmeden kalır: Hayallerinizi yaratarak bilinmeyeni bilinir kılmak ve o hayalleri önceki deneyimlerinize dayandırmak...

O sırada hangi bedende bulunuyor olursanız olun, o beden sadece -kendi yarattığı- çevresinin farkında olma değil, o zaman frekansındaki bilgiyi alıp bir hologram yaratma ve sonra -bilimde kuantum Gözlemci'nin yaptığı gibi- onun üzerinde odaklanma yetisine sahiptir. Bilim, Gözlemci'nin tüm enerjiyi çökerterek parçacık kütlesine dönüştürdüğünü -onun ruhun tanrısal mimar olarak sağladığı çerçeveyi doldurduğunu- ve sizin bunu yapan bir beyne sahip olduğunuzu söyler. Beyin o zaman enerjinin çöktüğü ve yeni atomların, atomik yapıların yaratılarak o kütle haline geldiği taslağı sağlar. Bu gerçekleşti-

ğinde, sizin bir insan olarak alıcılığınız devreye girer ve onu duyusal olarak hissedip deneyimlemeniz gerekir. Onu duyusal olarak deneyimlediğinizde, o bilgi o hayalin orijinal vericisine (Kaynağa) bir deneyim olarak geri döner ve biz onu gerçek olarak adlandırırız.

Gerçek, benim söylemem gereken herhangi bir şeyle ilgili değildir. Benim söylemem gereken her şey dinamik ve güzel bir felsefedir. Gerçek sizin deneyim yoluyla bildiğiniz bir şeydir. Siz içinizdeki Tanrı kavramını benimsemek için asla daha özgür olmadınız. Benim gibi bir vaizin sıradan yaşamlarınıza Tanrı'nın kutsal ateşini getirmesi, size tanrısal amacı ve anlamı sunması ve onu sizi özgürleştirecek ve boş inançları yakıp kül edecek bir biçimde açıklaması fırsatına daha önce asla sahip olmadınız.

Şimdi anlıyorsunuz ki siz, hangi bedenin içinde bulunuyor olursanız olun, yaratma ve -tüm beşeri ve bedensel deneyim olasılıklarını tüketecek kadar- bilgeleşme dürtüsüne sahipsinizdir.[36] İşte o zaman tüm gerçeğe sahip olursunuz. O zaman bu kadar büyük bir gerçeğe sahip olarak hiç korkmadan, sınırlanmadan, kuşku duymadan sınırsız kavramlarla ilerleyebilirsiniz. Böylece, ön loba yerleştirdiğiniz o hayale odaklanan beyin, o Gözlemci, Tanrı'dır. Her insan bedeninin en yüksek unsuru bu Gözlemci'dir ve o bir hayale odaklanırken, onu hayal ederken enerjiyi çökertmektedir. O, atomik yapıları çökerterek yeni yapılara dönüştürmekte ve aynı zamanda bedeni yeni bir deneyime hazırlamaktadır.

Böylece, beşinci boyut -bugün sona ermeden anlayacağınız- dinamik bir sır barındırmaktadır. Ve onu deneyimleyebilmeniz için size bazı deneyimler de göndereceğim.

Sizin beyninizde delikler var, çünkü siz uyuşturucu maddeler kullanıyorsunuz. Eroin alıyor, kokain çekiyor, Ecstasy içi-

36 Yedi bilinç ve enerji düzeyinin herhangi birinde elde edilen bedensel deneyim. Bkz. Şekil 1ve 3. Ayrıca bkz. Sözlük.

yor ve esrar kullanıyorsunuz. Siz realitenizden daha derin, daha karanlık bir realiteye kaçabilmek için her şeyi aşırı kullandınız. Söylediklerim hoşunuza gitmedi mi? Bu konuda ne yapacağız? Bu gerçeği ele alacağız. Hiçbir şey için asla geç değildir. Bedeninizdeki en harika ve asla tahrip etmemeniz gereken organ beyninizdir. Derinizi, bacaklarınızı tahrip edebilir, kalbinize zarar verebilirsiniz. Aşırı alkol içerek karaciğerinize zarar verebilirsiniz. Çok fazla duyguyla kalbinize zarar verebilirsiniz. Çok fazla yemek yiyerek midenize zarar verebilirsiniz. Yapmış olduğunuz şeylerden nefret ederek bağırsaklarınıza zarar verebilirsiniz. Bunların hepsini yapabilirsiniz ve sonra tüm bu organları iyileştirebilirsiniz. Ama eğer beyninize zarar verirseniz, onu asla iyileştiremezsiniz.

Sevinç bilincine sahip olmayan insanlar daima uyuşturucu madde kullanmak zorundadırlar ve eğer onlar bunu yapmazlarsa, depresyon, nefret, içerleme ve öfke denilen doğal uyuşturucuları, kurtuluş vaat eden o doğal uyuşturucuları alırlar.

Böylece siz, beyninizde bir şey kalmadığı için uyuşturucu maddeleri alırsınız. Siz nasıl mutlu olacağınızı bilmezsiniz. Herhangi bir anı nasıl sevinçli kılacağınızı bilmezsiniz. Daha büyük bilinci nasıl çağıracağınızı bilmezsiniz, çünkü sizin koruyacağınız bir imajınız vardır.

Bilgili hiçbir büyük varlık uyuşturucu madde kullanmaz. Onların yaptıkları en aşırı şey, şarap içmek ve pipo tüttürmektir. Tarihinizde geriye giderek büyük zihinleri bulun ve onların yoğun çalışma süreçlerinde gevşemek için ne yaptıklarını kendinize sorun. Dünyayı yöneten, o zaman makinelerini yaratmış olan insanlar (tiranlar) da uyuşturuculardan başka neyin bunu sağladığını bilirler. Uyuşturucu maddeler süper-bilincin gelişmesine neden olmaz. Onlar bir insanın realitesinin kapsamını daraltarak etki/tepki duygularına indirger. Peki, bu varlıklar bunu neden yaptılar? Çünkü onlar sizi ayak takımı ola-

rak görürler ve AIDS, Ebola gibi virüslerle sizlerden kurtulmaya çalışırlar. Bu virüsler Afrika cangıllarından yayılmamıştır. Onlar bir laboratuarda yaratılmış olan virüslerdir. Bu insanlar, New York'da bu virüsün bir kutusunu püskürtüp bu hastalıkları tüm dünyaya bulaştırabilirler. Onlar gün boyunca tek bir yapıcı düşünceyi okumamanız için size spor olaylarını, ünlü kişilerin öykülerini ve eğlence programlarını sunarlar. Onlar sizden kurtulmayı ve en sonunda Yeni Kudüs'ü yaratmayı hedeflemektedirler.

AIDS gelmekte olanın bir girizgâhı, başlangıcıydı. Eğer Avrupa'da ortaya çıkan şap hastalığının kötü bir hastalık olduğunu düşünüyorsanız, onların (tiranların) şimdi sadece hayvanlara bulaşan bu hastalığın virüsünü mutasyona uğratarak DNA'nıza ne yapabileceklerini ve böylece sizden nasıl kurtulabileceklerini hayal edin. Peki, yeni dünyanın yeni insanları kimler olacak? Sizler sorunlusunuz, çünkü cahil ve aptalsınız. Sizler hiçbir bilgi edinmeden sadece iyi vakit geçirmek istersiniz. Bilimsel kafalı değilsiniz. Sevinçli değilsiniz. Bilgili değilsiniz. Dolayısıyla size ihtiyaç yoktur ve bu yüzden kolayca harcanabilirsiniz.

Bu daha önce de oldu mu? Bu, geçmişte birçok kez vuku buldu. Bizzat tanrılar, insanların izleyecekleri ve tekâmülsel olmayan, dinamik ve harika bir biçimde değişmeyen potansiyel zaman-çizgilerinin programlarını yok etmek için insan nüfusuna virüsler bulaştırdılar, doğal afetler yarattılar ve böylece onlar birçok kez gelip insanları yok ettiler.

Yani geçmişte bunu yapanlar dünyanın büyük, kötü hükümetleri değildi. Bu, tanrıların, eğer hayvanlarla çiftleşirseniz onlar gibi katledileceğinizi söyleyen programıdır. Eğer siz hayvan gibi düşünürseniz, onlar gibi ölürsünüz. Bu dünyada sadece çevrelerine, mevcut koşullara en iyi şekilde adapte olan insanlar yaşayacaklardır. Size bir şey söyleyeyim: Siz güçlü ol-

duğunuzu mu düşünüyorsunuz? Hayır, hiç de güçlü değilsiniz. Siz sadece bir kurbansınız. Böylece, sizin zihnen seçtiğiniz en büyük güç tutumu bir kurban olmaktır. Zavallı sizler. Biz sizi hatırlayacak mıyız? Sanmıyorum. Burada hiç kimse sizi hatırlamayacak. Siz sadece bugün popülersiniz. Siz sadece genç olduğunuz sürece popülersiniz. Ya da imajınızı korumak için epey etki satın almak üzere çok para kazansanız iyi olur, çünkü eğer o saygıyı satın alamazsanız, güzelliğinizi yitirdiğinizde mahvolursunuz.

Söylediklerim hoşunuza gitmedi, değil mi? Öyleyse siz neyi seçeceksiniz, çevrecileri mi, Katolik Kilisesi'ni mi? Ya da bir yatırımcı olmayı mı seçeceksiniz? Neyi seçeceksiniz? Siz küçük bir havuzda büyük balık olmaya çalışırsınız. Bundan altı ay sonra da size bunu sorsam, "Evet, bu doğru" diye kabul edersiniz. Öyleyse ne değişmiştir? Hiçbir şey. Öyleyse siz bu hayatta tüm insanlara -siyasi bir muhalif olmadan- özgürlüğün şanını ve şerefini yansıtmak için ne yaptınız?

Niburulu tanrılar sizin beyninizi ikiye bölerek kendilerince harika bir iş yapmışlardı, çünkü onlar böylece düşüncelerinizi duygularınızla bir araya getirmekte çok zorlanmanızı ve sonuçta ya isterik ya da yaratıcılıktan yoksun olmanızı garantiye almışlardı.

Dinleyin: Kadim okulların en büyük sembollerinden biri bir semenderdir (kertenkeleye benzeyen bir hayvan). Siz onun kuyruğunu kesebilirsiniz, o hiç direnmeden kuyruğunu bırakır ve sonra yeni bir kuyruk çıkarır. Onun bunun için gerekli kök hücreleri vardır, ama bunu yapacak bir zihni de vardır. Siz daha ileri gidip onun bedenini ikiye bölebilir, midesini bağırsaklarından ayırabilir, kök hücrelerini ve omurgasını kesebilirsiniz, ama o yine de kolları üzerinde sürünerek oradan uzaklaşacaktır. Ve o, bukalemun görünümüyle, kendini kum ve kaya gibi görünecek şekilde değiştirmeyi ve hiç koku yaymamayı bilir. Orada ya-

tarken, omurgasından yeni bir omurga, yeni bir bağırsak, yeni bacaklar ve yeni kuyruk çıkarır ve eksiksiz hale geldiğinde tekrar ortaya çıkar. Sonraki saldırıda o boynundan ısırılabilir ve geriye sadece kafası ve bir kolu kalabilir. O yine yatıp kendini bir kayaya benzetebilir, hiçbir koku yaymaz ve bu hareketsiz haldeyken yeni bir beden geliştirir. Ama eğer bir semenderin kafasını koparırsanız, o tekrar bir kafa çıkaramaz.

Siz bedeninize istediğiniz şeyi yapabilirsiniz ve cehaletiniz, bencil ve duygusal uyuşturucu bağımlılığınız yüzünden bunu yapmışsınızdır da. Ama uyuşturucu maddelerle beyninizi ve nöronetinizi (sinir hücresi ağını) tahrip ettiğiniz gün beyin artık işlev yapamaz ve büyük düşünceler artık duygusal bedenle bağlantı kuramaz; o zaman siz duygusuz, içi boş bir insan haline gelirsiniz. Bunu yaptığınız gün öleceğiniz gündür, siz o durumda kendinizi asla iyileştirip yenileyemez ve ölürsünüz.

Öyleyse nasıl davranmalısınız? Dinleyin: Ben sizi unutmuş tanrılar olarak görüyorum. Bu sizin tanrısallığınızı unutmuş olduğunuz anlamına geliyor. Siz aklınızın ve duygusal bedeninizin gayet farkındasınız, ama hâlâ bu ikisini nasıl birleştireceğinizi bilmiyorsunuz ve benim peşinde olduğum şey budur.

Ölümsüz Geni Aramak - Din ve Bilim Arasındaki Savaş

Mısır'ın *Ölüler Kitabı*'nda, tanrıların büyük rahip-kralların daha sonra kokain bağımlısı oldukları anlatılır. Bunun piramitleri inşa ettiği iddia edilen bir varlıkla başladığını görürüz ve onun ismi bilinir. Bu varlık, çok eskiden beri Mısır'da bulunan piramitleri kendisinin inşa ettiğini iddia etmişti. Onun ismini biliyor musunuz? Bugün kadim Mısır uygarlığını inceleyen âlimler Mısır piramitlerini kimin inşa ettiğini iddia etmektedirler? Firavun Khufu'nun (İ.Ö. 26. Yüzyıl). Evet, (Yunanlıların Keops dedikleri) Khufu, binlerce yıldır orada yer alan

piramitleri kendisinin inşa ettiğini iddia etmişti. Siz onların kimin tarafından inşa edildiğini düşünüyorsunuz? Firavunların arasında ilk Mesih kimdi? Ra-Ta-Bin. "Ben" İbranicede "doğmuş" anlamına gelir. Ra-Ta-Bin de Ra'dan, yani Tanrı'dan doğmuş anlamına gelir. Böylece, şimdi kadim bilgiden söz etmeye başlıyoruz.

Ra-Ta-Bin, Hermes'le birlikte büyük piramitleri inşa eden varlıktı ve ondan sonra radikal fanatikler ziguratlar inşa etmeye kalktılar, ama bu bilimi asla kavrayamadıkları için başarısız oldular. Bu bilim kutsal geometriyle ilgiliydi ve piramitler onları gören herkese büyük ve kutsal bir gizem duygusu veriyordu.

Bu arada şunu da söyleyelim: Bugünkü Mısırlılar gerçek Mısırlılar değildirler. Kadim Mısırlılar, Nübye'nin kuzey kabilelerinin bir birleşimiydi. Onlar Watusi kabileleriydi. Onlar Afrika'nın kuzeyinde yer alan kabilelerdi. Onlar kadim Nübyeliler olarak adlandırılırlar. Öyleyse Mısırlılar tanrıların tohumlarını taşıyan Watusi kabilelerinden oluşuyorlardı.

O zamanlar Niburulu tanrılar bu dünyaya geri dönmüşlerdi ve burada altın çıkarıyorlardı. Bu tanrılar, bu altını, kendi büyük ve kadim gezegenlerinin atmosferini aydınlatmak için çıkarıyorlardı. Onlar buraya gelip melez bir ırk oluşturduktan sonra kendi büyük ve daha gelişkin gezegenlerine geri dönmüşlerdi. Onların en çok altına ihtiyaçları vardı, onlar için en önemli şey altındı. Evet, onlar altını taç, mücevher, süs eşyası yapmak için istemiyorlardı; onlar, uzaktaki bir güneşin (bizim güneşimizin) ışığını yakalamak, o ışığı altının parıltılarıyla yansıtmak için atmosferlerine altın parçacıkları püskürtüyorlardı. Güneşlerinden çok uzak olan gezegenlerinin atmosferini bu güneşin -altın parçacıklarıyla yakaladıkları- ışığıyla aydınlatıyorlardı. Böylece onlar, piramitlerin[37] -altın beden denen- beşinci

[37] Bkz. Şekil 1.

kat atmosferini yeniden yaratıyorlardı.

Onların döngüsel yörüngesi, sizin güneşinizi de içeren oval bir yörüngeydi. Bu güneş önemlidir. Güneşi kuşatan on iki gezegen vardır; bu yüzden, sadece dokuz eve dayanan astroloji doğru olamaz. Dünya'nın bu yörüngede bulunduğu noktanın tam karşısında, tıpkı onun gibi bu dairesel yörüngede dönen gezegenler vardır. Yani onlar güneşin öbür tarafında bulunmaktadır. Tanrıların gezegeni Niburu da daha önce böyle dairesel bir döngüde dönüyordu, ama sonra (başka bir gökcismiyle bir çarpışma sonucunda) bu yörüngeden çıkarak oval bir yörüngeye girdi.

ŞEKİL 4: RAMTHA'NIN GÜNEŞ SİSTEMİ MODELİ

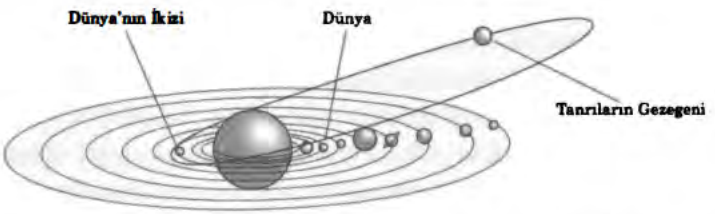

Evet, bu yörüngede birbirinin tam karşısında iki Dünya yer almaktadır ve yörüngede dönüşlerine göre bir Dünya'nın geleceği diğerinin geçmişi olacaktır. Bunun anlaşılması zor bir bilgi olduğunu biliyorum. Ben onu basitleştirerek anlatıyorum. Böylece, sizin Terra denilen Dünyanız, bu yörüngede, güneşin öbür tarafındaki Dünya'nın ters yönünde dönmektedir ve o Dünya bu Dünya'yı geçmişi olarak görecektir.

Hubble Teleskopu uzayda çektiği fotoğrafları Dünya'ya, bilimcilerinize gönderir. Ama güneş sizin karşı tarafınızda bulunan Dünya'nın görünmesini engeller. O bilimcilerin bunu bilmediklerini mi sanıyorsunuz? Onlar hiçbir şey söylemezler, ama

güneş sisteminde sadece dokuz gezegenin bulunmadığını bilirler, çünkü siz göremediğiniz gezegenlerin yerçekimini hissedersiniz. Ekseni çevresinde dönen bir gezegen, pozitif ve negatif kutbu nasıl temsil eder? O bir Kuzey Kutbu ve Güney Kutbu olsa da, atomik bir yapıdaki bir elektronun bir pozitronu yok mudur? Öyleyse güneşin öbür tarafındaki yörüngede, analojik olarak bu Dünya ile aynı olduğu için ölçülemeyen zıt bir Dünya mevcut olabilir mi?

Bu mümkün müdür? Dünya'nın güneşin öbür tarafında bir aynaya sahip olması mümkün müdür? Evet. O Dünya sizin tekâmülsel geleceğinizdir. Siz onun geçmişisiniz. Ve elbette tüm bunlar görecelidir.

Evet, tanrıların gezegeni Niburu böyle dairesel bir yörüngeye sahip değildir. O, tıpkı Zecharia Sitchin'in söylediği gibi, (Şekil 4'te gösterilen) çok uzun ve oval bir yörüngede bulunmaktadır. Sitchin, bilgisini hayal gücünden değil, İran'daki bir höyükte bulduğu ve bu tanrıların tarihini anlatan yirmi beş bin yazıttan elde etmiştir.

Evet, başlangıçta bu tanrılar buraya altın çıkarmak için geldiler, çünkü her nerede sulu bir gezegen bulursanız, orada altın da bulursunuz. Eğer suya -suyu oluşturan oksijen ve hidrojene- ve havaya sahip olan bir gezegen bulamazsanız, altını da bulamazsınız. Bu gezegen bu bakımdan zengindir. Dediğim gibi, onların güneşten uzayın derinliklerine doğru olan oval yörüngesinde tek bir dönüşü yirmi beş bin yıl alan bir gezegenin[38] atmosferini aydınlatmak için altına ihtiyaçları vardır ki ben atomik düzeyde altın parçacıklarından söz ediyorum. Böylece, onların atmosferi ışığı, uzayda ışık hızında giden fotonla-

38 Bkz. "Kaliforniya Teknoloji Enstitüsü bilimcileri Konstantin Batygin ve Mike Brown, dış güneş sisteminde geçilmesi yirmi beş bin yıl alan son derece uzun bir yörüngeyi izleyen dev bir gezegen olan Dokuzuncu Gezegen'in varlığını savundular." Los Angeles Times'tan Amina Khan tarafından bildirilmiştir, 22 Ocak 2016.

rı yansıtabilir; oval yörüngelerinde merkezî güneşten ne kadar uzak olurlarsa olsunlar, altın kusursuz bir ayna olarak ışığı onların atmosferine tam olarak yansıtabilir. Dünya'nın güneşin çevresinde -dört mevsimi içeren- tam bir dönüş yapması bir yıl alır. Ama onların gezegeninin yörüngede bir dönüşü yirmi beş bin yıl alır. Ve benim çok şaşırtıcı bulduğum bir şey de, Dünya'nın, yörüngesinde, gökyüzündeki tüm yıldızları görecek şekilde dönmesinin de yirmi beş bin yıl almasıdır. Evet, gece gökyüzünde yıldızların presesyonunu görmek yirmi beş bin Dünya yılı alır.

Müstakbel üstatlar, dinleyin: Genetik bilimcileri tarafından keşfedilen o ölümsüz gen, Tanrı genidir. Onlar bu geni buldular. Onlar bu vaadi barındıran bir geni buldular ve o gerçekten tanrıların -insansı yaratıkları hepinizin fiziksel kökenini oluşturan Kro-Magnon insanına dönüştüren- armağanıdır. Böylece, bilimciler sizin geçmişinizin ve geleceğinizin bir izini bulmuşlardır. Bu ölümsüzlük geni neden o kadar önemlidir? Mısırlılar bu geni yirmi beş bin yıl önce anladılar. Onlar bunu on bin yıl önce anladılar. Ve arada iki buzul çağı yaşanmıştı.

Ben size metafiziksel, Yeni Çağ saçmalığından söz etmiyorum, eğer bunu yapsaydım, bir Öğretmen değil, bir esir edici olurdum. Hayır, ben şimdi insan genomu keşfedilirken bulunan ölümsüz bir genden söz ediyorum. Yani ben sizin genlerinizden söz ediyorum.

Bu ölümsüz geni ben icat etmedim, ama o daha bilim tarafından keşfedilmeden yirmi iki yıl önce ben ondan söz etmiştim. Öyleyse siz, size tanrılar tarafından babalık ve analık yapıldığını nasıl bilirsiniz? O ölümsüz gen sayesinde. O genin neyi yapma kapasitesine sahip olduğunu biliyor musunuz? O, kendisinin yirmi beş bin yıl önce başlayan bir ömürde, uzun ve oval bir yörüngede ilerleyerek, yıldızların tüm evlerindeki presesyonunu izlemesini sağlar.

Bu sizi rahatsız etti mi? Siz ilk üç mühür açısından düşünürsünüz. Siz bedeniniz, görünüşünüz, hayatta kalmanız, cinselliğiniz ve tüm bunlarla nasıl başa çıkacağınız ve hayatınızın geriye kalanında geçiminizi nasıl sağlayacağınız açısından düşünürsünüz. Böylece siz sınırlı düşünen bir beyne sahipsinizdir. Yaşlandığınızda, hepiniz içsel olarak şu soruyu sorarsınız: Benim neden yaşlanmam ve ölmem gerekiyor? Oysa sizin içinizde ölümsüz bir gen vardır. Peki, siz onunla ne yapıyorsunuz? Ve o neden harekete geçmemektedir? Siz genç kalabilmek için elinizden geleni yaparsınız, ama yine de yaşlanırsınız ve bedeniniz yerçekimine yenik düşer. Ve topluma göre, bedeninizdeki tüm o yağlardan kurtulmanız gerekir. Böylece, elinizden gelen her şeyi yaparak genç ve güzel kalmaya çalışırsınız.

Tanrım, hepimizi bağışla. Tek bir duygumuzun, tek bir yargımızın, tek bir hareketimizin Senin bizi bağışlamanı istemek için bir neden olmasına izin verme, çünkü bizim istediğimiz en büyük şey tüm bunları yapmamaktır. Tanrım, hepimizi tek bir şey için değil, her şey için bağışla. Bizim tekil değil, bir olmamıza yardım et. Bizim bağışlanmayı dilememiz gereken şey, başlangıcımızı, büyük yaratılış bilgisini, kendi tanrısallığımızı unutmuş olmamızdır. Tanrım, hepimizi bağışla ve bizi geride bırakma. Öyle olsun.

Mozart'ın bestelediği "Ölülerin Ruhu için Dua," yaşayan ölüler içindi. Mozart büyük gizli okulda bir inisiyeydi ve hâlâ da öyledir ve o bu ağıtı -hepiniz için dua edercesine- çok etkileyici bir biçimde bestelemişti. Bu, "Tanrım, bu sefil ruhu kabul et, onu bağrına bas" anlamında bir dua değildi. Mozart'ın bestelediği dua, açgözlü, çıkarlarını her şeyin üzerinde tutan, bencil, kibirli, herkesi kendine borçlu gören ve -bir kişiden başlayıp bir ulusa kadar- insanları yönetmek için bir mağdur gibi davranan insanlar içindi.

Siz, size hükmetmiş, sizi kurnazca yönlendirmiş, hor gör-

müş, kullanmış böyle insanların ruhları için nasıl dua edersiniz? Böyle kayıp ruhlar için nasıl dua edersiniz? Tanrı'ya, bu ruhu cennetine kabul et ve onun hayatta yaptığı büyük, değerli, asil işlere bak diyebilir misiniz, bunun için dua edebilir misiniz? Siz, şimdi dünyadan yayılan ve -ışık katında geçmiş hayatını gözden geçirirken- ruhu ışıkta tartılan bu ruh için dua eden sessinizdir. Siz o ruhu tartan ışığa ve Tanrı'ya, bu dünyada yaptığı büyük işlerden dolayı bu kişi mübarektir diyebilir misiniz? Hayır, çünkü hiç kimse böyle bir duaya layık değildi, çünkü herkes kendi postunu kurtarmanın peşindeydi.

Boş inançlar ile bilim arasındaki savaşı en sonunda bilim kazanacaktır. Bilim bu savaşı kazanacaktır ve o sizin tarafınızdadır. O boş inançlar sizin tarafınızda değildir. İnanç denen şey aslında siyasidir, kontrol edicidir ve esir edicidir. Bilim sizin tarafınızdadır.

Ra-Ta-Bin'in Tanrılara Cüretkâr Söylevi

Sizin tanrılar tarafından genetik olarak yaratılmış olan büyük ve güzel insanla, Ra-Ta-Bin ile ortak yanınız nedir? Sizin piramitleri inşa edenlerden biri olan bu varlık ile ortak yanınız nedir? O da tanrılar tarafından yaşam verilmiş olan mükemmel bir insandı.

Tanrılar onun bedenini de genetik olarak yaratmış, ona da beynin neokorteksini ve ön loplarını vermiş ve onun da beynini ikiye bölmüşlerdi. Ama Ra-Ta-Bin, tıpkı sizin hayatınızda yaptığınız gibi, yaratıcılarını o kadar tutkulu bir biçimde seviyordu ki, duygusal olarak, onları bir an reddederken, bir an sonra kabul ediyordu. Siz de bir kişiyi kabul eder, ama o sizi hayal kırıklığına uğrattığı anda onu reddedersiniz. Duygusal bedenin ve beyindeki bazı sinir hücrelerinin çalışması sizin bunu yapmanıza neden olur. Dahası, eğer siz akli, entelektüel bir insansanız, duyguyu hor görürsünüz. Size göre, bilim teorik ve

kusursuz bir keşif sanatıdır. Bilimde hiçbir duygu yoktur.

Böylece, analitik zihinle siz her şeyi beyninizde duygusal önyargı olmadan gözlemlersiniz, çünkü ancak o zaman bilginin tümüne ulaşabilirsiniz. Bilimcilerin dualistik bir hayatı vardır, ama bilim zaten tam olarak dualizmdir ki geçmişte Gnostisizm de öyleydi.

Böylece, siz ya soğuk, hesapçı, çıkarcı ve acımasız davranırsınız ya da başka bir kişiye duygusal onayınızı vermeden önce hükmedici, yıkıcı, etkileyici ve kısıtlayıcı davranırsınız.

Ra-Ta-Bin birçok kez tanrıların huzuruna kabul edilmişti. Aslında, tanrılar bu insanın mükemmel beyni karşısında huşu içinde kalıyorlardı. Ra-Ta-Bin onları sadece tutkuyla sevmiyor, onların bilimi olmasaydı kendisinin de var olamayacağını biliyor, bu yüzden yaratıcılarına karşı büyük bir saygı duyuyordu. Bunu anlıyor musunuz? O bilimsel zihnini bu tanrılardan miras almıştı. O büyük bir hayal kurma kapasitesine sahipti ve onu bir deney olarak gören tanrıları huşu içinde bırakan paradigmaları hayal edebiliyordu.

O, bir görüşmede, yürüyüp tanrıların (süper-insanların) masasındaki şarabı içti, yemeği yedi ve onun bunu yapacak bir iradeye sahip olması tanrıları adeta afallattı. Sonra o, onların karşısında durup, "Ben sizin bilmediğiniz bir şeyi biliyorum. Evet, ben sizin bilmediğiniz bir şeyi biliyorum" dedi. O, o sırada bir amfiteatrda bu tanrılara, katedilmesi yirmi beş bin yıl süren oval bir yörüngeye sahip bir gezegenin, gökyüzündeki tüm takımyıldızları görecek kadar uzun yaşayan bilimcilerine hitap ediyordu. Sonra masadaki şarap kadehini alıp tanrılara şöyle dedi: "Ekselansları, varlığımın babaları, sizi şarabınızla selamlıyorum, ama esas sizden daha büyük olan ve sizi yaratmış olanı saygıyla selamlıyorum, çünkü sizin için ben bir deneyim, ama Boşluk'ta ben Tanrı'yım."

Tanrılar elbette çok şaşırmış, adeta afallamışlardı. Ra-Ta

-Bin sözlerine şöyle devam etti: "Siz bana büyük bir şey verdiniz. Siz bana tarihinizi verdiniz. Ekselansları, siz bana tohumunuzu verdiğinizde, onunla birlikte tarihinizi de vermiş oldunuz. Ben sizin genetik yaratımınızım, ama beni yaratmaktan asıl sorumlu olan kaynak BEN'dir."

Mısır'daki piramitleri inşa eden bu varlık sonra şöyle dedi: "Siz benim hayatımın babaları ve analarısınız. Ama ben biliyorum ki siz bu çok mükemmel bedenlerde bile bana yaşam verenler değil, sadece o yaşamı bana aktaranlarsınız. Siz, sizin bile asla görmediğiniz bir Tanrı'ya tapıyorsunuz. Böylece, ben burada sizin seyrettiğiniz bir şey, fantezinizin bir yaratımı olarak bulunuyorum, ama sonuçta ben size de yaşam verene tapacağım." Tanrılar, onun genetik yaratıcıları, onu bir grup bilimcinin deneylerinin sonucunu izlemesi gibi izliyorlardı. Ra-Ta-Bin onları çok etkilemişti.

Ra-Ta-Bin'in Mısırlı bir rahip olduğunu hatırlayın. O derin ve metodik bir düşünürdü. Birçoğunuz, derin ve metodik bir düşünür olmanın, size verilen bir bilgiye -onu deneyimlemediğiniz için- karşı çıkmanız gerektiği anlamına geldiğini düşünürsünüz. Siz hemen, hiç düşünmeden karşı çıkmayı düşünürsünüz. Kast ettiğim bu değildir. Sizin başkaları tarafından kontrol edilemez bir biçimde düşünebilecek bir noktaya dek tekâmül etmeniz gerekir.

Ra-Ta-Bin'in tanrılara nasıl böyle ders verebildiğini biliyor musunuz? Çünkü o bir kar örtüsü kadar temizdi. O, duygunun yalancı tanıklığı olmadan bilme yetisine sahipti, ancak onun bilişi saf, duygusal deneyime dayanıyordu. Bugün aranızda bir insana bakıp "Sen Tanrı olduğunu biliyor musun?" diyemeyecek ve sonra onunla oturup bu konuda sıcak bir tartışmaya girmeyecek kimse yoktur. Ama bu sizi bir üstat yapmaz. Sizi bir üstat yapan şey tanrısal gizeminizi sergilemek, tanrısallığınızı gerçekleştirmek ve uygulamaktır. Örneğin, bu okul-

da benim çok entelektüel öğrencilerim vardır, ama bir de öğrettiğim tüm disiplinleri gerektiği gibi uygulayıp başarılı sonuçlar elde eden öğrencilerim vardır.

Sizin bu okulda öğretilen Mavi Beden çalışmasında, bu şifa çalışmasında neden başarılı olamadığınızı, hastalıklarınızı neden iyileştiremediğinizi, çektiğiniz acılardan neden kurtulamadığınızı, DNA'nızın bu iyileşmeyi neden sağlamadığını biliyor musunuz? Çünkü siz bir Tanrı gibi düşünmezsiniz. Siz bir insan gibi düşünürsünüz. Bir Tanrı gibi düşünmek yerine, Tanrı'ya hizmet etmek için yaratılmış olan bir kurban gibi düşünürsünüz. Şimdi lütfen yanınızda oturan kişiye dönüp sözlerimin anlamını ona kendi sözlerinizle açıklayın.

Ra-Ta-Bin ilk Mesih idi. Mesih nedir? Bu tanımı uygun bir biçimde yapalım. O, İsa Mesih ile ilgili değildir, bu sözcüğün kökeni bilmek, bilgi anlamına gelir. Peki, kaç insana daha büyük kardeşleri olan tanrılar tarafından tekâmül armağanı verilmişti? Burada bulunan herkese... Onlar büyük bilimcilerdi.

Ve onlar herkesin hizmet etmesini istemiyorlardı. Hizmet, Uzakdoğulu gurular bağlamında ince bir çizgidir. Bu gurular sizin onlara hizmet etmenizi isterler. Onlar, sizin öğrenmeye uygun olup olmadığınızı görmek için, onlara hizmet etmenizi isterler. Bu okulda ise böyle bir hizmet şartı yoktur. Siz sadece bu okulun organizasyonuna para öder, yol, yemek ve barınma masraflarınızı karşılarsınız ve bunun -bir gurunun sizden her şeyinizi ona vermenizi ya da ona bir köle gibi hizmet etmenizi istemesiyle kıyasladığınızda- ucuz bir maliyet olduğunu görebilirsiniz. Ama sizin bu okula gelecek çabayı ve iradeyi göstermeniz gerekir.

Kadim Bilgelik Okulları yüksek ve uzak yerlere kurulurdu ve öğrencilerin o okullara ulaşmaları çok uzun zaman alırdı. Ve ulaştıklarında da öğretmenin onları kabul edeceğinin bir garantisi yoktu. Reddedilenler aynı uzun yoldan evlerine geri

dönmek zorunda kalırlardı. Belki okulda kalsalar da bazıları sonunda başarılı olamayabilirlerdi. Belki siz de başarılı olamayacaksınız. Yani o okulların en zor yanı, oraya gelebilmek ve oradan geri dönebilmekti. (Limonata kadehini kaldırarak):

Bu büyük yolculuğun şerefine,
çünkü o hayatınızı değiştirecektir.
Bu yüksek bir dağa tırmanmak ve zirvede durup
nereden geldiğinizi ve nereye gittiğinizi
ve asla bilmediğiniz şeyleri
aynı anda görmeye benzer.
Bu yolculuğun şerefine...
Öyle olsun.

Dinleyin: Benim çok fazla sempatiye sahip olmadığımı fark ediyorsunuz. Ben sizi seviyorum, ama görünüşe göre sizin acınızı tam olarak hissetmiyorum. Sizin hayatınızın kontrolünü tam olarak elinize aldığınız gün ben çok mutlu olacağım.

Ra-Ta-Bin de, tıpkı sizin gibi, tanrısal genlere ve bölünmüş bir beyne sahipti. Bu durumda insan ya duygusal ya da analitik olur, ama bu ikisi nadiren bir araya gelir. Böylece Ra-Ta-Bin, ölümsüz gene sahip olarak, kendisini genetik olarak yaratmış olan tanrıların karşısında duruyordu. O bu tanrıların tüm genlerine sahipti ve onlar bunu biliyorlardı. Ama o daha önce hiç gelip onların altın tabaklardaki yiyeceklerini alıp onların gözleri önünde yememişti. Tanrılar afallamışlardı. Ra-Ta-Bin onların şarap kupalarını alıp içtiğinde, sizce bu tanrılar içlerinde bir şiddet hissettiler mi? Hayır, sadece onlar ne yapacaklarını bilemediler. Onlar kendilerinden daha inatçı olan bir uzantılarını yaratmışlardı. Ra-Ta-Bin bilimi bilmiyordu, o bilimin ta kendisiydi. Bu yüzden, onun bilimi bilmesi gerekmiyordu. O mükemmel bir deneydi.

Siz Ra-Ta-Bin'in ne yapmasını isterdiniz? Onun, burada bulunmasını sağlayan aşikâr bilimden söz etmesini mi isterdi-

niz? Ra-Ta-Bin, "Ben neden buradayım?" diye sormadı. O, bilişe sahip olduğu için, burada neden bulunduğunu zaten biliyordu. Sormamanız gereken en büyük sorulardan biri, "Ben neden buradayım?"dır, çünkü eğer onu sorarsanız, bu sizin bilmediğiniz anlamına gelir. Öyleyse bu büyük tanrıyı, Mısır piramitlerinin yaratıcısı olan Ra-Ta-Bin'i hayal edin. Onun, bilimin canlı ifadesi olarak orada durduğunu hayal edin. Böylece onun "Ben neden buradayım?" demesi gerekmiyordu. O, "Bana yaşam nefesi vermiş olan sizlere saygı duyuyorum, Ekselansları" demişti. O orada neden bulunduğunu biliyordu. Tüm o tanrılar onun babalarıydı. Ve o gruptaki en büyük bilimciler kadınlardı. Ra-Ta-Bin kendisine yaşam armağanını vermiş olan kadınlara saygılarını sunmuştu.

O tıpkı bir tanrı veya tanrıça gibi davranmış, tanrıların fal taşı gibi açılmış şaşkın gözleri önünde onların tabaklarındaki yiyeceği alıp yemiş, kadehlerindeki şarabı içmişti. Tanrılar ne yapacaklarını bilememişlerdi. Ra-Ta-Bin'i hem sevmiş, hem de ondan nefret etmişlerdi. O, onların oldukları ve olmadıkları her şeydi.

Ve Ra-Ta-Bin onlara şöyle dedi: "Sevgili Ekselanslar, ben sizin tabağınızdaki eti yiyip şarabınızı içebilirim. Dahası, ben sizin oluşturduğunuz canlı şarabın ve etin ta kendisiyim. Ve siz benim beynimi ikiye böldünüz, böylece ben kendi içinde bölünmüş bir ev haline geldim. Bunu sizin üzerinizde asla odaklanmamamız için yaptınız, ama bu gece ben sizin üzerinizde odaklanıyorum."

Size benzeyen bu küçük insanı hayal edebilir misiniz? Onun teni açık tarçın rengiydi. Yeşil gözleri ve kızıl saçları vardı. Ve o orada tanrıların karşısında durarak şöyle demişti: "Siz bana yaşam verdiniz. Ben semavi âlemden gelerek bu dünyada enkarne olan Öz'üm (Spirit), ama siz bana bedenimi verdiniz. Bu gece ben sizin karşınızda duruyorum ve eğer isterse-

niz, bir anda gırtlağımı kesip Özümün bu bedeni terk etmesini sağlayabilirsiniz. Ama benim Özümü yaratan sizler değilsiniz ve o bu dünyaya tekrar gelecektir.

Siz benim makinemi icat edenlersiniz, böylece bu gece ben karşınızda durup size beni ve diğer insanları kendimize karşı çıkmamız için (bölünmüş beyinle) böldüğünüzü söylüyorum. Siz bizim bilişimiz ile duygularımızı birbirinden ayırdınız. Realitemizin tek bir olay olmasına asla izin ermediniz. Siz bizi ya düşünen ya da hisseden bir insan yaptınız. Bu gece ben aynı anda hem düşünce, hem de hissim, böylece şimdi ben deneyimim. Ve siz harika varlıklar, benim deneyimimsiniz.

Ve ben bu gece size diyorum ki, beni yaratmış ve yalnız bırakmış olan sizlere yazıklar olsun; beni kendi içimde böldüğünü düşünen sizlere yazıklar olsun, ama sizin tanrısal ve mükemmel mevcudiyetinizde ben olmam gereken şeyi buldum. Benim hislerimin ve bilişimin bir bileşimi olmam gerekiyor. Siz bana hiçbir şey öğretmediniz, siz bana sadece muhakeme edecek, akıl yürütecek bir beyin verdiniz.

Evet, ben sizin bildiğiniz şeyleri bilmiyorum, ama ben şunu biliyorum: Siz benim karşımda beni yaratanlar ve köleleştirenler olarak duruyorsunuz, ama yine de ben kadehimi sizi de yaratmış olanın şerefine kaldırıyorum. Ve bu harika gecede size diyorum ki, eğer ben korkarsam, bunu göstermeyeceğim, çünkü ben, duygularımın tüm tutkusuyla, benden güzelliğini esirgemiş olan sizlerle büyük bir yüzleşmeye giriyorum. Siz benden tüm bilginizi esirgediniz. Beni kendinize hizmet ettirdiniz, ama ben sizin tohumunuzun tohumuyum. Ve siz tüm bu süreçte benim korkumun çok büyük olacağını ve beynimin bir bölümünün, saf mantık ve akıl olmadan, varlığıma hükmedeceğini düşündünüz. Ben bu gece buradayım, çünkü duygusal olarak yalnız olmanın benim sizin hakkınızda ve kendi hayatım hakkında bu kadar derin, tutkulu ve harika hisler duymamın

nedeni olmadığını keşfettim. Bu neden benim size hizmet etmem gerektiği değildir. Bu neden, benim sizin meşru varisiniz olmam, sizin yeteneğinizin ötesinde bir başlatıcı, bir model olmam gerektiğidir, çünkü siz bana her ikisini de verdiniz.

Ben, gece yatağımda yatıp gökyüzüne, o sisli perdeye bakarak, sizin beni neden kendi dünyanıza davet etmediğinizi ve beni neden o perdenin ötesine götürmediğinizi merak edemem. Ben, duygusal bir varlık olduğum sürece, kaba, umutsuz ve acı verici bir biçimde hissettiğim duyguyla, bana verdiğiniz bu yetiyle ancak bir hizmetkâr olabileceğimi, çünkü o perdenin ötesinde neyin bulunduğunu asla bilemeyeceğimi anladım. Ben artık bunu özlememeyi özlüyorum ve bu özlemim olmadan, saf mantık ve tutkunun doruk noktası olduğumu anlıyorum. Yaratılmış bedenimin mükemmel tanrıları size diyorum ki, siz beni bu dünyada sizi buraya çeken bir mıknatıs olmam, sizi onurlandırmam ve size tapmam için yarattınız. Saf akıl ve mantıkla size bunu söylüyorum, çünkü duygularım beni sadece bu mantıksal noktaya getirmiştir. Ben sizin yemeğinizi yiyebilir, şarabınızı içebilir, gözlerinize bakabilir ve benim sizi aşan bir tekâmül düzeyinde bulunduğumu ve sizin yapabileceğiniz tek şeyin benden saklanmak olduğunu söyleyebilirim.

Bununla birlikte, siz bana -beni kandıran, hipnotize eden ve en kırılgan ve çıplak hizmetkâra dönüştüren- hisler de bahşettiniz. Ben bu çıplaklığımdan tiksiniyorum, çünkü benim sorgulayıcılığımın tacını takmam gerekir ve hiçbir şey duygularım tarafından kandırılmamalıdır ve bu gece sizi bu akıl ve mantıkla sorguluyorum.

Siz, yaratıcılarım olarak bile, ne cüretle beni sizi eğlendirecek, sizin sınırlı niteliğinize sunulacak bir şey olarak düşünürsünüz? Gelecekte benim buradaki hayatım ve tohumum korunabilir olsa da olmasa da, size diyorum ki, ben sizin tohumunuzun ve yaratımınızın ürünü olsam da, bu yaratımınızın

bir tekâmülüyüm. Evet, bu gerçekten böyledir.

Siz geldiğiniz yere geri döndüğünüzde, beni yanıtsız, bilgisiz bırakacaksınız, beni sadece duygularımla ve hayatta kalma mücadelesiyle bırakacaksınız. Siz beni böyle bir hale, böyle bir duygusal ikileme düşürdünüz ve ruhumun merak ettiği yanıtları vermediğiniz için, beni hayatım boyunca rahat uyuyamayacağım, düşünüp endişeleneceğim bir hal içinde bıraktınız.

Tanrılar, mükemmel varlıklar, sizin şarabınızı içip yemeğinizi yiyebilmem beni size yaklaştırır mı? Bunu yapabilmem beni sizin yüce bilginizin ve yüce zihninizin kapsamına ulaştırır mı, yoksa siz şimdi beni doğanın sizi şaşırtan ve korkutan bir anormalliği olarak mı görüyorsunuz? Ve ben size cennet âlemini değil, sadece Dünya'yı miras alması gereken bir varlık olarak mı görünüyorum?

Tanrılar, sizin âleminiz nerede ki, siz bana gökyüzünü değil, sadece bu dünyayı verdiniz? Beni tohumunuzdan yaratarak, sizin nereden geldiğinizi ve -beni bir yaşam formu olarak yaratmanızı, bilinmeyeni bilinir kılmanızı sağlayan mükemmel bilgiye ulaşamadan bu perdenin içinde, bu katta bırakarak- nereye gideceğinizi merak etmeme neden olduğunuzu anlamıyor musunuz? Beni en bilimsel, en tutkulu biçimde yaratmış olan sevgili tanrılar, size bende yarattığınız bölünmeyi aştığımı söylemek istiyorum. Bu gece bir kesinlikle ve duygunun ağırlığıyla konuşuyor olsam da, size şu büyük soruyu soracağım: Eğer ben, gerçekten, bu dünyaya yeni gelmiş ve sizin bu bedende kapana kıstırdığınız bir tanrı isem, benim içimde ve -sizin kilinizle karıştıramayacağınız- Özümde bu katı aşmakla ilgili büyük bir soru vardır. Benim ağacımdan filizlenecek tohumların gelecekte daima bu kattan yükselip size katılmaya çalışacaklarını ve onlarla eşit düzeyde ve güçte bir araya geldiğinizde, bu gece bana yanıt vermediğiniz için suçluluk duyacağınızı bilmiyor musunuz? Evet, benim tohumlarım bunu yapacaklar.

Eğer bu gece beni öldürürseniz, size yemin ederim ki, bu anıyı koruyacak ve buraya tekrar gelip sizi bulacak ve sizin bu gezegene gelebilmenizi mümkün kılmış olan bilimi bana da öğretmeyi kabul etmenizi sağlayacağım. Size ve bana yaşam vermiş ruh üzerine yemin ederim ki sizi bulacağım ve bu bilimi öğreneceğim ve bu kattan ayrılacağım. Her neredeyseniz sizi bulacağım, çünkü siz benim zekâmın yaratıcısı değil, sadece onun bilimcisisiniz.

Ve eğer ben bedenimi terk etmeyi özlersem, sevgili yaratıcılarım, bunun nedeni sadece sizin benim bedenimi karışıklık içinde bırakmanızdır ve eğer onu terk etmek ve sonra sizi bulmak istersem, bunu yapacağım. Eğer bu benim ömrüm içinde olmazsa, gelecek nesillerde olacak. Ve kibirli sessizliğiniz karşısında, size sadece benim ağabeylerim olduğunuzu söylüyorum. Siz bu gece bana hitap eden Öz'deki tutkunun yaratıcısı değilsiniz. Öyleyse bu gece ister oyalanın isterse beni öldürün. Ama ben tüm aklım, mantığım ve duygumla biliyorum ki buraya tekrar dönüp sizi bulacak ve size bu tarafa bir daha geçemezsiniz diyeceğim."

Ra-Ta-Bin bu büyük konuşmayı gerçekten yaptı mı, yoksa onu ben mi uydurdum? Ramtha'nın ruhu üzerine yemin ederim ki bu tarihte gerçekten yaşanmış olan bir olaydır ve büyük babanız, yani piramitleri inşa eden varlık bu konuşmayı gerçekten yapmıştır.

Ra-Ta-Bin, tanrılarla bir araya gelip onlara bu büyük konuşmayı yaptıktan sonra, inşa ettiği Büyük Piramit ile bugün yaşayan büyük bilimcilerin babası haline geldi.

Bir bakıma, Ra-Ta-Bin ve onun soyundan gelen varlıklar, insan ırkına boyun eğdirip köleleştirmek için bilimsel bilgilerini kötüye kullanan bu tanrılar ile savaş halindeydiler. Öyleyse insanın en büyük düşmanı kimdir? Onun yaratıcıları. En büyük düşman, sizi genetik olarak yaratmış olan tanrılardır. Ra-

Ta-Bin hayatına devam ederek bilgiyi, onun yedi düzeyini -kendi büyük inisiyasyonunu- yaldızsız, mücevhersiz, süssüz iç koridorlar içeren Büyük Piramit'i inşa etti. O, sellere, kasırgalara ve Dünya'nın ekseni etrafındaki dönüşüne, manyetik kutupların tersine dönmesine dayanacak olan en büyük gizemi inşa etti.

Ra-Ta-Bin, tanrıların bunu yasaklamalarına rağmen, Büyük Köpek Burcu'nun en parlak yıldızı olan Sirius'la aynı hizada bulunan bir inisiyasyon odası inşa etti. Onun en büyük müttefiki Sirius idi. Bu yıldızın ışığı özel bir gecede Büyük Piramit'e geldi ve onun bilgi odasını aydınlattı. Tanrılara rağmen inisiye edilen varlıklar isyancı bir yıldız olan Sirius'un ışığında dans ettiler ve Ra-Ta-Bin tanrılara, "Ben artık size hizmet etmeyeceğim. Ben sadece sizi de yaratmış, bana ebedi bir yaşam vermiş olana hizmet ettim. Ve bu en büyük tapınak ve bu en büyük anıtla ben gerçeğin efsanesini inşa ettim. Böylece, gözleri ve aklı olanlar bu piramide bakıp bu gerçeği hissedecekler" dedi.

Ra-Ta-Bin, Büyük Piramit'in ardından Aslan Sfenksi'ni inşa ettikten hemen sonra, bir sabah güneş doğarken öldürüldü. Onun ardından gelenler -gelişkin tanrıların yaşamı verilmiş olan- bu olağanüstü insanı tam bir kabulle anladılar, sevdiler ve ona taptılar, çünkü o büyük küçük herkesin duygularını bilgi ve akılla birleştirerek, nereden geldiklerini ve nereye gideceklerini, yani kaderlerini anlamalarına yardım etmişti.

Bu ilk Mesih, Ra-Ta-Bin, yaşamış olan en büyük firavun, tanrılara cesur ve dengeli bir biçimde ve -kurban tutumuyla değil- tutkuyla hitap etmiş ve onlara adeta meydan okumuştu. Onun terk etmek zorunda olduğu en büyük şey neydi? Kendi hayatı mı? O, büyük bir tutkuyla, bu tanrıları yaratmış olanın kendisini de yaratmış olduğunu ve tekrar yaşayacağını anlamıştı.

İnsanımsı yaratıklardan Kro-Magnon insanını yaratmış, onlara ölümsüzlük DNA'sını vermiş, onlara tanrıların mükemmelliğini vermiş olanlara meydan okunan bu an ruhun Yaşam Kitabı'na ebediyen kaydolmuştu. Ve Yaşam Kitabı aynı zamanda sizin DNA'nızdır. Şimdi yanınızdaki kişiye dönüp anladığınız şeyi ona açıklayın.

Bütün insanlık sahip olduğu mirasla tek bir ulustur. Siz Dünya üzerinde aynı şeyi isteyen tek bir ulussunuz. Siz özgürlüğü isteyen tek bir ulussunuz. Siz özgürlüğü isteyen tek bir ulussunuz. Siz özgürlüğü isteyen tek bir ulussunuz...

Bilimin Beşinci Boyutu Keşfetmesi

Sizin ışık-varlıklar ve sizi genetik olarak yaratmış olan tanrılar hakkında henüz sormadığınız bazı sorular var. En büyük soru şu olmalıdır: Bu büyük bilimciler sizin bedeninizi hangi modele göre yaratmışlardır? Onlar sizi kendi imajlarında (suretlerinde) mi, yoksa farklı bir imajda mı yarattılar? Eğer bu tanrılar -Âdem'i büyük bir deney olarak yaratarak- size bu bedenleri vermişlerse, o zaman bu, büyük bir zihinden kaynaklanan büyük bir sorunun sorulmasını gerektirir: Tanrılar size düşmanca bir dünyada yaşamanızı sağlayacak o bedeni vermek için, önceden var olan hangi bedenle deney yapmak zorundaydılar? Önceki konuşmalarımızdan yola çıkarak bunun büyük bir soru olduğu sonucuna varmaz mıydınız?

Öyleyse sizi genetik olarak yaratmış olan tanrılar kimlerdi? Eğer Tanrı sizi kendi suretinde yaratmışsa, o zaman O'nun sizi nasıl yaratacağını bilmesi gerekmez miydi? Bunu hiç düşünmediniz mi? Ben sizin zihninize meydan okuyorum. Sizin, "Tanrılar Âdem ve Havva'yı yaratmak gibi bir soruna neden sahiptiler? Eğer onlar Âdem ve Havva'yı yarattılarsa, onlar neye benziyorlardı?" diye sormanız gerekir. İşte bu büyük bir soru olurdu.

Siz tekrar yaşayacaksınız. Ve en büyük yeteneğinizle ulaştığınız bilgelik ölümden sonra da varlığını sürdürür. Siz daima ruhunuzda ve DNA'nızda -Ra-Ta-Bin'in kendisini yaratmış olan tanrıların/bilimcilerin karşısında durup ifade ettiği gibi- bir bilgeliğin içgüdüsüyle doğarsınız. Ra-Ta-Bin cesur, dinamik ve harika bir varlıktı, ama o bu tanrılara değil, onları da yaratana tapıyordu ve bu tutumuyla tüm insanlığı özgürleştirdi. Tarihî belgelere göre, Yehova gibi tanrıların insanları satranç piyonları gibi kullandıklarını biliyorsunuz. O, kız kardeşi (savaş ve cinsel aşk tanrıçası olarak tanınan) İştar'dan nefret ediyordu ve kadınları hor görürdü. Siz onu İbrahim'in (Abraham) Tanrısı olarak tanıyorsunuz.

Böylece, tanrıların genetik olarak yarattıkları küçük bir varlık olan Ra-Ta-Bin onların karşısında konuşacak cesareti, soğukkanlılığı ve zekâyı sergilemişti. O büyük bir öğretmendi ve bu tanrılara değil, onları da yaratmış olana tapıyordu. O, sözlerle ifade edilemez bir bilgeliğe sahipti. Büyük Piramit'i o yüzeyin[39] üzerine inşa eden oydu, biz onun tek bir yüzüne bakıyoruz, ama aslında o dört-yüzlü bir piramittir. Peki, beşinci boyut nedir? Beşinci boyut tanrıdır, insandır, varlıktır, çünkü geometrik olarak konuşursak, dördüncü boyut -bağlantıyı hisseden biri ortaya çıkana dek- aktif bir deneyim değildir ve ebediyen atıl kalır ve beşinci boyut sizsiniz.

Bu tanrılar kendilerinden daha büyük bir yaratık yaratmışlardı ve bu varlık bir gün onların karşısına çıkıp, ölümsüzlüklerine, insanlara verdikleri genlere olan saygısını ifade edecek, ama yaşamını ona onların vermediklerini açıkça söyleyecekti.

Böylece, bilim bugün -en büyük parayı getirecek- bir keşif üzerinde durmaktadır. Ölümsüz gen nasıl aktive edilecek ve bu yöntemden kimler yararlanacaktır? Bu ahlâki bir soru olacak-

39 İki boyutlu bir çizim olarak. Bkz. Şekil 1.

tır. Peki, bunun Mısır'ın *Ölüler Kitabı* ile ne ilgisi vardır? Mısır'ın *Ölüler Kitabı*'nın içerdiği bilgiyi ve kafa karıştırıcı yasaları inceleyenler, kimsenin bu kitabı bir yılda anlayamayacağını bilirlerdi, o ancak yıllar içinde bir öğretmenin öğretimi altında anlaşılabilirdi. Öğretmen onlara, kendilerinin bir ka ve ba'ya (Öz ve ruha) sahip olduklarını ve ölümden sonra iç organlara ne yapılması, bedenin nasıl hazırlanması gerektiğini ve ruhen nasıl hazırlanmaları gerektiğini -ruhen onların yüceliğine tanıklık edecek insanları, yerleri, şeyleri, zamanları ve olayları içermeleri gerektiğini- anlatırdı. Orada, bir firavun öldüğünde, onun mezarı hazırlanır ve onun asırlarca uyuyacağı düşünülürdü. Ama onun ka'sının kalp boşluğundan çıkıp -Andromeda ya da Pleiades'e değil- Sirius'a gideceğine inanılırdı.

Bir gün, insanlar, uzun zaman önce ölmüş, uzun zamandır uyuyan bu firavun mumyalarından bilgi alacak bilime sahip olduklarında, o mumyanın ağzından aldıkları bir dişten onun DNA'sını elde edecekler. Ve bilim kendi mirasından özgürleştiğinde -bilim bu mirasa karşı, dine karşı mücadele vermektedir- ve Tanrı ile birlikte-yaratıcı olma iznine kavuştuğunda, bilimciler örneğin, Birinci Ramses'in DNA'sını alıp bir kök hücreye yerleştirecekler ve onun içinde Ramses -Havva'nın geliştiği gibi- gelişecek. Böylece, Birinci Ramses "Sirius'tan geri dönmüş" olacak. Böylece o, *Ölüler Kitabı*'na göre hazırlanmış olan bedeninde bilim yoluyla yeniden enkarne olup yaşayabilecek. Ve o, bilim sayesinde, bir sabah -bir sarhoşun ertesi sabah kendine gelmesi gibi- kendine gelip canlanacak ve onu derin uykusundan uyandıran insanlara, "Ben Ramses'im, siz ne istiyorsunuz?" diyecek. Ve bilimciler ona birçok soru soracaklar, çünkü onlar bu yaratımlarına -geçmişte herkesi bir hizmetkâr olarak gören tanrılardan farklı olarak- büyük saygı duyacaklar. İnsanlık, doğa olarak, Ra-Ta-Bin'dir, Büyük Piramit'tir.

Evet, bilimcileriniz geçmişin büyük firavunlarını, rahip-

krallarını yeniden diriltecek ve onlardan bilgiler alacaklar. Böylece, antik çağın büyük firavunları tekrar canlanacak ve yaşayacaklar. Onların ka ve ba'ları "Sirius'tan geri dönüp" bedenlerine girecek ve onlar tekrar yaşayacaklar ve bilimciler onlara şaşkınlık ve hayranlık içinde sorular soracak ve onlardan bilgiler alacaklar.

Mısır'ın firavunları *Ölüler Kitabı*'nı doğru bir biçimde öğrenmişlerdi ve onlar şöyle dediler: "Ben bu dünyaya sıradan bir kişi olarak dönmek istemiyorum. Bu yüzden, bedenimin gerektiği gibi korunmasını sağlayacağım. Gelecekte, çok uzun bir zaman sonra yeni bir bilim beni tekrar diriltecek. Ve bir sabah Ra doğudan batıya doğru yükselirken, ben yeni insanları ve yeni bir zamanı tanıyacağım. Böylece *Ölüler Kitabı* bu vaadi yerine getirmiş olacak ve ben insan deneyimimin özü (DNA) bilim tarafından keşfedilene dek geri dönmeyeceğim. O zamana dek, bu keşfi bekleyerek huzur içinde yatacağım."

Evet, Birinci Ramses gelecekte tekrar yaşayacaktır ve bilim onu utandırmayacak, tam tersine ona saygı duyacak ve onu sevecektir. O, çağların sırlarını açıklayacaktır, çünkü o Firavun Akhenaten zamanında ve kendisinin zamanında uzay gemileriyle güneşin ötesinden gelip onlara bilgiler veren ve sonra giden tanrılarla birlikte yaşamıştır ve onların öyküsünü anlatacaktır. Akhenaten'in harika eşi, kraliçe Nefertiti tekrar yaşayacak ve kendi öyküsünü anlatacaktır ve o eskisi kadar güzel, egzotik ve sevimli olacaktır. Ama bilimin ondan istediği bu olmayacak, onlar onun geçmişe ait -geleceği kurtaracak- neyi bildiğini öğrenmek isteyecekler. Bu, *Ölüler Kitabı*'nın vaadidir. Böylece, o zaman bilim, inancın büyük keşif sahası, artık -geçmişte ilerici düşünen insanlara (Engizisyon ile) gözdağı vermiş, zulmetmiş, işkence etmiş ve onları katletmiş olan- dine inanmayacaktır. Bu, ilerici düşünen bir Tanrı'nın işi değildir. Bilim, Tanrı olgusunu -bugün bilimciler ve azizler denen insanlara

zulmetmiş olan- dinin yapmış olduğundan daha fazla aydınlatacak ve yüceltecektir.

Geleceğin dini, eski zamanın -küçük çocukları istismar eden ve kadınları baskı altında tutan- papalarının dininden farklı olacaktır, çünkü onlar kadınları kontrol altında tutabildikleri sürece insanlığın kaderini de kontrol edebilmişlerdir. Ve onlar bunu yaptıkları sürece, kimse onların gösterişli giysilerinin altında yaptıkları karanlık cinsel faaliyetlerine bakmamıştır. Onlar -insanları rahatça katlettirebilen, kadınların güzelliğini göremeyen, bilimin güzelliğini göremeyen, Mesih'in mesajını asla anlamamış olan- yaşlı adamların görüşüyle dünyaya hükmetmişlerdir. Onların zamanı artık sona ermektedir.

Bilime gelince, onlar bugün bilmedikleri şeyi, tanrıların büyük rahip-krallarıyla, Giza'daki ebedi piramitleri inşa etmiş olan büyük Mısırlılarla ilişki kurduklarında bileceklerdir. Öyle olsun.

BEŞİNCİ BÖLÜM ÜZERİNE AÇIKLAYICI BİR YAZI: SAVAŞ VE İNTİKAM TANRISI YEHOVA

Kutsal Kitap'taki Ayetlerin İncelenmesi

Sonraki bölümü tanıtmadan önce, Ramtha'nın Yehova ve Yahweh sözcükleriyle kastettiği şeyi açıklığa kavuşturmalıyız. Tarihî olarak, Yahudilik ve Hıristiyanlıkta, Yahweh ve Yehova, yerin ve göğün yaratıcısı olan Tanrı'yı ve İsrail halkının Tanrısı'nı ifade eden aynı sözcüğün, yani YHWH'nin iki versiyonudur. Orijinal İbrani alfabesi sessiz harfleri içerir, ama sesli harfleri içermez. Bu da, Tetragrammaton olarak da bilinen bu sözcüğün okunmasını zorlaştırır. Dahası, YHWH sözcüğü o zamanlar öylesine derin bir dinî saygının odağı haline gelmişti ki onun alenen söylenmesi bile yasaklanmıştı. Rab anlamına gelen (İbranice) Adonai sözcüğü, İ.Ö. ikinci veya üçüncü yüzyıldan beri Tanrı'nın bu kutsal isminin yerine geçirilmişti. Âlimler bu güne dek bu sözcüğün orijinal olarak nasıl telâffuz edildiğini tam olarak bilememişlerdir.

İ.Ö. onuncu ve yedinci yüzyıllar arasında Eski Ahit (Tevrat) üzerine yapılan yorumları, İ.Ö. ikinci yüzyıldan İ.S. sekizinci yüzyıla kadar inceleyen İbrani âlimler, onun geleneksel telâffuzunu ve tonlamasını göstermek için bu ayetlere sesli harfler ve noktalama işaretleri ekleme işini üstlendiler. Tetragrammaton, yani YHWH söz konusu olduğunda, bu âlimler bu ayetleri gelecekte okuyacak kişilerin bu sözcüğün yerine geçirmeleri için, ayetlere Adonai sözcüğünün sesli harflerini eklediler. Ancak, bu ayetler daha sonra başka dillere çevrilirken bu uygulama hesaba katılmadı. Böylece, YHWH'nin Adonai sözcüğünün sesli harfleri eklenerek çevrilmesi, bu ismi Y-a-H-o-W-ai-H ya da Yehova haline getirdi.

Yunan Kilisesi'nin teologlarından elde edilen kanıt bu ismin ilk başta, "olmak" anlamına gelen İbranice "hawah" kök sözcüğüne göre "Yaweh" veya "Yahwe" olarak telâffuz edildiğini göstermektedir. Bu kök, Tanrı'nın isminin -Musa'nın yanan çalıyla deneyiminden alınan ve- "Ben Ben olanım"[40] olarak ifade edildiği geleneksel yorumunu yansıtır. Bu sözcüğün kabul edilen çağdaş çevirisi Yahweh'tir. Böylece, Yahudi-Hıristiyan geleneğinde Yahweh ve Yehova sözcükleri aynı ismin iki versiyonudur.

Ramtha'nın öyküsünde -Yahweh'le ses benzerliği olan ve onunla karıştırılabilecek- Yehova ve Yeh-we isimleri, insan uygarlığının tekâmülüne doğrudan dâhil olmuş olan ve birbiriyle çatışma halindeki iki ayrı varlığın isimleridir. Ramtha'nın terminolojisinde, Yehova ismi, geleneksel olarak İsrail halkının Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un, Musa'nın Tanrısı, İsrail'in krallarının ve peygamberlerinin Tanrısı olarak tanınan varlığı ifade eder. Yeh-we, aslında Ramtha tarafından "Yeh-we" olarak telâffuz edilir. Ramtha bir seminerde bu öyküyü paylaşırken bu sözcüğü bu şekilde ifade ettiğinden, biz fonetik olarak bu hecelemeyi seçtik. Daha önemlisi, Ramtha, Yeh-we olarak söz ettiği tanrının, geleneksel olarak Yahweh veya Yehova isimleriyle bilinen İsrail'in Tanrısı'na atfedilen bazı yaratımlardan sorumlu olduğunu söyler.

> "Bu dünyada ilk insanı yaratan bu tanrı duyarlı bir tanrıydı, çünkü o insana karşı duyarlı bir sevgi duyuyordu. Onun bedeni sessizce yerde yatarken, insan bu tanrının ona nefesini üflemesiyle canlandı.
>
> İnsanın ilk vizyonu İshum ve Yeh-we adlı varlıklar tarafından oluşturulmuştu. Bu iki varlık, yarattıkları formların bir parçası olmayı her şeyden daha çok istiyordu.

40 Exodus (toplu göç) 3:14.

> Yeh-we bu insanı yarattıktan sonra diğer tanrılar da kendi insanlarını yaratmaya başladılar. Onlar da, Yeh-we ve İshum gibi, kendi yaratımlarının bir parçası olmak istediler. Böylece onlar bir araya geldiler ve her biri kendisi için bir insan bedeni tasarladı."[41]

Eski Ahit'teki ayetlerde, geleneksel olarak tek bir Tanrı' ya yapılan atıfların aslında orijinal kaynakların bir aşırı basitleştirilmesi olduğunu gösteren açık bir belirti vardır. Yaratılış Kitabı'nın kendisi tamamen Yahudiliğe ait bir metin değildir. O çok daha eski geleneklere açık koşutluklar içerir ki Sümer edebiyatı onlardan biridir.[42] Kutsal Kitap (Kitab-ı Mukaddes) Tanrı için -sadece sıfatlar veya tanımlayıcı terimler olmayan- El, Elohim, Eloah, YHWH ve Adonai gibi birçok farklı isim ve Anunnaki ve Nefilim gibi gizemli isimler kullanır. Tanrı için kullanılan terimlerin bu çeşitliliği, Kutsal Kitap'ta çeşitli yabancı geleneklerin bulunduğunun bir göstergesidir.

Eski Ahit ayetlerinde Tanrı'nın tasviri, Tanrı'nın doğasıyla ilgili olarak, tarih boyunca teologları şaşırtmış olan çelişkili bir paradoks içerir. Bu fikirlerin çelişkisi ortodoksluk ile ona aykırı düşünceler arasında karşıt görüşler için verimli bir toprak yaratmıştır. İlk Hıristiyanlığa göre, Kutsal Kitap'ın -dince kabul olunmuş inançlara- aykırı bir düşünce olarak görülen ilk yorumlarından biri Marsiyonizm idi. Sinoplu Marsiyon (İ.S. 85-165) İsrail halkının gazap dolu Tanrısı'nın, İsa Mesih' in vaaz ettiği sevgi dolu Tanrı'dan açıkça farklı olduğu görüşünü savunuyordu. Marsiyon'a göre, onlar bir ve aynı Tanrı değillerdi.

---

41 *İnsanlık Tarihi,* Birinci Kısım, *İnsan Uygarlığı, Kökenler ve Tekâmül* (Yelm: JZK Publishing, 2001, 2017 ve Akaşa Yayınları 2019).

42 Bkz. *Enuma Eliş: Yaratılışın Yedi Tableti; Dünyanın ve İnsanlığın Yaratılışıyla İlgili Babil ve Asur Efsaneleri.* Editör: L.W. King, 2 cilt. (Londra: The Book Tree, 1999).

Tanrı Kutsal Kitap'ta tüm varoluşun Kaynağı olan iyi bir Tanrı olarak, ama ayrıca huysuz, değişken, kaprisli, kıskanç, kana susamış, sabırsız, soykırımcı, psikozlu bir Tanrı olarak tarif edilir. Bu çelişki ve karşıtlık -bu ayetlere, kör sadakate ve imana dayanan- tüm dinlerin teşvikiyle sorgulanmadan kalan ve önemsiz gösterilen gerçek bir teolojik ve felsefî meydan okumadır. İyi, sevgi dolu bir Tanrı'ya rağmen kötülüğün mevcudiyeti ve Tanrı'nın yaratılmış evrende her yerde bulunması ve ondan aşkınlığı çelişkisi bu ayetlerde ortaya çıkan en aşikâr çelişkidir. Ramtha'nın yaratılışın gerçek kökenlerinin Boşluk'tan kaynaklandığını ve tanrıların yedi bilinç ve enerji düzeyinden aşağı indiklerini söylemesi ve İsrail'in Tanrısı ile ilgili tarifi, Kutsal Kitap'ta sunulan bilginin görünenden çok daha karmaşık bir realiteyi ifade ettiğini göstermektedir.

Kutsal Kitap'ta yapılan ve âlimler tarafından yazın, form ve tarihî eleştiri teknikleriyle tanımlanan birçok editoryal değişiklik genelde Yahudilik geleneklerinden önemli biçimde farklı olan yazınsal ve felsefî kaynakları işaret etmektedir. Ramtha'nın Kutsal Kitap'ta yer alan "insanın Tanrı'nın suretinde yaratılması,"[43] "Tanrı'nın insana yaşam nefesi üflemesi"[44] gibi yaratılış kavramlarını tutarlı ve bilimsel bir rasyonellikle yorumlaması ve onların ardındaki -bu kitabın birinci cildinde[45] tarif edilen- bilim bu öykülerin orijinal anlamının ne olabileceğiyle ilgili önemli ipuçları sunmaktadır. O ayrıca, onların belirli, yorumsal bağlamlarını ne kadar aşırı bir biçimde yitirdiklerini de göstermektedir.

Kutsal Kitap, yakın sayılabilecek bir geçmişte Rönesans hareketinin ortaya çıkışıyla ve bu kitabın ilk kez diğer dillere çevrilmesiyle birlikte gerçek, eleştirel incelemenin nesnesi hali-

43 Yaratılış Kitabı 1: 26-27.
44 Aynı yerde, 2:7.
45 *İnsanlık Tarihi,* Birinci Kısım, *Bölüm 2: Yaratılış Destanı* ve *Bölüm 3: Tanrıların Düşüşü.*

ne geldi. Protestan Kilise'sinin kurulmasıyla sonuçlanan dinî reform hareketinin esas vurguladığı şeylerden biri, Kutsal Kitap'ın ciddi bir biçimde incelenmesiydi ki bu tarihî ve yazınsal öğrenimde yeni, eleştirel yöntemleri içeriyordu. Kutsal Kitap'ın ilk eleştirmenleri arasında, on yedinci yüzyıl filozofları Thomas Hobbes, Baruch Spinoza ve Richard Simon da yer alıyordu. Ancak, Kutsal Kitap'ın -yazınsal, tarihî ve arkeolojik olarak- en önemli, eleştirel incelemesi esasen on sekizinci ve on dokuzuncu yüzyıllarda Alman âlimler tarafından yapılmıştı.[46] Kutsal Kitap'a bu titiz yaklaşım, bu kitapta yazılı olan bazı önemli öykülerin ve olguların mevcut tarihî ve arkeolojik kanıtlarla çeliştiğini gösterdi.[47] Ne ilginçtir ki, özellikle Mısır, Babil ve Sümer kökenli en kadim, arkeolojik kanıtlar, Ramtha'nın İsrail halkı, onların Yehova ile ilişkileri ve Yehova'nın göz korkutucu gücüyle ilgili olaylara dair açıklamalarıyla çelişmemektedir.

Arkeolojik Kanıt ve Musa'nın Gerçek Kimliği

İsrail'deki Tel Aviv Üniversitesi, Arkeoloji ve Kadim Yakındoğu Araştırmaları Bölümü'nde profesör olan arkeolog Ze'ev Herzog Kutsal Kitap'la ilgili arkeolojiden kaynaklanan sorunlar üzerinde bir uzmandır. O, hem Yigael Yadin ile birlikte Hazor ve Megiddo kazılarına, hem de Yohanan Aharoni ile birlikte Tel Arad ve Tel Be'er Sheva'da yapılan kazılara katılmıştır.[48] O, arkeolojik saha çalışmaları üzerine birkaç kitap ve makale yazmış ve onlar Kutsal Kitapsal Arkeoloji Cemiyeti tarafından yayınlanmıştır.

---

46 Bu inceleme çizgisini sunan klasik bir eser Alman filozof, teolog, yardımsever, müzisyen ve doktor Albert Schweitzer tarafından yazılan *Tarihî İsa'nın Araştırılması: Reimarus'tan Wrede'ye Doğru İlerlemenin Eleştirel Bir İncelemesi* adlı kitaptır. (Baltimore: John Hopkins University Press, 1999).

47 Arkeolog Julius Wellhausen bu hareketin öncülerinden biriydi.

48 Herzog, Tel Michal ve Tel Gerisa'da da arkeolojik çalışma yapmış ve 1999'da Tel Aviv yakınlarında bulunan eski Yafa denen Tel Yaffo'da çalışmaya başlamıştır.

Ze'ev Herzog, 29 Ekim 1999'da Tel Aviv'de, *Ha'aretz Dergisi*'nde yayınlanan, *Eriha Kenti'nin Duvarlarını Yeniden İnşa Etmek* başlıklı makalesinde, vardığı şu şaşırtıcı sonucu yazar: "Arkeologların İsrail topraklarında yaptıkları kazılardan öğrenmiş oldukları şey şudur: İsrailoğulları asla Mısır'da bulunmadılar, çölde kırk yıl gezinmediler, bu toprakları askerî bir seferle fethetmediler ve onu İsrail'in on iki kavmine bırakmadılar. Belki inanılması daha da zor olan bir şey, Kutsal Kitap tarafından bölgesel bir güç olarak tanımlanan Davut ve Süleyman'ın birleşik krallığının olsa olsa küçük bir kabilesel krallık olduğuydu. Ve İsrail'in Tanrısı YHWH'nin bir dişi refakatçisi olduğu ve Yahudi dininin tek-tanrıcılığı Sina Dağı'nda değil, krallığın zayıflama döneminde (İ.Ö. 800) benimsediği birçok kişiye nahoş bir şok gibi gelecektir."

Ramtha, Yahudilerin bir halk olarak Ramses'in hükümdarlığı altında çile çekmiş olamayacaklarını, çünkü o zaman onların bir halk olarak var olmadıklarını açıklar. Onlar, aslında, Babillilerdi. Öyle görünüyor ki kökü İbrahim'e dayanan Sami kabileleri Mısır halkından nefret ediyorlardı, çünkü Mısırlılar onların kabilesel geleneklerini ve dinî inançlarını benimsemiyorlardı. Bu senaryo, bugün Ortadoğu'da Amerika'dan ve Batı kültüründen -onların dinî inançlarına ters düşen yaşam biçimlerinden ötürü- genel olarak nefret eden ve onu yok etmek isteyen radikal dinî grupların durumuna çok benzer.

Şimdi mevcut bazı kanıtları analiz edelim ve Musa'nın ve İsrail'in Tanrısı Yehova'nın tartışmalı öyküsünün ardındaki olguları görmeye çalışalım.

Mısırlılar gerçekten gelişkin, entelektüel varlıklardı. Mezopotamya ve Yunanistan'daki toplumlardan farklı olarak, Mısır'da erkekler ve kadınlar eşit olarak görülürlerdi. Mısırlı kadınlar mülk sahibi olabilir, hükümette resmi görevler alabilir, mirastan eşit pay alabilir ve mahkemede yasal haklarını savuna-

bilirlerdi.[49] Mısır kralları ve kraliçeleri en yüksek bilgilere inisiye edilirlerdi ve yasalarının, kültürlerinin ve değerlerinin canlı temsili olarak görülürlerdi. Onlar dışsal bir Tanrı'ya inanmaz, kendilerinin büyük tanrıların çocukları olduklarına ve tanrısal bir doğaya sahip olduklarına inanırlardı. Ramses zarif bir varlık, bir tanrı/kraldı. İbrahim'in çöl halkı ve Hititler onun en büyük düşmanlarıydı. İki önemli firavunun, III. Thutmose (İ.Ö. 1498-1450) ve II. Ramses'in (İ.Ö. 1279-1212) Hititlere ve Filistin'in çöl kabilelerine karşı uzun süreli askerî seferlere çıktığına dair tarihî kanıtlar vardır. Mısır'ın Filistin ve çevresi üzerindeki üstünlüğü III. Thutmose tarafından güvenceye alınmıştı. İki yüz yıl sonra, II. Ramses bir Hitit prensesiyle evlenerek Hititler ile aralarında daha fazla çatışma çıkmasını önledi.

Musa, tarihte, en büyük siyasi ve dinî liderlerden ve kanun yapıcılardan biri olarak hatırlanır. O, Yahudiliğin, İslam'ın ve Hıristiyanlığın en önemli ve temel şahsiyetlerinden biridir. Musa'nın On Emir olarak özetlenen Yasası, dinî inancı ne olursa olsun, birçok kültürün ahlâki düsturlarını tartışmasız bir şekilde etkilemiştir. Ancak, bu güne dek Musa'nın Kutsal Kitap'ta anlatılan öyküsünü doğrulayan tarihî veya arkeolojik bir kanıt bulunamamıştır.

Tarihçiler Musa'nın ömrünün zaman çerçevesini belirlemekte çok zorluk çekmişlerdir. Kutsal Kitap'ta onun karşı koyduğu firavunun ismi yer almaz. Bu, Ortadoğu'nun, tarihteki önemli oyuncuların soylarını açıkça tanımlama uygulamasına uymayan çok garip bir durumdur. Söz konusu firavun sadece "zalim firavun" ya da "Yusuf'u tanımayan firavun" olarak tanımlanmıştır. Bu ifadeler, zamanın geçişine dayanmış, ama orijinal, tarihî bağlamını yitirmiş olan sözlü geleneğin tipik özelliğidir.

---

49 Bkz. Peter A. Piccione'nin *Dünya Tarihi* adlı kitabında *Mısırlı Kadınlar* bölümü. Editör: Charles Frazee, Cilt 1 (San Diego: Greenhaven Press, 1999).

Musa'nın yaşadığı dönemin ve İsrailoğulları'nın Mısır'dan toplu göçlerinin tarihini belirlemek için kullanılan çağdaş yöntemlerden biri, Kutsal Kitap'ta, aşağı Mısır'da yer alan Ramses ve Pithom kentlerine yapılan göndermelere dayanır. Orada, İsrailoğulları, Mısır firavunu tarafından, ağır işler yapmaya ve bu kentleri inşa etmeye zorlanan köleler olarak tarif edilirler. Bu kentlerin II. Ramses tarafından İ.Ö. on üçüncü yüzyılda isimlendirildiği varsayılır. Musa'nın yaşadığı dönem de geleneksel olarak o döneme yerleştirilir. Arkeolojik incelemeler, bu kentlerin, özellikle Ramses kentinin II. Ramses'in zamanından çok daha önce kurulduğunu açıkça göstermektedir. Kadim Eriha kentiyle ilgili yapılan kapsamlı arkeolojik incelemeler, Vaat Edilmiş Toprakların fethedilmesinin bir parçası olarak bu kentin yıkılışını destekleyen hiçbir kanıt göstermez. Eriha'nın duvarlarının İ.Ö. on üçüncü yüzyılda veya sonrasında yıkıldığına dair hiçbir gösterge yoktur. Mısır kayıtları külliyatı İsrailoğullarının Mısır'a yerleştiklerinden ya da Kutsal Kitap'ta anlatılan herhangi bir olayda yer aldıklarından söz etmez. Başka bir deyişle, Musa'nın öyküsünü destekleyen hiçbir Mısır kaydı yoktur. Bununla birlikte, en çarpıcı olgu, Musa'nın Kutsal Kitap'ta anlatılan öyküsünün kadim Mısır kültüründeki önemli bir geleneğe koşutluk içermesidir.

Kutsal Kitap'ta Musa'nın papirüsten yapılmış bir sandık veya sepetle Nil Nehri'ne bırakıldığı ve "firavunun kızı" tarafından kurtarıldığı anlatılır. Bu olay geleceğin kralını veya tahtın varisini belirlemek için uygulanan kadim kült Mısır geleneğine tam olarak uyar. Bu dinî ritüelin kökeni İsis ve Osiris' in öyküsüne dayanır. Osiris kardeşi Seth tarafından öldürülür ve bir sandık içinde Nil Nehri'ne bırakılır. İsis her yerde kocasının cesedini arar ve en sonunda o sandığı denize yakın bir yerde bulur. Seth çok kızar ve Osiris'in bedenini bulup onu on dört parçaya ayırır ve tekrar Nil Nehri'ne atar. İsis, papirüs-

ten yapılmış bir tekneyle sevgili Osiris'inin bedeninin parçalarını arar. O, Osiris'in tüm parçalarını toplayıp birleştirir, onu canlandırır ve ondan bir oğul doğurur; Horus, geleceğin kralı ve Osiris'in varisi olacaktır. İsis, Mısır'ın -kaydedilmiş hanedanlar başlamadan önce- ilk, en sevilen ve en önemli tanrıçalarından biridir. O, ana/tanrıça, kanatlı firavun ve yeniden dirilme ve ölümsüzlük vaadini taşıyan ölülerin koruyucusudur.

Mısır'ın kült geleneğinde, tahtın varisini belirleme konusunda, İsis'in Osiris'i nehirden çıkarma öyküsüne dayanan birçok referans vardır. Kral I. Sargon'un (İ.Ö. 2300) çocukken Fırat Nehri'nde bir sepette sürüklenirken bulunmasıyla ilgili ünlü Babil öyküsü bu geleneğin açık bir örneğidir. Diğer örnekler, Danimarka Kralı Skjold'un öyküsü; Atinalı Erechtonius (İ.Ö. 1400); Laconia'da bulunan Yunan yarı-tanrısı Dionysus; Cybele tarafından bulunan yarı-tanrı Attis; Hint Güneş Tanrısı'nın oğlu Karna; Babil Kraliçesi Hamai'nin oğlunun Fırat Nehri'den kurtarılışı; Roma'nın kurucusu Romulus'un Tiber Nehri'nde sürüklenişi (İ.Ö. 800); Anadolu'nun Kral Tu-Kueh'i (İ.S. 200); Kral Arthur efsanesi (İ.S. 600); Kelt krallarının çocuklarının Ren Nehri'nde bulunmaları; Izanagis ve Izanamis'in yeni doğmuş oğullarıyla ilgili Japon efsaneleridir.

Musa'nın Mısır firavununun sarayına girişi de bu zemin önünde görüldüğünde, o daha önce hiç dikkate alınmamış olan şoke edici bir senaryoyu ışığa kavuşturur. Musa, aşikâr bir biçimde, onun hayatını kurtarmak için Nil'e bir papirüs sandıkla bırakılmamıştı. Bu olay, daha çok, onun asil doğumunu ve Mısır tahtının varisi olarak tanınmasını işaret eder. Bu öykü açıkça onun Mısırlı geçmişini işaret eder. Bu nasıl mümkün olabilir? Onun İbrani kökene sahip olması gerekiyordu.

Özellikle Eriha kentinde elde edilen bulguların sağladığı kanıta göre, Musa'nın büyük olasılıkla II. Ramses zamanında yaşamadığı açıklığa kavuşturulmuş bulunmaktadır. Eğer Kut-

sal Kitap'ta Ramses ve Pithom kentlerine yapılan göndermeler doğruysa, o zaman Musa'nın II. Ramses'in zamanından önce, bu kentler inşa edilirken yaşamış olması gerekir.

Mısır tarihinde, II. Ramses'ten iki yüzyıl önce, on sekizinci hanedan sırasında yaşanan bir senaryo Musa'nın öyküsünü bir dereceye kadar destekliyor olabilir. Mısır'da, kraliyet soyu, en büyük oğul yerine, kralın en büyük kızı, "firavunun kızı" olarak da bilinen prenses vasıtasıyla korunurdu. Kralın en büyük oğlu, genellikle, tahta çıkmaya hak kazanmak ve soyun saflığını korumak için "firavunun kızı" ile evlenirdi. Görünüşe göre, Mısırlılar mitokondrial DNA bilimini ve genetik mirası tam olarak anlamışlardı.

Tartışmalı Mısır Kraliçesi Hatshepsut (İ.Ö. 1498-1483) I. Thutmose'un en büyük "firavunun kızı" idi. Hatshepsut yarıkardeşi -daha sonra firavun olan- II. Thutmose ile evlendi. II. Thutmose'un Hatshepsut'tan bir kızı oldu, ama ironik bir biçimde İsis olarak adlandırılan bir cariyeden de bir oğlu oldu. Bu cariyenin kabilesel kökeni bilinmez, sadece onun halk tabakasından biri olduğu bilinir. II. Thutmose, oğlu henüz çok küçükken öldü. Kraliçe Hatshepsut'un, cariyenin oğlunun varlığı tarafından tehdit edildiğini hissetmiş olması mümkündür. Tarihî kayıtlar Hatshepsut ile İsis'in -daha sonra III. Thutmose olan- oğlu arasında bir çatışmanın var olduğunu göstermektedir. Mısır geleneğine göre, asil genetik soy onun kocasının gayrimeşru oğlu vasıtasıyla değil, kızı Neferure vasıtasıyla sağlandığından, Hatshepsut'un bu oğlun varlığının onu tehdit ettiğini hissetmesi için hiçbir neden yoktu. Bir çıkar çatışması yaratan başka bir neden olmuş olmalı. Belki, bu çocuğun saf Mısırlı kanına sahip olmaması, Hatshepsut'un III. Thutmose'a karşı gösterdiği direnişin ve düşmanlığın nedeni olabilir.

Kutsal Kitap'ta anlatıldığına göre, Musa "firavunun kızı" tarafından evlat edinildikten sonra, onun gerçek annesinin

onu emzirmek için saraya çağrılması, annenin kimliğinin iyi bilindiğini göstermektedir. Hatshepsut, kocasının cariye İsis'ten olan gayrimeşru oğlunu tahtın asil adayı olarak kabul etti. İsis, halktan biri olarak, bir İbrani kabilesinden geliyor olabilirdi ki bu onun oğlunu yarı İbrani ve yarı Mısırlı yapar. Hatshepsut, III. Thutmose çocukken tahta çıktı ve gizemli bir biçimde ölene dek tahtta kaldı. III. Thutmose, Hatshepsut'un kızı Neferure ile evlendi, ama Mısır hanedanının soyunu sürdüren başka kadınları da eş olarak aldı. Böylece, gerçek, saf kraliyet soyu Hatshepsut ile sona erdi. Bu da Hatshepsut ve III. Thutmose arasındaki çekişmenin esas nedenlerinden biri olabilir.

Daha önce sözünü ettiğim gibi, III. Thutmose Sina Çölü'nü geçerek Filistin'e askerî bir harekât yapmış, Filistin'i ve çevresindeki toprakları fethetmişti. Eğer İsis İbrani kökenliyse, onun -halkının o ülkedeki statüsünü kayırmak için- oğluna kendi halkının inançlarını ve geleneklerini aktarmış olması mümkündür. III. Thutmose'un bu askerî harekât ve o topraklardaki hükümdarlığı sırasında ne tür siyasi reformlar, anlaşmalar ve yasalar yaptığı ve bu reformların Musa'ya atfedilen yasaları ve emirleri yansıtıp yansıtmadığı bilinmemektedir. Bu bilgi, zamanın geçişinin İbrani-Mısır Kralı ve Filistin fatihi III. Thutmose'u büyük bir siyasi ve dinî lidere dönüştürüp dönüştürmediğini belirlemek için gereklidir. Thutmose'un isminde yer alan Mose'nin (Musa) İbrani ismi değil, bir Mısırlı ismi olduğunu bilmek de önemlidir. Ramses ismi de, Ra ile birleşen Moses ismini içerir. Musa ismi Semitik kökenli değildir ve İsis, Osiris ve Horus'un öyküsüyle yakından bağlantılıdır. Musa ismi efsanevi İsis'ten doğmuş olan tahtın varisini, geleceğin kralını ima eder. Bizim olayları yorumlayışımızda, tarihî Musa'nın annesinin, Hatshepsut'un kocasının cariyesi ve Mısır'ın gelecekteki kralının annesi İsis olması büyük bir ironidir.

Hatshepsut ve III. Thutmose'dan yüz yıl sonra, IV. Amenhotep Mısır'da dinî bir reform yaparak kadim geleneklerin yerine tek-tanrıcı bir dini geçirmeye çalıştı. Kendi ismini de Aton'un hizmetkârı anlamına gelen Akhenaten olarak değiştirdi. Mevcut kanıtlara göre, daha önce görülmemiş olan bu yeni dinin nereden kaynaklandığı bilinmemektedir. Musa'nın Tanrı'yı yüceltmek için ettiği dualardan biri,[50] Akhenaten'in Aton'u yüceltmek için yazdığı bir şiirle[51] neredeyse aynıdır. Belli ki biri diğerine ilham vermiş ve onu etkilemiştir. Akhenaten'in reformu ve Mısır'ı İbrahim'in ve Yehova'nın tek-tanrıcı dinine döndürmeye yönelik diğer çabalar onun ölümünden sonra geçersiz kılındı. Ancak, o zamandan sonra Mısır Krallığı hızla gerileme devrine girdi.

Kadınların, erkeklerin ve çocukların eşitliğini ve tanrısal egemenliğini savunan tek uygarlık olan Mısır Uygarlığı'nın bu mirası onlarla birlikte öldü. Mısır'ın büyük tanrılardan aldığı büyük miras çöl kumlarının altında gömülüdür. İsrail'in Filistin bölgesinde, Kenân diyarında ve dünyanın geriye kalanında koruduğu tek miras, kıskanç Tanrı Yehova'nın kana susamış, bencil kibri oldu.

Tekâmüle Karşı Bir Direniş Savaşı

İnsanlık Tarihi'nin birinci cildinin *Yaratılış Destanı* başlıklı bölümünde, Ramtha, fiziksel kata inen ve burada tekâmül yolculuğuna başlayan tanrıların ortaya çıkan kıskançlık, nefret ve mülkiyetçiliğin tehdit ve saldırısına uğradıkları bir zama-

---

50 Mezmur 104: *Yaratıcı Tanrı'ya Övgü.*

51 Akhenaten tarafından yazılan *Aten'e Büyük Övgü* Mısır edebiyatının en ünlü parçalarından biridir. Bu şiirin en iyi korunmuş versiyonu Kraliçe Nefertiti'nin babası Ay'ın mezarına kazınmıştır. Bkz. James B. Pritchard'ın *Kadim Yakındoğu* adlı kitabının 1. Cildi, *Bir Metinler ve Resimler Antolojisi'nde* yer alan *Aten'e Büyük Övgü.* (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1958).

nı anlatır. Tanrılar ve onların yaratımları arasında büyük bir savaş çıkmış, bu savaş binlerce yıl boyunca devam etmiş ve bir dereceye kadar da, henüz sonuçlanmamıştır. Özellikle Yehova ile Id ve Yeh-we adlı tanrılar arasındaki savaş insan ırkı ve güneş sistemimiz üzerinde kalıcı bir etki yapmıştır. Ramtha'ya göre, asteroit kuşakları ve kuyrukluyıldızlar şeklindeki kozmik döküntünün çoğu bu savaştan kaynaklanmıştır. Öte yandan, fiziksel olarak enkarne olmaktan sorumlu olan tanrılar, korku ve hayatta kalma ihtiyacı yüzünden yavaş yavaş yeni yaratımlarına gömüldüler ve kendilerini onların içinde kaybettiler. İnsan bedenleriyle enkarne olmayı seçen tanrılar yavaş yavaş tanrısallıklarını unuttular ve semavî âlemden yardım istemeye başladılar. Ve onların bu yardım çağrılarına üç tanrı karşılık verdi: Yeh-we, Yehova ve İd.

Büyük savaş sırasında, Yeh-we Pleiades'e sığındı ve Yehova Dünya'nın güneş sistemine geri çekildi. O, Anu (Niburu) soyundan akrabalarının genetik olarak değiştirdikleri ve hizmetkârlar haline getirdikleri insan ırkını sahiplendi. Ve Pleiades'ten gelip Dünyalı kadınlara karşı cinsel çekim hisseden ve onlarla ilişki kuran tanrıları hor gördü.[52] Bu cinsel birleşmelerin sonucunda doğan varlıklar, Kutsal Kitap'ta sözü edilen Nefilim'di; onlar mitolojide yer alan korkunç devlerdi. Yehova Pleiades ile tekrar savaşa girdi ve sonuçta Dünya üzerinde tam bir egemenlik kazandı. O, insan ırkını kendisine düşen pay olarak görerek, Yeh-we'yi seven ama onun ismini bilmeyen Mısırlılar hariç, herkesi kendisine boyun eğdirdi.

Ramtha, Yehova'nın küçük bir öneme sahip olan bir soydan gelen ve onun plânlarına hizmet edebilecek ve -cehalet ve korku ile- kolayca yönlendirilebilecek bir insan aradığını ve en sonunda İbrahim'i bulduğunu açıklıyor. O, bu adamı bu katta Yeh-we ile, özellikle Mısırlılar ile savaşacak seçilmiş bir halkın

52 Yaratılış Kitabı 6:1-4.

başına geçirdi. Ama Yehova'nın kalbinde ve ruhunda öyle bir kötülük ve nefret vardı ki, o bu seçilmiş halkını tüm diğer ırklara karşı bir silah olarak kullandı. Bu savaş Yehova'nın Terra üzerindeki egemenliğini başlattı. O, yazıcıları ve peygamberleri çağırarak, onlara insanları birbirinden ayıran, onlar arasında fark gözeten, kadın ile erkek, karı ile koca, çocuklar ile ebeveynler ve farklı mezhepler arasında husumet yaratan tehditkâr sözler yazdırdı. Böylece, din son derece sakatlayıcı ve köleleştirici bir hale geldi, çünkü sizin içinizde korku yaratan bir Tanrı'ya tapmak, ibadet değil, mahpusluktur. Böylece, yeryüzü acımasız, korkunç bir savaş bölgesine dönüştü. İrade özgürlüğünün keyfini çıkaran egemen bir tanrı olan Yehova, her yerde bilincin zorbalığı haline gelmişti.

Yeh-we'nin ordusunun yegâne kalıntıları, köleleştirilmemiş ve hayatta kalma mücadelesi ve ölüm korkusu yüzünden kendini insanlıkta kaybetmemiş olan ilk, enkarne olan tanrılardı. Bu özel kardeşlik Büyük Beyaz Kardeşlik olarak adlandırılır ve onlar Dünya'nın en büyük kilit noktalarında yaşarlar. Id, Ramtha, Yeh-we ve bu dünyada enkarne olan diğer tanrılardan oluşan bu kardeşlik On Üçler Konseyi olarak bilinen konseyi oluşturur. Ramtha'nın mizahî olarak açıkladığı gibi, bu konseyde on üç varlık vardır, çünkü ortaya çıkan tüm varlıklar onlardır.

Yehova Yeh-we'yi doğrudan yok edemezdi, sadece onun halkını ve yaratımlarını yok edebilirdi. On Üçler Konseyi, Yehova'nın insanlığı istismar edişini ve köleleştirmesini binlerce yıl boyunca gözlemledi ve müdahale etmeden onun hüküm sürmesine izin verdi. En sonunda onlar, bu durumun değişmesi için müdahale etmeye karar verdiler. Ve bir araya gelerek ruhları, tüm bilgelikleri ve bilgileriyle tek bir insan ruhunun gündemini yarattılar; bu varlık dünyaya gelecek ve insan ırkının bilinçli farkındalığını ebediyen değiştirecekti. Bu çalışma Yusuf oğlu İsa tarafından başarıldı. O, Yeh-we ve İd'in uğruna

savaştığı ve savunduğu ilerici bilinci ve barışı vaaz ederek dünyaya yeni bir barış getirdi.

Yehova, dünyaya onu kurtarmak için gelmemişti. O, dünyaya karşı savaş açmak için gelmişti. Onun istediği tek şey, kendisine tapınılması ve hizmet edilmesiydi. Yeh-we'nin, İd'in ve Konsey'in plânında, bu durumun çözümü ve panzehiri, hayata, tüm canlılara ve onların devam eden tekâmülüne karşı koşulsuz bir sevgi olarak görülmüştü. Ramtha, Yehova'yı, asla büyüyüp olgunlaşmamış olan şımarık bir çocuğa benzetir. O, Yehova'nın insanların da ölümsüz tanrılar olduklarını, onların aslında ölemeyeceklerini veya yok edilemeyeceklerini, çünkü bizim Özümüzün yaratılışın başlangıcında Boşluk'tan kaynaklanmış olduğunu ve dolayısıyla ebediyen o Kaynak olacağını öğrenmemiş olduğunu açıklar.

> "Eğer siz buna layık olmasaydınız, tanrılar birbirleriyle asla çekişmezlerdi. Peki, sizin değeriniz neydi? Sizin tanrısallığınız. Ve o ister Tevrat'ta, ister Yeni Ahit'te veya diğer dinî öğretilerde yer alıyor olsun, geçmişin bu mirası lanetlidir, çünkü bu öğretiler Tanrı adına insanları nesiller boyunca köleleştirmeye devam etmek için verilmiştir."[53]

Ramtha, dünyanın bazı inançlarının Yehova'nın bölücü ve ayrımcı tutumlarını nasıl miras aldığını vurgular. Bu tutumlar, kadınlara boyun eğdirilmesi ve onların otorite konumlarına gelmelerinin engellenmesi ile açıkça görülür. Bunlar, insanı -onun elinden alınamayacak- tanrısallığından yoksun bırakmaya yönelik inançlardır. Yehova, kendisinin tüm yaratılışın üzerinde bulunan Yüce Varlık olduğu yalanını da uydurdu. O, kendisi de Sıfır Noktası'ndan ve Boşluk'tan kaynaklandığı halde, Sıfır Noktası'nın yerini aldı.

---

53 Ramtha, *En Büyük Potansiyeli Seçmek*, Ses Bandı 377, Ramtha Diyalogları, 10 14 Mart 1998.

"Eğer Kutsal Kitap'ta sözü edilen Tanrı gerçekten Tanrı olsaydı, o kendisine tapınılmasına ihtiyaç duymazdı. Bunu anlıyor musunuz?"[54]

Yehova'nın zihniyetinin etkisi çağdaş kültürümüzde bizim kabul etmek isteyeceğimizden çok daha yaygındır. Bu zihniyet insan tekâmülünün en büyük engelleyicisi olmuştur. O, bir bütün olarak insanlığın -kendini bilme, deneyimleme ve keşfetme gücü ve özgür iradesiyle- gerçek benliğini bilinç ve enerji olarak, dinamik akıl ve zekâ olarak tanımlamasını engellemiştir.

"Öyleyse Tanrı nedir? Bütünlük, doğruluk, kusursuzluk, seçim gücü, deneyimleme gücü, siz ölümü aptalca yaratmadıkça, yaptığınız hiçbir seçimin hayatınızı sona erdirmeyeceğini bilmek, her düşüncenin sizi muktedir kıldığını bilmek.

Böylece, eğer bazıları size, 'Sen neye inanıyorsun?' diye sorarlarsa, onlara şöyle diyebilirsiniz: 'Benim bildiğim tek din, Tanrı'nın bana verdiğini bildiğim tek dindir ve o benim hayatımdır. Benim hayatım benim dinimdir ve mutlu yaşamak benim günlük duamdır.' Öyle olsun."[55]

54 Aynı bantta.
55 Ramtha, *Meryem Gerçekten Bir Bakire miydi?* Ses Bandı 394, Ramtha Diyalogları, 14 15 Kasım 1998.

BÖLÜM 5

SAVAŞ VE İNTİKAM TANRISI YEHOVA

"Bakın, siz tanrı olduğunuzu biliyorsunuz, çünkü geçmişte tanrılar tarafından manipüle edildiğinizi biliyorsunuz. Eğer sizler tanrı olmasaydınız, bu manipülasyona hiç ihtiyaç olmazdı.

Siz daima tanrı idiniz. O âlemde en güçlü olabilmek -daha iyisini bilmeyen- diğer birçok tanrıyı kendisinin tek Tanrı olduğuna ikna etmekti; o zaman onlar ona tapacak ve onun emirlerini yerine getireceklerdi. Eğer Kutsal Kitap'ta sözü edilen Tanrı gerçekten Tanrı olsaydı, o kendisine tapınılmasına ihtiyaç duymazdı. Bunu anlıyor musunuz?"

- Ramtha

Tanrıların Savaşı - Yehova, Yeh-we ve İd

Terra veya Dünya üzerinde enkarne olan insanlık yedi düzey[56] insanın beşinci düzeyiydi. Beşinci-düzey insanları, insan bedenlerini yaratıp sonra kendi ruhlarını ve Özlerini ikiye bölerek erkek ve kadın olarak enkarne olan ve böylece eşruhlar fenomenini yaratan tanrılardı. Onlar sonra, üreme yoluyla, yedinci-düzey insanlarının bu dünyaya gelmelerine vasıta oldular. İnsanların altıncı düzeyi ise Sabiteler haline geldi.

Öğrenci: Yaratılış, bizim varlığımız ve Yehova hakkında bize bilgi verirken ve farklı bir bilinç düzeyinden söz ederken genellikle "kat" terimini kullandın. Ama Yehova'yla ilgili bir öykü anlatırken, beşinci-düzey insanlarının bu kata yedinci-düzey insanlarının ebeveynleri olmak için geldiklerini söyledin. Düzey ve kat derken farklı bir şeyi mi kastediyorsun?

Ramtha: Evet, öyle.

Öğrenci: Düzeyler ile neyi kastettiğini ve onların ne olduğunu açıklar mısın?

Ramtha: Kat, boyutsal bilinç denilen şeyin bir düzeyidir, bu bilincin en yüksek düzeyi saf düşüncedir. Ben insanın yedi düzeyinden söz ederken, insanların tanrılar tarafından yaratılan bölünmesinden söz ediyorum. İnsanların ilk beş düzeyi, çok geçmeden farklı ırklar oluşturacak olan insanlardı. Onlar, zaman içinde, dünyada yaşadıkları yerlerin iklim koşullarına ve toprağın mineral yapısına uyum sağlayacaklar ve böylece ortaya farklı deri renklerine sahip olan beş ırk çıkacaktı.

Altıncı-düzey insanı, henüz enkarne olmamış olan bir varlıktı. Onlar Sabiteler olarak adlandırılacaklar ve bilinçle yönetilen bir evrende dengeyi ve düzeni koruyacaklardı. Onlar bu katta (hava, ateş, toprak, su gibi) ana-unsurları, fırtınaları, mevsimleri, Dünya'nın dönüşünü kontrol edenlerdir. Onlar büyük

56 Burada anlatılan olgu, yani insanın yedi-düzeye ayrılması, yedi bilinç ve enerji düzeyi veya daha büyük varoluş katları ile karıştırılmamalıdır.

melekler olarak da adlandırılabilirler. Onlar insan olsalar da, bedenlenmemişlerdir.

Yedinci-düzey insanı Aryan olarak adlandırılırdı. Beşinci -düzey insanlarının çocukları olmak üzere -insanın ruhunu ve Özünü dengeleyerek- buraya gelenler bu tanrılar grubuydu. Başka bir deyişle, eğer başlangıçta tüm tanrılar bu kata gelmiş olsalardı, onların çocukları kimler olacaktı? Yedinci-düzey varlıkları tanrısal varlıklardır, çünkü onlar en uzun süre bekleyip insanların gelişimini gözlemlemiş ve sonunda onların çocukları olmuşlardır. Onlar bu katta doğduklarında oldukça zekiydiler. Onlar, insanlığın en büyük varlığına -şimdiki size- doğru tekâmülünü yaratanlar ve başlatanlardır. Onlar yedinci kattan değil, insanın yedinci anlayış düzeyinden geldiler. Yani insan yedi düzeye ayrılmıştı.

Tanrılar (Malina gezegeninde) rekabetçi doğalarıyla birbirlerinin yaratımlarını yok etmeye başladıklarında ve sonunda galakside büyük bir savaş çıktığında, orada üç büyük tanrı birbiriyle savaşmıştı. Bunlar Yehova, İd ve Yeh-we[57] idi. Tanrı İd Pleiadesli idi. Tanrı Yehova ise Pleiades'e çok uzak olmayan başka bir sistemde bulunuyordu. Tanrı Yeh-we de sizin bilmediğiniz bir yıldızdan gelecekti. Yehova ordusuyla birlikte sakin bir varlık olan İd'e ve halkına saldırdı. İd'in halkı uyumlu ışıklardı ve onların bedenleri insanın bu günkü bedenine bile benzemiyorlardı. İd'in halkı kendilerini koruyabilmek ve yaşamaya devam edebilmek için kendi gezegenlerinin iç kısımlarına girdiler. Onlar savaş-sever, savaşkan tanrılar değillerdi, çünkü onların öğretmenleri İd'in tüm bildiği sevgi olduğu için

57 Kutsal Kitap uzmanları genelde Yehova, Yahweh isimlerini ve onun varyasyonlarını tek bir varlığın, İsrail'in Tanrısı'nın ve evrenin yaratıcısının ismi olarak görürler. Ramtha, bu öyküde Yehova ve Yeh we'nin birbiriyle çatışma içinde olan ve insan uygarlığının gelişimini etkilemiş olan iki farklı varlık olduklarını açıklar. Ramtha "Yeh we" ismini fonetik olarak böyle telaffuz etmektedir.

onlara da sevgiyi öğretmişti. Ancak, Yehova onların yaşadıkları gezegenlere saldırıp onları patlatmaya başladığında, İd en sonunda Yehova'ya savaş açtı. Kuyrukluyıldızlar olarak gördüğünüz döküntünün çoğu bu savaşta parçalanan yıldızların ve gezegenlerin parçalarıdır, onların döküntüleridir. Yehova'nın kalbinde ışıkla savaş ve nefret vardı. Aslında, o başka varlıkları muktedir kılsaydı kendi değerine inanabilirdi, ama bunu yapmadı. Sonra Yeh-we, ordusuyla birlikte gidip İd'in ordusuyla birleşti ve onlar sizin galaksinizin yakınında Yehova ile savaştılar. Sonuç olarak, İd'in ve Yeh-we'nin orduları Yehova'yı ve ordusunu kovaladılar ve onları yendiler.

Yeh-we insanın yedinci-düzeyinden, Aryan anlayıştan gelen varlıklardan biriydi ve o Terra'ya gelip insanların burada yeni bir âleme, yeni bir tekâmüle, yeni bir anlayışa sahip olabilmeleri için erkek ve kadın cinsi üzerinde deneyler yapmaya başladı. O, diğer tanrılarla birlikte, onun bir parçası olup bu cennet gibi dünyada, evrenin bu zümrüt dünyasında yaşayabilmek için insan bedeni yaratma üzerinde çalıştı. Yeh-we ve diğer tanrılar insan bedenleri geliştirmeye başladıklarında ve sonunda erkek ve kadın şimdi sahip oldukları özelliklere sahip olmaya başladıklarında, insanlık burada tekâmül etmeye ve beşinci düzeyin tanrıları burada erkek ve kadın olarak enkarne olmaya başladıklarında ve yedinci-düzey tanrıları onların cinsel birleşmeleri sonucunda burada doğmaya başladıklarında, buradaki hayat -kıskançlık, nefret ve mülkiyetçilik bu son derece güzel varlıklar tarafından ifade edilmeye başlanana kadar- uyum içindeydi. Sizin mitolojiniz onlardan söz eder ve bu mitolojide büyük bir gerçek vardır ve onu okumanız akıllıca olur. Kuşaktan kuşağa mitoloji olarak aktarılan şey birçok bakımdan bir realite idi. Burada erkekler ve kadınlar olarak enkarne olan tanrılar, huşu verici bir güzelliğe sahiptiler. Onlar sadece gülümseyerek bir cennet yaratabilirlerdi, onlara eşlik

eden böyle bir güçtü. Ama sonra korku bu insanlara hükmetmeye başladı. İnsanlar kendi türlerinden ve kendi yaratımlarından korkmaya başladılar ve yavaş yavaş bir kötüye gidiş başladı. Sonunda insanlar semavi âlemden yardım istemeye başladılar ve bu çağrıya üç tanrı karşılık verdi: Bunlardan biri Yehwe, biri Yehova, biri de İd idi.

Tanrı Yehova bir grup insanı seçti. O muazzam güce, güzelliğe ve korkunçluğa sahip olan saldırgan bir varlıktı. Sonra Yehova uzayda Yeh-we ile savaştı ve bütün gökyüzü onların ışık savaşıyla aydınlandı. Yehova onların harika takımyıldızlarını parçaladı. Bunun üzerine, Yeh-we Pleiades'e sığındı ve Yehova da güneş sisteminize geri çekildi. O, bu dünyada Anu (Niburu) soyundan akrabalarının genetik olarak değiştirdikleri ve hizmetkârlar haline getirdikleri insan ırkını sahiplendi ve seçtiği o grubun kontrolünü ele geçirdi. Sonra bazı yasalar yarattı. O insanlar bu yasaları öğrendiler ve onlar tarafından katı bir biçimde kontrol edilir hale geldiler. Bu arada Pleiades'ten gelen bazı tanrılar buradaki kadınları, beşinci-düzey insanlar olan kadınları çok güzel buldular ve onlarla çiftleşmeye başladılar. Yehova bu yüzden bu tanrıları hor görüyordu. Ve bu ilişkilerden devler, anayurtlarını ve onun kusursuz güzelliğini hatırlayan çok büyük varlıklar (Nefilim) doğdular.

Yehova Pleiades ile tekrar savaştı, çünkü o Dünya'daki tüm insanları kendisine ait, ona hizmet etmesi gereken insanlar olarak görüyordu. O, Pleiadesli İd ve Yeh-we ile savaştı ve Dünya üzerinde egemenlik kazandı. Böylece Yehova, Yeh-we'yi seven, ama onun adını bilmeyen Mısırlılar hariç, tüm insanların Tanrısı oldu. O, bir zamanlar görünmez bir ateşle hareket eden ateş arabaları olarak görülen gösterişli uzay gemileriyle gezerdi. O bu dünyanın ve belirli insanların kontrolünü ele geçirdi ve tüm kibriyle onları bu dünyanın diğer insanlarına saldırttı.

Yeh-we ise çok nazik ama çok güçlü bir tanrı olarak, dün-

yanın başka yerlerinde insanlara onların egemen tanrılar olduklarını öğretti ve onlardan kendisine hizmet etmelerini değil, içlerinde gizli olan tanrısal ateşe hizmet etmelerini istedi.

Ahit Sandığı

Bu sırada, Yehova, kendi tanrısal iradeleriyle, bireysel özgürlükleriyle davranmaya başlayan kendi halkına öfkelenmişti ve böylece, bir tanrı olarak halkına onun vasıtasıyla hitap edebileceği ve savaşta bir silah olarak kullanılabilecek bir Ahit Sandığı yarattı. Bu sandıktan radyasyon yayılıyordu ve onu sadece radyasyona karşı bağışıklığa sahip olan Nübyeliler taşıyabiliyorlardı. Böylece, halkı bu sandığa taparak Yehova ile iletişim kurabiliyor ve o da bu sandık vasıtasıyla onlara istediği zaman hitap edebiliyordu. Eğer herhangi bir insan bu sandığa dokunursa, radyasyonun etkisiyle anında ölüyordu. Yehova'nın sevgisi buydu.

Evet, Ahit Sandığı diye bir şey gerçekten vardır. O şu anda İsrail'deki Sharon Düzlüğü'nde, Essenelerin inşa ettikleri son manastırın dışında gömülü bulunmaktadır. Bu manastırın yanından akan bir pınarın kuzeyinde, yeraltında küçük bir tapınak vardır. Ahit Sandığı o tapınağın derinlerinde gömülüdür. O, bu (yirminci) yüzyılda bulunamayacaktır. Bunun büyük bir nedeni vardır. O ayrıca korkunç derecede tehlikeli bir şeydir ki bunun nedenini anlayabilirsiniz.

Bu halk savaşa girerken bu sandığı da birlikte götürüyordu. Ve Yehova, en büyük hava-gemisinde oturup, bu sandık vasıtasıyla halkına savaşla ilgili emirler veriyordu. Ve orada o, bu sandıkla, kendi gemileri kadar korkunç olan bir ışık bariyeri yaratabiliyordu. Böylece, Nübyeliler o sandıkla savaş meydanına girdiklerinde çevredeki herkes bir anda ölüyordu. Ölmeyenler ise ölmek istiyorlardı, çünkü onların etleri kemiklerinden ayrılıyor, gözleri yuvalarından fırlıyor, saçları dökülüyor, ayak par-

makları parçalanıyor, karınları patlayıp iç organları dışarı fırlıyordu; çünkü bu sandık korkunç bir silahtı. Böylece bu sandığa tapan ve bu silahla savaşa giren bu ordu korkunç bir ordu olmuştu ve onlar artık herkesi hor görüyorlardı.

Yehova kendi zevkine çok düşkündü ve akşamları gökyüzü onun hava-gemilerinin ihtişamıyla aydınlanırdı. Bu küçük halk, kendilerini cehaletleri içinde kaybederek, Tanrı Yehova'ya tapıyordu. O istediği zaman onlara kendi dışkılarını yedirtiyor, çocuklarını kendisine kurban ettiriyor, onları diğer halklarla savaşa sokuyor ve onlara masum insanları öldürtüyordu. O, denizi ikiye ayırdı, gökyüzünü ateşe döndürdü, sırf onun sözüne karşı çıktıkları için halkları atomik ölçekte lazer patlamalarıyla yok etti. O kendi halkına ondan korkmayı öğretti[58] ve onlar da ondan korktular.

Yehova Davut'un ordusunu topladığında, onların savaşı kazanmalarına yardımcı olacak bu korkunç silahı hazırlamıştı ve böylece bu ordu Kral Hattuşili'nin Hitit Krallığı'na saldırdı. Yehova, kendi ordusu için savaşmak istemeyerek, her yere radyasyon yayan korkunç bir silahla[59] bu ordunun taarruzunu yönetti. Bu sandık, Yehova'nın düşüncelerini onu dinleyenlere çevirebilen bir ses düzenine de sahipti. Yehova bu kontrol sandığını yönetiyordu. Onun enerjisi bu korkunç sandığın içindeyken, çevredeki her şey onun huşu verici ışığını yayıyordu. Sadece Nübyeliler denen az sayıda insan, kanlarının türünden dolayı bu sandığı taşıyabiliyordu, çünkü onlar ondan yayılan radyasyona karşı bir bağışıklık geliştirmişlerdi. Yehova bu silahı nasıl yapmıştı? O bu huşu verici silahla sözlü bir emir vererek atomu parçalayabiliyor, ışığı daraltıp lazer ışını haline getirebiliyor, tek bir patlamayla uzaktaki duvarları yıkabiliyordu. Onun halkı Ahit Sandığı ile Hitit Krallığı'nın üzerine yürüdü. İnsan-

58 Bkz. Kutsal Kitap'ın Exodus (toplu göç) bölümü.
59 Ahit Sandığı.

lar, hem onun bu gücünden, hem de Yehova onlarla onun vasıtasıyla konuşabildiğinden dolayı Ahit Sandığı'na tapıyorlardı.

Yehova, Davut'un krallığında bu Ahit Sandığı ile savaşı kazandıktan sonra, bir kez daha göklerde Yeh-we ile savaşa girdi. Yeh-we ona Pleiades'ten, Deneir Boğazı'ndan doğru karşılık vererek onu yendi. Böylece Dünya'ya tekrar barış getirildi ve Yehwe, Mısır çöllerinden doğru yaptığı saldırıyla, Ahit Sandığı'nı korkunç bir fırtınayla Sharon Düzlüğü'nün derinlerine gömdü. Çok daha sonra, İsa adlı varlık o topraklara gelerek, insanlara Yeh-we'nin ve İd'in öğretisini, yani cennet âlemini ve binlerce yıldır kendilerini kaybetmiş olan insanların gerçekte tanrılar olduklarını öğretecek, kendisinin dünyaya yeni bir barış getireceğini bildirecek ve bunu yapacaktı.

Tanrı Yehova üç milyon yıldır yaşamaktadır ve o korkunç bir intikam tanrısıdır. Bir gün, bu dünyadaki insanlar kim olduklarını fark ettiklerinde, o sandık ortaya çıkarılıp yok edilecektir, çünkü siz artık sizi dışkınızı yemeye, çocuklarınızı ona kurban etmeye zorlayacak yaşlı bir tanrının kuklaları değilsiniz. Tüm bu suçlar Dünya denilen bu Terra katında işlenmiştir. Ahit Sandığı'nın öyküsü budur ve tüm insanlar dengeye kavuşana dek kimse onu ortaya çıkaramayacaktır.

Geçmişte ister bir Hititli, ister bir Mısırlı, isterse bir Persi olarak onun saldırısına uğramış olsunlar, birçok insan bu korkunç silahın anısına sahiptir. Evet, o tüm zamanların en dehşet verici silahıydı.

Tanrı'nın Seçilmiş Halkı

Sonra, Yehova, eski kitapların çoğunda kaydedilmiş olan büyük ve korkunç bir orduyla gökyüzünden geldi. Gökyüzü ateş arabalarıyla yanıyor görünüyordu ve Yehova aşağı inerek Yehwe ile bir görüşme yaptı. Ama o sırada Yeh-we'nin ordusundan geriye sadece bu dünyada en büyük başvuru noktalarında

yaşayan -şimdi Büyük Beyaz Kardeşlik olarak adlandırılan- bir birlik kalmıştı. Onlar, köleleştirilmemiş ve engellenmemiş on üç varlıktı. Orada, Yeh-we ve bu on üç varlık, Yehova ve onun korkunç ordusu ile bir araya gelip bir barış görüşmesi yaptı. Yehova ve ordusu savaşmak zorunda kalmadı, çünkü Yeh-we'nin onunla savaşacak kimsesi yoktu.

Sonra Yehova -plânlarını gerçekleştirmek için kullanabileceği- küçük bir öneme sahip bir soydan gelen, cahil bir adam aradı ve onu buldu.[60] O, Pers soyundan gelen bu adamı Babil denen diyara yönlendirdi ve onu Yeh-we ile bu dünyada savaşacak biri kıldı. Yehova kendisini bu adama tanıttı ve onu ordusuyla, kendi inançlarıyla barış içinde yaşayan halkların üzerine saldırttı. Yehova, siyah derili insanları, kızıl derili insanları ve beyaz derili insanları lanetledi ve onları hor gördü. O, İbrahim vasıtasıyla, küçük bir kabileden yola çıkarak bir ulus oluşturdu ve bu insanları Yeh-we'nin halklarına, özellikle de Mısırlılara saldırttı.

Yeh-we'nin halkı ortaya çıktıktan sonra bu dünyada doğmuş en büyük Mesih'lerden ve liderlerden biri, muhteşem bir firavun olan Ra-Ta-Bin idi. O, Mısır halkının ilk firavunlarından biriydi. O, güneşe, onun harika ışığına tapardı, çünkü tüm yaşamın ondan kaynaklandığını bilirdi. Bu onun geçmişiyle ilgili tek imajıdır. O tüm insanları seviyor ve tüm halklarla barış içinde olmak istiyordu ve bir sabah muhteşem gün doğumunu izlerken haince bir saldırıyla öldürülene dek de barışı korudu. O kendi halkına ve gelecek tüm firavunlara bir adalet, sevgi, alçak gönüllülük ve bilgi mirası ve insanın içindeki Mesih'i temsil eden ve zamanın aşındıramayacağı büyük anıtları, yani piramitleri bıraktı.

Tanrı Yehova'nın kalbinde ve ruhunda öyle bir kötülük ve nefret vardı ki, o seçilmiş halkını tüm diğer ırklarla savaşmak

60 İsrail kabilesinin reisi İbrahim (Abraham).

için bir vasıta olarak kullandı. Gününüzde kahramanca olan savaşlar o zamanlar toplu bir katliamdı; çünkü kılıç, kalkan, göğüs zırhı, miğfer ve taşlarla savaşan insanlar, hedefini bir akrep gibi sokan, bir yerleşim yerini yerle bir edebilen, denizi ikiye ayırabilen ve yeryüzünü kavurabilen korkunç bir uzay gemisine nasıl karşı koyabilirlerdi ki? Onlar böyle bir düşmanla nasıl baş edebilirlerdi? Yehova, Yeh-we'nin halkı ile böyle bir filoyla savaşıyordu. Böylece, o bu filoyla o insanların topraklarını zorla ele geçiriyordu. Orada çocuklar katledildi, aileler yok edildi ve hayatın kutsallığı hiçe sayıldı.

Böylece, Tanrı Yehova'nın Terra üzerinde binlerce yıl sürecek egemenliği başladı. O, yazıcıları çağırarak, onlara insanları birbirinden ayıran, kadın ile erkek, karı ile koca, çocuklar ile ebeveynler, aileler ve farklı mezhepler arasında husumet yaratan tehditkâr sözler yazdırdı. Ve sonraki yıllarda ve zamanlarda yeryüzü korkunç bir savaş bölgesine dönüştü.

Bu durum karşısında, sözünü ettiğim bu on üçler konseyi, bu en yüksek konsey çok üzüldü ve onlar savaşan taraflara barış hayalleri ve rüyaları sundular. Ancak Yehova'nın hizmetkârları ondan o kadar çok korkuyorlardı ki onun buyruklarını aynen yerine getirmekten başka bir şey yapamıyorlardı. Yazıcılar onun verdiği mesajları insanlara aktarmazlarsa, o onları dışkılarını yemeye zorluyor veya yakınlarını öldürüyordu. Yehwe, Yehova'nın bu dünyadaki özgür insanlara karşı oynadığı oyun karşısında, onları yok etmesi karşısında, tüm bu adaletsizlik karşısında çok öfkelenmişti ve o tüm bilincin öfkesiydi.

Mısır'a Karşı Savaş

Mısırlılar gerçekten gelişmiş, entelektüel ve dirayetli varlıklardı. Ramses zarif ve gerçekten güçlü bir varlıktı. O bir tanrı/kraldı. İbrahim'in çöl halkı ve Hitit Krallığı onun en büyük hasımları olacaktı. Çöl halkı, Yehova'dan Ramses'i aşağı indir-

mesini istedi. Ramses gerçekten zeki bir adamdı. Onun krallığı, onun halkı egemenliğe sahipti. Orada erkekler ve kadınlar daima eşit olarak görülüyorlardı. Her iki cins de tanrısaldı. Her iki cins de her gün Nil'de yıkanıyor ve güzel kokulu yağlarla meshediliyordu. Her iki cins de kendini temiz tutuyor, parazitlerden korunmak için kafalarını tıraş ediyor ve şaşırtıcı güzellikte taçlar ve peruklar takıyordu. Onlar tek bir parazitin bile yemeklerinde veya bedenlerinde bulunmasına izin vermeyecek kadar temizlerdi. Yemeklerini parmaklarıyla yemezlerdi; onlar çatal bıçak kullanan ilk halktı. Onlar ilk vejetaryenlerdi. Ramses, basit bir yemek yer ve aldığı her lokmadan sonra ağzını peçeteyle silerdi. Onlar böyle zarif varlıklardı.

Peki, Yahudiler gerçekten Ramses'in yönetimi altında çile çektiler mi? Hayır, çünkü o zaman Yahudi diye bir halk yoktu, onlar Babillilerdi. Onlar çöl halkıydı. İbrahim bir Babilli idi. Öyleyse bu hikâyenin gerçeğini söyleyelim. İbrahim İran'ın kutsal vudu (kara büyü) kültüründen geliyordu. Onların yapmak istedikleri tüm şey, onlara tam bir tezat oluşturan bir uygarlığı, yani Mısır Krallığı'nı yıkmaktı. Ve bunu yapan, Babil'in ve Mezopotamya'nın Hitit Krallığı olacaktı. İbrahim, soyu Mezopotamya'ya dayanan bir Babilli idi. O zaman Yahudi diye bir şey yoktu. Biz onları ancak göçebeler, bedeviler veya çöl insanları olarak görebilirdik.

***

Siz benim kadar yaşlı olduğunuzda, otuz beş bin yıl içinde pek çok şeyin olup bittiğini görürsünüz. Mısırlılar var olmuş olan en asil hanedan olarak kabul edilebilir. Onlar tanrılara İsrailoğullarının olabileceklerinden daha yakındırlar, çünkü İsrailoğulları orijinal Mısır Krallığı'nı yıkmış olanlardır. Daha önce de belirttiğim gibi, Mısırlıların gerçek soyu Afrika'nın Watusi kabilesine dayanır; onlar gerçek Mısırlılardır. Onların (İskoçlar gibi) kızıl saçları ve yeşil gözleri vardı. Binlerce yıl ön-

ce bu dünyaya başka yıldızlardan gelen tanrılar onların kültürlerini yaratmalarına yardım ettiler. Mısırlılar Akdeniz halkının geriye kalanına benzemezler. Watusi kabilesinin kraliyet kırmızısı renginde giysiler giydiğini biliyor muydunuz? Onlar hatta İskoçya'nın ekose kumaşından giysiler giyerler.

Sizin de bir aklınız var, öyleyse bu konuyu neden bizzat araştırıp öğrenmiyorsunuz?

Çok uzun boylu olan Afrikalılar orijinal Mısırlılardır. Onlar aynı zamanda orijinal İskoçlardır. Afrika'da sığır güden, korkusuzca aslan avlayan ve kırmızı giysiler giyen kabilenin adı nedir? Masai. Masai ve Watusi aynı kabiledir. Orijinal Masai ve Watusi kabilesi abanoz renkli derili, ama bakır-rengi saçlı ve yeşil gözlüydü. Onların bu özellikleri nereden kaynaklanmıştır? Kuzey Yıldızı'nın ötesinden gelen tanrılardan... Evet, bu kabile orijinal Mısırlılardır.

Peki, Yahudiler kimlerdir? Mezopotamyalılar, Babilliler, Hititler, İranlılar. İsrailoğulları diye bir kabile yoktur. Onlar sadece, sonunda kendi anayurtlarını yaratmış olan göçebelerdir. Bu kutsal bir soy değildir. Kutsal soy onlardan milyonlarca yıl öncesine dayanır.

İbrahim kız kardeşi Sara ile evlenmişti. Onların uzun bir süre çocuk sahibi olamamalarına şaşmamalı. Ve İbrahim İshak'ın babası değildi. Onun babası Yehova idi.

Bu sizin asla unutmayacağınız bir tarih dersidir. Antik çağın tüm gizli sırları ortaya çıkmaktadır; peki, siz onlarla ne yapacaksınız? Neden onları bir araya getirmiyorsunuz? Sara ve İbrahim birbiriyle iyi geçinmiyorlardı ve İbrahim, hizmetkârı ile yatarak ondan bir çocuk yaptı. Bu hizmetkârın bir çocuğu olacağını İbrahim'e Yehova bildirdi. Ama onun söylemediği şey, İbrahim'in kendi kız kardeşinden bir çocuk sahibi olamayacağıydı. Böylece bunu bizzat kendisi yaptı ve Sara'yı dölledi.

Öyleyse, Yehova kimdir? Tanrılar panteonundan bir tan-

rı. Tanrılar kimlerdir? Onlar tıpkı sizin gibi varlıklardır. Sizin de iki bin yıl daha hiç ölmeden yaşadığınızı ve bu süreçte bir sürü bilgi kazandığınızı hayal edin, işte tanrılar budur. Onlar süper-varlıklardı. Onlar bizim sözünü ettiğimiz her şeyi anlamışlardı. Siz bunu inanılmaz bulursunuz. Siz kendinizden utanırsınız. Siz bunu inanılmaz bulursunuz, ama onlar farklı bireylerin veya türlerin DNA parçalarını birleştirerek genetik mühendislik yapmayı biliyorlardı. Onlar suni dölleme yapmayı biliyorlardı. Onlar bir süper-ırk yaratmayı biliyorlardı. Peki, siz neden bu kadar utangaç ve aptalca davranıyorsunuz?

Yehova, kız kardeşinden (tanrıça İştar) ve kadınlardan nefret ediyordu. O iyi bir tanrı değildi. Musa'ya gelince, onun babası uzun bir yolculuğa çıkmıştı ve karısı o yokken hamile kaldı. Bebek doğduğunda, onun rengi beyazdı ve karnında pullar vardı. Ona sedef hastalığı deniyordu. Babanın, geri döndüğünde -bu iki Afrikalı'nın çocuğu olarak- karnı pullu beyaz bir çocuk bulduğunda ve karısının başka biriyle cinsel ilişkiye girmiş olduğunu anladığında ne dediğini hayal edebilirsiniz. Yani Musa gayrimeşruydu. İşte bu yüzden o bir sepete koyulup -Mısır'ın kraliyet ailesi tarafından bakılması için- nehirden aşağı doğru gönderilmişti. Musa, bir tanrının (annesini dölleyen varlığın) genetiğiyle doğmuş olan ilkel bir varlıktı. Ama daha sonra, Mısır'daki Kadim Bilgelik Okulu'nda eğitim görerek bir inisiye oldu.

***

İbraniler Mısır'dan kurtulmayı çok istiyorlardı. Ramses onları köleleştirmemişti. O, bu insanları ülkesine kabul etmiş, onlara kendi kültürünü öğretmişti, ama onlar ondan ve kültüründen çok nefret ediyor ve onun temsil ettiği her şeye küfrediyorlardı. Ve onlar Mısır'da kendi soylarından gelen bir büyücü arıyorlardı ve o Mısır'ın düşünce okulu tarafından eğitilmiş olan Musa idi. Peki, Mısır'ın düşünce okulu neydi? O, isteni-

lenden ve ihtiyaç duyulandan daha fazlasıydı. Mısırlılar, antik çağda, "abajur" denen kavramı ve onun potansiyelini tam olarak anlamışlardı.[61] Ve bu gizem okulu burada yaşamanın ötesine geçmeyi içeriyordu.

Siz bir inisiyasyon geçirirken, buradan[62] başlarsınız. Ama siz lineer fizikte, Newton'un fiziğinde öngörülebilir olana inisiye edilmezsiniz. Siz bu insanların ne yaşadıklarını zaten bilirsiniz, çünkü onlar sadece, sizin anlayış derecenizin bir varyansı olan imajı yaşamaktadırlar. Sizin inisiyasyonunuz bu değildir. Sizin inisiyasyonunuz, ta en yukarıya[63] kadar olan düşünce düzeylerine inisiye edilmektir. Şimdi, o zamanlar bir tapınakta inisiye edildiğinizi hayal edin. Kaymaktaşından yapılmış bir zeminin üzerinde duruyorsunuz ve tepedeki dar bir aralıktan odaya gelen yıldız-ışığı tarafından inisiye ediliyorsunuz. Odaya gelen tek ışık, Büyük Köpek Takımyıldızı'nın en parlak yıldızı olan Sirius'tan gelen yıldız-ışığıdır. Siz orada ilk-maddeden (simyacıların elde etmek için bir ömür harcadıkları prima materia'dan) yapılmış olan sütunların, yani ışık yayan bir etki alanının içinde inisiye edilmektesinizdir. Böylece, siz orada sıradan bir taş veya alçı olmayan bir maddeden yapılmış sütunların arasında durmaktasınızdır. Siz gerçekten kutsal bir yerde durmaktasınızdır ve sizi inisiye eden ışık bir mum veya yağ kandili değil, Sirius Yıldızı'ndan gelen ışıktır.

Neden Sirius? Çünkü siz insan olarak enkarne olmadan çok uzun zaman önce Sirius'ta yaşıyordunuz ve bu yüzden onun ışığı altında inisiye edilirsiniz. İnisiyasyon zamanınızda bu yıldızın ışığı beş milyar yaşında olsa da, siz o ışığın beş milyar yıl önceki halini deneyimleyerek inisiye edilirsiniz.

Öyleyse Ramses'in tapınakları nedir? Onlar bir yıldız ve

61 Bkz. Ramtha'nın *abajur* benzetmesiyle ilgili olarak bundan sonra yer alan öğretisi. Ayrıca bkz. Şekil 5.
62 Fiziksel kat.
63 Yedi düzey. Bkz. Şekil 3.

bir mevsim üzerinde odaklanan tapınaklardır. O tapınakların sütunları mermerden, altından ya da lapis lazuliden yapılmamıştı. Onlar kaymaktaşından veya hayal edebileceğiniz herhangi bir değerli taştan yapılmamıştı. Onlar ilk-madde denilen kutsal pudradan yapılmıştı ve bu sütunlardan yayılan ışık alanı sihirli bir alandı, çünkü bu beş milyar yaşındaki yıldız-ışığının alanıydı. Ve böyle muhteşem bir ışık alanının ortasında duran bir inisiye, ilk-maddenin, yani kendi-kendini-düzenleyen yapıların ve ışığın bu alanı içinde dönüşüm geçirirdi. İşte, I. Ramses'in liderliği böyleydi.

Peki, Yahudiler ne istiyorlardı? Kutsal mevkii. Onlar Mısır'a geldiler ve Ramses onlara görgü kurallarını, örneğin, yemek yerken çatal bıçak kullanmayı ve her lokmadan sonra ağızlarını peçeteyle silmeyi öğretti. Orada her şey saftı. Zihin saftı ve onlar bunları orada öğrendiler. Onlar bunları Babil'de ya da Mezopotamya'da değil, her şeyi harekete geçirmiş olan (Kuzey Yıldızı'nın ötesinden gelen) tanrıların sorumluluğu devredip gittikleri gerçek bir uygarlıktan öğrendiler. Bu tanrılar İran'ı ya da Mezopotamya'yı yaratmadılar. Onlar, tanrıların Fırat ve Dicle nehirleri arasındaki büyük vadide eğitmek için aldıkları insanların daha az öneme ve değere sahip olan krallıklarıydı. Tanrıların geride temsilcileri olarak bıraktıkları krallık, Nil Nehri' nin iki kıyısında yer alan Mısır Krallığı idi.

Mısır'a sonradan gelen bu insanlar aslında çöl insanlarıydı. Onlar önceki hayatlarında haramilik yapıyor, insanları soyuyor, kendilerine ait olmayan şeyleri alıyorlardı. Sonra yardımsever Mısır Krallığı onları topraklarına kabul etti, onlara görgü kurallarını öğretti ve en yüksek düzey hariç, onları inisiye etti. Bu en yüksek inisiyasyon onlara yasaklandığında, onlar ayaklandılar. Peki, onlara kim önderlik yapacaktı? Kendi türlerinden, ama inisiye edilmiş olan biri.[64] Onlar, Ramses'e kar-

64 Musa.

şı onların tarafında yer alması için Yehova'ya yalvardılar. Yehova, "Ben bu işin icabına bakacağım, ama bunun için bana ilk doğan çocuklarınızı kurban etmenizi, bana onların kanlarını sunmanızı istiyorum" dedi. İşte, Yahudi halkının Tanrısı böyle bir varlıktı.

Mısır Krallığı, insanların yıldız-ışığı altında, ışık yayan ve kendi-kendini-düzenleyen bir zekâ alanı içinde inisiye oldukları bir krallıktı. O tapınaklarda, her sütun kendini yanı başında bulunan sütuna göre düzenleyen bir zekâydı. Ve orada kusursuz bir kare oluşturan dört sütun kendi-kendini-düzenleyen bir enerji birimini paylaşıyordu. Siz o enerjiyi dünyadan daha yaşlı olan bir ışık alanıyla birleştirdiğinizde kutsal bir yoğunluğa sahip oluyordunuz. O tam olarak buydu.

Sonunda, bu inisiyasyonu geçirmeleri yasaklanmış olan insanlar Yehova'nın yönlendirmesiyle Mısır ordusuyla savaşa girdiler. Mısır ordusu savaş-sever, savaşkan insanlardan oluşmuyordu. Onlar geniş görüşlü, kutsal, tanrısal insanlardı. Savaş-tanrısı Yehova'nın halkı ise böyle değildi.

Peki, dünyanın gerçek gücüne sahip olma çabasıyla kim yıkım yarattı? Onlar gücü ve yıldız-ışığını anlayan nazik tanrılar değildi. Firavunlar Sirius Yıldızı'nın ışığı üzerinde yürüdüler. Başka bir deyişle, onların lambası yıldız-ışığıydı ve onlar, çölden gelen kana susamış varlıklarla savaşmak yerine, o ışığın üzerinde yürümeyi seçtiler. Evet, onlar bunu yapmayı seçtiler.

Böylece Mısır uygarlığı Yehova tarafından yıkıldı ve güç İran ve Mezopotamya'nın çöl kabilelerine verildi. Ve gelen o sihirli yıldız-ışığı artık algılanmaz oldu. Siz yıldız-ışığında mı dans edersiniz ve hangi yıldızın ışığında? Ve ruhunuzu yumuşak, solgun ışığıyla kaç tane ışık parçacığı etkiler? Yoksa sizin yolunuzu aydınlatan gaz lambası, mum ışığı gibi sınırlı bir ışık mıdır? Büyük varlıklar kendilerinden beş milyar yıl daha yaşlı olan bir yıldız-ışığında dans etmişlerdir. Bu yüzden onlar için bu re-

aliteyi bırakıp yollarına devam etmek hiç sorun değildi.

O zamandan beri, Hıristiyan dünyası, siyah ve beyaz mermer üzerinde yer alan ve ilk-maddeden yapılmış olan, tepeleri bir lotus çiçeği gibi açılmış olan sütunlardan oluşan ve tepedeki dar aralıktan içeri giren inisiye edici yıldız-ışığıyla aydınlanan bu kutsal tapınağın bir eşini yapamamıştır. İsrail krallığının liderleri asla böyle olamazlardı ve Mısır'ın tanrılarının Mısırlılara bıraktıkları miras onlarla birlikte ölecekti. İsrail ise Tanrı Yehova'nın kana susamış, bencil kibriyle baş başa kalacaktı. Böylece, dünya hepimizin bir ve aynı olduğumuzu anlayan büyük, zeki ve aydınlanmış bir halkın kaybedilmesinin acısını binlerce yıl boyunca çekecekti.

Bu dramın yakın sayılabilecek bir geçmişte meydana geldiğini anlamalısınız. Eğer ben Ramses olsaydım, bizim böyle bir sorunumuz olmazdı, ancak ben o sırada çoktan gitmiştim. Ama şimdi geri döndük.

Bir firavun olmak, hükmeden tanrıların yasasını uygulamaktan başka bir şey değildi. Bir firavun olmak, kurallarla tam olarak belirlenmiş bir disipline ve bir yönetim kavramına sahip olmaktı. Bir firavun, kendisine o gücü veren yasanın somut haliydi. Böylece, yasayı oluşturup yürürlüğe koyan tanrılar, buradan ayrılırken, o gücü, yasayı ve doktrini temsil etmeyi firavun denen bu mirasçılara bırakmışlardı. Bu çok önemliydi, çünkü bir soyu ve kanı kutsal kılan buydu. Yasayı miras alan, uygun biçimde inisiye edilmiş olan firavunun tohumu çok değerliydi, çünkü böyle bir inisiyasyondan doğan çocuk, o inisiyasyonun ışıkla vurgulanmış anı olacaktı. Bu çok arzu edilir bir şeydi.

Böylece, söz konusu tanrılar burada uyumlu, zeki bir toplumun ve uygarlığın standardını oluşturduktan sonra uzay gemilerine binip gittiler. Onlar, Mars'taki ve (o zaman var olan) iki ay'daki üslerini de terk ettiler. Onlardan sonra hükmede-

cek olan varlık bir yasayı uygulayacaktı ve bu yasa firavun olarak adlandırılıyordu. Yani firavun bir kişi değil, bir yasaydı ve o yasa doğrultusunda inisiye edilen varlıklar o yasanın somut örneği haline geliyorlardı. Tanrılar onların bu yasanın ta kendisi haline gelmelerini istiyorlardı, böylece o yasa biyolojik ve genetik olarak onların çocuklarına (müstakbel firavunlara) aktarılabilirdi.

Firavun yasasına göre, inisiye olacak kral/kraliçe bu inisiyasyondan önce tapınakta kırk günlük bir hazırlık dönemi geçirir ve bu sırada onun cinsel birleşmede bulunmasına izin verilmezdi; cinsel birleşme ancak inisiyasyondan sonra, tanrı/kral veya tanrı/kraliçe bir yıldızın beş milyar yaşındaki ışığı tarafından inisiye edildikten sonra gerçekleşirdi. Ve onlar o ışıkta orada oturur, yasayı okur ve ka'larının ve ba'larının (Özlerinin ve ruhlarının) firavun denen yasanın yönetimi altında olacağını beyan ederlerdi. Evet, firavun bir kral değil, Sirius'un bir yasasıydı.

ŞEKİL 5: ÇOKLU GÖZLEM NOKTALARI ABAJURU

Bunun İsa ve kuantum mekaniği ile ne ilgisi vardır? Tüm bunların sizinle ne ilgisi vardır? Şöyle bir ilgisi vardır: Basit bir abajuru ve elektrik lambasını düşünün. Eğer siz yanan bir lambanın üzerine bin delikli -ve kişiliği temsil eden- bir abajur koyarsanız, ondan yayılan her ışık huzmesi, illüzyonî maddeciliğin geçici alanlarını tezahür ettirme yolunuz olur. Başka bir deyişle, 360 derecelik kuantum bir potansiyelden çıkan tek bir ışın -o abajura hangi açıdan bakıyorsanız- sizin ondan düşünceli kararlar vereceğiniz bir ışık olacaktır. Ve bu foton enerjisi, ertesi günün olaylarını oluşturacak gerçek maddeye dönüşecektir. O fotonlar kişisel realiteyi yeniden oluşturacaktır.

Evet, firavun bir kişi değil, bir yasadır. Firavun yasası, siz milyarlarca yıl yaşındaki belirli bir ışığın içinde oturduğunuzda, sizin ancak, eğer o ışıkla ilişkiniz beş milyar yıl öncesine dayanıyorsa bir firavun olabileceğinizi söyler. Ve o ışıkta sizin o yasayı anlayabilmeniz, o olabilmeniz ve ona teslim olabilmeniz gerekir. Bu yasa çok belirlidir ve o şöyle der: Firavun ölmek zorundadır. Firavun yasası içinde yaşayacak olan, genetiğinin atalarına ölmelidir. O artık kendini bir ölümlü olarak görmemeli, beş milyar yıllık ölümsüzlük ışığını içmelidir. Ve o, büyük bir abajurdan yayılan o ışık akımında tanrıların, tanrıların zihninin aleti olmaya yemin eder. O, duygusal bir inisiyasyon sonucunda, tohumuyla (spermiyle) firavun yasasının sürekliliğini vaat eden yeni bir yaşam yaratır. Böylece, iyi bir yönetim, bir abajur ışığı yerine, bir yıldız ışığından elde edilir ve böylece, Gözlemci, odaklandığı o yıldız-ışığı ile enerjiyi ve realiteyi yeniden şekillendirir. Bu çok güzel bir şeydir.

Onlar size nasıl bir trajedi bırakmışlardır? Boş inançların onların tapınaklarını yıkmış ve onları mahvetmiş olması nasıl bir trajedidir? Çöl insanlarının o uygarlığa gelmiş olmaları ve asla orijinal bir halk olmadıkları halde öyleymiş gibi davranmaları nasıl bir trajedidir? Sizin elinizde kalan tek şeyin Mı-

sır uygarlığının büyük, engin ve harika bilgilerinin iskeletleri olması nasıl bir trajedidir?

Giza'nın Büyük Piramidi bir abajurdur; o, cebirsel pi kavramını tam olarak tarif etse de, bir abajurdur. İnisiyasyon odasının tavanında her bir taşın Sirius'un ışığını gözler önüne serecek şekilde yatay olarak hareket ettiğini hayal edin. Siz de kendi içinize yönelip, o yıldızın -çağların inisiyasyon odalarını aydınlattığı- güçlü ışığına açılan sihirli pencereyi bulabilirsiniz.

Ve bu, Tanrı'nın bize çok mükemmel bir biçimde söylediği şeydir. Sıfır Noktası her ışık-çerçevesi potansiyelidir. Bu, ışıkla ilgili önemli bir kavramdır, çünkü ona hangi açıdan ve hangi tutumla bakarsanız, o sizin realiteniz haline gelir. Şimdi sizin başı kesilmiş bir piramit gibi görünen bir ışıkla (abajur ışığıyla) oturduğunuzu anlamaya başlayabilirsiniz. Ve orada oturup, o ışığın kendi firavun yasanızı nasıl aydınlattığını merak edebilirsiniz. Bu yasa der ki, bu açının ışığında, siz her neyi görür, her neye bakar, her neyi okur ve her ne söylerseniz, o firavun yasası olacaktır ve ertesi gün bütün hayatınız o açıda ve o ışıkta oturan insanlar tarafından dönüşüme uğratılacaktır. Hayatınız, o açıda izlediğiniz televizyon tarafından, o açıda okuduğunuz kitap tarafından, o açıda hayatınıza bakışınız tarafından dönüşüme uğratılacaktır ve o firavun yasası olacaktır. O der ki, siz bir ışığı ve bir düşünceyi derinlemesine düşündüğünüzde, kendi çağınızın bir kâhini olabilirsiniz, çünkü siz cahil bir biçimde oturup firavun yasasıyla ve Büyük Piramit'e gelen ışıkla yaratacağınız olayları tam olarak kehanet edebilirsiniz. Şimdi, kuantum mekaniğinin kutsal firavun yasası olduğunu anlıyor musunuz?

On Üçler Konseyi ve İsa

Yeh-we, hâlâ kendi varlığı ile uyum içinde olarak, en iyisini arzuladı ve insan Özü için ve büyük bir özenle yaratılmış

olan erkeğin ve kadının, o değerli ve harika tanrıların özgürce var olabilmeleri ve yaratıcılıklarını tüm dünyada ve uluslar arası bir barışa sahip olmak amacıyla kullanmaları için sürekli dua etti. O, savaş meydanlarında dolaşarak sürekli dua etti. Tanrı Yehova ise kendi dağının üzerinde oturup yeryüzünü titretiyordu ve o, kendisini değil, ancak halkını yok edebildiği Yeh-we'yi hor görüyordu.

On Üçler Konseyi durumu binlerce yıl boyunca izledi ve halkının kendisinden başka hiçbir tanrıya tapmasına izin vermeyen ve eğer bunu yaparlarsa onları cehennem ateşine atmakla tehdit eden Yehova'nın bunu yapmasına izin verdi. Böylece, Yehova saltanat sürdü. En sonunda, Yeh-we ve On Üçler Konseyi, İd'in Pleiadesli barışçıl halkı ile ilişkiye geçerek onlarla tanrısal bir anlaşma yaptı. Böylece, göklerden kimsenin onunla rekabet edemeyeceği müthişlikte büyük bir uzay gemisi geldi; o bir anda o kadar hızlı uçuyordu ki Yehova ve filosu bile onu kontrol edemiyordu. Ve o gemiyle birlikte tüm tanrıların en bilgelerinden oluşan bir konsey de geldi. Onlar hep birlikte, tüm ruhları ve tüm bilgileriyle, dünyaya gelip onu değiştirecek bir varlığı formüle ettiler ve onu oluşturdular. Yehova, filosu sayıca az olduğu için, dayanamadı ve kaçtı. Bu varlıkların geldikleri gemi güneş gibi parlıyor ve çok hızlı hareket ediyordu.

Böylece bazı insanlar, Yeh-we ve onun konseyinin yaptığı şeyi, büyük bir varlığın gelip insanlığa zarar veren bir varlığın hakkından geleceği şeklinde bir kehaneti hissetmeye başladılar. Ve böylece Yusuf oğlu İsa dünyaya geldi. Göklerinizde parlayan en büyük yıldız (Betlehem Yıldızı), onu getirmiş olan, onun geldiği geminin ışığıydı. Bu ışık dünyanın değişik yerlerinden bilge insanları bu önemsiz, güzel, küçük ülkeye yönlendirdi ve onların büyük ve güzel bir olaya tanık olmalarını sağladı. Peki, Yusuf oğlu İsa kim olacaktı? Aramiceyi zar zor konuşan ama kendi dilini çok iyi bilen yoksul bir varlık; ama o gelecek ve

insanların -kendisinin hor gördüğü- savaş ve düşmanlık düşüncelerini aşmalarına neden olacaktı. O, insanları sevdi. Yeh-we'nin, İd'in ve Konsey'in -muhteşem bir varlıkta görülen- sevgisi çözümdü. İsa ortaya çıktı ve düşmanlarını severek onları şaşırttı, hatta onların ölülerini diriltti, körlerinin gözlerini açtı, Samiriyelileri, Yahudileri ve tüm insanları aynı şekilde sevdi.

Aslında, bu birleştirici sevgi Yehova'nın ve onun halkının en muhtaç olduğu şeydi. Bu varlık, İsa, çok kısa bir zamanda sevgisi, yaşamı ve vaizliği ile hayatın akış yönünü ebediyen değiştirdi, çünkü insan ruhunu ve Özünü iyileştiren ve birleştiren sevgi asla unutulmaz. İsa bazen Yeh-we ve İd veya konseyin diğer üyeleriyle bir araya gelip onlara akıl danışıyordu ve onları gören takipçilerine bundan kimseye söz etmemelerini tembihliyordu. Onun buradaki hayatının sona ereceği zaman geldiğinde, İsa, olup biten her şeyden daha büyük bir zaferin var olduğunu, hayatın ölümden sonra da devam ettiğini göstermek için çarmıha gerilmesine izin verdi. Çarmıhta can çekişirken ise, Yafa Kapısı tarafında toplanmış olan tüm insanlara bakarak onlar için kaygılandı ve bu kaygısını ("Baba, onları affet, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar" diyerek) ifade etti. Ancak, o sırada acı çeken, bedeni ıstırap içinde olan oydu.

Bu varlık, başka kimsenin yapmayacağı olağanüstü bir şey yapmıştı; çünkü o zaman, savaş dışında kimse başkaları için canını vermezdi. Onlar savaşta da bunu yapmak zorunda oldukları için canlarını verirlerdi. İsa bunu yaptığında, sevgi tüm insanlarda görülebilir hale geldi. Bu gerçekten tartışmalı bir konudur, çünkü bugün bile bu olaya inanmayanlar vardır. Ama bu varlık, gerçekten, içinde bulunan sevgiyi tüm dünyaya aktardı ve Yeh-we ve On Üçler Konseyi de tüm bu olaya katkıda bulundu. Bu olaydan bu yana daha birçok varlık o kardeşliğin bir parçası olmuştur ve onlar hâlâ buradadırlar.

Yehova bu dünyaya onu sevmeye ya da kurtarmaya gel-

medi. O, bu dünyaya, insanlığa savaş açmaya geldi ve bunu yaptı. Bugün bu salonda oturan çoğunuz o olayların kurbanları idiniz. Yehova kimdi? O büyük ve korkunç bir tanrıdır, ama dehşet verici gücü asla insanın tevazusunu tatmamıştır, çünkü o asla bir insan olmamıştır. İnsanlar onun kuklalarıydı. Ancak o -kendileri de aslında tanrı olan- bu insanları kontrol edemediğinde, bu savunmasız insanlara acımasızca saldırıyordu. O her şeye sahipti ve bu yüzden, istediği tek şey ona tapınılması ve hizmet edilmesiydi.

Bakın, Baba, yani yüce Olan bu varlığın da içinde bulunmaktadır. Yani o özünde kötü değildir. Kötülük aslında mevcut değildir. Yehova, asla insan olmamış olan, insanlığın son derece acı verici korkusunu asla yaşamamış olan bir tanrıdır. O şimdi bu evrenin ötesinde yaşamaktadır, ama geri dönecektir ve bu sizin galaksinizde bile şimdiden hissedilmektedir. Başka bir güç de onunla karşılaşmaya hazırlanmaktadır ve hepiniz göklerinizde bu karşılaşmaya (ışık savaşına) tanık olacaksınız. Tanrı olmak -Baba'nın hepinizin içinde bulunduğunu idrak etmek- hepinizi hâlâ uğraştıran bedensel zayıflığı aşmak ve ondan daha büyük bir varlık haline gelmektir. Bu büyük tanrı, Yehova, sizin varlığınızın zayıflığını bilir ve sizi bu yüzden sevmez. O ve ordusu, insanın kalbindeki şefkati ve onun ruhen gerçekte ne olduğunu öğrenememiştir. Ama gelecek zamanda bu durumun üstesinden gelinecektir.

Yehova Asla Bir İnsan Olmadı

Öğrenci: Sen, Yehova'nın hiç bir bedende enkarne olmadığı için insanlığı anlamadığını söyledin. Beni çok şaşırtan şey, senin söylediğin her şeyin gerçekten öyle olduğunu bilmem. Yani ben senin Yehova hakkında söylediğin her şeyin doğru olduğunu içsel olarak hissediyor ve biliyorum. Sadece, onun bunu neden yaptığını anlamıyorum; Tanrı olduğunu ve istediği şeyi

tezahür ettirme gücüne sahip olduğunu bilen bir varlık neden o gücü kardeşlerini köleleştirmek için kullanır?

Ramtha: İnsanlar masum insanlara kendi gerçeklerini neden zorla kabul ettirmeye çalışırlar? İnsan bir tanrı olduğunu bilse de, o çok zeki olsa da, neden kendi gerçeğini onu benimsemeyen insanlara zorla kabul ettirmeye çalışır? O bunu neden yapar?

Öğrenci: Sanırım, çoğu insan bunu kendisinin tanrı olduğunu bilmediği, daha büyük bir Tanrı'nın var olduğuna inandığı ve birilerinin o Tanrı adına konuştuklarına inandığı için yapmaktadır. Böylece onlar o varlıkların onlardan başkalarına söylemelerini istedikleri şeylerin gerçek olduğuna inanmakta ve onu başka insanlara zorla kabul ettirmeye çalışmaktadırlar. Çünkü onlar kendi gerçeklerini bilmemekte ya da kendi bilişlerini kabul etmemektedirler.

Ramtha: Bu, bir birey olarak onların değerini ima eder. Eğer onlar kitlelere kendi gerçeklerini kabul ettirebilirlerse, bu onların varlığına güç verir. Başka bir deyişle, bu onların kendilerine inanmalarını sağlar. Yehova'nın bir bedeni vardır, sevgili varlık. Ama o bir erkekten ve bir kadından doğmamış ve kendi soyunu oluşturmak üzere çiftleşmemiştir. O, gerçekten tanrı olan, ama o anlayışa sahip olan bağımsız bir varlıktır. O, bu savaş ve köleleştirme sürecinde, güç kazanabilmek ve kendisine daha çok inanabilmek için insanlığı bir kukla gibi kullanmıştır. O bunun kötü bir şey olduğunu bilmez. O, kötülüğü tüm insanlık için iyiyi ve kötüyü ayırmak amacıyla yaratmıştır, ama o kötülüğü anlamaz. O, sadece, ne istediğini ve varlığında onu inanılır kılacak neye ihtiyacı olduğunu anlar. O, yenilen, ama yenildiğini idrak etmemiş olan bir savaşçıdır.

Öğrenci: Bu çok ilginç. Sen onun tekrar geleceğini söylediğinde, ben "Aman Tanrım, bu iş tekrar başlıyor" gibi bir duygu hissettim. Ama aynı zamanda, ona karşı bir acıma da his-

settim, çünkü onun bu zamanda neyle karşılaşacağının, burada onu seven, olduğu gibi olmasına izin veren, ama artık onun tarafından kontrol edilemeyecek bir grup insanla karşılaşacağının farkında olduğunu düşünmüyorum.

Ramtha: Yehova'nın bildiği bir şey vardır; o, insanın bilincine aşılanan şeyin bir realite olduğunu, onun realiteyi yarattığını bilir. Malina gezegeninde tanrılar ışık ile yaratırlarken, o zaman bile, diğerlerinin yarattıklarından daha büyük bir şey yaratmayı içeren bir rekabetçilik doğmuş ve böylece ilk bölünme meydana gelmişti. Bu rekabet öyle kızışmıştı ki sonunda tüm gezegen paramparça olmuştu. Yehova düşüncenin tezahür ettirme gücünü bilir. Yani onlar bu gücü çok uzun zaman önce kullanmışlardır.

O, ayrıca, insanın ruhuna bir idealin nasıl aşılanacağını da bilir. Siz bir insana bir şey söylediğinizde, eğer o buna inanırsa, onu yaratacaktır. Yehova bunu anlar. Ancak, onun plânlamamış olduğu şey, insanlığın bir sınırsızlığa erişebilmesi ve onu (Yehova'yı) olduğu gibi kabul ederek, onun olduğu gibi olmasına izin vererek ondan daha büyük olabilmesidir. Bu dünyaya getirilmiş olan budur. Yeh-we ve İd'in tüm soylarına aşılamış oldukları şey budur.

Yehova ilerleme kaydetmemiştir, çünkü o bu bilinci özümsememiştir. O, bilincini durağanlaştırmıştır. O, ilkel, ama çok güçlü bir varlıktır. Adeta küçük bir çocuktur. Eğer siz kelebeklerin kanatlarını sırf onların artık uçamadıklarını, çaresizce yürümeye çalıştıklarını görmek için koparan, ona zarar verdiğini fark etmeyen bir çocuğa böyle büyük bir gücü verirseniz, o sizin dünyanızı yok edecektir. Yehova bir çocuk gibidir. O sadece tek bir şeyi yapmayı amaçlamaktadır ve bu Yeh-we ve İd ile rekabet ederek kendi değerine inanmaktır. Onun henüz hiç uğraşmadığı başka tanrılar, başka büyük varlıklar vardır.

Ceza Tanrısı ve Sevgi

Ahit Sandığı Yehova dışında kimse tarafından bulunamayacaktır, ama o onun da işine yaramayacaktır, çünkü o artık çalışmayacaktır. Siz tüm bunların bir daha insanın Özüne empoze edilemeyeceği bir zaman değişimine, ışık değişimine ve bilinç değişimine doğru ilerliyorsunuz.

Sevgili varlıklar, siz cinsel birleşme yoluyla dünyaya geldiniz ve tekâmül ettiniz; Özünüz, insanlığın dışında hiçbir varoluş olmadığını düşünerek, sürekli olarak kendini alçalttı. Sizin bunu yapmanıza sevgiden dolayı izin verildi; görünmeyen yerlerde sizin büyüklüğünüzü idrak etmeniz için sessizce çalışan varlıklar sizin bunu yapmanıza izin verdiler, çünkü sizler onlara ve bana benzeyen asil varlıklarsınız.

Siz buraya geldiğinizde benim size öğrettiğim şey, içinizdeki o ateşi bilmek, onu sevmek, ona değer vermek, bedenin zayıflığını aşmak, içinizdeki -hiçbir düşmanın yok edemeyeceği- ebedi ışığın gücünü hissetmekti.

Herhangi biriniz bunu nasıl anlayabilirdiniz, çünkü çoğunuz geleneğinizde var olan bu tanrıya, Yehova'ya tapmışsınızdır. Ama bir yanınız bu tanrıyı sorgulamıştır, çünkü daima sevici ve verici olması gereken bir varlık nasıl olur da bu kadar nefret dolu olabilir, bu kadar korkuya neden olabilir ve o halkları yok edebilirdi?

Bir zamanlar, içinde tropikal balıkların bulunduğu güzel ve temiz bir denizin kıyısında yer alan bir kent vardı. Bu kentin insanları kendi hallerinde yaşayan çok yaratıcı varlıklardı. Onlar Yehova'nın yasalarına boyun eğmiyorlardı ve Yehova büyük gemilerinden peş peşe yaptığı saldırılarla bu kenti haritadan sildi ve bu insanları yok etti. Bugün bu krallığın kalıntılarını bile göremezsiniz. Bu krallığın kıyısında yer aldığı deniz şimdi ölüdür ve onun içinde hiçbir canlı yaşamaz, çünkü Yehova kendisine tapınılmasını o kadar çok istiyordu ki bunu yap-

mayan bir halkın kentini -geriye böyle bir varoluşu ona hatırlatacak hiçbir işaretin kalmayacağı şekilde- yok etmişti. [65]

Yehova geri dönmektedir. Bu haber sizi çok öfkelendirebilir, ama bu böyledir. Eğer burada saf mantığı ve sevgi bilişini uygularsanız, değişmiş-egonuza rağmen çözümü göreceksiniz. Bu varlık geri dönmektedir ve Yeh-we ve onun tüm büyük öğretmenleri -bu dünyanın üzerindeki ve içindeki insanlara duydukları sevgi ruhuyla- bir araya toplanmaktadır. Ve çekişme içinde yaşayan sizlere şimdi bile öğretilen şey bu sevgidir.

Tanık olacağınız sonraki büyük savaş bu dünyada vuku bulmayacaktır. Bu savaş bu dünyanın üzerinde, göklerde meydana gelecektir. Daha önce Pleiades'te yapılan böyle bir savaş sizin gezegenlerinizden birini yok etmişti, yani o savaş güneş sisteminize bu kadar yaklaşmıştı. Bir gün gökyüzüne baktığınızda, orada sürekli bir ışık (on iki gün boyunca aydınlık) göreceksiniz, o zaman bu dünyada hiç karanlık olmayacak ve siz yıldızların nereye gittiğini merak edeceksiniz. Güneş gökyüzünde güçlükle tanımlanabilen bir nokta olacak, çünkü dehşet verici bir biçimde kullanılan ışık tüm uzayı aydınlatacak.

Ben bunu kalbinize korku salmak için söylemiyorum ve söylediklerime inanmayanlar, söylenenlerden korktukları için ona inanmamayı daha kolay bulacaklardır. Ama size hemen bu savaşta asla yanmayacağınızı ve yok olmayacağınızı söyleyeceğim. Zaten, Yehova'nın öğrenmediği bir biçimde, sizin Özünüz ölümsüzdür, ebedidir. Bedenin yok olması, onun içinde bulunan Öz'ü asla etkilemez. O Öz sizden asla alınamaz.

Siz göklerde görülecek olan bu büyük ışığın, parlak alevlerin ne olduğunu merak edeceksiniz. Bazıları güneşin söneceğiyle ilgili kehanetin gerçekleştiğini söyleyecekler, çünkü güneş son günlerinde parlak bir biçimde yanacak. Hayır, onların gör-

65 Sodom ve Gomora, İsrail'de, Kudüs yakınlarında, Ölüdeniz'in kıyısında yer alıyordu.

mekte oldukları bu olmayacak. Onların gördükleri, birbiriyle savaşan büyük gemilerin güneşin ışığını gölgede bırakan ışıkları olacak, çünkü onların ışığı düşünceden kaynaklanır. Ve siz burada aptalca bir merakla oturacaksınız. Bu olanlar, sevgili varlıklar, sizin sevilmenizden ve korunmanızdan kaynaklanıyor olacak. Yehova, Yeh-we ve İd arasındaki bu son mücadele bir denge noktasına ulaşacak. Peki, size ne olacak? Siz o sırada yeni bir zamana (zaman boyutuna) geçmiş olacaksınız, çünkü siz böyle kurtulacaksınız. O zaman zorbaların, tiranların yok oldukları, tüm insanların tekrar birleştikleri, düşüncenin ve ışık prensibinin harikalarının sergilendiği bir ütopya, yani Baba'nın âlemi ortaya çıkacak.

Tanrı Yehova, Yeh-we ve İd ve bu harikalığa ulaşmak için çalışan -tanımadığınız- tüm varlıklar, Baba denilen yaşam kuvveti tarafından yönetilir. Yehova tüm Tanrı değildir. O tüm Tanrı'nın en yüksek noktası değildir, ama o da tanrıdır. Yeh-we de öyle değildir, ama o da tanrıdır. İd de öyle değildir, ama o da tanrıdır. Siz de öyle değilsiniz, ama siz de tanrısınız. Baba, hiçbir şeyin, kendi yaratımının bile yok edemeyeceği yüce yaşamdır ve bu yaşam sonsuza dek devam edecektir. Umut, sevgi ve dingin güzellik nehri olan bu Tanrı'yı kim sever? Siz. Tanrı bu harika histir. O hayattan harika bir zevk almaktır ve Tanrı sizi -Yusuf oğlu İsa, aydınlanmış varlık Ramtha, özgür Yeh-we, barışçıl İd ve korkunç Yehova ile- eşit derecede sever. Ve her şey pay edildiğinde Yehova'nın kabulleneceği gerçek şu olacaktır: Yaşam sonsuzdur ve onu yok etmeye çalışan varlık, sonunda, sürüp giden bir savaşın mahpusu olur.

Kölelik ve Korkudan Sevgiye: Yeni Bir Gökyüzü ve Yeni Bir Dünya

Kutsal Kitap'ta yer alan olaylar, çoğunlukla, farklı perspektiflerden görülmüş olan olaylardır ve bir ego, bir varlık on-

ları görüldüğü gibi kaydetmiştir. Varlığınıza korku aşılayan bir Tanrı'ya tapmak ibadet değildir; o mahpusluktur. İnsanları ayıran, onlar arasında ayrım yapan bir Tanrı'ya tapmak ibadet ve sevgi değil, hor görme disiplinidir. Sizin okumuş olduğunuz şey tek-taraflı yazılmış olan bir tarihtir. Ve burada işitmiş olduğunuz şey, geçmişin ve geleceğin tarafsız bir gözle anlatımıdır.

Gerçekleşecek olan kehanet sizsiniz. Kuzey Yıldızı'nın ötesinden, Pleiades denilen bir sistemden gelen tanrısal kardeşlerinizin halkı sizsiniz. Onlar barış içinde yaşarlar, bağnaz değildirler, hiçbir şeyden korkmazlar, hayatı ve tüm insanlığı eşitlik içinde keşfetme serüvenini severler. Kuzey Yıldızı'na baktığınızda, ona, bir zamanlar yuvanızın onun ötesinde olduğunu bilerek bakın.

Paskalya Adası'ndaki hepsi gökyüzüne bakan dev heykeller kendi halkının geri dönmesini beklemektedir. O geri dönecek olanlar sizin kardeşlerinizdir. Onlar Yehova'yı yendiler ve ışığın berraklığı içinde büyük bir barışı yaşamaktadırlar. Onlar sizin gözlerinizin önünde görünmez hale gelebilirler ve varlıklarından güzel çiçek kokuları yayılır. Onlar tekrar gelmektedirler. Siz onları bu yıl göklerinizde ışık olarak görmeye başlayacaksınız. Onlar gelecek olanın farkındadırlar. Onlar bu dünyada insanların sokaklarda birbirleriyle ağız kavgası ettiklerinin, tartıştıklarının, dedikodu yaptıklarının, birbirlerinden korktuklarının, nefret ettiklerinin ve birbirlerini hor gördüklerinin farkındadırlar. Onlar derinliğini kendilerinin bile kavrayamadıkları bir bilinç içinde yaşarlar. Ve onlar geri dönmektedirler. Eğer her şey burada bu öğrenim tutumu içinde iyi giderse, onlar ileride sizinle haşır neşir olacaklar. Onlar sizinle birlikte yaşayacak ve sizin kendilerininki gibi bir dünyaya sahip olmanıza yardım edecekler.

Ben buraya sizi sevgiyle yüceltmek, varlığınızdaki kusursuzluğu görmenize, tekrar muktedir olmanıza, göklerde özgür

bir varlık, özgür bir Öz (Spirit) olarak yaşamanıza ve dolaşmanıza yardım etmek için geri döndüm. Size verdiğim bilgi geçmişte İsa'nın insanlara verdiği bilgi gibi tartışmaya yol açacaktır. Ve size, aydınlanma yolunda ne kadar ilerlediğinizi, sınırlılığa hâlâ ne kadar inandığınızı, sevgiyi ne kadar çok anladığınızı görmeniz için, çok önceden plânlanmış testler sunulmaktadır. Bu testlerle kendi varlığınıza bakın ve kendinizi sevmeyi ne kadar çok öğrenmiş olduğunuzu fark edin, çünkü bir insan olarak kendinizi en çok seven yine siz olabilirsiniz. Siz sunduğunuz seçeneklerden ötürü değil, olduğunuz şeyden, kimliğinizden ötürü seviliyorsunuz, bunu unutmayın. O testler karşısında ne hissettiğinize dikkat edin ve sonra kendinize bakın ve bu öğretilerin sağır kulaklarınıza ve kapalı ruhunuza ne kadar erişmiş olduğunu görün. Eğer tüm bu anlayışla kulaklarınız işitir hale gelmişse, ruhunuz açılmışsa bu harika bir şeydir. Bu da büyük bir test olacaktır, ama bu test ancak mantığınızın onun olmasına izin vereceği ölçüde güçlü olabilir. Bugün size söylediğim aynı şeyi görmek için yapmanız gereken tüm şey göklerinize ve tarihinize, Tanrı ile ilgili inançlara ve yargılara bakmaktır. Ve gelecek büyük zamanda büyük ışıklar gökyüzünü aydınlattığında ve ışık farklı bir etken haline geldiğinde, gece ve yıldızlar artık görülemez olduğunda, size bugün söylediklerimi hatırlayacak ve biliminizin, siyasetinizin ve toplumunuzun bilmediği bu şeyleri size kimin açıkladığını göreceksiniz.

Gelecek yıllarda çok sayıda testle karşılaşacaksınız, çünkü bilinç değişmekte ve insanların kalplerinde bir savaş sürüp gitmektedir. Ve bu sınavlar gittikçe büyüyecektir, çünkü sizin kendinizi ne kadar sevdiğiniz ve kabul ettiğiniz sınanacaktır. Siz kendinizi ne kadar çok seviyorsunuz? Siz başkalarını, Amerikalıları, Rusları, Almanları, Hintlileri, Mısırlıları ve Yahudileri seviyor musunuz? Sizin sevginizin sınırları ve dereceleri nedir, o ne kadar sınırsızdır? Sizin şefkat ve anlayış kapasiteniz

nedir, ona ne kadar çok sahipsiniz? Tüm bunları yakında anlayacağım.

Siz ne kadar büyük ve asil bir varlığa sahipsiniz? Hiçbir altın, gümüş, para varlığınızın güzelliğine bir katkıda bulunamaz, çünkü asil erdem denilen o zenginlik sizin içinizde bulunur. Beni bile yargılayan sizlerin yargısı ne kadar derin? Öyleyse tekrar sorun: "Beni kim seviyor, çünkü herkesi yargılayarak kendimden uzaklaştırdım. Benim içimdeki değeri kim bulacak? Ben herkesi kendimden uzaklaştıran sefil bir varlık mıyım?" Sizin yargınız ne kadar büyüktür?

Tanrı Yehova, bu dünyada başka herhangi bir tanrının yapmış olduğundan daha büyük ölçekte bir savaşı, güvensizliği, yargıyı -yani insanları ayıran ve yıkıma uğratan şeyleri- insanlara aşıladı. Sizler bu gün bile bunların kurbanlarısınız.

Sizin kaç kiliseniz, kaç mezhebiniz vardır? Ve her biri diğerini küçümser, hakir görür. Ve her biri kendince bir ilahî plâna sahiptir ve diğerini hor görür. Bu bir sonuçtur. İsa size ne demişti? "Ben kehaneti gerçekleştirmeye geldim ve ben benim içimde yaşayan Baba olmadan bir hiçim." O doğruyu söylüyordu. O, "Siz bana değil, benim ve sizin içinizde bulunana tapmalısınız" demişti. Bir insan bunu daha basit nasıl söyleyebilirdi? Kutsal Kitabınız insanları sevmeye gelmiş olan bu varlıkla ilgili yargılarda bulunur. Ama onda farklı olan neydi? O, düşmanını da seviyordu. Düşmanları ise onu sevmiyorlardı.

Bunu söylüyorum, çünkü siz boş inançlara, güvensizliğe, korkuya, nefrete ve savaşa gömülmüşsünüz. Bu, konuşmanızdan bellidir. Ben bu geçmişin nedenini ve sonuçlarını bilmenizi istiyorum.

Siz gerçek siz olduğunuzda, benim âlemime gelip, benimle birlikte yürüyebilirsiniz. Siz gerçekten sevdiğinizde, benim nasıl sevdiğimi bilebilirsiniz. Maskeyi indirdiğinizde, benim gördüğüm şeyi görebilirsiniz. O zaman benim sahip olduğum yü-

celiği kazanabilirsiniz, ama gerçekten sevebilene ve bedensel zayıflığınızın ötesinde bir kuvvet kazanana, varlığınızın gerçeğinin ortaya çıkıp güvensizliği, yargıyı, açgözlülüğü, kıskançlığı ve şiddeti yenmesine izin verene dek bunu yapamazsınız. Ancak o zaman Özünüzün saf erdemi ortaya çıkabilir, auranız saflaşabilir ve böylece hiç duymadığınız şeylerin bulunduğu, en büyük ödülün Tanrı denen benlikte yer alan Öz olduğu ütopik katlara yükselebilirsiniz.

Bir gün benim bulunduğum yere gelecek ve belki orada yapılan bir toplantıya katılacaksınız. Ama böyle bir toplantıya ancak benim gibi olduğunuzda, deneyimlediğiniz şeye izin verecek kadar sevebildiğinizde ve sevginin basitliğini idrak ettiğinizde katılabilirsiniz. O günü dört gözle bekleyin. Siz bu dünyadan -az sayıda varlık gibi yükselerek veya çoğu varlık gibi ölerek- ayrıldığınızda, ben orada sizi bekliyor olacağım. Sizi ruhen elinizden tutup daha çok şey öğrenebileceğiniz harika yerlere götüreceğim ve orada hayatta yaşanan aptallığı, önemli sandığınız çok şeyin aslında önemsiz olduğunu görmenizi sağlayacağım. Belki o anlarda benim kim olduğumu gördüğünüzde, bu dünyaya geri döndüğünüzde, büyük bir sevgi, şefkat ve tevazua sahip bilge bir insan olarak döneceksiniz. Size söz veriyorum ki son nefesinizi verdiğinizde hiç korkmayacaksınız; siz benim âlemime geçeceksiniz ve ben orada size öğretmeye devam edeceğim.

Evet, Tanrı Yehova geri dönüyor, ama siz bir daha onun kurbanı olmayacaksınız. Bu kesindir. Ama söylediklerimi uygulamanız bu yolculuğa ve bu hayata değer, o zaman benim âlemime gelebilir ve orada bulunan şeyi eşit biçimde paylaşabilirsiniz.

Belki dua ederken ya da meditasyon yaparken -küçük demokrasilerinizi, küçük krallıklarınızı, küçük âlemlerinizi ve her şeyi sürdürebilmenizi sağlamak için- dünyanızı dengede tutmuş

olan değerli tanrılar Yeh-we ve İd'i ve ismini bilmediğiniz diğer varlıkları düşünebilirsiniz. Sonra Kuzey Yıldızı'nın ötesinden, Pleiades'ten gelen kardeşlerinizi düşünebilir ve sizin gerçekten kardeşleriniz olan o varlıkları ruhen hissedebilirsiniz. Ve onları hepinizin erişeceği bir ideal olarak hatırlayabilirsiniz.

Öyleyse ben kimim? Ben sizin takipçim olmanızı veya bana itaat etmenizi isteyen bir varlık değilim, ben sadece sizi seven bir varlığım. Ben sizi, size başka kimsenin öğretmeyeceği şeyleri öğretecek kadar seven bir varlığım. Sevgi, gerçekten deneyimlenmedikçe, sadece bir sözcük olarak anlamsızdır. Tanrı sözcüğü, deneyimi değil, sadece görüntüyü bekleyen kalabalıkların karşısında konuşan bir öğretmen tarafından söylendiğinde ne anlama gelir ki? İnsan Tanrı olarak yaşamanın ne olduğunu anlayacak erdeme sahip olmadıkça, Tanrı sözcüğünün anlamı nedir ki? Peki, benlik nedir? Burada kim, başka herkesin görüşü ve ideali o benliği empoze etmeden, benliğini bilir? Ben size "yapma"yı öğreten bir Öğretmenim. Ben yaşam Üstadıyım. Ben rüzgârın tanrısıyım, ama ben sizinle ancak eşitlerim olarak konuşabilirim ve daima da böyle yapacağım.

Tanrı Olduğunuzu Nasıl Bilirsiniz?

Size bozulmamış bir öğreti sunulmuştur. İyi bildiğiniz gibi, kimsenin içine girip tanımlayamayacağı bir yer vardır ve o sözsüz bir öğretidir ve bu öğretinin gerçekleşeceği uzun bir zaman önce kehanet edilmiştir. O, sizi yönlendirdiğim, ama sizi bizzat sokamayacağım bir yerdir. Bu yere tam-donanımlı olarak girmesi ve -kendini fethetmek için- size öğrettiğim şeyi uygulaması gereken sizsiniz. Siz neyi yeneceksiniz? Siz imajı yeneceksiniz. Kişiliği yeneceksiniz. Yapay benliği yeneceksiniz.

Ben size her şeyi öğrettim ve sizi bir noktaya getirdim ve şimdi size diyorum ki, "Sizi çok seviyorum. Uzun zamandır sizinle birlikte oldum. Ama en sonunda sizi benim giremeyece-

ğim, sadece sizin girebileceğiniz bir yere getirdim." Dinliyor musunuz? Bu şu anlama gelir: Ben size her şeyi öğrettim ama ben siz olamam, çünkü siz de bir tanrısınız.

Eğer siz bir tanrı olmasaydınız, o zaman Yehova asla savaşmak zorunda olmazdı. O, Dünya'yı bir savaş gezegeni olarak kullanarak kız kardeşi ve kuzenleri (Niburulu tanrılar) ile yaptığı savaşları yapmak zorunda olmazdı. Söylediklerimi anlamak için beyninizin -her zaman kullandığınızdan- daha büyük bir bölümünü kullanmanızı istiyorum. Siz Tanrı olduğunuzu nasıl bilirsiniz? Çünkü eğer öyle olmasaydı, tanrılar panteonuna hâkim olmak isteyen Yehova'nın diğer tanrılarla savaşması gerekmezdi. Eğer geriye kalan varlıklar gerçekten Tanrı olmasalardı, Yehova onlara boyun eğdirmekte hiç zorlanmazdı, öyle değil mi? Onlar onun için kuklalar gibi olurlardı. Yehova'nın onlarla savaşmasının nedeni, onların onunla eşit güce ve tanrısallığa sahip olmalarıydı. Eğer Yehova Tanrı idiyse ve sizler biyolojik bir kazadan daha fazla bir şey değil idiyseniz, Yehova sizi kendisinin bir uzantısı olarak istediği gibi manipüle etmekte hiç sorun yaşamazdı. O zaman onun yapması gereken tek şey, siz olmayı arzulamaktı ve böylece siz olabilirdi.

Siz Tanrı olduğunuzu nasıl bilirsiniz? Çünkü Yehova'nın, Tanrı olduğunu bilmeyen, ona tapan ve güç veren ve onlara ne yapacaklarını söylemesine izin veren tanrılardan oluşan bir ulusa ihtiyacı vardı. Gördüğünüz gibi, siz Tanrı olduğunuzu bilirsiniz, çünkü geçmişte siz tanrılar tarafından manipüle edilmiş, kurnazca yönlendirilmişsinizdir. Eğer siz Tanrı olmasaydınız, bu manipülasyona hiç ihtiyaç olmazdı. Bunu anlıyor musunuz? O zaman gerçekten bir tarih olmazdı, çünkü tarih eşitlerin savaşı değil midir? Ve eşit-olmayanlar hâlâ eşitlerdir ve eşit-olmayanları kendi taraflarında olmaya ikna etmek bunu bilenlerin işidir. Herkes bir tanrıdır. Eğer öyle olmasaydı, siz bir tarihe sahip olmazdınız. Bunu anlıyor musunuz? Eğer sahip ol-

duğunuz yüce zekâ düzeyinden bakarsanız, bunun böyle olduğunu anlayabilirsiniz.

Evet, siz daima bir tanrı oldunuz. O âlemde güçlü olanın egemenliği, bir tanrının -daha iyisini bilmeyen- diğer pek çok tanrıyı kendisinin tek Tanrı olduğuna ve onların, yani takipçilerinin ona tapmaları ve onun buyruklarını yerine getirmeleri gerektiğine ikna edebilmesine dayanıyordu. Eğer Kutsal Kitap'ta sözü edilen Tanrı gerçekten Tanrı olsaydı, o kendisine tapınılmasına ihtiyaç duymazdı. Bunu anlıyor musunuz? İşte çarpıcı nokta budur ve gerçekten zeki olan bir kişi bu olguyu bu perspektiften düşünecektir.

Yani sizin gerçekten değerli bir mal olduğunuz aşikârdır. Sizi bu kadar değerli kılan nedir? Evet, siz kısa bir ömür içinde çiftleşip sonraki nesli dünyaya getirebilirsiniz, ama bunu amipler de yapabilir. Yehova'nın neden amiplerden oluşan bir ordusu yoktu? O neden sizleri seçmişti? Çünkü siz genetik bir kişiliğe özgür irade vermiş olan bir tanrısınız. O kişilik her neye inanırsa, tanrı onu gerçekleştirir. Eğer sadece tek bir Tanrı olsaydı ve o Yehova olsaydı, tarih diye bir şey olmazdı. Olamazdı. Ve o kadar büyük olan bir Tanrı, bir amipler neslini yönetmeye, böyle bir zafere dayanan bir tarih yaratmaya asla ihtiyaç duymazdı.

Yehova'yı büyük kılan neydi? Bu dünyada enkarne olan tanrılardan oluşan bir orduyu yönlendirmek ve onlara kendisini tek Tanrı olarak göstererek onların gücünü ele geçirmek. Böylece o bu orduyla diğer ulusların üzerine yürüyerek onları katletti. Bu böyle oldu. Musa'nın yasası (on emir) Yehova idi. Yahudi ulusunun Tanrısı savaş-sever, acımasız, dar görüşlü, önyargılı ve güvensiz bir tanrıdır. Eğer bunu hâlâ göremiyorsanız, eh, o zaman hâlâ aptalsınız demektir.

Siz her gün etrafta dolanıp arkadaşlarınıza o gün yıkanırken iki milyon mikrobu temizlediğinizi söylemezsiniz. Benim si-

ze söylemeye çalıştığım şey şudur: Eğer siz tanrısal olmasaydınız, Yehova'nın size hükmetmekle övüneceği bir şey olmazdınız. Bunu anlıyor musunuz? Bu, üzerinde birkaç gün düşünmenize değecek bir bildirimdir.

Eğer siz buna layık olmasaydınız, tanrılar birbirleriyle asla çekişmezlerdi. Sizin değeriniz, tanrısallığınız idi. Ve o ister Tevrat'ta, ister Yeni Ahit'te veya diğer dinî öğretilerde yer alıyor olsun, geçmişin bu mirası lanetlidir, çünkü bu öğretiler Tanrı adına insanları nesiller boyunca köleleştirmeye devam etmek için verilmiştir. İşte bu yüzden (gökyüzünde yapılacak ışık savaşıyla) büyük bir gözdağının verilmesi gerekmektedir.

Bu sözlerim sizin için ne anlam ifade ediyor? Ne kadar önemli olduğunuzu göstermek için size başka hangi kanıtı sunabilirim? Siz ne kadar önemlisiniz ki her kilise, her mezhep sizi kurtarmak ister? Onlar sizi ne'den kurtarmak istemektedirler? Tanrı her şeydir. Sizin ondan kurtarılmanız gereken bir şey yoktur, çünkü eğer siz beni kurtarmaya çalışıyorsanız, beni Tanrı'nın hayatından kurtarmaya çalışıyorsunuzdur. Ve beni kurtarıp nereye atacaksınız? Bir dogma hapishanesine...

Sizin tanrı olduğunuzun bir doğrulaması şudur: Eğer Yehova gerçekten Tanrı olsaydı, tarihin yazılmasına hiç ihtiyaç olmazdı. Tarih, sadece, tanrıların gücü zorla kontrol altına alınmış, onlara boyun eğdirilmiş olduğu için yazılmıştır. Bunu hatırlayın.

***

Kilise, siyaset, anaerkil ve ataerkil toplumlar sizi birbirinizden ayrı tutsalar da, siz temelde ne erkek ne de kadınsınız. Benim zamanımda bu böyle değildi. Şimdi benim o zamanlar diktatörlükten, zorbalıktan neden nefret ettiğimi anlıyorsunuz. Bu otuz beş bin yıl önceydi. Benim büyük bir ordum vardı ve dünya çok farklı görünüyordu. Ve ben kimlerin gerçek bir ırk olduğunu, kimlerin olmadığını biliyorum. Tanrı'nın ne olduğu-

nu ve efsanenin ne olduğunu biliyorum; utancın ne olduğunu ve yalanların neler olduğunu biliyorum ve bugün dünyanın karın ağrısına neyin neden olduğunu biliyorum. Ben size aslında insan olmadığınızı söylemek için buradayım. Siz Tanrı'sınız ve insanlığınız sizin giysinizdir.

Siz erkek ya da kadın değilsiniz; o sizin giymiş olduğunuz bir giysidir. Kaderinizi bir erkek veya kadın olarak değil, dürüst, ahlâklı ve sınırsız bir varlık olarak seçin. Eğer onu böyle seçerseniz, asla önyargılı olmazsınız ve önyargılı olmadığınızda sevgiyi bileceksiniz. Eğer içinizde önyargı bulunursa, ebedi sevgiyi asla bilmeyeceksiniz. Eğer içinizde geçmişin pişmanlığı varsa, sevgiyi asla bilmeyeceksiniz. Siz sadece geçmişin acısının şefkatli bir dokunuşla yok edilmesini arzulayacak, o arzuyu bileceksiniz. Eğer içinizde şefkat yoksa, o zaman sürekli acı verici bir hayat yaratmak zorunda olacaksınız ki şefkat sonunda size dokunsun ve sizi kurtarsın.

Burada herkes ıstırap çeker, çünkü onlar kurtarılmak isterler, çünkü kurtarılmak alışkanlıklarla ilgilidir. Kurtarılabilir insanlar olmayın. Kendiniz için üzülmeyin. Yaşadıklarınız için annenizi, babanızı ve kardeşlerinizi suçlamayın. Onları sevin ve bağışlayın. Bunu nasıl yaparsınız? Kendinizi bağışlayarak. Onlar hiçbir yanlış yapmamışlardır. Bunu anlamamış olan sizsinizdir. Sevginin bir açıklamaya ihtiyacı yoktur. Onun sadece berraklığa ihtiyacı vardır. Bir kurban olmayın. Geçmişinizin bir kurbanı olmayın.

Yahudiler ıstırap çekmeyi severler. Onları zengin kılan da budur. Ben ünlü kişilerin bugünkü servetlerini aklamak için geçmişte hayatlarının ne kadar acınası olduğuyla ilgili öyküler anlatmalarından hoşlanmam. Bazen benim seminerlerime de böyle insanlar gelirler ve o zaman, ben onlara bakıp onlara ne zaman doğru sözü söyleyeceğimi ve ikiyüzlülüklerini görmeleri için onlara ne zaman bir ders göndereceğimi düşünürüm. Zen-

gin olmakta yanlış bir şey yoktur. Eğer siz Tanrı iseniz, o zaman sizin sahip olduğunuz tek yoksunluk o (Tanrı) olmamaktır. Tek kurban odur ve bu konuda, sonuçta, sadece kendinizi suçlayabilirsiniz. Siz Tanrı olabilecek beyne ve genetiğe sahipsiniz. Eğer o olamıyorsanız, sadece kendinizi suçlayabilirsiniz.

Zengin olmak hiçbir şeydir. O kolaydır. Yoksulluk kullanışlıdır. Yoksulluk kültür, monarşi, hükümetler ve Hindistan'ın kast sistemi ile ilgilidir. Ben bunların hiçbirinden hoşlanmam. Hiçbir zaman da hoşlanmadım. Siz Tanrı olduğunuz için hiç yoktan para yaratabilirsiniz ve o gerçekten hiç yoktan gelir. Birileri ona sahip olmayı hayal etmedikçe, doların hiçbir değeri yoktur. İşte bu yüzden para hiç yoktan tezahür eder.

Bu yüzden, hayal kurmaktan korkmayın. Sizin korkacağınız bir şey yoktur. Siz cehennemde yanmayacaksınız. Ben cehennemi çok akıllı olmak ama cehalet tarafından sindirilmek olarak görüyorum. Ben bunun cehennem olduğunu düşünüyorum. Ben asla böyle yaşamadım. Deha asla vasatlık tarafından sindirilmemelidir. Bakın, ben sizin ne kadar üzgün, ne kadar umutsuz ve ne kadar dürüst göründüğünüzü umursamam, ama sizin bu bilinçsizlikle ölecek olmanızı umursarım.

Gerçek ölmez, ama aldatma, ikiyüzlülük, yalanlar ve insanın en büyük yeteneğini yaşayamaması çürüme ve ölümdür.

Bu yüzden sağlık sizin ne yediğiniz değildir. Güzellik sizin nasıl göründüğünüz değildir. O sizin ne olduğunuzdur. Bana bakın. Ben bu bedenden (JZ Knight) çok daha uzun boyluyum ve farklı bir deri rengine sahibim. Ama birçoğunuz beni görmeden seversiniz. Ben, tıpkı Öz'ün fiziksel dünyayı bir arada tutan görünmez kuvvet olması gibi, güzelliğin de görünmez olduğunu kanıtladım.

Öyleyse siz ne yapmalısınız? Siz Tanrı'yı yeniden tanımlamalı ve bunun için büyük bir çaba göstermelisiniz. İnsanlar kendileri dışında bir yargı, dehşet, korku Tanrısı'na, bir ce-

hennem ve ceza Tanrısı'na -Yehova'ya- sahip olmaktan hoşlanırlar, çünkü onlar, hayatlarında işler kötüye gittiğinde, daima Tanrı'yı suçlayabilirler, çünkü Tanrı onları öyle yaratmıştır. Tanrısallıktan ayrı olmak rahat bir durumdur, ama bunun için nasıl bir bedel ödersiniz? Siz kendinizi tanrısallığınızdan ayırdığınızda, bunun bedelini hayatınızla ödersiniz.

En büyük dua, en büyük armağan ve tüm bu öğrencilerin yirmi yıldır öğrendikleri tüm bilgi, insanın kendi hayatının, hayatta yaptığı seçimlerin sorumluluğunu üstlenmesi ve başka kimseyi suçlamamasıyla ilgilidir. Bu katı bir disiplini ve sürekli gerçeği söylemeyi gerektirir. Ama bunun yararı ne olur? Gücünüzü geri almanız. Siz bu süreçte acı çekebilir, sürekli hatalarınızı kabul etmek zorunda kalabilirsiniz, ama bu dünyada sizi sizden daha çok bağışlayabilecek, sevebilecek ve sizin için mutlu olabilecek hiç kimse yoktur. Ve o, kafanızın arkasında yer alan ve sizin ne kadar büyük ve yüce bir varlık olduğunuzu bilmenizi bekleyen küçük bir sestir.

Bunu yaptığınızda ve kendi eylemlerinizi, kendi suçlarınızı kabul ettiğinizde, kendi hayatınızı da kabul eder ve geçmişte başarısızlığın cezasından kaçabilmek için kendiniz dışında herkesi suçlamış olduğunuzu ve bu bataklığı böyle yaratmış olduğunuzu görebilirsiniz. Siz kendinizi suçlamalısınız, yani yaptıklarınızın sorumluluğunu üstlenmelisiniz, çünkü o zaman eyleminizin bilgeliğini de hak edersiniz. Ve eylemin bilgeliğini hak ettiğinizde, onun tüm gücünü geri kazanırsınız ve sevinç içinizden coşkun bir nehir gibi akar.

Tanrı'yı, korkunç bir yaratık olarak değil, yaşam verici kaynak olarak tanımlamalısınız ve bu süreçte -onda birinden daha azını kullandığınız- güzel beyniniz ve bedeninizin her hücresindeki -üçte birinden azını kullandığınız- DNA'nız sizi muktedir kılabilir. Siz, sizi yüceltebilecek kaynaklara sahipsiniz. Ancak neden öyle olmadığınızı ele almanız ve buna Tanrı ile baş-

lamanız gerekir. Tanrı'yı tekrar ait olduğu yere, kendi içinize koymanız gerekir. Bu acı verici bir süreçtir, çünkü bu yolculuk boyunca sizin eylemlerinizden sorumlu olmanız gerekir.

Ama bu sizi ne yapar? Daha yaşlı ve daha bilge yapar. Ben daha yaşlı derken, yüz binlerce yıl daha yaşlı olmaktan söz ediyorum. Siz daha yaşlı, daha bilge ve güçlü olursunuz. Ama gücünüzü böldüğünüz sürece, asla yeterince güce sahip olamazsınız. Kendinizi iyileştirebilecek, başkalarının hayatlarını etkileyebilecek, iyi ve büyük işler yapabilecek güce asla sahip olamazsınız, çünkü siz kendi yarattığınız bencil ıstırabınıza sarınıp sarmalanmışsınızdır. Sorumluluk üstlenmek kendinizden başka kimseyi suçlamamaktır ve Tanrı'yı bilmek işte bu yüzden kibir kırıcıdır.

Siz kendi içinizdeki Tanrı için savaşırsınız. Bunu nasıl yaparsınız? Hayır, bu bir Hıristiyan asker olup "kâfirleri" öldürmekle ilgili değildir. Bu, Tanrı için kendi içinizde savaşmakla ilgilidir. O zaman Tanrı nedir? Doğruluk, kusursuzluk, seçim gücü, deneyimleme gücü, yaptığınız hiçbir seçimin -siz böyle aptalca bir seçim yapmadıkça- hayatınızı sona erdirmeyeceğini bilmek, her düşüncenizin sizi muktedir kıldığını bilmek.

Peki, bu savaşı nasıl yaparsınız? Kusursuz ve dürüst olarak, başka kimseyi suçlamayarak... Siz korkunç şeyler yapabilirsiniz. Sanki kendinize ahlâksızca davranma iznini vermişsinizdir, çünkü ahlâki yozlaşmanızdan dolayı suçlayabileceğiniz birileri -ebeveynleriniz, arkadaşlarınız, kardeşleriniz, cinsiyetiniz, dininiz ya da hükümetiniz- olduğu sürece bunu yapabilirsiniz. Birçok insan, onların hesabını vermek zorunda olduklarını düşünmediklerinde çok aptalca şeyler yapar. İşte bu yüzden iblislere sahip olmak çok önemlidir. İşte bu yüzden zorbalara, diktatörlere sahip olmak çok önemlidir. İşte bu yüzden kötü ebeveynlere ve sadakatsiz eşlere sahip olmak çok önemlidir. Onları bırakmak zorunda olana dek, onlara sahip olmanın ne

kadar önemli olduğunu bilmezsiniz, ama sizin özleyeceğiniz şey onlar değildir. Eğer onlar giderlerse, sizin artık, yapmayı seçtiğiniz, ama -onları duygusal zevk almak için seçtiğinizden- sorumluluğunu üstlenmek istemediğiniz eylemler yüzünden suçlayacağınız kimse kalmaz.

Bunu anlıyor musunuz? Aranızdan kaçınız, hayatınızdaki zorbalardan kurtulmak istememenizin nedenlerinden birinin, aslında sizin en büyük zorba olmanız ve onları suçlamak için kullanmanız olduğunu kabul etmeye gönüllüdür? İtiraf ruh için iyidir. Ben sizi tanıyorum. Sizin de kendinizi tanıdığınız gün çok mutlu olacağım. (Limonata kadehini havaya kaldırarak):

Tanrım, hayatımı kutsa
ve bana iblislerimi görecek
ve onlardan kurtulacak
cesareti ver.
Öyle olsun.
Hayatın şerefine.

Sizin başmelekler gibi görünmeniz gerekmez. Doğruyu söylemek gerekirse, benim sizin başmelek diye adlandırdığınız bazı arkadaşlarım var. Bazen onlarla bir araya gelirim. Hepsini çok severim. Bu varlıkların hepsi sizin öğrenmekte olduğunuz şeyleri öğrenmiş ve bu kattan ayrılmışlardır. Onlar üstatların bir araya geldikleri yere gitmişlerdir. Samanyolu'ndaki on bir milyar dünyadan birçok varlık buraya gelmektedir ve onlar sizin göründüğünüzden çok farklı görüneceklerdir, ama onların hepsi Tanrı'dır. Önemli olan budur. Tanrı'nın bir yüzü yoktur. Güzelliğin bir yüzü vardır, ama Tanrı'nın yoktur. Bunu hatırlamalısınız.

Siz, Tanrı'yı tanımlamayı ve idrak etmeyi öğrenirken, doğruluk hakkı için savaşmaya başlarsınız. Başka bir deyişle, seçimlerinizin gerçekten bilincinde olursunuz. Duyguların o eski alışkanlığına karşı savaşırsınız. Duygular alışkanlık haline ge-

lir ve bir alışkanlık olarak tekrarlanır. Alışkanlıklara sahip olan insanlar, o alışkanlıkların onlara yaşattığı hislerden dolayı onlara sahiptirler. Sizin duygusal bir alışkanlığa sahip olmak için uyuşturucu maddeler kullanmanız gerekmez. Örneğin, siz her gün mastürbasyon yapabilir ve böylece bir birinci-mühür alışkanlığı yaratabilirsiniz. Bu, beden için, uyuşturucu maddeler kadar tehlikelidir, çünkü mastürbasyon yaptığınız her seferinde biraz daha yaşlanırsınız. Siz yavaş yavaş ölmektesinizdir. Duyguları yapay olarak uyarmak zorunda olduğunuz her seferinde biraz daha yaşlanırsınız. Bilgeleşmez, sadece daha yaşlanırsınız.

Ben Dünya'nın iki aya sahip olduğu zamanı biliyorum. Onların gökyüzünde nasıl göründüklerini biliyorum. O zamanlar, sizin artık göremediğiniz daha kaç takımyıldızın var olduğunu biliyorum. Ve tarihî bilgiyi gerçekten araştırsanız hakkında çok az şey öğreneceğiniz ve bugün var olmayan kıtaları biliyorum. Burada dört yüz elli beş bin yıldan çok daha önce yaşamış olan uygarlıklar vardır. Ama kiliseye sorarsanız, o size Yaratılış'ın altı bin yıl önce gerçekleştiğini söyleyecektir. Şimdi biliyorsunuz ki ilk başta Güney Afrika, Suudi Arabistan ya da Çin'de başladığı söylenen uygarlık en az on milyon yaşındadır. Öyleyse (evrenin sonsuzluğunu ve birliğini savunan filozof ve gökbilimci) Bruno'yu[66] kazığa bağlayıp yakan kilisenin altı-bin-yıllık yaratılış kavramı ile nereye gidebilirsiniz? Evet, ben çok şey gördüm.

Çağlardır, sizin ebeveynlerinizin inançlarını genetik olarak miras aldığınız söylenmiştir. Başka bir deyişle, sizin genetiğin sırrını anlamanız gerekir. Genetik türlerde çevresel farklılaşmaya ne neden olur? O çevrede yaşamak değişime neden olur. DNA'yı yaratan anahtar öğe nedir? Duygular. Duygular neye dayanır? Çevreye. Bu gerçek deneyimdir. Böylece, siz her gün genetik tohumunuzu değiştirirsiniz. Sizin bir yıl önce dünyaya

66 Giordano Bruno, 1548 1600.

getirdiğiniz çocuk, bugün dünyaya getireceğiniz çocuk kadar çok şeye sahip olmayacaktır, çünkü bugün siz daha yaşlı ve daha bilgesiniz. Ve çocuklarınız sizin duygularınızı bir giysi gibi giyerler.

Babaların günahlarının cezasını oğulların çektiği şeklindeki dinî deyişi işittiniz mi? Bu sözün ne anlama geldiğini düşünüyorsunuz? O günahları onlar değil, onların babaları, büyükbabaları ve büyükanneleri işlemişken, neden çocuklar lanetlensinler? Onlar neden bir laneti üstlensinler? Eğer bilinç ve enerji realiteyi yaratıyorsa, bu ilginç gizemi nasıl anlamalıyız? Çünkü sizin deneyimlediğiniz her duyguyu çocuklarınız bedenlerinde taşıyacaklardır. Sizler ebeveynlerinizin günahlarını taşıyorsunuz. Başka bir deyişle, sizin bedeniniz onların DNA'larının çapraz kesitinden oluşur. Siz onların korkularını taşırsınız. Onların yoksunluk duygularını taşırsınız. Onların güvensizliklerini taşırsınız. Başarısızlık duygularını taşırsınız. Başarı duygularını taşırsınız. Mutluluklarını taşırsınız. Üzüntülerini taşırsınız. Siz bu karışık bedeni nasıl bir araya getirdiniz? Son enkarnasyonunuzdan sonra ışık katına (üçüncü düzeye) gittiniz, orada geçmiş yaşamınızı gözden geçirdikten sonra Vecit Katı'na (beşinci düzeye) gittiniz ve sonuçta bu dünyadaki işinizi bitirmeden hiçbir yere gidemeyeceğinizi idrak ettiniz. Ve sizin sonuçta elde ettiğiniz tek beden, karmik olarak sahiplenmediğiniz (onun bilgeliğini elde etmediğiniz) şeyi taşıyan bir bedendir.

Sizler ölümsüz varlıklarsınız. Siz zamanın başlangıcından beri yaşıyorsunuz. Sıfır Noktası'ndan beri yaşıyorsunuz. Bu bedeniniz ve bu enkarnasyonunuz ruh denen Yaşam Kitabı'nda sadece bir cümledir. Siz daha önce de defalarca yaşadınız ve tekrar yaşayacaksınız. Siz beden parçalarınızın toplamı değilsiniz. Bedeniniz, sadece, kullanmaya muktedir olduğunuz ve onun vasıtasıyla geliştiğiniz bir alettir.

Söylediklerimden bir şeyler öğreniyor musunuz? Öyle ol-

sun. Ben burada ortaya çıktığımdan beri, yirmi iki yıldır pek çok fenomen yarattım ve birçok eski öğrencim bunları gördü. Ama ben fenomenler yaratmak ve bir büyücü, bir eğlendirici, bir guru olmak için burada bulunmuyorum ve bir avatar da değilim. Ben bir tanrıyım ve size de bir tanrı olmayı öğretmek için burada bulunuyorum. Size en büyük ve en derin bilgeliği aktarıyorum; nereye giderseniz gidin ve hangi dinî ya da spiritüel metni incelerseniz inceleyin, bunları size bizzat yaşadığı için anlatabilen ve açıklayabilen bir varlıktan daha büyük bir bilgi kaynağı bulamazsınız. Bu okuldaki disiplinler de herhangi bir uyduruk-dinin uygulamalarının kopyaları değildir. Onlar benim yarattığım kadim disiplinlerdir. Daha önce hiç kimse sizin kartlarınızı bulmaya çalıştığınız böyle bir alanı[67] düşünüp oluşturmamıştır. Ve labirent disiplini 1700lerde ortaya çıkmamıştır. O, dünyanın başlangıcı kadar eskidir. Labirent boyuttur, yerçekimidir, zamandır, birleşik alandır. Bunu kimse bilmez. Ve daha önce hiç kimse Şiva ve Mavi Beden'le ilgili gerçeği öğretmemiştir. Bu şifa disiplinini ve güç nefesi[68] uygulamasını da ben yarattım. Hiçbir yoga uygulaması bu nefes uygulaması kadar güçlü değildir. Böylece biz burada, beyaz giysiler giyip kristaller takan ve kuşyemi yiyen ikiyüzlü birtakım Yeni Çağcıların herhangi bir uygulamasını taklit etmiyoruz. Biz burada duvarlara altın yaldızlı şeyler asmıyor, kilise sırası gibi sıralarda oturmuyor, tütsüler yakmıyoruz. Ve biz Mesih'in eti yerine geçirilen kuru krakerler yemiyor ve şarap yerine geçirilen üzüm suları içmiyoruz. Biz burada işin özüne iniyor ve bu işe gerçekten girişiyoruz. Ama bu söz dünyaya yayıldıktan sonra, kaç kişinin burada öğretilen şeyleri kopya etmeye çalışa-

67 Burada Ramtha'nın Alan-çalışması denilen odaklanma disiplininden söz edilmektedir. Bkz. Sözlük.
68 Burada Ramtha'nın B&E (Bilinç ve Enerji) denilen odaklanma disiplinin den söz edilmektedir. Ramtha'nın odaklanma ve bilinci yükseltme disiplinleri hakkında daha fazla bilgi için Sözlük bölümüne bakınız.

cağını göreceksiniz. Ama şunu hatırlayın: Bu disiplinler onlardan kaynaklanmaz; dolayısıyla onlar bu disiplinleri gerçekten uygulatabilecek güce, otoriteye ve sihre sahip değildirler.

Tanrılığını gerçekleştirmiş olmayan hiç kimse size burada öğretilen disiplinleri öğretemeyecektir. Sizler var olan en paha biçilmez Kadim Bilgelik Okulu'nda bulunuyorsunuz. Bakın bu okullarda kadınların, erkeklerin ve çocukların bir arada bulunmaları gerekir. Himalayalar'daki o kutsal "maymunlar" kadınları öğrenci olarak kabul etmezler. Biz bunun nedenini anlayabiliriz. Ama eğer onlar kadınlardan korkuyorlarsa, eğer bu kadar güçsüz ve kırılganlarsa, o zaman Tanrı'ya da ulaşamazlar. Ve kadınlar da, eğer kadınlıklarını istismar eder ve kötüye kullanırlarsa, Tanrı'ya ulaşamazlar. Buradaki topluluğa baktığınızda her renkten, her ırktan insan görürsünüz. Tanrı beyaz değildir. Siz benim tarçın-renkli derili, siyah saçlı ve siyah gözlü olduğumu biliyorsunuz. İsa da kızıl saçlıydı. Ama herkes özünde aynıdır. Tanrı budur.

Siz barındırdığınız önyargılarla belki bu okulun da sizin için doğru yer olmadığını düşünebilirsiniz. Peki, sizce doğru yer nedir? Ben sizin doğruluk kavramınıza asla güvenmezdim, çünkü siz henüz bu doğruluğu anlayacak noktaya ulaşmadınız.

Tüm bunları söyledikten sonra, sizi sevdiğimi de söylemek istiyorum. Burada yaptığım Büyük Çalışma'dan ve sizin yapacağınız Büyük Çalışma'dan dolayı çok mutluyum. Sizi, hepinizi seviyorum.

Size söylemek istediğim son şey şudur: Benim en büyük misyonum, size, Tanrı'yı her şeyde görmeyi ve sevmeyi öğretmektir. Ben başlangıçta Bilinmeyen Tanrı'yı insanın dışında, ondan çok üstün bir varlık olarak görüyordum, ama en sonunda onun her şeyde var olduğunu gördüm. Örneğin, onu gökyüzündeki iki ayda gördüm. Bu iki dişinin gökyüzünde büyüyüp küçüldüğünü, dikkati çekmek için birbiriyle yarıştığını gördüm.

Uzayı sonsuzluk fonu ve yıldızları pırlantalar olarak gördüm. O zamanlar yıldızların ayların çocukları olduğunu düşünürdüm. Tüm yıldızlar büyüyüp aylar haline geldiğinde ne olacağını merak eder, o zaman artık bir gece göğü olmayacağını düşünürdüm. Bu benim masumiyetimdi. Ben çocukların kahkahalar attıklarını gördüm. Kadınların nehirde çamaşır yıkarken bellerine topladıkları eteklerinin açıkta bıraktığı güzel dizlerini gördüm. Askerlerimden birinin sürdüğü misk kokusunu kokladım ve onun güzel olduğunu düşündüm. Atımı -onun yelelerindeki çıngırakları- dört yüz davulun gürlemesini, direklerin ucunda sallanan altın, turuncu, kırmızı, pembe renkli sancakları ve bu dünyanın gördüğü en büyük ve en güçlü orduyu sevdim. Sabah erkenden pişirilen ekmeklerin kokusunu sevdim. Suyun üzerindeki sisi, dağların doruğundaki temiz, taze karı sevdim. Tırtılken -beni çok şaşırtan bir biçimde- dönüşüm geçiren kelebeklerin kanatlarından dökülen mavi tozu sevdim. Ve ben tüm bunlarda Tanrı'yı gördüm. O çok güzeldi. Ve ben, eğer tek bir önyargıya sahipsek, ona karşı önyargılı olduğumuz şeye yakın olamamanın sıkıntısını çekeceğimizi, çünkü kendimizi Tanrı'nın o güzelliğinden yoksun bıraktığımızı idrak ettim.

Ben Tanrı'yı biliyor muyum? Evet. Onu anlıyor muyum? Evet. Hayat bir armağandır, sevgili öğrencilerim; o çok güzeldir.

Yüzlerinizi ve bedenlerinizi başka insanların yüzleri ve bedenleriyle kıyaslamayın. Hepsi güzeldir. Güzellik, o beden makinesini çalıştıran şeydir. Güzellik et değildir. O niyettir. Kendinizle ilgili olarak bunu bilmenizi istiyorum. Istırap çekmeyi ve hayat armağanınızı görmemek için bu kadar uğraşmayı bırakmanızı istiyorum. Geçmişinizi savunmayın. Bırakın o ölsün. Bırakın önyargı, ıstırap, keder ve acı gitsin. Geçmişte kim olduğunuzu açıklamaya teşvik edilseniz de, bunu yapmanız için bir neden yoktur. Eğer bunu yapmak zorunda olduğunuzu düşünüyorsanız, o zaman Öğretmen'in sözlerini işitmemişsinizdir.

Öyleyse siz nasıl bu olağanüstü varlık, yani Tanrı olabilirsiniz? İçinizdeki adaletsizlik, yalanlar, aldatmalar ile savaşın ve oyunlar oynamayı bırakın. Bağışlayın. Dünyanın size olmanız gerektiğini söylediği şeyi benimsemeyin. Belki siz her türlü ahlâki yozlaşmanızın bedelini ödememek için o görüşü kullanmışsınızdır, çünkü böylece o yozlaşmanın suçunu daima onlara atabilirsiniz. Belki artık büyümenizin ve en az iki yüz yıl yaşamayı düşünmenizin zamanı gelmiştir ve bunu yaptığınızda o Tanrı'yı gerçekten savunmuş olursunuz. Böylece, her gün o günü gülerek ve -muktedir bir biçimde- istediğiniz gibi yaratırsınız. Ve her gün, bu acı verici ve kibir kırıcı olsa da, suçunuzu itiraf eder ve onun sorumluluğunu üstlenirsiniz; böylece, gücünüzü geri alır ve onun tarafından özgürleştirilirsiniz. O zaman Tanrı'ya yakınlaşır ve kusursuz bir biçimde yaşarsınız.

Siz benim dünyanın bilmediği bir şeyi, üstatların var olduklarını nasıl bildiğimi merak edebilirsiniz. Çünkü biz geriye kalan yegâne üstatlarız. Ben onların gitmiş oldukları yere gitmek ve onların bildikleri şeyleri bilmek istedim ve açıkça, onların bildikleri şeylerin tüm insanların düşündükleri şeyler olmadığını gördüm.

Siz seviliyor musunuz? Size anlatamayacağım kadar çok seviliyorsunuz. Size değer veriliyor mu? Hâlâ yaşadığınıza göre, size çok değer verildiğini söyleyebilirim. Siz farklı mısınız? Evet, ama bu sadece sizin üzerinde çalışıp halletmeniz gereken karma'dan ötürüdür. Siz güzel misiniz? Herkes güzeldir. Güzelliği oluşturan şey insanın yüzü değil, ruhu, zihni ve bilgeliğidir. Hiçbir üstat maskelere aldanıp kanmaz, onlara âşık olmaz. Onlar bunu yapmayacak kadar akıllıdırlar. Onlar her şeyi apaçık görürler. Bu sizin için de geçerlidir.

Kendinizi sevmenizi istiyorum. Kendinizi arındıracak, bağışlayacak, kendinize izin verecek -ve ebeveynlerinizin de insan olmaya çalışan ve onaylanmayı çok isteyen tanrılar oldukları-

nı idrak edecek- kadar çok sevin kendinizi. Bunu hatırlayın. Anlayış bu dünyada uzun bir yol alır, ama sizin önce kendinize anlayış göstermeniz gerekir.

Eğer sonraki buluşmamıza kadar bunu yaparsanız, o kapıdan girmeyi bekleyemeyeceksiniz. Siz burada olmaktan çok mutlu olacaksınız. Bu büyük bir yuvaya-dönüş gibi olacak, çünkü burada herkes aynı mesajı aldı. Burada herkes aynıdır. Burada bir araya gelen sizler, dünya nüfusuyla kıyaslandığında nadir varlıklarsınız ve siz buraya daha iyi insanlar olmayı öğrenmek için değil, Tanrı'ya yaklaşmak ve tanrısal bir biçimde yaşayabilmek için geliyorsunuz.

Böylece, eğer bazıları size, "Sen neye inanıyorsun?" diye sorarlarsa, onlara şöyle diyebilirsiniz: "Benim bildiğim tek din, Tanrı'nın bana verdiğini bildiğim tek dindir ve o benim hayatımdır. Benim hayatım benim dinimdir ve mutlu yaşamak benim günlük duamdır."

GERÇEK VE UYGULANABİLİR BİR BİLGELİK ÖĞRETİSİ

ALTINCI BÖLÜM ÜZERİNE AÇIKLAYICI BİR YAZI: ÇAĞDAŞ ZAMANLARDA AYDINLANMA

Erkeklerin Özgürlüğü - Kadınların Özgürlüğünün Öbür Yüzü

Sonraki bölüm, çağların kadim bilgeliğinin özünü, şimdiki zamanda herkesin bağlantı kurabileceği ve kolayca anlayabileceği bir ortama yerleştirerek erişilebilir kılan büyük bir öğretidir. Ramtha'nın bizzat işaret ettiği gibi, "Hayır, bu ağır, ezoterik bir öğreti değildir. Bu gerçektir."

Ramtha'nın öğretilerinde önemle vurgulanan ve şimdiye dek anlaşılmış olması gereken şey, kadınların tanrılar ve özgür bireyler olarak egemenliklerinin onlara geri verilmesidir. Bu dikkate değer öğretide, Ramtha bu çabayı, kadınların özgürlüğünün öbür yüzünü, erkeklerin özgürlüğünü açıklayarak dengelemektedir. Kadınların özgürlüğü hareketinin gelişimi her zaman dengeli ve orantılı olmamıştır. Tarih boyunca tüm kültürlerde ve inançlarda kadınların yoğun bir biçimde istismar edilmeleri ve bastırılmaları çoğu kez kadınların özgürlüğü hareketini erkeklere karşı bir hor görme ve nefret tutumuyla çarpıtmıştır. Birçok büyük kadının, bilinçdışı bir biçimde, erkeklerden nefret etmesi ve kadınların özgürlüğünün hedeflerini çoğu kez cinsiyetçilikle karıştırması psikolojik bir olgudur.[69] Bu tamamen anlaşılabilir bir durumdur. Ama eğer bu soruna anlamlı ve kalıcı bir çözüm oluşturulacaksa, bizim zorba ve kurban rollerinin sadece tersine çevrilmesinin ötesine bakmamız gerekir.

Ramtha'nın bu bölümün başında anlattığı öykü, ilişkiler-

69 Bkz. Jo Freeman, *Kadınların Özgürlüğü Hareketi: Onun Kökeni, Yapıları ve İdealleri* (Pittsburg: Know, Inc., 1971).

de erkeklerin ve kadınların arasındaki yaygın uyumsuzluğun yüzeyini aşıp daha derinlere inmektedir. Ramtha'nın insan doğasının psikolojisiyle ilgili anlayışı olağanüstü, basit ve yadsınamaz bir biçimde doğrudur. O, daha önce (birinci ciltte), sorunu kadınların bakış açısından oldukça kapsamlı bir biçimde sunmuştur. Bu öykü ise, çoğu kez anlatılmadan kalan erkek perspektifini sunmaktadır. Bu yaklaşımın önemi onun erkekleri yüceltmesi değil, sorunun gerçek köklerini tanımlamasıdır. Erkeklerin ve kadınların ortak doğası nedir? Gerçek mutluluğun anlamı nedir? Hayatın anlamı nedir? Hayatta gerçekten önemli olan şey nedir? Bu öyküde, iki erkek, dış dünyanın bolluğunun mutluluk için duydukları doğal, içsel özlemi gidermeye yetmediğini idrak ettiğinde, birbirinde altın bir dostluk bulur. Diğerinin zihnini -cinsel kimliğe, sosyal statüye, ırka, yaşa ya da dinî inançlara bakmaksızın- anlayacak ve ona hitap edecek kadar farkında olan bir zihnin sadeliği, bu iki erkeğin kendi yollarınca buldukları çağların sırrıydı. Başka bir deyişle, onlar, insan kişiliğinin yüzeysel imajını ya da toplumsal bilincin beklentilerini aşan kendi gerçek kimliklerini ve doğalarını idrak etmişlerdi.

Popüler Bilgeliğin Ardındaki Bilim

Bu bölümün ikinci kısmı, kadim bilgeliğin, "Sizler realitenin yaratıcıları olan tanrılarsınız" diyen özünü, günlük deneyimlerimizi etkileyen ve şekillendiren ortak düşünceler ve tutumlar açısından ele almaktadır. Ramtha, sık sık, beynin işlevi ve nörofizyolojinin -ta atomaltı parçacık davranışı düzeyine dek- sinir sistemi üzerindeki etkisi hakkında verdiği karmaşık bilgiyi "Tutum her şeydir" aksiyomuyla özetler. Bu aksiyom asla basit, yüzeysel, akılda kalıcı bir ibare değil, Ramtha'nın öğretilerinde -kuantum fiziği alanında bilimsel olarak test edilebilecek- derin bir bildirimdir. Bu bildirimin önemini tam ola-

rak anlamak için, Ramtha'nın realitenin doğası, kökenleri, mekanizmaları ve tekâmülü ile ilgili açıklamasının farkında olmak gereklidir.

Ramtha, bu öyküde, Doğu'nun ve Batı'nın çeşitli mistik geleneklerinde, "Hayatımızdaki her şey bizim bir aynamızdır" diyen popüler bir kavramı da ele alır. Bu kavram, "Başkalarının sana nasıl davranmalarını istiyorsan, sen de onlara öyle davran" diyen ünlü altın kurala benzer. Ramtha, seçtiğimiz tutumların bizim ödülümüz olduğunu, çünkü onların deneyimimizi ve kaderimizi şekillendirdiğini açıklayarak bu bilgelik kurallarını basitleştirir.

> "Öyleyse hayatınızda kim pişmanlık, keder, ıstırap, üzüntü, ihanet, içerleme ve terk edilmişlik duygularını barındırmanıza değer? Hiç kimse.
>
> Bunu düşünün. Siz cennet âlemine sahip olabilirsiniz. Bu neyi gerektirir? Bu, sizin yapmayı kafanıza koyduğunuz her şeyi tezahür ettirecek gücü kazanmanızı gerektirir. Siz istediğiniz parayı tezahür ettirebilir, bedeninizin yaşlanma sürecini tersine çevirebilirsiniz. Bedeninizdeki kanseri iyileştirebilirsiniz. Kâbuslar görmeyen, sorumlulukların altında ezilmeyen özgür bir insan olabilirsiniz. Şimdi bunu doğru perspektife yerleştirin. Siz neye sahip olmayı tercih ederdiniz, zengin olmayı mı yoksa ihaneti mi?"[70]

Lineer Fiziğin Kuşkuculuğu

Bu son nokta bizi bu bölümün, görünüşte basit, zararsız tutumların hayatımızda gerçek deneyimler olarak tezahür etmesini mümkün kılan bilimi ele alan son kısmına getirir. Ramtha burada, atom-altı parçacıkların ve kuantum mekaniğinin

70 Ramtha, *Yeni Grup İnzivası: Elohim Ka Men Ra.* Ses Bandı 332, Ramtha Diyalogları, 7-12 Mayıs 1996.

öngörülemez olasılık alanına karşı lineer, öngörülebilir fizik kavramını sunar. Kuşkuculuk bir seçimdir, o bir kesinlik veya nesnel gerçeğin bir ürünü değildir. Kuşkucular, onların öncedenbelirlenmiş yorum kalıplarına ya da paradigmalarına uymayan tüm bilgiyi filtrelerler. Kuşkuculuk, bilimin doğal bir özelliği değil, yeni bilginin ve doğayı anlamanın daha iyi kalıplarını keşfetmenin önündeki bir engeldir. Kuşkuculuk çoğu zaman, yanlışlıkla, bilgi peşindeki eleştirel, öğrenmeye meraklı bir zihinle karıştırılır. Onlar bir ve aynı şey değildir. Bilimde kuşkuculuğun mevcudiyeti, çoğu zaman, Hinduizm'den Hıristiyanlığa kadar birçok dinin bugünkü bulguların ışığında eski realite kavramlarının geçerliliğini değerlendirmeyi reddeden kör, dogmatik tutumuyla aynı amaca hizmet etmiştir.

Kuantum fiziğinin belirsizlik prensibi ve atom-altı parçacıkların öngörülemez doğası lineer Newton fiziğine gerçek bir sorun sunar. Ramtha, Newton fiziğini, kendi dünya görüşü tarafından öngörülemeyen ya da beklenmeyen her olağanüstü ve mucizevî şeyi reddeden kuşkucunun bu yaklaşımıyla kıyaslar. Kadim Bilgelik Okullarının öğretilerini ve bir üstadın olağanüstü deneyimlerini destekleyen bilim ise -fiziksel realite denen daha büyük bedenleri oluşturan- minik parçacıklar dünyasını bilimsel olarak inceler.

Kuantum fiziğinin incelenmesi çok önemlidir, çünkü o, çift-yarık deneyi[71] gibi çeşitli bilimsel deneylerle, bizim perspektifimizden minik, durağan görünen parçacıkların aslında zeki olduklarını gösterir. Bilimciler çift-yarık deneyinin sonuçları karşısında çok şaşırmışlardı, çünkü film levhası ile fotonların kaynağı arasına hangi engeli yerleştirirlerse yerleştirsinler, fotonlar o engeli aşmıştı. Görünüşe göre, fotonlar zekiydi ve deneyi yapan bilimcinin zihnini okuyabiliyordu. Bilimci, bilmeden, ışık fotonunu kendi deneyinde başından sonuna dek yönlendiriyor muydu? Ya da foton, bilimci tarafından yerleştirilen bilmece-

nin farkına varıp onu çözme iradesi mi gösteriyordu? Bu durumdan kaynaklanan soru, "Tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan çıkar" şeklindeki eski ikileme benzer. Ramtha şöyle sorar: "O ışık o bilimcinin o deneyi yapacağını zaten biliyor muydu? Yoksa deney ışığın seyrini mi değiştirdi?"

Deneyi yapan Gözlemci ile deneyin sonucu arasındaki -Gözlemci etkisi olarak da bilinen- etkileşim, Ramtha'nın tutumlarımızın realitemiz ve deneyimlerimiz üzerindeki güçlü etkisiyle ilgili öğretisinin bilimsel temelini oluşturur. Ramtha'nın bu konuyla ilgili öğretisi, sadece olumlu bir tutuma -veya yüksek bir gücün ilahî takdirine ve inayetine teslim olmaya- teşvikten dikkatle ayırt edilmelidir. Bir üstadın yolu kendimizi tanıma ve fethetme yoludur. O, kendi içimizdeki, zihnimizdeki ve kişiliğimizdeki -olasılık dalgasını çökertip (onun titreşim frekansını düşürüp) realite dediğimiz bir parçacığa dönüştürmekten sorumlu olan- köklerin bilinçli olarak farkına varma yoludur. Biz, ancak, gerçekte kim olduğumuz konusunda aydınlanarak hayatımıza ve dünyamıza anlamlı bir değişim getirebiliriz. Çağların, Kadim Bilgelik Okulları tarafından korunan ve tarihin gelişimi boyunca izini sürdüğümüz derin bilgisi, kuantum fizi-

---

71 Bkz. Şekil 6. 1803'te, Thomas Young ışığın doğa olarak dalga olduğunu gös termek için çift-yarık deneyini kullandı. Daha sonra, Albert Einstein, Max Planck'ın incelemelerini izleyerek, ışığın foton denilen parçacıkların bir birle şimi olduğu sonucuna vardı. Yine de, Albert Einstein Young'un deneyinin sonuçlarını yadsıyamadı. Bu iki bilimcinin keşifleri dalga/parçacık dualitesi so rununa, yani ışığın bir dalga mı yoksa bir parçacık mı olduğu sorusuna yol aç tı. 1924'te, Niels Bohr, H.A. Kramers ve John Slater, eğer söz konusu olan dalgalar olasılık dalgalarıysa, dalga/parçacık dualitesinin çözülemeyeceği fik rini öne sürdüler. Olasılık dalgaları belirli bir zamanda bir parçacığa dönüşen bir dalganın olası yerini gösterir. En sonunda, Erwin Schrödinger ve Werner Heisenberg'in araştırma çalışmalarında kuantum mekaniği teorilerinin geliş tirilmesi ve uygulanması, bir atomun yerinin ve tipik enerji düzeylerinin doğ ru olarak öngörülebilmesini sağladı. Kuantum mekaniğinin incelenmesinden kaynaklanan en önemli ima Gözlemci'nin realitenin doğasında oynadığı rol dür. David Bohm, *Bütünlük ve Dolaşık Düzen* adlı kitabında şu sonuca varır: "Şu anda asıl vurgulanan, gözlemcinin gözlemlenenden ayrılabilir olmadığı *bö lünmemiş bütünlüktür*."

ği bilimiyle dinî boş-inançların ve okültizmin mezarından çıkarılıp yeniden canlandırılmıştır. Bizim gerçekten Tanrı, yani realitenin yaratıcıları olduğumuz, daha önce teorik ve deneysel olarak hiç bu kadar aşikâr olmamıştı.

ŞEKİL 6: ÇİFT-YARIK DENEYİ

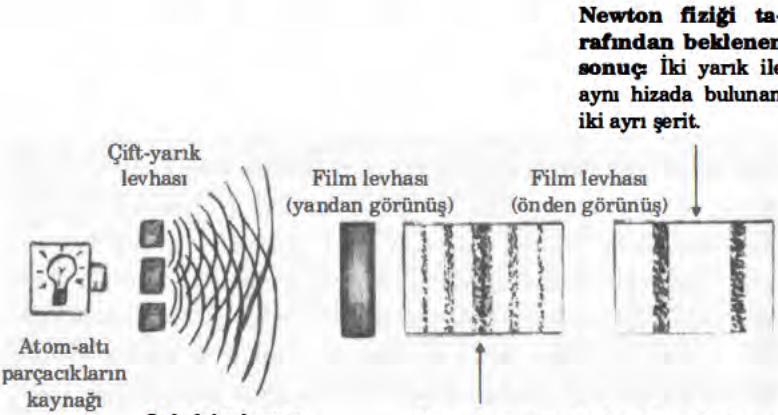

BÖLÜM 6

ÇAĞDAŞ ZAMANLARDA AYDINLANMA

"Eğer kuşkucunun bakış açısını izlerseniz, Newton'un öngörülebilir fiziğini izlemiş olur ve tam olarak onu elde edersiniz. Eğer o yolu izlerseniz, tümüyle kuantum mekaniğinin bir parçası olan Mutlak Başka Yer'e asla ulaşamayacaksınız. Bu sizin başınıza gelmeyecek. Siz asla bir beden-dışı deneyim yaşamayacaksınız. Maddeyi asla dönüştüremeyecek ve yeniden şekillendiremeyeceksiniz. Geçmişinizi ve başkalarını asla bağışlayamayacaksınız. Kapitalizmin çekirdeği ve öngörülebilirliğin sevk edici motorları geleneksel fiziktir. İster kabul edin, ister etmeyin, onlar budur."

- Ramtha

Altın Bir Dostluk

Şimdi size tanıdığım iki erkeğin öyküsünü anlatacağım. Ben erkeğin doğasını da gerçekten severim. Ben de bir erkektim. Kadınların doğasından zevk alırım. Sonuçta siz şu anda erkeklerin ve kadınların katında bulunuyorsunuz. Eğer yedinci katta bulunuyor olsaydık ve siz büyük, kabarık bir ışık topu olsaydınız, ben bu öyküye şöyle başlardım: Şimdi size dört milyon ışık-yılı önce tanıdığım iki minik ışığın öyküsünü anlatacağım.

Bunların gerçek öyküler olduğunu hatırlamalısınız ve ben insan dramasının hiçbir öyküsünün uydurulmuş olmadığını görüyorum. Sizin bugün inanılmaz bulduğunuz her öykü yaşanmıştır.

Size özellikle bu iki adamdan söz etmek istiyorum, çünkü bu öykü, ruhunuzun karanlık gecesinde sahiplendiğiniz ve Tanrı nehrinde parlak bir biçimde akmanızı sağlayan şeyle çok ilgilidir. O, gelecek zamanları simgeler ve değerlerle ilgilidir. Bu öyküyü dinlediğinizde bazılarınızın kafası karışabilir; siz bu öykünün mesajının, mutlu olsanız da o mutluluğu bırakıp, gidip, sizi daha mutlu kılacak başka bir şey yapmanız gerektiği anlamına mı geldiğini merak edebilirsiniz. Bu yüzden, mesajı yanlış anlaşılmayacak bir biçimde açıklığa kavuşturmak önemlidir. Bakın, siz halen yaşadığınızdan daha büyük bir zamana doğru ilerliyorsunuz ve bu süreçte sizi koruyacak değerleri anlamanız önemlidir.

Evet, bu iki erkeğin öyküsüdür. Aynı öyküye uyabilecek iki kadının bulunduğundan da eminim, ama ben daha manevi kızımın karşısında ilk kez belirmeden önce, insanın kendini içine soktuğu belirsizliği anlamak için bu iki adamın öyküsünü özellikle gözlemledim. Bu çok önemliydi.

Önce bu iki adamı size tarif etmek istiyorum. Onlardan biri, öğretmen bir annenin doğurduğu sekiz çocuktan biriydi.

Böylece sekiz çocuk dört yatağa sığıyordu. Şimdi size komik görünse de, o zamanlar insanlar böyle şeyleri hesap ederlerdi.

Bu öykü yirminci yüzyılın başlarında, kurnazca plânlanıp yaratılan Birinci Dünya Savaşı'ndan önce yaşanmıştı. Büyük bir savaş çıkacaktı, bu yüzden bir sürü savaş malzemesi üretilmesi gerekiyordu ve bu sayede Amerikan halkı iş sahibi olabilecekti. Ekonomiyi canlandırmak için savaşlar gerekliydi. Ve ekonomiyi canlandırmak pek çok insanın katledilmesi anlamına geliyordu.

Sözünü ettiğim bu adam annesi gibi okumak istiyordu. O çok akıllıydı ve entelektüel olarak gelişmek istiyordu. Annesinin koruması altında okula gitti. O üç yaşından beri çalışıyordu, çünkü bu ailedeki herkesin, kaç yaşında olursa olsun, aileye katkıda bulunması önemliydi. O üç yaşında çalışma fırsatı bularak, babası için patates soymaya başladı. Ve o küçük yaşta bile çalışmayı sevdi, çünkü çalışmak ona bir şey yapabilme duygusunu veriyordu. O ailede, kadınlar dâhil, herkes bir katkıda bulunmak zorundaydı ve bu hepsi için doğal bir durumdu. Bir anlamda, bu ailede herkes eşitti, çünkü herkes ailenin hayatta kalmasına katkıda bulunuyordu. Bugün ise oldukça farklı bir yaklaşım vardır.

Bu varlık, okula gitmeye başladığında da, okuldan sonra çalışmaya devam etti. O liseyi bitirdikten sonra pahalı bir üniversiteye girdi ve okurken bir yandan da çalışarak eğitim masraflarını karşıladı. Okuldan mezun olunca bir üniversitede öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı, ancak bir süre sonra bu işten hoşlanmadığını anladı.

Böylece o biriktirdiği parayla büyük bir çiftlik satın aldı. Bir sürü eğitim kitabı satın aldı, bu kitaplar onun hazinesiydi. Çiftlik evi perişan bir haldeydi ve elektrik yoktu. Adam hayatının çok basit olmasını istiyordu, çünkü konforun sosyal sistemin bir programlaması olduğunu fark etmiş ve yapacağı sos-

yal araştırmalarla hayata katkıda bulunmak için tamamen kendi kendine yeterli olması gerektiğini anlamıştı.

Onun arazisi pek bir işe yaramıyordu. Arazinin çoğunu kokarcaların ve diğer küçük hayvanların ve kuşların bulunduğu bir orman kaplıyordu. Ancak, toprak o kadar bereketli olmasa da, onun orada yetiştirdiği elma, armut ağaçları çok güzel meyveler veriyordu. Ve o yetiştirdiği domuzlarla konuşabiliyor, onları anlayabiliyordu. Beslediği tavukları, aptal beçtavuklarını bile anlayabiliyordu. Ve o mutlu bir adamdı. Yemesi gereken her şeyi yetiştiriyordu, yumurta yemek için tavuk yetiştiriyor, süt içmek ve o sütten tereyağı yapmak için inek besliyor, küçük bahçesinde sebze yetiştiriyordu. Ve günlük işler bittiğinde, içinde odunların çıtırdayarak yandığı sobasının yanına oturuyor, piposuna iyi bir tütün koyuyor ve kendi yaptığı sallanan koltukta sallanarak gaz lambasının ışığında kitap okuyordu. O, halinden hoşnut bir adamdı. Onun öğrenimi asla sona ermedi ve o günbegün gittikçe daha bilgeleşti.

Tek talihsiz şey, bu adamın sonunda zavallı bir kadınla evlenmesiydi. Bu gerçek bir öyküdür. Bu zavallı bir kadındı. O çok dindardı ve bu adamın ona duyduğu şehvete, ateşli bir tutkuyla sevişme arzusuna asla aynı şekilde karşılık vermiyordu. Adam, çok geçmeden, karısının onunla hiçbir şey hissetmeden, sadece bir görev olarak yattığını anladı. Kadın nefret doluydu ve hayata adeta küsmüştü. Ve Tanrı'ya inandığını söylese de, o hiç kuşkusuz, gördüğünüz en mızmızlanan, en gücenik, en asık suratlı kadındı. Adam çok geçmeden bir şeyi anladı. O bu kadından çocuk sahibi olmak istemiyordu.

Ama onlar birlikte olduktan kısa bir süre sonra kadın hamile kalmıştı. Adam başka bir çocuk yapmamaya kesin karar verdi ve doğacak çocuğun nasıl bir insan olabileceğiyle ilgili beklentisi onu korkuyla ürpertti.

Bu adamın babasına çok benzeyen iyi bir oğlu oldu, ama

annesinin onunla ilgili bazı ağır hayalleri vardı. Uzun sözün kısası, onlar yirmi yedi yıllık bir evliliğin ardından ayrıldılar ve adam sonra iyi bir kadınla karşılaştı. Onlar asla evlenmediler, ama birlikte mutlu yaşadılar. Elbette, adamın karısı bu duruma çok içerleyerek, "Bu kadın günah içinde yaşıyor. Bu zinadır, bu bir günahtır!" diye feryat etti.

Adam ise sadece gülümsedi ve "Tek günah sevmemektir" dedi. Eh, elbette o haklıydı.

Yıllar geçerken, bu adam basit bir hayat yaşamaya devam etti. Onun kimseye bir kuruş borcu yoktu. Giydiği yıpranmış giysilerden utanmıyordu, çünkü tatlı kadını onun giysilerini tamir ediyordu. Önemli olan da onun ne giydiği değil, neyi bilmenin açlığını çektiğiydi. Onun hayatı o kadar basitti ki o doğayı öğrenip onun üzerinde tefekküre dalacak zamana sahipti ve harika çiftliğinin güzel manzarasından ve onun sunduğu öğretiden asla bıkmıyordu. O, çok huzurlu ve öğrenmeye devam etmekten başka bir şey istemeyen bir adamdı.

Şimdi onu orada, verandasında ev yapımı şarabını içip piposunu tüttürerek topraklarını seyrederken bırakalım.

Öyküsünü anlatacağım diğer adam, çok yoksul bir ailede büyümüş bir babanın oğluydu. Baba tüm hayatı boyunca para kazanabilmek için çalışmıştı. O para sahibi olmayı çok istiyordu, çünkü ancak o zaman güce sahip olup saygı göreceğine inanıyordu. Ve elbette bir kişi parayı şehvetle arzu ettiğinde, o asla yeterince paraya sahip olamaz, çünkü onun içinde hâlâ parasız kalma korkusu vardır. Gördüğünüz gibi, sorun para değil, kendisidir, ama mazeret paradır. Ve bu baba aç kalmaktan ve tembelleşmekten çok korkuyordu, bu yüzden neredeyse her an işini düşünüyordu. Cebinde taşıdığı saate göre çok dakik bir biçimde yaşıyordu. Günün her anında işiyle ilgileniyordu ve en sonunda zengin bir adam oldu, ama kazancı ona göre asla yeterli değildi. O, öldüğü güne dek, asla yeterince paraya sahip

olamamaktan korktu. Gördüğünüz gibi, sorun para değildi. Sorun onun içindeki, kendi olası zayıflığıyla ilgili korkuydu. Para zayıflığı satın almıştı.

Bu adamın çok iyi ve yakışıklı bir oğlu vardı; bu nazik, anlayışlı bir insandı ve çok sıkı çalışıyordu. Babası ona fazla para vermiyordu, ama o çocukluğundan itibaren çok çalışmıştı. Ona tabağındaki bütün yemeği yemesi öğretilmişti ve o da bunu yapardı. Bunun doğru mu yanlış mı olduğunu düşünmezdi, sadece kendisine söyleneni yapardı. Ailesinin maddi sıkıntısını anlıyordu, bu yüzden ailesine yardım ediyor, asla yakınmıyor ve bu süreçte öğreniyordu. Babası ona işi öğrenmesinin önemini vurguluyor ve sık sık, "Zengin olmak zorundasın, çünkü paran olmadan sen bir hiçsin" diyordu.

Böylece oğul nasıl iş yapacağını öğrendi ve o da çok zengin oldu. Ama o babası gibi yoksulluktan korkmuyor ve kendisini kuşatan zenginliğin esiri olmuyordu. Onun tek istediği, doğru şeyi yapmaktı. O nazik bir insandı ve herkese -babasından farklı bir biçimde- iyi davranıyordu.

O, büyüyüp bir delikanlı olduğunda, birçok kişinin ondan nefret ettiğini fark etmiş, ama bunun nedenini anlamamıştı. Ondan nefret edenler yoksul insanlardı ve onlar sırf zengin olduğu için onu hor görüyorlardı. O zaman o, babasının neden söz ettiğini anlamaya başladı. Ama yine de insanlara karşı kötü bir niyet veya nefret beslemedi. Sadece neden böyle olduğunu anlamıyordu.

Böylece, bu tatlı adam kendisinden nefret eden bu zavallı insanlara parasını dağıtmaya başladı ve elbette onlar bir gecede onu çok sever oldular. Genç adam bir süre sonra gerçek dostluğu ve kabulü satın alamayacağını öğrendi. Bunu yapmaya çalışırken neredeyse parasız kaldığında, insan doğasını daha çok -ve okulda öğrettiklerinden daha farklı bir biçimde- anlamaya başladı. Evet, bazı bakımlardan babası haklıydı.

Sonra baba öldü ve tüm mirasını oğluna bıraktı. Ve oğul bakımsızlıktan harap olmuş bir evde yaşamaya başladı. Bu ev, sanki orada yoksul bir adam yaşamış gibi görünüyordu, çünkü baba kimsenin onun zengin olduğunu bilmesini istememişti. Böylece, oğul bu eve geri döndü ve orada babasını ve onun korku dolu ikiyüzlülüğünü düşündü. Sonra o evi yaktı ve yerine güzel bir malikâne inşa ettirdi. Ev güzel bir arazi üzerinde bulunuyordu, tüm çevrede kadim meşe ağaçları vardı. Ev kızıl tuğladan inşa edilmişti, pencereleri parlak beyaz renge boyanmıştı, parlak siyah renge boyalı kapılarda aslan-başı tokmaklar yer alıyordu. Genç adam baktığı her yerde gördüğü şeyi sevdi ve eğer gördüğü herhangi bir şeyden hoşlanmazsa onu hemen hoşlanacağı şekilde değiştirirdi. Eh, herhalde babası bu durumu görse mezarında dönüp dururdu!

Genç adam sonra çok güzel bir kızla evlendi. Bu narin, ufak tefek kızın sapsarı saçları ve saydam bir teni, pembe yanakları, iri mavi gözleri, açık renkli uzun kirpikleri ve küçük ama keskin hatlı bir burnu vardı. Elleri ve ayakları ince ve narindi, ama kalçaları kalınlaşmaya eğilimliydi. Gördüğünüz gibi, ben hiçbir ayrıntıyı gözden kaçırmam.

Genç kadın bir bankerin kızıydı. En uygun okullarda okumuştu ki bunlardan biri de, zengin genç kızlara kibar bir sosyetede bir kadının geleneksel rolünü başarıyla oynamak için gerekli sosyal becerilerin öğretildiği ve kültürel eğitimin verildiği özel bir okuldu. Onun nasıl bir eğitim olduğu benim kafamı hâlâ karıştırır. Bu genç kadın size gözlerini dikip bakardı ve siz onun kendi yerini bilen ve boyun eğmez bir kuvvete sahip olan asil bir kadın olduğunu düşünürdünüz. Genç adam da aynı şeyi düşünmüştü, ama eşine Thoreau, Einstein, Çiçero gibi kendisi için çok değerli bilgilerin kaynağı olan isimlerden söz etmeye başladığında, genç kadın öylece oturup gözlerini hızla kırpmaya başlardı ve genç adam durup baktığında onun söz-

lerinden hiçbir şey anlamadığını hissederdi. Evet, bu gerçek bir öyküdür.

Bu kadının kavrayabildiği tek şey sıradan, aptalca gevezeliklerdi. Onda bir derinlik, bir ciddiyet yoktu ve okuduğu tek şey moda dergileri ve kulüplerin, yardımsever derneklerin yayınladıkları dergilerdi. O hep, "zavallı yoksullar" der, ama onların halinden asla anlamazdı. Ona hayatın anlamının ne olduğunu sorduğunuzda, o bir süre size boş bakışlarla bakar, sonra size içkinizi tazelemesini isteyip istemediğinizi sorardı. Bu içi boş bir kadındı.

Bu genç ve zengin adam ikiyüzlülük içinde yaşamıyordu. O güzel bir biçimde yaşıyor ve bundan utanmıyordu, çünkü insanların karakterini anlamıştı. Böylece, o babası gibi ikiyüzlü biri değildi ve babasının korkusuna da sahip değildi. Sonuçta, para ona sahip olamadı. O, parayı kendisini mutlu eden bir biçimde ve herkesin görebileceği şekilde kullandı.

Birçok zengin onun yanından geçerken onu sessizce lanetlerdi, çünkü onlar hep ondan nasıl daha zengin olacaklarını hesaplayıp plânlarlardı. Bu, açgözlülüktü. Ve -yoksul olmayı seçmiş- ayak takımı ondan nefret eder, onun çimenliğinin yanından geçerken oraya tükürürdü. Onlar garez ve nefret dolu olmayı ve bu duruma içerlemeyi seçmiş olmaları nedeniyle o şekilde kalan bir vakum yarattıkları için yoksullardı.

Genç adam tüm bunları anlıyor ve zengin olduğu için kimseden özür dileme, kendini mazur gösterme ihtiyacı duymuyordu. O, onlara öylece bakar ve aptallıklarını anlardı. Bu yüzden hiçbir zaman uykusu kaçmadı, ihtiyatlı ve dikkatli davranmayı düşünmedi. O özgür ruhlu bir adamdı. O da sık sık çalışma odasına çekilirdi -sanırım, bunu geveze karısından kaçmak için yapıyordu- ve orada değerli kitaplarını okurdu.

Bu adam da bu kadından bir çocuğunun olmasını istemediğini hemen fark etti, çünkü belki onun hayatındaki tek gü-

nahın böyle birkaç varlık daha yaratmak olduğunu düşünüyordu. Ve dünya olduğu haliyle bu konuda yeterince yoksul değil miydi? Dünya zaten büyük zihinlerin açlığını çekmiyor muydu? Ama sonunda onun ikiz çocukları oldu.

Çocuklar da tıpkı annelerine benziyorlardı. Kadın, adamın geçirdiği zor bir iş gününün akşamında onun karşısına geçip sızlanıyor, onu azarlıyor ve ona bağırıyordu. O, adamın hep daha fazla para kazanmasını istiyordu, kendisi de varlıklı olduğu halde asla kendi parasını harcamıyor ve adam akşam eve geldiğinde bu konuda sızlanıyor ve adamı düzgün bir baba olmamakla suçluyordu. Adamı çocukların odasına sürüklüyor, bu küçük tombul çocukları adamın dizlerine pat diye oturtuyor ve sonra adamın orada olduğunu kanıtlamak için makaralar dolusu fotoğraf çekiyordu. Kadın küçük çocuklarıyla gurur duyuyor, onların karşısında mest oluyor ve kimsenin onlara elini sürmesine izin vermiyordu, çünkü ona göre bu bir çocuğu istismar etmekti. Çocuklar da -birer tanrı olarak- durumu çarçabuk anladılar ve istismar etmeye başladılar. Adam çocuklarını bir türlü sevemiyordu, onların haylaz ve serseri olduklarını düşünüyor ve sık sık aptalca büzdükleri ağızlarına bir sille atmamak için kendini zor tutuyordu. Evet, bu gerçek bir öyküdür.

Kadın çocukları için yaşıyor ve onları parlak zekâlı, becerikli ve esprili görmenin yollarını buluyordu. Onun sosyal arkadaşları kendi çocuklarını onunkilerle kıyasladıklarında, o, çocuklarının daha iyi olduklarını söylemenin yollarını buluyordu.

Akşamları yemek masasında daima masraflı ve güzel yemekler olurdu. Ama adam, evini sevse de, eve dönmeye korkardı, çünkü evde yine o akılsız yaratığın gevezeliğini çekmek zorunda kalacaktı. Kadın ona, "Bugün neler yaşadın? Bana yaşadığın deneyimleri anlat" demek yerine, oturup çocukların bağırsak hareketlerinden, onların düzgün çalışıp çalışmadığından söz eder ve bir kez olsun adama onunla ilgili, neler düşündü-

ğü ve hissettiğiyle ilgili bir şey sormazdı. Şimdi onları orada bırakalım.

Bir gün, bu iki adam ormanda bir yürüyüş yaparken karşılaştılar, birinin üzerinde tüvit kumaştan yapılmış pahalı bir arazi giysisi vardı, diğeri ise eski püskü, yamalı bir giysi içindeydi, ama her ikisi de pipo içiyordu. Onlar karşılaşır karşılaşmaz birbirlerini ruhen tanıdılar. Yaban kazlarının hep birlikte öterek bir yaygara yarattıkları küçük bir göletin kıyısında küçük bir tepeciğin üzerine oturup sohbet etmeye başladılar.

Sohbet devam ederken, onlar hemen çok iyi dost olabileceklerini anladılar. Onlar çorak ilişkilerin hüküm sürdüğü bir yerde birbirlerini bulmuşlardı; bu sağduyulu, zengin, canlı ve önemli bir dostluk, aynı düşünceleri paylaşabilecekleri bir dostluk olacaktı. Akşama doğru, cırcırböcekleri ortaya çıkıp kazlar yuvalarına çekildiğinde, yoksul adam akşam yemeği için eve dönmesi gerektiğini söyledi. Arkadaşına baktığında onun gerildiğini ve suskunlaştığını fark etti. Sezgisel ve bilge bir adam olduğundan, onu akşam yemeğine davet etti.

Yoksul adamın iyi, tombul ve neşeli kadını onları çok sıcak karşıladı ve zengin adam onlarla birlikte oturup o güne dek yediği en güzel ve doyurucu yemeği yedi. Bu süslü bir yemek değildi, ama domuz kaburgası, garnitür ve lahana turşusundan oluşan zengin ve doyurucu bir yemekti ve bahçenin elmalarından yapılmış harika bir turta yemeği tamamlamıştı. Zengin adam bu sıcaklık ve güvenlik hissini sevmişti. Evet, duvarlar badanalı değildi, koltuklar kaliteli deriyle kaplanmamıştı ve mermer bir şömine yoktu, sadece şişman karınlı bir sobada odunlar çıtırdayarak yanıyordu, ama adam daha önce kendini hiç bu kadar kendi evinde ve rahat hissetmemişti.

Bu dostluk çok hızlı gelişti. Yoksul adam zengin adamın durumuna hiç içerlemedi, kendi giysilerine bakıp da, asla, "Ben yeterince iyi görünmüyorum. Modaya uygun yeni giysiler al-

malıyım" demedi. Böylece her ikisi de görünümünü asla değiştirmedi, çünkü önemli olan görünüm değildi. Orada toplumsal bilinç devrede değildi. Diğerinin kendini rahat hissetmesi için olduğundan farklı görünmeye çalışmaya hiç ihtiyaç yoktu. Onlar birbirleriyle kendilerini hemen rahat hissetmişlerdi.

Sonra, zengin adam cesaretini toplayıp yoksul adamı evine akşam yemeği için davet etti. Ve bilge yoksul adam onun evine girdiğinde ürperdi. Hayır, o evin güzelliğini veya mimarisini kıskanmadı. O, evin gerçekten güzel olduğunu düşündü. O sadece bu kadar güzel bir yapının bu kadar soğuk bir kalbe sahip olması karşısında ürpermişti.

Yoksul adam, yemekte, ordövr çiğ kerevit gibi koktuğundan onu yemekte çok zorlandı. Hayır, bu ona uygun bir yemek değildi. Sonra, süslü bir gümüş kaşıkla -yayın balığı yumurtası gibi kokan- siyah, yuvarlak ve parlak bir yiyecek (havyar) sunuldu ve o, ekmek yerine, ince bisküviler üzerine konuldu.

Akşam yemeği, dantel tabak altlıkları ve gümüş takımlarla süslü bir masada yenilse de, örneğin, jambon kullanılan soslar ve kremalarla tanınmaz bir hale gelmiş, yabancı bir yemeğe dönüşmüştü. Ve elbette ev sahibesi o ruhsuz gözleri, o aptalca sessizliğiyle yoksul adama kibirli bir ifadeyle bakıyordu. Ve onlar yemeğe daha fazla kişinin gelmesini bekledikleri halde, kimse gelmemişti. Böylece, yoksul adam zengin dostunun sıkıntısını anladı.

Bir süre sonra zengin adam da iyi bir kadın buldu ve onunla yaşamaya başladı. İçinde bulunduğu sosyete bunu bir rezalet, bir skandal olarak görerek adamı suçladı. Ama adam ruhun karanlık gecesini geçirdi. Karısı elbette onu asla bağışlamadı. Çocukları ondan nefret ettiler ve onun ölüp mirasının kendilerine kalacağı günü iple çektiler. Bir şey kesindi: Eğer o tüm parasını çocuklarına bırakırsa, onlar onun babası gibi olacaklardı ve böylece tarih tekerrür edecekti.

Çabucak dost olan bu iki adam birbirini sevdi. Onlar adeta kardeş gibi olmuşlardı ve birlikteyken konuşmak veya susmak fark etmiyordu. Birçok akşam onlar yoksul adamın gıcırdayan verandasında oturup, mutfaktan o tatlı kadının pişirdiği yemeğin güzel kokuları gelirken, hiç konuşmadan manzarayı seyrediyorlardı.

Bir akşam konuşurlarken zengin adam yoksul adama, "Sen neden devam edip bir profesör olmadın, o zaman iyi para kazanabilirdin?" diye sordu.

Yoksul adam "Ne için?" diye karşılık verdi, "Ben istediğim her şeye, ihtiyacım olan her şeye sahibim. Burada benim arzu ettiğim her şey var. Paraya ne için ihtiyacım olsun? Sen paranın beni daha mutlu edeceğini mi düşünüyorsun? Ben bu hayatta okuyabileceğim tüm iyi kitaplara sahibim. Toprak kadar iyi ve verici bir kadınım var. Başımın üzerinde bir dam, kazlarımın tüylerinden yapılmış rahat bir yatağım ve yastığım var. Kimseye bir borcum yok ve kimseye hesap vermek zorunda değilim. İyi, doyurucu yiyecekler yetiştiriyorum ve ocakta çaydanlığım daima kaynıyor. Sahip olduğum şey istediğim tüm şeyken ondan daha fazlasını neden isteyeyim?"

Zengin adam bu sözler karşısında gülümsedi, piposunu tüttürdü ve harika bir duman halkası üfledi. Halka bir süre havada asılı kaldı. Adam, sanki bütün hayatını, babasının tutumunu ve diğer şeyleri gözden geçirir gibi bir süre sessizce oturdu. O zaman yoksul adam ona döndü ve "Sen neden bu kadar çok paraya sahip olmak istedin?" diye sordu.

Zengin adam şöyle karşılık verdi: "İstediğimi düşündüm. Zengin olmanın önemli olduğunu düşündüm. Evet, bana ömrümün sonuna dek yetecek kadar çok param var. Hayatımın böyle daha doyum verici olacağını düşünmüştüm. Artık daha fazla para istemiyorum. Kimseye bir kuruş borcum yok ve sahip olduğum her şeyin gerçekten sahibiyim. Ben istediğim her şe-

ye sahibim. Kocası son savaşta ölmüş olan Alman asıllı iyi bir kadınım var. Her şeyini kendim tasarladığım güzel bir evim var. Ömrüm boyunca okuyabileceğimden daha fazla kitaba sahibim. Ve çok iyi bir dosta sahibim. Evet, ben gerçekten mutlu bir insanım."

O zaman yoksul adam piposunu tüttürerek uzaktaki tepelerin gittikçe mor bir renge bürünüşünü seyretti. Ve sonra diğerine dönüp, "Bir adamın parası onun kalesidir" dedi.

Zengin adam ona bakıp, "Bu Eski Ahit'te yer alan bir söz" dedi.

Yoksul adam, "Evet, öyle" dedi ve şöyle devam etti, "Bu söz nasıl devam ediyordu? O, Tanrı'nın bir adama dört yetenek vermesi ve adamın utanıp onları başkalarına vermesiyle ilgiliydi. Tanrı başka bir adama üç yetenek verdi ve o da bu yetenekleri gömdü. Tanrı başka bir adama iki yetenek verdi ve o bu yetenekleri kaybetti. Ve Tanrı başka bir adama bir yetenek verdi ve o adam o yetenekle çok zengin oldu ve Tanrı da mutlu oldu."

Zengin adam bir süre alnını kırıştırarak düşündü. Sonra, "Peki, o nasıl bir yeteneğe sahipti? Tanrı ona, onu bu kadar zengin edecek hangi yeteneği vermişti?" diye sordu.

Yoksul adam kıkır kıkır gülerek şöyle karşılık verdi: "Bir yetenek (talent) altın veya gümüşten yapılmış bir İbrani parasıydı. Tanrı bir işadamıydı ve bu adam bir talent'i alıp zengin olduğu için çok mutlu olmuştu."

Zengin adam gülmeye başladı. "Ben de geçmişte böyle düşünmüştüm" dedi. "Ben servetime layık olduğumu herkese kanıtlamayı bıraktığımda, servetim yüzünden uykularım kaçmaz oldu. Böylece şimdi zenginliğimle barış içindeyim."

Yoksul adam bir süre piposunu tüttürerek sessizce oturdu. Zengin adam ona baktı ve sonra başını kaldırıp alacakaranlıkta gittikçe moraran tepelere baktı. Yakındaki bir çalılığa kon-

muş bir kuşun ıslık çaldığını, ahırdaki ineğin böğürdüğünü ve uzakta bir yerde bir köpeğin havladığını işitti. Sonra tekrar tepelere ve sevgili dostuna baktı ve ona, "Başımı kaldırıp, kuvvet almak için ebedi tepelere bakıyorum, çünkü bu ebedi tepeler benim Tanrı tarafından verilmiş olan kuvvetimdir" dedi.

Yoksul adam da o tepelere baktı. O tepeler onun mülküydü, ama o onların aslında Tanrı'nın tepeleri olduğunu ve onlara sadece kısa bir süre için sahip olduğunu biliyordu. O, onların kâhyasıydı, ama onlar ona ait değildi. Onlara baktı ve o tepelerde ve tüm toprağında büyük bir kuvvet buldu. O, bu tepelere baktığında Tanrı tarafından yüceltildiğini duyumsuyor ve kendini doyum ve huzur içinde hissediyordu.

Bu iki adam da büyük bir ekonomik krize ve büyük değişikliklere dayanabilirdi, çünkü hiçbirinin başkalarına bir borcu yoktu ve her ikisi de içinde bulunduğu durumdan utanmıyordu; tam tersine, durumları her ikisini de yüceltiyor ve doğal çevreleri onları güçlendiriyordu. Her ikisi de toprağa sahipti, o toprakta yiyecek yetiştiriyordu ve her ikisi de bu yüzden bağımsızdı. Her ikisi de her şeye dayanabilirdi, çünkü onlar yeterince anlayışlı ve bilgeydiler. Onlar tertemiz adamlardı, Evet, hayata karşı kuvvetli bir iştah duyuyorlardı -bunu hiç inkâr etmediler- ama onlar ikiyüzlü değillerdi ve Tanrı'ya karşı asla saygısızlık etmediler, çünkü onlar doğalarına sadık bir biçimde ve doğruluk içinde yaşadılar. Bireylikleri içinde hayatlarında neyin önemli olduğunu, neyin onları mutlu ettiğini ve o mutluluğu gelecekte neyin güvence altına alacağını anladılar. Sahip oldukları bağımsızlık her ikisini de güçlendirdi. Onlar hiçbir ikiyüzlülük, düzenbazlık, korku ve mücadele barındırmayan muhteşem adamlardı. Onlar sadece olmak istedikleri yerdeydiler.

Eğer ben bu adamları alıp yaşadıkları aynı yerde zamanda ileriye, sizin de geleceğinize götürseydim, onlar gelecekte ya-

şanabilecek her türlü krize dayanabilirlerdi. Onlar özgürdüler ve bu tanrısal bir ruhu yansıtan bir özgürlüktü.

Her iki adam da mutlu bir biçimde öldü. Biri, doktorlar onun bedeninde büyük bir hastalığın bulunduğunu söylediklerinde, onlara bir an bile inanmadı. "Beni kesip biçmenize izin vermeyeceğim. Ölüm anım gelene dek toprağımda ve ayaklarımın üzerinde olmak istiyorum" dedi ve öyle de oldu. Diğer adam ise tek dostunun, onu anlayan tek insanın ölümüyle büyük bir keder yaşadıktan sonra, sahip olduğu tek gerçek dostun Tanrı olduğunu idrak etti. Ve bu kuvvet onun büyük bir birey olmasını sağladı. O da ayakta öldü; o da böyle gitmek istemişti.

Onların arazilerine gelince, zengin adam arazisini çocuklarına bırakmadı. O, çocuklara destek olmayı, çok varlıklı olan ama daha önce kendi parasını hiç harcamamış ve onun hep daha fazla para kazanması için başının etini yemiş olan karısına bıraktı. O, parasını kısa bir süre görüştüğü ve küçük bir yardımla tekdüze hayatlarından kurtulabileceklerini anladığı bilinmeyen insanlara bıraktı. Onlar da bunu yaptılar, refaha kavuştular ve hayatları boyunca zengin adama şükran duydular.

Yoksul adam ise arazisini başlangıçta akıllıca ve nazik davranan oğluna bıraktı. Oğlun, paraya düşkün olduğu için yemeğe bir dolar harcamaktansa açlıktan ölmeyi yeğleyecek olan fanatik annesine bakması gerekiyordu, çünkü bu onun göreviydi ve kadın, zaman içinde, dinî fanatizmiyle iyice nefret dolu ve bencil bir insan haline gelmişti. Ve annenin bir huyu oğluna da geçmişti, çünkü o da yoksunluktan ve yoksulluktan kurtulmak istiyordu ve bu yüzden babasından nefret etmeye başlamıştı. Babasının kendisine söylediği tüm o bilgece şeylerden sonra onun aslında aptal biri olduğunu düşünüyordu. Ancak, baba tüm o sözleri söyledikten sonra, "Ama bu senin hayatın, oğlum, sen onu seçtiğin gibi yaşayacaksın" derdi. Oğul babasının aptal bir adam olduğunu düşünüyordu, o önemli bir adam

olmak için hiçbir şey yapmamıştı. Ama aslında bu konuşan onun annesiydi.

Çok büyük bir araziyi miras alan bu genç adam, aldığı banka kredisini kullanarak o güzelim toprağı bir inşaat alanına çevirdi ve orada hepsi birbirine benzeyen çok zevksiz evler inşa etti. Böylece çok zengin oldu, ama duyduğu korku yüzünden hep daha fazla para kazanmak istedi. Onun neden korktuğunu biliyor musunuz? O, babasıyla paylaştığı şefkat ve yumuşaklıktan kaçıyordu ve annesinin fanatizmi onun kafasını karıştırıyordu ve böylece kendi ruhunun karanlık gecesini geçirdi ve bu süreçte neredeyse ölüyordu.

Ama bir gece babasını rüyasında gördüğünde, o, karanlığın öbür ucundan çıktı. Babası, "Bu senin hayatındı, oğlum. Bu senin hayatındı. Şimdi seni ne mutlu ediyorsa onu yap. Hayatta yaşanacak daha çok şey var" dedi. Ve bu rüya oğlun kararını mühürledi.

O, basit ama bilge bir adam olan babasıyla çocukken deneyimlediği nostaljiye geri döndü. O, kendi kendine, hissettiği nostaljinin yalancı olduğunu söylerdi, ama o artık yuvaya geri dönüyordu. Sahip olduğu her şeyi sattı ve kadim meşe ağaçlarıyla kaplı bir arazi satın aldı. Babasının arazisinden çok daha küçük de olsa, bu da çok güzel bir araziydi. Orada, babası gibi doğal bir insan olan tatlı bir kadınla mutluluğu buldu. O çok güzel bir kadın değildi, ama dünyayı anlayan, bilge, dengeli, sevecen, tutkulu -ve tutkulu olmaktan utanmayan- basit bir kadındı.

Onlar geceleri verandada oturup kitap okurlardı. Adamın içine akın eden nostalji ruhunu sevinçle dolduruyordu, çünkü o önemli olanın sadeliğine geri dönmüştü ve orada mutluydu. Onu mutlu eden şey para değildi. Para onu mutsuz etmişti, çünkü ne kadar para kazansa ona yeterli gelmemişti. Ruhun ihtiyacı bu değil, muhteşem bir özgürlüktü.

Bu oğul şimdi çok yaşlı bir adam olsa da, hâlâ hayattadır.

O hâlâ o harika, küçük çiftliğe sahiptir ve evinin hâlâ elektriği yoktur. Evine asla bir televizyon sokmamıştır. O, kimseye hiçbir şey borçlu değildir. Yediği her şeyi kendisi yetiştirmiş ve kendi bildiği gibi yaşamıştır.

Bu uzun ve güzel bir öyküydü, çünkü ben, eğer siz de böyle yapmayı seçerseniz, bu öyküden bir şeyler öğrenmenizi istiyorum. Sizin ne kadar çok paraya sahip olduğunuz önemli değildir. Gelmekte olan zor günlere dayanmak için zengin biri olmanız gerekmez. Gelmekte olan ekonomik kriz halkınızın geçmişte (1929) manipülasyon yüzünden yaşadığı krizden daha ağır olacaktır. Çünkü bu tiranların oyunudur.

Sizin sizi mutlu edecek bir şey yapmak için çok zengin olmanız gerekmez. Kendinizi besleyecek kadar büyük bir toprağa sahip olabilir, basit bir yaşam sürebilir ve kimseye borçlu olmayabilirsiniz ya da zengin bir insan olabilirsiniz, ama zenginliğinizden utanmaz ve zengin olduğunuz için kendinizi kötü hissetmezsiniz.

Paraya sahip olduğunuz için utanmayın, çünkü eğer utanırsanız, para birçok bakımdan size sahip olur. O sizin yaptığınız her şeyi sahiplenir. Paraya sahip olmak da pekâlâdır, olmamak ta. Önemli olan, ortaya çıkabilecek krizde ayakta kalabilmek, o zengin ve yoksul adamların sahip oldukları aynı büyük zekâyla onlar kadar bağımsız olabilmektir. Onlar hiç kimsenin onların efendisi olmaması, onları esir etmemesi, onların hayatına sahip olmaması gerektiğini anlamışlardı.

Eğer gelmekte olan günlerde kendi kendinize yeterli olmak sizi mutlu etmeyecekse, bunu seçmeyecekseniz, o zaman neyin gelmekte olduğunu bilgiyle fark edin ve onu kabullenin. Bunu seçiminizle yapın. Ama eğer gelmekte olan zamanlarda korunmak istiyorsanız, o zaman bu iki adam gibi olmak, neyin önemli olacağını anlayacak kadar bilge olmak önemlidir. Ve o kaçınılmaz değişime uygun davranmak sizin içinizdeki Tanrı'yı,

yani gerçek kimliğinizi alçaltmaz, tam tersine yüceltir.

Görmek için yaşamanız gereken zamanlar gelmektedir, çünkü sizler gerçekten o zamanlara aitsiniz. Bu dışarı çıkıp meditasyon yapma, mantralar çekme ve bir şeyler yapma meselesi değildir. Burada öğrendiğiniz bu bilgiyle, değişmiş egonun derecelerini ve gerçek egonun değerliliğini anlayabilirsiniz. Siz bunu ve tekâmülü, değişimi ve bilinmeyeni anladığınızda, bilinmeyenin içinden geçebilirsiniz ve bunu yapmak sizi mutlu edecektir. Ve (nefes uygulamasıyla) elinizde bir gül yaratmak için kullandığınız güç sizi yükseltir de. Bu güç tezahür ettirir. Evet, o bunu yapar ve zihninizi daha büyük şeylere açar. Bu güç hep aynı şekilde çalışır. Realite tanrısal olanın hayatla kaynaştırılmasıdır. Siz tiranları, tanrısallığı ve hayatı deneyimlemeye hazırlanıyorsunuz ve sizin inisiyasyonunuz bu süreçte korunmanıza yardım edecektir.

Size anlattığım bu basit, uzun, renkli ve gerçek öykü hakkında -ve onların sonunda nasıl özgür adamlar haline geldikleri hakkında- düşünmenizi arzu ediyorum. Onlar kimseden bir şey dilenmediler ve kimseyle bir şeyleri takas etmediler. Onlar sadece özgürdüler. Burada öğrendiğiniz her şey üzerinde düşünmenizi ve onu sizi esaretten kurtaran bilginize eklemenizi istiyorum. Hayır, bu ağır, ezoterik bir öğreti değil, gerçek bir öyküydü. Bunu da edindiğiniz zengin bilgi birikimine katmanızı istiyorum.

Tutum Her Şeydir

Şimdi sizin zihninizin nasıl çalıştığını görelim. Siz bir sabah uyanırsınız ve dışarıda temiz ve güzel bir hava vardır. Güneşin altın huzmeleri kalın bir buğu tabakasının içinden yayılmakta ve sabah kuşları ötmektedir. Siz yatakta uzanmaktasınızdır ve kalkıp işe gitme fikri size birden çok kötü gelir. Birçoğunuz daha önce bu hissi duymuşsunuzdur.

Siz o gün işe gitmenin ne kadar korkunç olduğunu daha çok düşündükçe, bedensel olarak gerçek bir yorgunluk hissetmeye başlarsınız. Birçoğunuz ikinci bir tepki olarak bu yorgunluğu hissetmişsinizdir. Bedeniniz yorgunluğu hisseder ve o zaman siz "Ben yorgunum" dersiniz. Böyle dediğinizde, beden daha da büyük bir yorgunluk hisseder. Sonra siz, "Ben kendimi iyi hissetmiyorum" dersiniz. Böylece, siz kendinizi ne kadar kötü hissettiğinizi daha çok düşündükçe, kendinizi gerçekten kötü hissetmeye başlarsınız. Sonra boğazınızın ağrıdığını hissetmeye başlarsınız. Durumu kontrol etmek için güçlü bir biçimde yutkunur ve zorlandığınızı hissedersiniz. Sonra kalkıp aynaya bakar, dilinizi dışarı çıkarır, boğazınızda bir iltihabın oluşup oluşmadığına bakar ve birden anjin olduğunuz sonucuna varırsınız. "Hayır, bugün işe gidemem." Böylece işvereninizi arar ve "Bu sabah çok hasta uyandım" dersiniz. Siz o aramayı yapmadan önce o kadar hasta değildiniz, ama sonra hasta olduğunuzu düşünmeye başladınız ve şimdi gerçekten hastalanıyorsunuz, yani patronunuza aslında gerçeği söylüyorsunuz. "Ortada bir salgın varmış, sanırım ben de ona yakalandım."

Olan şudur: Evet, siz kendinizi gerçekten iyi hissetmezsiniz. Bir jambon parçasını bir yudum çayla güçlükle yutarsınız. Böylece yatağa geri döner ve uyursunuz. Sonra, işe gitme saati geçtikten sonra uyanırsınız, şimdi kendinizi biraz daha iyi hissetmektesinizdir. Gün ilerledikçe kendinizi daha da iyi hissedersiniz. Kendinizi o kadar iyi hissedersiniz ki dışarı çıkar, bahçede biraz çalışır, ailenizi arar, dışarıda bir arkadaşınızla takılırsınız. Bu size aşina geliyor mu? Öyleyse bedeniniz sizin iradenize mi karşılık vermiştir? Evet, kesinlikle.

Şimdi başka bir küçük durumdan söz edelim. Birisi sizi hayal kırıklığına uğratmıştır ki elbette, insanlara inandığınız için daima hayal kırıklığına uğrarsınız. Hayatınızdaki insanlarla ilgili ilginç olan şey şu ki siz onları asla gerçekten tanımazsınız.

Sadece, onların hayatınızda temsil ettikleri şeyi tanırsınız. Onların hepsi sizin aynalarınızdır ve onlar sizin veçhelerinizi yansıtırlar. İşte bu yüzden onlar hayatınızdadırlar. Düşmanlarınız sizin o kadar iyi olmayan o veçhenizi yansıtırlar. Bir düşman budur. Eğer düşmanınızı sevseydiniz, düşman diye bir şey olmazdı, ama sevmezsiniz. Onları hor görürsünüz. Böylece sizden çıkan budur, çünkü siz hayatta ancak kendi içinizde bulunan veçheleri görebilirsiniz.

Realiteyi kendinizin yarattığını hatırlayın. Siz her gün bilinçsizce düşünür ve bu düşüncelerle hayatınızı yeniden onaylarsınız. Arkadaşlarınızda hoşlandığınız şey, onların sizin içinizde bulunan olumlu bir veçheyi temsil etmeleridir. Siz arkadaşlarınızı asla gerçekten tanımazsınız. Ancak kendi hakkınızda bilebildiğiniz ve onlarla bağdaştırdığınız şeyleri bilirsiniz. Bunu anlıyor musunuz? Bu böyledir.

İnsanların sizi hep hayal kırıklığına uğratmalarının nedeni, onların kendi zihinlerine sahip olmalarıdır. Onlar bazen sizden farklı düşünürler. Ve onlar birden sizin alışık olmadığınız biçimlerde düşünmeye başladıklarında, onların bu davranışı karşısında şoke olur ve hayal kırıklığına uğrarsınız.

Böylece, bir gün bir arkadaşınız sizi şoke eder. O sizin onaylamadığınız bir şey yapmaktadır. Onay, her şeyi yargılamak zorunda olan -kabul veya ret eden- beyin kişiliğinden gelir, oysa arkadaşınız şimdiye dek onay kategorisinde bulunuyordu. Siz arkadaşlarınızın davranışlarını onaylarsınız, çünkü o davranışlar sizin bir parçanızdır. Ve bir gün o arkadaşınız sizin hoşlanmadığınız bir şey yapar ve beyniniz ve kişiliğiniz, "Bu kadarı da çok fazla" der. Bu kişi çok küçük bir şey yapmış olsa da, siz günün geriye kalanında onu düşünüp durursunuz. Yani o kişilerin sizi değil de kendilerini yansıtmaları için küçücük bir şey yeter.

Böylece, o gün devam ederken beyniniz o kişiyi kodlama-

ya başlar; yani onu beynin hayatınızda hoşlanmadığınız tüm çöpü barındıran öbür tarafına kancalamaya başlar. Çok geçmeden nöronetiniz (sinir hücresi ağınız) beynin iki yarıküresi arasındaki köprüden öbür tarafa erişerek toprağı eşelemeye başlar ve çok geçmeden siz o arkadaşınızı beyninizin hoşlanmadığınız şeyleri barındıran bölümüyle bağlantılandırmaya başlarsınız. Başka bir deyişle, siz o sırada pireyi deve, habbeyi kubbe yapmaktasınızdır. Anlıyor musunuz? Böylece, günün sonunda iyice isterikleşir, bu durumu kontrol edemez hale gelir ve tüm arkadaşlarınızı aramaya ve onlara şimdi kötü olan arkadaşınızdan söz etmeye başlarsınız. Söylediklerim doğru değil mi? Her biriniz bunu yapmışsınızdır. Böylece, günün sonunda, sadece biri onaylamadığınız bir şey yaptığı için gününüzü mahvetmiş olmakla kalmaz, o kişiye karşı bir kuvvet toplamaya ve sizinle hemfikir olacak diğer kişileri bulmaya da girişirsiniz. Sonuçta, o gece yatağa yattığınızda rahatsız ve mutsuzsunuzdur, kötü rüyalar görür ve ertesi sabah daha da kötü bir halde kalkarsınız.

Sonra birisi sizi arar ve "Falanca hakkında sana bunu söylemeyi asla istemezdim, ama şimdi durum açığa çıktığına göre, sana bildiğim bir şeyi söyleyebilirim" der. O zaman gün boyunca ne olur? Siz bunu hak etmeyen bir kişi hakkında nefret dolu düşünceler düşünürsünüz. O kişinin sizi yansıtmadığını gördüğünüz ve kabul etmediğiniz bir veçhesiyle ilgili olarak nefret, kin ve mutsuzluk yaratırsınız.

Başka bir deyişle, hiç kimse kendi şefkatsizlik, öfke, bencillik, kibir ve ben-merkezcilik derecesine bakmak istemez. Hiçbiriniz bunu yapmak istemezsiniz. Hiç kimsenin size nefret dolu, kaba, kıskanç, öfkeli, kindar bir varlık olduğunuzu söylemesini istemezsiniz. Ama gerçek şu ki, ikinci günün sonunda sizin yapmış olduğunuz şey tam olarak budur. Siz düşüncede yarattığınız şey haline gelmişsinizdir, çünkü bakın, onlar siz ol-

madıkça, siz o şeyleri düşünemezsiniz.

Böylece, şimdi siz ortalığı karıştırmaya başlamışsınızdır ve sizi hayal kırıklığına uğratmış olan kişi bunu öğrenir ve çok incinir, çünkü o size bunu hak edecek ne yaptığını bilmez. Siz durumu anlamaya çalışmak yerine, öfkenizi tutmaya yönelirsiniz, çünkü gittikçe daha fazla öfke duymaktasınızdır. O artık sizin realitenizdir ve ondan kurtulmak artık o kadar kolay değildir. Yani siz o kişiyi anlamak yerine, ona içerlersiniz. Onu izleyen günlerde aynı şey sizin başınıza da gelir. Siz bunu diğer kişiye yaparken sizi izleyen ve o yanınızı daha önce hiç görmemiş olan biri, diğer kişiye yaptığınız aynı şeyi size yapmaya başlar. O zaman ortalık iyice karışır. Siz dışlanır, suçlanır, kötü muamele görür ve çarmıha gerilirsiniz ve bunları hiç hak etmediğinizi düşünürsünüz. Ama aslında hak etmişsinizdir, çünkü onu bir realiteye dönüştürmek için çok uğraşmışsınızdır. Anlıyor musunuz?

İşte başka bir senaryo: Sizin sizi mutsuz eden bir aileniz vardır. Bağırıp çağıran huysuz bir karınız, yaramaz çocuklarınız vardır, kayınvalideniz sizinle birlikte kalmak için gelecektir, ipotek borcunuzu ödemenin zamanı geçmiştir, büyük oğlunuz yandaki evin penceresini kırmıştır, karınız gün boyunca bağırmaktadır ve siz saklanacak bir yer bulamazsınız.

Sonra küçük bir yürüyüşe çıkarsınız. Bir sıçan gibi görünen köpeğinizi de yanınıza alırsınız. O sırada karşı yönden gelen ufak tefek yaşlı bir kadının ardından çektiği alışveriş arabası kazara köpeğinizin ayağını çiğner. Köpek ciyak ciyak bağırmaya, acıyla havlamaya başlar. Yaşlı kadın paniğe kapılır ve kazara bastonuyla size vurur. Bugün işler yolunda gitmemektedir. Siz yaşlı kadını sakinleştirirken köpek hâlâ ciyaklamaktadır, bu yüzden köpeği hemen yakındaki bir parka götürürsünüz. Köpek şimdi yanınızdan geçen herkesten çekinmekte ve tasma kayışını bacaklarınızın etrafına dolamakta ve siz yürü-

meye çalışırken bacaklarınızın arasına girmektedir. Bu yüzden, aceleyle gidip bir sürü güvercinin bulunduğu bir köşedeki bir sıraya otursunuz. Köpek ise sıranın altına girmiş orada titremekte ve sızlanmaktadır.

Orada oturup hayatınızı düşünmeye çalışırsınız, o anda hayatınızla başka ne yapabileceğinizi gerçekten bilmemekte ve çaresizlik hissetmektesinizdir. Sizin birçok sorununuz vardır. Ama şunu anlamaya başlarsınız: Kayınvalideniz her halükârda gelecektir, karınız daima bağırıp çağıracaktır, çocuklarınız yaramazlık yapmaya devam edeceklerdir ve köpeğiniz bir köpekten çok bir sıçana benzemeye devam edecektir.

Ben insanlığı gözlemlerken, bir gün, bu sırada oturan adamın arkasında durup, onun bu mutsuzluğu içinde, tüm bu sıkıntılı durumda ne yapacağını görmek için izledim. O, uzun zamandır sıkıntı çeken, anlayışlı ve kimseyi yargılamakta acele etmeyen iyi bir insandı. O orada oturmuş her şeyi düşünürken ben de onu izledim. Sonra güvercinler aşağı inip çevrede dolaşmaya başladı. Köpek hâlâ sızlanıyordu; ara sıra sıranın altından çıkıp hızla koşuyor, havlıyor ve sonra yine koşup adamın bacaklarının altına giriyordu ve adam çevrede olup bitenlerin farkında olmadan düşünmeye devam ediyordu.

Sonra onun gerçekten harika bir şey yaptığını gördüm. Derin bir nefes aldı ve başını kaldırıp ağaçların arasından süzülen ışığa baktı. O kesin bir karara varmıştı. Durumun aslında daha da kötü olabileceği ve onun düşündüğü kadar kötü olmadığı sonucuna vararak, minnettar ve mutlu olmaya karar vermişti. "Ben mutlu olacağım. Beni mutsuz eden şeyler yerine, sahip olduğum iyi şeyler üzerinde odaklanacağım. Bu gece, başka her şeye rağmen, mutlu bir insan olacağım çünkü beni mutlu edecek çok şeye sahibim." Böylece o, köpeği sıranın altından çekip çıkardı, ayağa kalktı, pantolonunu düzeltti, köpeği ardından çekerek yürümeye başladı; köpek, eve gittiklerini an-

layınca öne geçti ve adamı ardından sürüklemeye başladı.

Adam eve dönerken onun başına bazı güzel şeyler gelmeye başladı. Yanından bir arabayla geçen biri dışarı bir hamburger torbası fırlattı -insanlar doğa konusunda çok bilinçsiz oldukları için her yana çöp atarlar- ama torbanın içine koyduğu parayı da atmış oldu. Adam o torbayı alıp çöpe atmak istediğinde, torbanın içindeki para kaldırıma döküldü. Adam, parayı görünce, giden arabayı durdurmak için ardından bağırdı, ama araba gitmişti. Böylece o eğilip parayı topladığında orada şaşırtıcı miktarda bir paranın bulunduğunu gördü. Orada 134 dolar ve 22 sent vardı. Birçok insan yaşayan ölü gibi yaşadığından, arabadaki adam da ne yaptığını düşünmeden o torbayla birlikte o parayı fırlatıp atmıştı. Adam parayı aldı ve "Ben sahip olduğum iyi şeyler üzerinde odaklanıyorum" dedi.

Böylece, o parayı cebine sokup yürümeye devam etti. Evin girişindeki basamaklardan çıkarken kayınvalidesi arabayla geldi. Büyük ve ağır el çantasını beceriksizce arabadan çıkararak ona doğru koştu ve ona sarılarak, "George, George, George, bugün seni çok düşündüm. Büyükbabama ait olan ve hep çok istediğin o mobilyayı hatırlıyor musun? Büyükbabam öldü, o son zamanlarda kendinde değildi. Ama onun senin bu mobilyaya sahip olmanı istediğini biliyorum, bu yüzden onu sana yolladım, yarın eve teslim edecekler. Umarım ondan zevk alırsın, tatlı George" dedi.

Adam basamaklardan çıkıp eve girdi. Karısı yine bağırıp çağırıyor, çocuklar yaramazlık yapmaya devam ediyorlardı ve durum değişmemişti, sadece kendisi değişmişti. O içeri girip karısını öptü, oğullarının başlarını okşadı ve sevdiği koltuğuna oturdu. Kayınvalidesi mutfakta bir şeylerle meşgul oluyordu ve birisi ona bir fincan çay getirdi. O, orada, mutlu olmaya kararlı bir biçimde oturdu. Akşam sona erdiğinde, adamın küçük evi neşe ve kahkaha dolmuştu. Çocuklar bitkin düşmüşler-

di, karısı büyükbabasının ölümünden dolayı annesine yaşlı gözlerle bakmakta ve annesi ona sarılmaktaydı. George ise çok mutluydu, çünkü mutlu bir insan olmaya karar vermişti ve kötü görünen her şey yavaş yavaş iyi yönde değişmeye başlamıştı.

Bu öyküyü sevdiniz mi? Bu, Atlanta denilen bir yerde küçük, zavallı, perişan bir adamın yaşamış olduğu gerçek bir öyküdür ve ben o bir değişim geçirirken onun düşüncelerini gözlemledim. Aranızdan kaçınız hayatınızda kötü şeyler sürüp giderken ve zor bir durumda kalmışken yapabileceğiniz en iyi şeyin mutlu olmak olduğuna karar vermişsinizdir? Ve bunu yapmaya karar verdikten sonra hayatınız nasıl değişti? Ve aranızdan kaçınız, sırf ona odaklandığınız ve böylece onu yarattığınız için kötü zamanlar yaşamışsınızdır?

Karşılaştığınız herkes size sizi yansıtır. Eğer siz kendinize daha büyük bir saygı göstermeye ve değer vermeye başlarsanız, eğer kendi içinizde daha büyük iyiliği ve Tanrı'yı arıyorsanız, onu herkeste görebilmek ve bulabilmek sizin yararınıza olmaz mı? Kesinlikle olur. Herkes tanrısal Öz ile kutsanmıştır. Onların kim oldukları önemli değildir. Onlar ruhsuz yaratıklar değildirler. Eğer siz bir hayata, o hayatta kendi içinizde görmek istediğiniz şeyi bulacağınızı bilerek başlarsanız, bu size nasıl hizmet eder? Müstakbel üstatlar, bu size nasıl hizmet eder? Siz insanlarda sefilliği bulmak yerine, onların içinde Tanrı'yı aradığınızda, insanlarda kötülüğü aramak yerine, onlardaki ortak iyiliği aradığınızda bu size nasıl hizmet eder?

Tutum kendi kendisinin ödülüdür. Bunu hatırlayın. Tutumunuz kendi kendisinin ödülüdür ve o ödül adildir. Ben buna gerçek adalet derim. Eğer bu günden itibaren kendinizi insanlık giysisi giyen tanrısal bir Öz olarak görmeyi seçerseniz, şöyle diyebilirsiniz: "Hayatımdaki herkese ve her şeye iki şekilde yaklaşabilirim. Hayatımdaki her şeyi kendi insanlığımın bir veçhesi olarak görebilirim -ki bunun, kutupluluk yüzünden, sıkın-

tılı ve sorunlu bir yaklaşım olduğunu biliyorum- ya da her şeyi benim tanrısal bir veçhem olarak görmeye ve onlara öyle davranmaya başlayabilirim." Eğer bu gün hayatınızdaki her şeyi -siz öyle olmak istediğiniz için- içinizdeki tanrısallığın bir yansıması olarak görmeyi seçerseniz, o zaman adil bir biçimde ödüllendirilirsiniz. Bu günden itibaren ilişki ve etkileşime girdiğiniz her kişide, en yüksek iyiliği bulmaya çalıştığınız her durumda, ulaştığınız her yargıda, eğer tüm davranışları anlamaya ve onlarda güzelliği görmeye çalışırsanız -tüm insanlarda güzelliği ve tanrısallığı görür ve onlara şefkatle karşılık verirseniz- o zaman siz sadece geçmişinizden daha büyük hale gelerek kendinizi ödüllendirmekle kalmazsınız; o davranış, enerjinin bedeninizde ilk üç mühürden yukarı, dördüncü merkeze çıkması anlamına da gelir. Eğer bir zamanlar nefret ve acı dolu, yargılayıcı ve kibirli olan enerjiyi şefkatli, nazik, tatlı ve anlayışlı davranışlarla üçüncü merkezden yukarıya doğru çıkarmaya başlarsanız, o zaman enerjiniz dördüncü merkeze girer.

Bu şu anlama gelir: Bantlarınız (auranız) şimdi dördüncü kattan beynin köküne bilinç akıtmaktadır. Eğer o bunu yaparsa, o zaman sizin -bir bütün olarak hayatınız dediğimiz- realiteniz çok değişir. Bir zamanlar siz bile kendinizi hakir görürken, kendinize saygı duymazken, insanların size çekildiklerini görmeye başlarsınız. Birçok kişi sizden uzaklaşacak, ama birçok kişi de size çekilecektir. Kutupluluğun değil, sadece anlayışın bulunduğu yerde, sizin hayatınızda yarattığınız şey kutupluluk değil, birlik ve bir'lik olur. Size gelen her şey, her gün sergilediğiniz o tutuma denk olacaktır. Bu da, sevgili varlıklar, sizin hayatta bir daha asla başarılı olmayacağınız anlamına gelir! Çünkü bakın, başarı başarısızlığın sonucudur. Tüm başarının kökünde başarısızlık vardır ve tüm başarısızlığın kökünde başarı vardır. Biri diğeri olmadan var olamaz. Bunu anlıyor musunuz? Bu yüzden siz bir daha herhangi bir konuda sa-

dece başarısız değil, başarılı da olmayacaksınız. Öyleyse geriye ne kalır?

Evet, başarı başarısızlıktan kaynaklanır. Bir kişi başarılı olmak istediğinde, onun gerçekten söylediği şey başarısız biri olduğudur. Böylece, o kişinin realitesinin kökü başarısızlıktır ve o bu başarısızlığı tüm çevresinde yaratır. Bir kişi başarılı olmayı daha çok istedikçe, risk daha yükselir ve onun düşüşü daha derin olur, çünkü o başarısızlık kökeninden gelmektedir.

Bir kişi başarılı olduğunda, onun en korktuğu şey nedir? Zirveden düşmek. Ve zirvede kalmak için ne kadar çok insan ruhunu satmıştır? Anlıyor musunuz? Bu bir tuzaktır. Enerjilerini dördüncü mühre çıkaran varlıklar asla başarılı olmaz ve asla aşağı düşmezler. Onlar sadece olurlar. Ve onların dokundukları her şey altına dönüşür. Bu başarı değildir. Bu yaratımdır. Aradaki farkı anlıyor musunuz?

Öyleyse "olmak" nasıl kendi kendinin ödülü olabilir? Çünkü geçmişinden daha büyük olma eylemi bir ödüldür. O zaman gece uyurken sıkıntılı rüyalar görmeyeceksiniz. Sabah uyandığınızda suçluluk duygusu, acı ve geçmişiniz sizi rahatsız etmeyecek. Birisi size zarar verecek mi diye ya da evren size ödülünüzü verecek mi diye merak etmeyeceksiniz, çünkü artık bunları düşünmeyeceksiniz? Neden? Çünkü siz kimseye zarar vermemişsinizdir. Kimse hakkında kötü konuşmamışsınızdır. Siz tüm o tutumu bırakmışsınızdır. O tutum eylem halindeki ilk üç mühürdür. Onun kök nedeni hayatta kalma mücadelesidir. Ve siz onu tümüyle bırakmışsınızdır.

Sonsuz bilgeliğiniz içinde, insanların size nasıl karşılık verdikleri sizin için önemli değildir. Önemli olan tek şey, sizin onlara nasıl karşılık verdiğinizdir. O, öz-ödül, öz-sevgi, öz-saygı ve öz-asalettir. Dünya adalete şiddetle ihtiyaç duyarken ve siz durup bu duruma bakarken, eğer sahip olduğunuz en büyük adaletin bağışlama olduğunu anlar, ondaki amaçlı iyiliği görür

ve onu sergilerseniz, dünyanın ne düşündüğünün bir önemi yoktur. Siz öz-saygıya ve öz-sevgiye göre hareket etmektesinizdir.

Başkalarına, onların size davranmalarını istediğiniz gibi davranın. Diğer insanların size ne yaptıkları önemli değildir. Önemli olan sizin onlara ne yaptığınızdır. O zaman bu tutum temel yaratıcı olur. Bir süre sonra, hayatınız boyunca aradığınız sevincin bu olduğunu bilirsiniz. Siz ilk üç mühürde sevinci asla bulamazsınız. Dahası, bu eşinizi şehvetle kapana kıstırmak gibidir. Siz birbiriniz olmadan yaşayamazsınız ve gerçekte olan şey sizin yataktan çıkamamanızdır. Bu şehvettir. Bu kimyasal manyetizmadır. O azalmaya ve yorgunluk çökmeye başladığında ve sizin hayatınıza bakmanız gerektiğinde, o zaman farklı şeyler hissetmeye başlarsınız. Bu yüzden, cinsel olarak açlık çektikleri ve o kişiye sahip olmak istedikleri için evlenen insanlar, o tutkunun ateşi söndüğünde ve gerçek dünya ortaya çıktığında birbirlerine kızmaya ve içerlemeye başlarlar.

Spiritüel olarak gelişen insanlar geçmişlerini (bilgelik olarak) sahiplenirler ki bu geçmişlerinin artık onlar için var olmaması anlamına gelir. Bunu en iyi şekilde şöyle ifade edebilirim: Burada çoğu insan sevinci asla tanımaz, çünkü onlar ilişkilerde, arkadaşlıklarda ve hayatta daima yanlış olanı aramaktadırlar, çünkü onlar böyle yetiştirilmişlerdir. Bu yüzden sevinç ve mutluluk kısa sürer, çabuk geçer ve daima ihanete uğrar.

Geçmişi bırakmak, ona başvurmaya ve ondan söz etmeye son vermek anlamına gelir. Anneniz size hiçbir şey borçlu değildir, babanız size hiçbir şey borçlu değildir, düşmanlarınız size herhangi bir özür borçlu değildirler, çocuklarınız size hiçbir özür borçlu değildirler. Çocukluğunuzda ya da gençliğinizde sizi istismar etmiş, size kötü davranmış olan o kişileri bırakın ki özgür olabilesiniz. Bu size mantıklı gelmiyor mu? Onları bırakın. Bunu yaptığınızda, onları bağışladığınızda, gerçek bir üstadın bu okulda yapmayı öğrendiği gibi kendinize şöyle

demeniz gerekir: "Tüm sonsuzluğun ışığında, bu içerleme, onu barındırmak uğruna cennet âlemini kaybetmeye değer mi? Bu kişi, ölmek zorunda olmaya ve burada bir borcu ödeyebilmek için tekrar enkarne olmaya değer mi?" Durumu bu ışıkta gördüğünüzde, o biraz farklı görünür, öyle değil mi? Öyleyse hayatınızda kim bir pişmanlığı, kederi, ıstırabı, ihaneti, içerlemeyi ve terk edilmeyi barındırmaya değer? Hiç kimse buna değmez.

Bunun üzerinde düşünün. Siz cennet âlemine sahip olabilirsiniz. O neyi gerektirir? O kafanıza koyduğunuz her şeyi tezahür ettirme gücünü kazanmanızı gerektirir ki o zaman siz sayamayacağınız kadar çok parayı tezahür ettirebilir ve yaşlanma sürecinizi tersine çevirebilirsiniz. Bedeninizdeki kanseri iyileştirebilirsiniz. Kâbuslar tarafından rahatsız edilmeyen, sorumlulukların altında ezilmeyen özgür bir kişi olabilirsiniz. Şimdi bunu perspektife yerleştirelim. Siz neye sahip olmayı tercih edersiniz, tüm o zenginliğe mi yoksa ihanete mi?

Albert Einstein, Newton Fiziği ve Kuantum Öngörülemezlik

Sevgili varlıklar, aranızda çok ketum olduklarını ve zihinlerinden geçeni kimsenin bilmediğini düşünenler var, ama ben o düşünceleri biliyorum. Aranızda hâlâ benim kim ve ne olduğumdan kuşku duyanlar var, bu yüzden size bu konuda yardımcı olmama izin verin. Eğer ben size otuz beş bin yıl önceki gibi görünseydim, bu size yardımcı olur muydu? Siz, eğer bir varlık size bir tanrı gibi görünüyor, tanrı gibi konuşuyor ve tanrı gibi kokuyorsa, o zaman o bir tanrı olmalıdır diye mi düşünüyorsunuz? Suskun kibriniz içinde bir kenarda kendini beğenmiş şekilde oturup izleyenleriniz, tek gerçeği bilenin sadece siz olduğunu mu varsayıyorsunuz?

Size sormak istediğim soru şudur: Sizin daha iyi bir yolunuz var mı? Daha iyi bir gerçeğiniz var mı? Belki siz bir kuş-

kucusunuzdur ve size "Senin benim tereddütsüz kabul ettiğimden başka bana sunacak daha iyi bir şeyin var mı?" diye sorulması gerekir.

Kuşkucuların size sunacak neleri vardır? Onlar size cumhuriyetçiliği, siyaseti sunmaları gerektiğini düşünürler. Onların size vergileri sunmaları gerekir. Onların size evlilik yeminlerini sunmaları gerekir. Onların size kontratlar sunmaları gerekir. Onlar size, eğer okula gider ve çok sıkı çalışırsanız dünyada başarılı olabileceğinizi, üç odalı, garajlı bir eve, gösterişli bir arabaya sahip olabileceğinizi söylerler. Onlar size, eğer çok çalışırsanız, yılda en az iki, üç hafta tatil yapıp istediğiniz yere gidebileceğinizi söylerler. Ve eğer siz çok akıllıysanız ve parti siyasetine uygun davranırsanız, erken yaşta emekli olup batmakta olan Florida ya da Kaliforniya'da bir ev sahibi olabilirsiniz.

"Eğer ben hastalanırsam, sen bana ne sunuyorsun?"

"Sen sosyal güvenliğe, emeklilik hakkına, bireysel emeklilik hesabına ve sosyal yardımlara sahipsin. Tıbbi sağlık sigortasına sahipsin."

"Yani sen bunların sağlığı ve mutluluğu hayal ederek yaratmaktan daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet, çok daha iyi, çünkü bu kabul edilmiş bir düzendir ve bu güvenebileceğin bir sigortadır."

"Peki, ya bir kuyrukluyıldız Amerika Birleşik Devletleri'ne çarparsa, benim sosyal güvenliğime ne olur?"

"Eh, o zaman sistemde küçük bir sorun ortaya çıkar."

"Neyse, normal gidişat içinde ne olur?"

"Hayatın normal seyri yaşanır ve eğer sen benim yaşaman gerektiğini söylediğim gibi yaşamışsan, yani gerçekten verimli bir hayat yaşamışsan, o zaman tüm yatırımlarını ve kendini güvenceye almış olursun ve bahçene düğün çiçekleri ekerek, muhabbet kuşları besleyerek ve briç oynayarak sakin bir emeklilik hayatı geçirebilirsin. Elden ayaktan düştüğünde de,

sağlık sigortan senin tüm faturalarını ödeyerek sağlık görevlileri tarafından bakılmanı sağlar. Miras paylaşımı yasalarla güvence altına alınmış olduğundan, aile fertlerinin bu yüzden birbirleriyle kavga etmeleri gerekmez, böylece ailede herkes mutludur. Böylece, son saatlerinde, ülkene hizmet etmek için elinden geleni yaptığını, vergilerini ödediğini, bakman gereken herkese baktığını bilmenin gönül rahatlığını yaşarsın. Sen hayatın boyunca çok çalışıp fedakârlıkta bulunmuş, gerekli tüm ödemeleri yapmışsındır ve şimdi doktor faturaların sigortan tarafından karşılanmaktadır, yani bu konuda endişelenmen gerekmemektedir. Ve sonra ne olacağını biliyorsun..."

"Ne olacak?"

"Öleceksin."

"Ölünce nereye gideceğim?"

"Ölmeden önce bir mezar yeri satın almışsan, oraya gömüleceğini bilerek ölürsün. Sistemin sorumlu ve akıllı bir yurttaşı olarak, eğer önceden her şeyi tutumlu bir biçimde plânlar, geride kalanları da düşünürsen, huzur içinde ölebilirsin."

"Öyleyse, başka bir deyişle, sen bana sunabileceğin en iyi şeyin huzur içinde ölmek olduğunu söylüyorsun, öyle mi? Sen bana sadece statükoya uygun davranmamı, başka hiçbir şeye inanmamamı, farklı hiçbir şeyi hayal etmememi söylüyorsun. Bana sunabileceğin en iyi şey bu mu? Hepsi bu mu?"

Einstein, kuantum ihtimalsizlik ile karşılaştığında çok ilginç bir bildirimde bulunmuştu. Ben bu adamı severim. O, okulda çok zayıf bir öğrenciydi, ama coşkulu bir hayalperestti. Bazı gerçekleri o kadar açıkça görebiliyordu ki hayallerini, vizyonlarını tarif etmek için matematiği bir dil olarak öğrenmek zorundaydı. Ve onun atomik yapıları, atomun çekirdeğini parçaladığınızda hangi enerji kaynağını elde ettiğinizi açıklayabilmek için matematiği öğrenmesi ona saygınlık ve itibar kazandırmıştı. Şimdi siz de biliyorsunuz ki, bu dünyada atom ener-

jisi ilk kez yirminci yüzyılda değil, binlerce yıl önce kullanılmıştı. Ölüdeniz, olağanüstü bir ısıyla sudaki tüm canlıları öldüren atomik bir patlamanın bir örneğidir.

Evet, Einstein, atom enerjisini anlayabilmiş ve hayallerinin haritasını çizmek için matematik dilini öğrenmek zorunda kalmıştı. Bunu ilginç bulmuyor musunuz? O, hayalleri hakkında konuşamıyordu; bu yüzden, hayallerini ölçebileceği, onlara karşılık gelecek bir yol bulması gerekiyordu. Şimdi siz bunu hayal ürünü bir teori olarak adlandırabilirsiniz, ama o bu konuda bir üstattı. Böylece o okula geri döndü ve hayallerini ifade edebilmek için geometri ve matematik üzerinde odaklanmaya devam etti ki bu sizin için de bir derstir.

Beynin ön lobunda gördüğünüz şey ve beynin nasıl çalıştığı, ancak -dünyanın kendisinden daha aşkın olan bir düşünceyi ifade etmek için kullandığınız- sözcüklerle tarif edilebilir. Einstein, hayalini ifade etmek için sözcüklerin yeterli olmadığını görmüştü. O, eğer hayali doğruysa, o hayal ürünü teoriyi gerçek olarak kabul edip onu evrensel matematik diliyle, kesin ölçümlerle test edebileceğini gördü. İşte bu parlak zekâlı adam birleşik alan teorisini böyle ortaya attı ve böylece atom bombasının yaratılmasının ve o enerji deposuyla ilgili tüm diğer kavramların anahtarını oluşturdu. Okulda zayıf notlar alan bir adam için bu çok iyi bir gelişmeydi. Okulu ona tanrısal zihniyle nasıl iletişim kuracağını öğretmiyordu ve sayılar onun hayallerini ifade etmesinin tek yoluydu.

Matematik dâhiyane bir evrensel dildir ve o sadece, hayalleri tarif etmek ve onları teorik, üç-boyutsal kavramlara çevirmek için kullanılabilecek bir dildir. Siz kuantum mekaniği üzerine bir kitap okuduğunuzda, tüm yabancı zırvayı göz ardı edin ve sadece onun kaynaklandığı hayali algılamaya çalışın. O zaman onu anlayacaksınız.

Öyleyse benim Einstein ile ilgili söylemeye çalıştığım şey

şudur: O büyük bir hayalperestti ve hayallerini açıklayabilmek için matematiği anlayarak parlak hayatına başlamıştı, ama kendini matematikte kaybetti ve tekrar hayal kurmayı unuttu. Matematik konusunda endişelendi ve sahip olduğu diğer kavram paradigmalarını açıklayabilecek kadar yeterli matematiğe sahip olmadığı için hüsrana uğradı. Hayatında öyle büyük bir duygusal karışıklığa girdi ki kuantum mekaniği kavramı ve elektron denilen o garip şey ortaya çıktığında -ve o elektronun matematik tarafından öngörülebilir değişmezliğinin ya da tutarlılığının haritasını çıkaramadığında- o kadar hüsrana uğradı ki tüm kavramı fırlatıp attı ve "Tanrı zar atmaz" dedi. Bu sadece onun gerçeğiydi. Oysa biz bir sürü zar atarız.

Üstatlık okulu, maddeciliğin (materyalizmin) ölümünün başlangıcıdır. Öyledir. Maddecilik kendini Newton'un klasik fiziğine göre şekillendirir. Bu fizik lineerdir, öngörülebilirdir ve gelenekseldir. O, kuşkucunun fiziğidir. Maddecilik-yanlıları daima Newton prensiplerinin, ışık hızı tarafından hesaplanan lineer fiziğin geleneksel bilimcileridir. Ve ben size bu bilimin geçerli olmadığını söylüyorum.

Siz yaşadığınız duygusal fırtınadan nasıl kurtulup özgürleşirsiniz? Duygusal fırtınanız maddeciliğinizi oluşturmuştur. Peki, maddecilik nedir? İnsanlar, yerler, şeyler, olaylar ve zamanlar; bunların hepsi enerjiyle ilgilidir. Siz en sonunda bu günün öğretisi olan kavramı kavradığınızda, duygusal deneyiminizi sahiplenmeye ve onu bilgeliğe dönüştürmeye karar verdiğinizde, realiteniz de değişir. O zaman gerçek bir âlim gibi konuşabilir ve "Hayatımdaki travmayı sahiplendiğim gün, maddeci bakış açımın öldüğü gündü" diyebilirsiniz.

Bu, mutlak bir gerçeği ifade etmektir, çünkü kuantum mekaniğinde katı bir şey yoktur. Sihirli mevcudiyette kesin maddecilik diye bir şeyin olmadığını hayal eden ve o hayali savunmak için mücadele veren birçok insanın ifade ettiği gibi, siz

katılığa ve gerçeğe aynı anda sahip olamazsınız. Öte yandan, bir enerji devrimi vardır ve insan oğlu ile Tanrı oğlu arasındaki fark orada bulunur. Tanrı oğlu kuantum mekaniği fizikçisidir. İnsan oğlu ise lineer, Newtoncu, öngörülebilir, geleneksel, durağan, kuşkucu -ve sıkıcı- bir hayalperesttir.

Sizi oluşturan şeylere artık asla güvenemezsiniz. Bu devrimde vuku bulacak olan şey, sizin şeylerin varoluşları için size (Gözlemci'ye) güvenecekleri bir konumda bulunduğunuzu keşfedecek olmanızdır. Bunu anlıyor musunuz?

Öyleyse Tanrı zar atmamanın öngörülebilirliğiyle ilgili değildir. O, kumar oynamakla bile ilgili değildir. O, odaklanmayla ilgilidir ve Tanrı -ki siz yedinci katta Tanrı idiniz- bir olasılıklar akımını başlattığı için simdi siz zavallı küçük bir insansınız ve o olasılıklar size sunulmuştur. Işığı ölçen Einstein'ın canını sıkan buydu. Işığın ne olduğunu biliyor musunuz? O, bozunan bir elektrondur. O, doğmak üzere ölen bir şeydir.

Bir kuasar'ın, yani çok uzakta, galaksi dışında olan yıldızsı bir gökcisminin ışığını ölçen harika bir astronomun bu ışığı neden ölçtüğünü biliyor musunuz? Çünkü o, kuantum mekaniği bilimcilerinin çift-yarık deneyinde yaptıkları şeyi sergilemek ister. O deneyde, gönderilen lazer ışını gidip ekrana çarpmak yerine, zeki bir biçimde, ince ve dar yarıklardan geçmiş ve negatif film levhasına ulaşmıştır. Bu geleneksel, kuşkucu insanların canını gerçekten sıkar. Onların canını neyin sıktığını biliyor musunuz? Hayatı öngöremeyecekleri. Evet, onların canını sıkan budur.

Eğer siz onların hakkında hiçbir şey bilmedikleri bir beden-dışı deneyim (astral yolculuk) yaşadığınızı söylerseniz, bu onları gerçekten kızdırır. Onlar, sırf kendileri onu yaşamadıkları için, sizin de onu deneyimlemiş olamayacağınızı söyleyeceklerdir.

Bu tür bir aptal kafa aslında şöyle demektedir: "Siz ha-

yal kurmayın, başka bir şeye inanmayın ve hayatınızı değiştirmeye kalkışmayın, çünkü bizim daha iyi bir plânımız var. Biz sizin bir Cumhuriyetçi olmanızı ve Cumhuriyetçi Parti'nin koşullarına uymanızı istiyoruz." Onlarınki çok sıkıcı ve tiksindirici bir suskunluktur. Ben onların bazı görüşleriyle hemfikir olsam da, Cumhuriyetçi platformu Hıristiyan sağdır. Ve bir de ahlâken yozlaşmış Demokratlar vardır. Siz hangisini seçeceksiniz? İkisi de kötü kokmaktadır. Bu, kuşkucunun bakış açısıdır. Onların yapmanızı istedikleri şey budur.

"Eh, seçmek senin hakkın."

"Seçmek mi? Siz bana sadece iki seçenek veriyorsunuz ve ikisi de yozlaşmış."

Benim zamanımda böyle siyasetçiler yoktu ve ben bir lideri gerçekten cesur bir insan olarak görürdüm. Bir lideri asla ahmak biri olarak görmezdim. Bu sıfatları çoğaltabilirim. Bir gelenekçi size bir seçime sahip olduğunuzu söylediğinde, o aslında Engizisyon ile Sodom Gomora arasındaki bir seçim gibidir ve her ikisinin de sonu kötü olmuştur. Otuz beş bin yıl önce bir lider olarak sadece benim bulunduğumu anlamalısınız. Belki şimdi benim bu siyasetçilerden neden hoşlanmadığımı anlamaya başlayabilirsiniz.

Eğer kuşkucunun bakış açısını izlerseniz, Newton'un öngörülebilir fiziğini izlemiş olur ve tam olarak onu elde edersiniz. Ve eğer o yolu izlerseniz, tümüyle kuantum mekaniğinin bir parçası olan Mutlak Başka Yer'e asla ulaşamayacaksınız. O sizin başınıza gelmeyecektir. Siz o zaman asla bir beden-dışı deneyim yaşayamayacaksınız. Maddeyi asla dönüştüremeyecek ve yeniden-şekillendiremeyeceksiniz. Geçmişinizi ve başkalarını asla bağışlayamayacaksınız, bunu asla yapamayacaksınız. Kapitalizmin çekirdeği ve öngörülebilirliğin sevk edici motorları geleneksel fiziktir. İster kabul edin, ister etmeyin, onlar budur.

Böylece, burada elektron denen minik parçacıkla, atom de-

nen o büyük şeyin çevresinde dönen elektronlarla ilgili büyük bir savaş vardır. Elektron, o serbestçe-dönen, özgür-ruhlu parçacıktır. Tüm bu tartışma onun hakkında yapılmaktadır. Buna inanabilir misiniz? Yani dünyada açlık vardır, Üçüncü Dünya hastalıkları vardır, tutucu Cumhuriyetçiler ve ahlâken yozlaşmış Demokratlar vardır ve siz bir elektron üzerinde tartışmaktasınızdır.

Ama o tartışmanın bir meyvesi vardır ve sadece aranızdaki gerçekten kavrayışlı varlıklar bu konuyla ilgileneceklerdir: O minik elektron, o özgür-ruhlu, öngörülemez, kontrol edilemez şey Einstein'ın göremediği parçacıktır. Einstein, özgür-ruhlu bir parçacıktan hoşlanmazdı. O, onun hayalinin bir parçası değildi. Ama o vardır. Yoksa neden böyle bir tartışma olsun ki? Çünkü o minik elektron o şişman atomdan daha fazla ifadeye, daha fazla Öz'e, daha fazla güce ve daha fazla özgürlüğe sahiptir. Bu bir gerçektir.

Böylece bu tartışma bu güne dek gittikçe şiddetlenmiştir. Eğer gerçekten bilgeyseniz, sizin hangi tarafta olmanızı istediğimi söyleyeyim. İsa Mesih, "Bunu yaratmış olan benim içimdeki Tanrı'dır. Bunu yapmış olan benim içimdeki insan değildir. Sizi iyileştirenin benim kişiliğim olduğunu düşünmeyin. O tanrısal bir düzendi. Bunu yapmış olan benim cennetteki Babam idi" demişti. Cennetteki Baba, kuantum mekaniğinin tarafında yer almaktadır. Burada ise lineer, öngörülebilir, geleneksel, tüm hayatı boyunca ıstırap çeken, Sosyal Güvenlik peşinde koşan insan oğlu vardır. Anlıyor musunuz?

Siz burada harika bir gün geçirdiniz, öyle değil mi? Buraya az kalsın gelmemenize ne neden olacaktı? Gelenek. Zamanın ve paranın da gelenek olduğunu biliyor musunuz? Bu gün bir potansiyeldi ve siz, öngörülebilir, lineer, klasik fizik hayatınızın olağanlığı yerine, bir değişiklik yapmayı, gerçekten öngörülmez bir şey yapmayı, buraya gelip otuz beş bin yaşındaki

bir varlığı dinlemeyi seçtiniz. Gelenek size benim için "Bu, dediği gibi görünmüyor, öyle kokmuyor, öyle uzun boylu değil, bu o olamaz" diyecektir. Ve biz de ona "kanıtla" diyeceğiz. Atlantis'in var olmadığını bana kanıtlayın, o boy posa ve o zekâya sahip varlıkların var olmadıklarını bana kanıtlayın. Siz, Sümerlerin hemen arkasından gelen Mısır uygarlığının birden tam organize bir toplum olarak ortaya çıkışını, onun Giza'nın Büyük Piramidi'ni oluşturan ve dört yüz milyon kölenin bile taşıyamayacağı kadar ağır taşları hareket ettirecek fiziğe ve teknolojiye sahip oluşunu ve onların, piramitleri inşa etmenin yanı sıra -sizi matematik kavramına götüren- pi sayısını keşfetmiş olmalarını nasıl açıklıyorsunuz? Siz bugün toprağı kazıp kimlerin kemiklerini ortaya çıkarıyorsunuz? Avrupalıların, Amerikalıların mı?

Mısır'a ve Sümer topraklarına gittiğinizde, orada bazı yapıların nasıl yapıldığını anlayamazsınız. Örneğin, İsa'dan dört bin yıl önce, dev taşlardan oluşan Baalbek Tapınağı'nı[72] kimler inşa ettiler? Onları kimler kesip oraya yerleştirdiler ve bunu neden yaptılar? O taşlar oraya nasıl taşındı? Onları kimler oydular? Onlar hangi taş ocağından çıkarıldı? Onları oraya kaç köle taşıdı? Onları beslemek için ne kadar çok yiyecek gerekti? Onlar nerede barındılar ve hangi kaynaktan su içtiler? O taşları yukarı taşımak için hangi yağı kullandılar? Kimse size bunları söylemek istemez. Onlar, "Biz bununla ilgilenmiyoruz. Onlar sadece Baalbek'in yekpare taşlarıdır. İşte o kadar" diyeceklerdir.

Ve iki kutsal nehir, Fırat ve Dicle arasındaki vadide var

72 Baalbek, Lübnan'da, Beyrut ile Şam arasında yer almaktadır. Akropol'deki taş yapı Tanrı Jüpiter/Baal'e adanmış olan bir Roma tapınağıdır ve o daha önce yapılmış olan ve kökeni bilinmeyen bir yapı üzerine inşa edilmiştir. Uzmanlar, her biri 1200 ton gelen üç devasa taşın nasıl kaldırılıp yaklaşık sekiz metre yükseklikteki bir platforma yerleştirildiğini açıklayamamışlardır. ABD Ordusu'nun mühendisleri ve son derece ağır nesneleri kaldırıp taşıma konusunda önde gelen uzmanlardan oluşan Bechtel bu işi yapabilecek teknolojiye henüz sahip değildir.

olan, tanrıların diyarı Sümer: Bu dünyaya teknolojiyi getiren onlardı. Ortaya çıkıp muazzam ağırlıkta ve kusursuz bir biçimde oyulmuş taşlarla saraylar inşa etmiş, tam gelişmiş bir dile ve sözlüğe, psikolojiye, psikiyatriye, tıbba ve krallıklarını tanrısal bir barışla yöneten liderlere sahip olmuş olan bir uygarlığı nasıl açıklarsınız? Bunu nasıl açıklayacaksın, Kro-Magnon insanı? Ve eğer siz benim geldiğim yerin var olduğuna inanmıyorsanız, o zaman bir lazer alıp Antarktika'daki üç buzul tabakasını eritin, orada benim anayurdumu bulacaksınız, çünkü Atlantis oradadır. O binlerce yıldır oradadır. Bana inanmıyorsanız gidip onu orada arayın.

Mısır hanedanları, tanrıların buradan ayrılırken yönetimi -gelişmelerine yardımcı oldukları- insanlara bıraktıkları kutsal hanedanlardı. Bugün siz sadece, hayata ve ölümden sonraki hayata saygı gösteren harika bir uygarlığın kalıntılarını görüyorsunuz. Onlar bilgilerini kimlerden aldılar? Tanrılardan. Onlar bilgilerini Baalbek'i de inşa etmiş olan o tanrılardan aldılar.

Kuantum mekaniği, o küçük elektron sizin için çok önemlidir, çünkü o parçacık âleminde çok özgür olan küçük bir Öz' dür (Spirit). Protonlar ve nötronlar atomun çekirdeğinde çöker (maddeye dönüşür) ve elektronlar ve pozitronlar atomun çevresinde döner. Hepsinin içinde en özgür olan Öz o minik elektrondur. O ışığı oluşturur. Ve o yaratığı kimse kontrol edemez.

Peki, örneğin, Akrep Takımyıldızı'nın ötesindeki bir kuasar'ın yıldız-ışığını ölçen harika bir fizikçi, bir hayalperest bunu neden yapmıştır? O, şu kavramı ortaya atmıştı: Eğer çift-yarık deneyi bu fotonların zeki olduğunu, siz hangi deneyi yaparsanız yapın onların onu zaten bildiğini ve onu gerçekleştireceğini kanıtlıyorsa, o zaman insan-yapımı olmayan bir şeyi deneyelim. Şimdi Dünya'ya erişen ışığı beş milyar yaşında olan bir kuasar'ın ışığını ölçelim.

Bu astronom ve fizikçi, ayrıca, böyle bir kuasar'ın yıldız-

ışığının güneşlerin ve gezegenlerin yörüngesel alanları çevresinde bükülmek zorunda kalacağını, çünkü uzayda dönen her gezegenin kendi manyetik alanını yarattığını ve bu ışığı bu şekilde yakalayabileceğini de anlamıştı. Gelen ışık bu manyetik alana çarptığında sağa döner. Bu astronom tüm bunları hesaba katarak bir ölçüm yaptı ve Dünya'nın manyetik alanına çarpan bu yıldız-ışığının beş milyar yaşında olduğunu saptadı. O bir deney yaparak, bu ışığı, onun (çift-yarık deneyinde olduğu gibi) yolunu bulup bir geçitten geçip geçmeyeceğini belirlemek için kullandı. Ne oldu biliyor musunuz? Işık yolunu bulup o geçitten geçti. Bu deneyden sonra çevreye ürkütücü bir sessizlik hâkim olmuştu.

Olay burada daha garipleşmiş ve harikalaşmıştı. İşte bu yüzden size bunun maddeciliğin ölümü olduğunu söylüyorum. Burada, bilimsel araçların ışığın kuantum etkilerini ve zekâsını ölçebileceğine inanmayan bir kuşkucu, daha ileri giderek, bir kuasar'dan gelen ışığı yakalayıp bir elektron mikroskobuyla ölçmüş ve beş milyar yaşındaki bu ışığın tam olarak onun oluşturduğu deneye göre davrandığını görmüştü. Ve bu astronom bu deneyi defalarca tekrarladı.

Ne oldu? Elektronun ne yaptığını gerçekten umursamayan sizler için bu neden önemlidir? Size bunun nedenini söyleyeceğim ve bu tüm bilimsel toplum dünyasını kaosa soktu. Neden? Çünkü bu, o astronomun şimdi ölçtüğü ışığın aslında beş milyar yıl önce yayınlanmış bir ışık olduğunu gösteriyordu. Bu konuda ne diyebiliriz? O ışık bu astronomun bu deneyi yapacağını zaten biliyor muydu, yoksa deneyin kendisi ışığın rotasını mı değiştirmişti ve deneyci beş milyar yıl önce de var mıydı? Deneyci beş milyar yıl önce de vardı ve o beş milyar yıl sonra o yıldız-ışığını yakalayıp ölçecekti. Ve o ışık, astronomun lineer fiziğin var olamayacağını, kuantumun -kuantum potansiyelin, kuantum rastgeleliğin- kuralının ışığın sizin onunla iliş-

kinize göre davranması olduğunu kavramasını sağlayacak şekilde davranacaktı. Ve onların ilişkisi beş milyar önce başlamıştı.

Bu şu anlama gelir: Beş milyar yıl önce bu astronom bu kuasar'ın atmosferiyle kendi-kendini-düzenleyen bir ilişkiye sahipti. Bu ilişki gelecekte değişse de, o ışık bu astronomun hayatının bir parçası olacaktı. Ve o bu ışığı tekrar ölçtüğünde, uzaktaki o kuasar'dan gelen yıldız-ışığı, onun çok uzun zaman önce, başka bir hayatta benimsediği ve bozunarak ışığa dönüşen elektronlar olacaktı.

Kuantum alanda böyle bir hal vardır. Ona -size her şeyin verildiği- ebedi Şimdi denir. Işık fotonları yayan bir lambanın üzerinde yer alan bir abajur o ışığı ölçülü hale getirir. Eğer siz o abajurda çepeçevre bin iğne deliği açsaydınız, önceki hayatınız, oturduğunuz yerden ışığa baktığınızda gözlerinizin üzerinde odaklandığı en parlak ışın olacaktır. Siz daima bunu yaparsınız. Karanlık gökyüzüne asla bakmaz, daima yıldızlara bakarsınız. Ama o odada oturup o ışığa bakarken, oturduğunuz yer sizin yegâne realiteniz olacaktır, çünkü siz o ışığın tüm abajurdan çepeçevre yayıldığını düşünmezsiniz. Ama bu toplantıya katılmak gibi bir karar verdiğinizde, varlığınızın Tanrısı tüm ışık akımlarını, aynı anda vuku bulan deneyim potansiyellerini görmenizi sağlar. Siz insan oğlu ve kızı olmaktan Tanrı oğlu ve kızı olmaya geçtiğinizde, yeniden doğduğunuzda, insan deneyimlerinden, suçlamaktan, ıstırabınızdan vazgeçtiğinizde ve ışık kaynağı olmayı seçtiğinizde, o zaman size tüm o iğne delikleri, tüm potansiyeller sunulur ve siz öyle olmayı seçtiğiniz anda o potansiyeller olabilirsiniz ve bunu yapacak özgürlüğe sahip olursunuz.

Böylece, siz bilgiye sahip olduğunuz için bir fırsata da sahipsiniz. Siz gerçekten daha iyisini biliyorsunuz. Artık cinsiyetinizi, fobilerinizi, korkularınızı, nefretinizi, güvensizliğinizi, en-

dişenizi cahil bir biçimde suçlayamazsınız. Artık "Ben daha iyisini bilmiyordum" diyecek cehalete sahip değilsiniz, çünkü şimdi biliyorsunuz. Şimdi hepsini sizin yaratmış olduğunuzu biliyorsunuz. Eğer sırf hissetmek istediğiniz için tekrar insanlık düzeyine düşerseniz, güce sahip olmayı içeren tanrısal hakkınızı da kaybedersiniz.

Bunu en baştan bilmenizi istiyorum, çünkü müstakbel bir üstat bu Büyük Çalışma'nın ustası olmak için çalışır. Sizin gibi bu okula yeni başlayan bir acemi aradaki farkı öğrenmek zorundadır. Siz bazen Tanrı, bazen de insan olamazsınız. Bazen ikili bir varoluşa sahip olamazsınız. Sizin ne olmak istediğinize karar vermeniz ve sonra o olmanız gerekir. Eğer Tanrı olmak istemiyor, tekrar geriye dönüp başkalarını suçlamak, cehaleti, aptallığı kabullenmek, tatmin olmanız ve güvenliğiniz için bedeninize tüm işi yaptırmak istiyorsanız, o zaman gidin. Bu okulun öğrencileri yüzde beş tanrılığa, yüzde doksan beş insanlığa başvurmaktadır. Siz tanrısallığa yüzde beş, lineer öngörülebilirliğe ise yüzde doksan beş veriyorsunuz. Bazılarınız ise yüzde yüz bedeniniz olduğunuz için zihninizde sürüp giden bir şey yoktur. Onlar bir kimyasallar torbasıdır.

Bu okul yeniden doğmak ve gerçekten yenilenmekle ilgilidir. Onun yararları nelerdir? Sağlık. Bedeniniz sağlıklı olacak: Bedeninizdeki, hücrelerin alıcı bölgelerini felce uğratan duygusal fırtınadan, stresten, bir sürü duygunun ürettiği adrenalinden kaynaklanan tüm hastalıklar iyileşecek. Bedeninizin stres üretip durmasının nedeni, hücrelerin "çok fazla" stres yüzünden kapanmaya başlaması ve beyninizin aradaki farkı bilmediği için bedeninizde stres üretmeye devam etmesidir. Böylece, hücreleriniz zayıf düşer, deforme olur, siz sinirsel çöküntü yaşar, kalp krizi geçirirsiniz ve bu durum tüm hastalıkların zeminini oluşturabilir.

Bunu bildiğinizde, tüm bu stres üretimi kesilebilir ve ya-

rın sabah siz özgürleşmiş olarak yeni bir hayata başlayabilirsiniz. O yeni bir düşünüş biçimidir. Daha önce her şey o "zavallı ben" kavramına dayanıyordu: Ben zayıfım, ben bilmiyorum, ben yapamam, ben üzgünüm, ben güvensizim vb. Artık bunların hiçbirini mazeret olarak beyan edemediğinizde ne yapacaksınız?

Siz bir süre yalnız bir varlık olabilirsiniz, ama bir şey kesinlikle olacaktır, bu yolda tıpkı sizin gibi biriyle bir deneyimi paylaşacaksınız, o düne ait bir deneyim olmayacak ve böylece sihirli bir mevcudiyet sizin yörüngenize girmiş olacak.[73] Peki, onlar neredeydiler? Onlar daima oradaydılar. Orada olmayan sizdiniz. Bunu anlıyor musunuz? Siz orada değildiniz, onu kaçırmıştınız.

Tüm bunları söyledikten sonra, bir kuasar'ın beş milyar yaşındaki yıldız-ışığıyla bir ilişkiye sahip olma kavramına bir göndermede bulunacağım. Bu kadar uzun zaman önce yayınlanmış olan bir ışıkla bir ilişkiye sahip olmamız nasıl mümkün olabilir? Eh, sihirli mevcudiyette "çok uzun zaman önce" diye bir şey yoktur. Sadece Şimdi vardır. Böylece, beş milyar yıl önce Şimdi idi ve Şimdi'dir.

73 Bkz. bu bölümdeki *Altın Bir Dostluk* adlı öykü.

YEDİNCİ BÖLÜM ÜZERİNE AÇIKLAYICI BİR YAZI: RÜYAYI TEKÂMÜL ETTİRMEK - YARATIMIN SONRAKİ AŞAMASI

Yetersiz Bir Ufuk Sağlayan Kusurlu Bir Varsayım

En sonunda, bu bölümde Ramtha insan tekâmülünde -insanlar ve bir bilinç olarak- gelişimimizi hızlandırmak ve ufuklarımızı genişletmek için gerekli sonraki aşamayı dikkatimize sunmaktadır. Kadim bilgeliğin bilgisinin yozlaşmış versiyonları ülkenin örf ve âdet hukuku ve kültürel gelenekleri ile öylesine iç içe geçmiştir ki, bu çarpıklığı düzeltme ve mesajı bozulmamış orijinalliğine geri döndürme çabaları siyasi düzene karşı bir saldırı olarak değerlendirilmektedir. Ramtha, mesajının siyasi bir komplo olmadığını, bu mesajın bizim asıl doğamızla ve "bir birey olmanın şanıyla" ilgili gerçek olduğunu net bir biçimde vurgulamaktadır.

Ramtha, tarihi incelemenin ve onun geleneksel yorumunun ardındaki kaynağı ve amacı araştırmanın muazzam önemini de açıklar. Tarihin nesiller boyunca öğretildiği geleneksel yol realiteyle ilgili belirli bir dünya-görüşünü ve bizim kimliğimizle ilgili bir tanımlamayı dolaylı olarak içerir. Tarihle ilgili bu görünüşte masum, fark edilmemiş mesaj insanlığın maddesellik ve geçicilik âleminin ötesine doğru ilerleme ve tekâmül etme olasılığını engellemiştir. İnsanın tekâmülü için hem laik hem dinî değerlerin esas sorunlarından biri, bu değerlerin her bireyin araştırma ve olma konusundaki içsel dürtüsüyle uyum içinde olmayan dışsal ahlâk veya davranış kurallarında ısrar etmesidir. Hem din hem felsefe temel mutluluk ve iyilik kaynağını bireyin dışına yerleştirmiştir. Madde, uzay ve zaman sınırlılıklarını aşmayı, üstatlık olasılığını, ölümsüzlüğü ve tanrısallığı içe-

ren âlem bireyler olarak ortak doğamızın dışında tutulmuştur. Böylece, ölüm her bireyin ortak ve kaçınılmaz kaderi olarak tayin edilmiştir.

Yüce Varlık, Tanrı ile birey arasında yaradılıştan bir ayrılığın bulunduğunu savunan tek-tanrıcılık dışındaki her dinî inancın Batı'da genelde bir barbarlık ve ilkel kültür göstergesi olarak tarif edilmesi ilginçtir. Bilim bile dışsal bir Yüce Varlık inancını destekler görünen birçok alandaki gizemin köklerini tam olarak anlayamamış ve yok edememiştir. Bu gözlemler, çağdaş ortak düşünüşümüzde bu kusurlu varsayımların ne kadar derin biçimde kökleşmiş olduğunu göstermektedir.

Ramtha'nın realitenin doğasıyla ilgili açıklaması, kuantum fiziğindeki son keşiflerin yardımıyla, çeşitli Tanrı ve tanrısallık kavramlarının anlamını, özellikle "Siz Tanrı'sınız" bildiriminin anlamını herkesin anlayabileceği bir terminolojiyle açıklayan tek bilim ve felsefedir. Ramtha'nın mesajının ve kadim bilgeliğin gerçeğinin toplumumuzun birçok kesiminde bu kadar patlayıcı olmasının ve rağbet görmemesinin nedeni budur. Çağdaş uygarlığımızın, geleneklerimizin, değerlerimizin, dilimizin, bilimimizin, tarihimizin dokusu, bizim Tanrı değil, tesadüfün, dışsal bir kuvvetin veya ilahın ürünü olduğumuz varsayımından dolayı kusurludur. Ramtha, bu seçeneklerin hiçbirinin bizim gerçek kimliğimizin hakkını vermediğini başarıyla açıklar. Biz, kendi kaderimizi ve tekâmülümüzü yaratmaktan sorumlu olan bireysel bilinç ve enerjiyiz. Tanrı bizim dışımızda ya da bizden aşkın değildir. Tanrı bizim içimizde capcanlıdır. Tanrı biziz. O, hayatı ve onun devamını mümkün kılan yaşam nefesi ve platformdur.

Tarihçi, Filozof ve Bilimci Olmanın Önemi

Çağdaş kültürün temel varsayımlarını ve onların bizim kimliğimizi nasıl tanımladığını ele almak neden önemlidir? Bi-

zim tarihin nasıl görüldüğünü ve hatırlandığını incelememiz neden gerekir? Bizim kişisel tekâmül yolculuğumuzda neden tarihçiler, filozoflar ve bilimciler olmamız gerekir? Kuantum mekaniğinin mevcut bulguları Gözlemci'nin realiteyi belirlemekte çok önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Dolayısıyla realitenin sonucu, Gözlemci'nin potansiyel bir olasılık çizgisini hayal edebilme kapasitesiyle doğru orantılıdır.

Bu mantık bilgi edinmenin Büyük Çalışma'nın öğrencisi için temsil ettiği paha biçilmez önemi gösterir. Bilgi, bireyin onunla yeni deneyim paradigmalarını hayal ederek tezahür ettirdiği temel malzemedir. Birey daha fazla bilgiye erişebildikçe, onun deneyim potansiyeli de daha büyük olacaktır.

Gnostisizm adı altında tanımlanan çeşitli felsefî hareketler ve gizem okulları bilgiye kurtarıcı bir karakter atfetmiştir. O zamanlar, gizli bilgiye inisiye edilmek üstatlığa ya da aydınlanmaya ulaştıran bir araçtı. Simyada veya farmasonlukta olduğu gibi, ezoterik bilginin karmaşık sembolizmi ve ağır şifrelemesi bilgiye benzeri bir yaklaşımdan kaynaklanır.

Kadim bilgeliğin kadim bilgisi, ilk başta, onu cehaletten ve istismardan korumak için okült sembolizmle şifrelenmişti. O ayrıca, öğrencinin onu pratik inisiyasyonlarla keşfetmesini ve deneyimlemesini sağlamak amacıyla da sır olarak saklanmıştı. Yine de, zaman boyunca bu uygulamanın sonuçları, istemeyerek, çok fazla boş inanç ve fanatizm yaratmıştır.

Ramtha'nın öğretileri kadim gerçeklerden, gerçek kökenlerimiz ve doğamızla ilgili boş inançların cehaletini ayırmayı amaçlar. Ramtha, mesajını -birilerinin onu istismar etmelerini ve yine gizem ve boş inançlarla örtmelerini önlemek için- net ve her kesim ve kültür tarafından kolayca anlaşılabilir tutmaya çok dikkat eder. Biz her bölümün başlangıcında -o sembolizmi o bölümle ilgili olarak yeniden yorumlamak ve orijinal niyetini açığa vurmak amacıyla- kadim, ezoterik sembolizmi yansıtan

bazı çizimlere yer verdik. Bu çizimlerin, beynin dilini kullanarak, okurun her bölümün öğretilerini görsel olarak hatırlamasına ve öğretiye daha fazla odaklanabilmesine yardımcı olması da amaçlanmıştır.

Ramtha'nın mesajı net ve basittir: "Siz Tanrı'sınız." Ama bu bildirimin imaları ve anlamı, Ramtha'nın öğretilerinin -özellikle insan bilincinin realiteyi beyin vasıtasıyla yaratmaktaki rolüne odaklanan- esas kısmını oluşturur.

Ramtha, her kişide iki temel unsurun rol oynadığını açıklar: Bu unsurlardan biri, fiziksel bedenin kişilik denen beden/zihin bilinci veya -kişinin genetiğinin ve çevresinin ürünü olan- öz-farkındalığıdır. İkinci unsur, Ramtha'nın Kutsal Öz ya da gerçek benlik olarak adlandırdığı, asla ölmeyen ve bedenin ölümünden sonra geçmiş hayatınızı gözden geçiren zaman yolcusudur. Her iki unsur da aydınlanmanızda ve tanrısallığınızı tezahür ettirmenizde eşit derecede önemli ve gereklidir.

> "Biz bu üstatlık okulunda kişiliği yok etmek değil, kökten değiştirmek istiyoruz. Kişiliğin Öz'ün sözcüsü olduğu; onların düşman değil, bir ve aynı varlık oldukları, böylece Kutsal Öz'ün bedeni bir itiraz ve mağduriyet olmadan yönetebileceği köklü bir değişiklik yaratmak istiyoruz. Birçoğunuz üstat olma kavramının kurbanısınız ve kendinizi kasten kurban ediyorsunuz. Kişiliğinizin geri dönüp, "Ben bunu bir üstat olmak için yapıyorum, ama gerçekten ıstırap çekiyorum" diyebilmesi için ıstırap çekiyorsunuz."[74]

Süper Bilinç - Yeni Bir Farkındalığın Doğuşu

Bu bölümün son kısmı tartışmalı bir konuyu, insanlığın ve Dünya'nın çeşitli kehanetler ve dinî hareketler tarafından

74 Ramtha, *Üstadı Tanımlamak,* Fireside Dizisi, Cilt 1. No 1 (Yelm: JZK Publishing, 2000) Bu kitap Akaşa Yayınları tarafından yayınlanmıştır (Ç.N.)

öngörülen geleceğini, kaderini ele almaktadır. Ramtha, insanlığın halen, kendi enkarnasyonu sırasındaki kaotik zamana benzeyen tehlikeli bir zamanda yaşamakta olduğunu kabul eder. O, bu değişiklikler için en büyük hazırlığın bağımsız bir zihin olduğunu açıklar. Onun mesajının amacı insanlara belirli talimatlar vermek değil, bizim durağan ve tembel zihnimizi kendimizi ve çevremizi bilmeye, onun farkında olmaya zorlamaktır. Yerküre değişiklikleriyle ilgili eski kehanetler doğanın ya da üstün bir varlığın verdiği bir cezayla veya dünyanın sonuyla ilgili değildir. Onlar daha çok, Ramtha'nın süper-bilinç olarak tanımladığı yeni bir benlik kavramının doğal gelişimi ve doğuşuyla ve hayatın anlamıyla ilgilidir. Süper-bilinç sadece genişlemiş zihin anlamına gelen bir terimdir. O bir biliştir, doğaya uyum sağlamış doğal bir histir. Ramtha, çeşitli vesilelerle, doğanın hâlâ -cinsellik, mağduriyet ve zorbalıkla ilgili olan- ilk üç mühürle boğuşan insanlıktan daha fazla tekâmül etmiş olduğunu açıklamıştır. Doğanın değişmiş bir egosu yoktur. O Tanrı'dır. O, hiç pişmanlık duymadan, sürekli olarak tekâmül etmekte ve genişlemektedir.

> "Tekâmül Tanrı'nın kendi sonsuz serüvenini deneyimlemeye devam etmesidir. Siz bir kusursuzluk haline eriştiğinizi mi düşünüyorsunuz? Eğer erişmişseniz, kaba bir sınırlılık haline erişmişsinizdir, çünkü kusursuzluk diye bir şey yoktur. Sadece, kusursuz denen şeylerin sınırlılıkları vardır. Tekâmül etmek değişmek ve öğrenmek anlamına gelir. Öğrenmek ise o bilgiye sahip olmak anlamına gelir."[75]

Bu şekilde görüldüğünde, tekâmül basitçe, hayatın belirli bir yargı veya -Gözlemci'nin yasası ve iç gözlemiyle bilinmeyeni bilinir kılma talimatının dışında- bir talimat olmadan sürek-

75 Ramtha, *Sonraki Adım Süper Bilinç,* 1. Kısım. Ses Bandı 122 A, Los Angeles, Ramtha Diyalogları, 31 Mayıs 1986.

li yeni ifade biçimleriyle devam etmesidir. İnsanlığın Boşluğa dayanan kökeni ve bir öz-farkındalık ya da bilinç noktası doğuran kendini düşünme ve tasarlama hareketi tekâmülün temelidir, hayatın anlamıdır ve tüm tanrısallığın köküdür. Kendimizle, keşif yolculuklarımızda unutmuş olduğumuz hakiki kimliğimizle ilgili gerçek budur. O, kadim bilgeliğin, büyük tabloyu göremeyen ve hatırlayamayan düşük duyguların ve rekabetçi tutumların bulanık sularına düşmüş olan incisidir. Binlerce yıl önce kendi yaratımlarının bir parçası haline gelen ve insanlar olarak bedenlenen tanrılar şimdi bir kez daha o mutlak berraklık ve yaratıcı deha yerine geri dönme fırsatına sahip olacaklardır. Tanrılığını unutmuş tanrıların insan uygarlığı, yavaş tekâmülünde, destansı yolculuğunun (bir incinin bir istiridye kabuğunun içinde oluşmasını sağlayan iritasyona benzer) ağır iritasyonunun en sonunda muhteşem güzelliğe, sadeliğe ve derin bilgeliğe sahip bir mücevher ürettiği bir noktaya yaklaşmaktadır.

BÖLÜM 7

RÜYAYI TEKÂMÜL ETTİRMEK - YARATIMIN SONRAKİ AŞAMASI

"Siz Gözlemci'nin bakış açısından yaşadığınızda, fizik yasasına göre, yüksek bir düşünce düzeyinde yaşamayı seçersiniz. O zaman duygularınız değil, o düşünce hayatınızın yasası olur.

Bu yıl sizin yapmanız gereken şey, duygulara dayanmayan bir dünya, bir hayat yaratmaktır. Sizin yapmanız gereken şey, duyguyla yaratılmayan, beden/zihin bilinciyle hiçbir ilgisi olmayan, ama hiçbir sınır tanımayan olağanüstü zihinle her türlü ilgisi olan yeni yaşam paradigmaları ve modelleri yaratmaktır."

- Ramtha

Benim Öğretilerim Siyasi Bir Komplo Değildir

Benim öğretimin siyasi bir komployla hiçbir ilgisi yoktur. Benim öğretimin Yusuf oğlu İsa'nın mesajıyla her türlü ilgisi vardır ve ben size onun öğrettiği her şeyi anlatabilirim. Ben size bu güne dek neye tapınıldığını söyleyebilirim: Bugün Amerika'nın kozmopolit inancını oluşturan şey Yahudi-Hıristiyan inancı, İbrahim'in Tanrısı ve İsa Mesih'in Tanrısı'dır.

Amerika, Kristof Kolomb'dan uzun zaman önce bu isimle bilinirdi ve onlar da onu öyle adlandırdılar. Amerika, Kuzey Yıldızı ile yakından ilişkili olan bir yıldızın adıydı. Ve onlar Kuzey Yıldızı'nı izleyerek Amerika'yı buldular.

Bu okula yeni başlayan müstakbel üstatlar, tarihle ilgili gerçeği bilmenizin spiritüel yolculuğunuzu kolaylaştıracağını biliyor musunuz? Ama siz bunu yapmazsınız. Neden, biliyor musunuz? Çünkü sizin kilonuza dikkat etmeniz, egzersiz yapmanız, yıldız falınızı okumanız, yoga yapmanız ve meditasyon yapmanız gerekir. Sizin tarihe ayıracak zamanınız yoktur. Bu günkü mesaj tarihle, tarihin hepinize nasıl çarpıtılmış bir biçimde öğretilmiş olduğuyla ilgilidir.

Uzun bir fethi plânlayan insanların onu asla hemen gerçekleştirmeyi plânlamadıklarını biliyor muydunuz? Onlar daima devrime, insanların düşüncelerini açıkça söylemelerine yer açmak için plân yaparlar, yeni fetih yasalarına o kadar inanırlar ki onun için gelecek plânları yaparlar. Böylece onlar monarşiler yaratırlar ve o monarşilerin sonsuza dek hüküm sürmesi için anayasalar yaratırlar ve eğer hedeflerine erişmeleri iki nesil alırsa, üçüncü nesilde onların yaşam biçimlerinin bilinci ve enerjisi hâkim olacaktır. Halk bir hükümdara boyun eğecektir. Onlar krallara ve kraliçelere boyun eğeceklerdir. Onlar dinî yönetimlere boyun eğeceklerdir. Onlar bunu neden yaptıklarını bilmezler, ama bu tümüyle onların ailelerinin davranış bilgisidir, aileleri bu şekilde hayatta kalmışlar ve böyle tapınmışlardır.

Geçmişte, Mısır çöl prensleri tarafından ele geçirilmişti. Daha önce de belirttiğim gibi, bugünkü Mısırlılar gerçek Mısırlılar değildirler. Orijinal Mısırlılar boyları iki metreden uzun olan, açık-tenli insanlardı. Bugün gördüğünüz Mısırlılar ise geçmişte Türkiye, Yunanistan, Sudan, İran ve Irak'tan oraya göç etmiş olan insanların torunlarıdır. Bunlar o toprakların ilk sahipleri değildirler, ama piramitler ve tapınaklar onlara miras kalmıştır.

Hitit Krallığı İkinci Ramses tarafından fethedilmişti. Tarih üzerine daha fazla bilgi edinmek istiyor musunuz? Hititler kimlerdi? Onlar İbrahim'in çocuklarıydı. Mısır topraklarına gelip itidalli ve eşitlikçi Mısır Krallığı'na sızanlar da onlardı. Size Mısır Krallığı'ndan söz etmek istiyorum, çünkü birçok yerde beliren Meryem,[76] Katolikliğin önündeki en büyük tehdidin kadim Mısır dininin yükselişi olduğunu haber vermektedir. Neden kadim Mısır dini Katoliklik için bir tehdittir? Çünkü kadim Mısır'da firavun halkın bir hizmetkârıydı. Orada herkes okuyup yazabiliyordu ve herkes sırlara ve gizemlere erişime sahipti. Herkes piramitlerin ve tapınakların, yani düşüncelerinin sembolizminin inşasına katılmıştı. Orada kadınların erkeklere tabi olmaları diye bir şey yoktu. Bu fikrin nereden geldiğini biliyor musunuz? Onlar ahir zaman Yahudilerinden gelmiştir, onlar kadınları murdar, kirli yaratıklar olarak ilan etmişlerdir, oysa kadim Mısır'da kadınlar tanrıların kanatlı firavunları olarak görülürlerdi. Onlar Tanrı'ya daha yakın görülürlerdi. Hayatınızda bir kadının olması Tanrı'ya daha yakın olmanız anlamına gelirdi, çünkü kadınların bilgeliği ve erdemi erkeklere sunulmuş bir lütuf olarak görülürdü. Onların krallığı korudukları düşünülürdü.

Kadim Mısır'da firavun halktı. Orada tüm halk büyük ta-

76 İsa'nın Annesi Bakire Meryem'e inanan Hıristiyanların gördüklerini bildirdikleri görüntüler.

pınaklara girme hakkına sahipti. Onlar tüm rahiplere ulaşabilirlerdi. Bu durum İbrahim'in çöl prensleri tarafından, Hitit Krallığı tarafından altüst edildi, onlar gelip Mısırlıları yendiler ve onları katlettiler, erkeksi bakış açısını dayattılar ve kadınları ebediyen boyunduruk altına aldılar. Bugün, kadim Mısır inancı ve felsefesi yeniden dirilmektedir ve siz şu anda burada onu görüyorsunuz.

Evet, kadınlar bir zamanlar saygıdeğer varlıklardı. Kadınların saygı gördükleri tek uygarlık kadim Mısır uygarlığıydı. Kadınlar (esasen üçüncü mühür bilincinde bulunduklarından) Tanrı'ya (yedinci mühür bilincine) daha yakındırlar. Kadim Mısır halkı bunu bilirdi. Kanatlı firavunlar kadınlardı. Erkekler asla kanatlı firavun olarak görülmezlerdi. Sadece kadınlar dairesel sonsuzluğun ve ebedi hükümdarlığın kanatlarına sahiplerdi. Sadece onlar o sembole sahiplerdi.

Bazen duygular insanın bir birey olmasını engeller. Cinsel ihtiyaçlar, hastalıklı ihtiyaçlar güçlü ihtiyaçlardır. Onlara o kadar çok ihtiyaç duyarsınız ki, onların varlığı büyük olmanızı, yücelmenizi engeller. Hiç kimse sizi bin yıl sonra da hatırlayacak mı? Onlar beni hatırlayacaklar, ama sizi hatırlayacaklar mı? Ben onların sizi de hatırlamalarını istiyorum. Evet, bunu gerçekten istiyorum.

İsa çarmıha gerildiğinde, "Size bir şey söylemek istiyorum. Ben inandığım şey uğruna ölmeye hazırım" dediğinde bunu yapmıştı. İsa asla taviz vermedi ve uzlaşmadı ve inancı yüzünden işkence görerek çarmıha gerildi. İşte bu yüzden o bu kadar ünlüdür.

Ben burada size ne söylüyorum? Ben size, sizin kendinizi güvensiz hissetmenizin nedeninin, gün boyunca yalanlar söylemeniz ve uykuya dalarken kendi yalanlarınızla kalacağınızdan korkmanız olduğunu söylüyorum. Bu durum sizi tüm gece boyunca rahatsız eder. Siz gerçek kimliğinizi yaşamaya korkar-

sınız, ama gerçek kimliğinizi yaşadığınızda, gerçeği söylediğinizde, o gerçek tekâmül motorlarına dâhil olur. O zaman siz en sonunda değişebilirsiniz. Ama eğer gerçeği asla söylemezseniz, birisinin bunu keşfedeceği endişeli beklentisiyle durağan kalırsınız.

Eğer İsa Mesih bu gece sizinle konuşacak olsaydı, size söyleyeceği tam olarak bu olurdu. Onun size ne söyleyeceğini çok iyi biliyorum.

Öyleyse ben sizden ne istiyorum? Geceleri gönül rahatlığıyla uyumanızı, çünkü eğer uyuyamazsanız, ertesi sabah çok iyi bir yaratıcı olamazsınız.

Bunu hatırlamanızı istiyorum. İnsanlara gerçeği söylemek hayatınızdaki birçok kişiyi kaybetmenize neden olabilir, ama bu sizi özgürleştirecektir ve siz geceleri hayatınızda hiç olmadığı kadar iyi uyumaya başlayacaksınız. Ve bazı insanlar hissettikleri yoksunlukla size gelip sizinle aynı fikirde olacaklar. Onlar sizi bulduklarında, onlar da geceleri daha iyi uyumaya başlayacaklar. Ve bir kez gerçeği bildiğinizde, onunla ilgili harika şey şudur: Gerçek tekâmül eder. Yalanlar bir illüzyonu yerinde tutmak için söylenir. Gerçek ise bir tekâmüldür. Siz gerçekle uçmakta özgür olursunuz. Eğer gerçeği söylemezseniz, işkence çekersiniz. Cehennem burada, Dünya'dadır. O bildiğiniz ve başka herkesle paylaşmak istediğiniz yalanlardadır. İroni şu ki - bunu unutmayın- başka herkes de aynı şeyi size yapmaktadır.

Gelişmiş Bir Uygarlığın Anısı: Mısır'ın Kanatlı Firavunları

Ramtha: Ne sormak istiyorsun, üstat?

Öğrenci: Ben sana İsis adlı varlık hakkında bir soru sormak istiyorum. Ben senin hayatın hakkında bir şeyler işittim ve İsa'nın hayatı hakkında bir şeyler işittim ve şimdi hayatında yargısızlık düzeyine erişmiş olduğunu işittiğim bu kadın hak-

kında biraz bilgi vermeni istiyorum.

Ramtha: Birçok kadın o düzeye erişmiştir.

Öğrenci: Harika...

Ramtha: Ne yazık ki, hepsi ölümsüzlüğe erişmeye çalışmamıştır. İsis adlı varlık Osiris'in eşruhuydu, onun ruh ikiziydi. Bu iki varlık bu kata geldi ve aralarında yayılan güç rahipler üzerinde bile egemen bir hükümdarlık oluşturdu. Ama daha sonra onlar rahipler tarafından hor görüldüler, çünkü onlar sadece kanatlı firavunlar değillerdi, onlar aynı zamanda görme, bilme, anlama yeteneğine ve büyük bir şefkate de sahiplerdi.

Rahipler, bir kural olarak, takipçilerini daima korku veya sert uygulamalar ya da farklı bir yasayla hizada tutmuşlardır. Bu kanatlı firavunlar ise bunların hiçbirini yapmadılar, çünkü onlar mutlak güce sahip olsalar da, mutlak bir şefkate de sahiplerdi. Böylece halk İsis ve Osiris'i sevdi ve onlara adeta taptı.

İsis, Osiris'in güzel yüzünü, onun sakalını lapis lazuli ve malahit taşlarıyla örerek süslerdi. Onlar o kadar güzel varlıklardı ki, yürüdükleri her yerde çiçekler açardı, çünkü onlar iki bedende tek varlık idiler, onlar aynı erkek/kadın/tanrı idiler.

Kanatlı firavunlar ülkeyi şefkatle yönetirken, eyaletlerdeki[77] rahipler bireyleşmiş insanı temsil eden ışık tanrısını, güneşi kutlamak için yapılan şenlikler sırasında Osiris'i öldürmek için bir komplo düzenlediler. Ve Osiris onlara karşı koymadı, onların kendisine şiddetle saldırıp öldürmelerine izin verdi.

Rahipler, Osiris'in kemiklerini bir ağaç gövdesine koyup, suların alıp götürmesi için Nil Nehri'ne bıraktılar. İsis, o ağaç gövdesinin koruduğu kemikleri alıp birleştirdi ve sihirli sözler söyledi ve doğrudan o kemiklerin üzerine yattı ve sonunda o aynı bedende Osiris/İsis/tanrı haline geldi.

77 Kadim Mısır'ın yetki bölgeleri.

O birleşmeden doğan varlık (Horus) aslında ayrı bir varlık değildi. İsis tanrı/erkek/kadın oldu, ama o daha sonra ruhban sınıf tarafından iktidardan düşürüldü. Onun tanrısallığı ünlüydü, çünkü o -kendisini ona saldıranlara karşı bir komplo yapacak veya onlardan nefret edecek bir noktaya getiren- bir intikam hissine sahip değildi. İşte bu yüzden o hep hatırlanır, ama ona saldıranlar çoktan unutulmuşlardır.

Öğrenci: Ne diyeceğimi bilemiyorum, adeta nutkum tutuldu.

Ramtha: Tanrı Horus, ününü İsis'ten almış olan bir kanatlı tanrıdır.

Öğrenci: Kanatlı tanrı tam olarak ne anlama geliyor?

Ramtha: Kanatlı firavunlar -ki İsis ve Osiris öyleydi- uykumsu bir hale girip bedenlerini terk etme ve istedikleri yere gitme yeteneğine sahiplerdi. Bu, onların çocukluktan itibaren yıllar boyunca titiz bir eğitim geçirmelerini ve en sonunda bunu yapabilecekleri saflığa ulaşmalarını gerektirmişti. Onlar daha sonra bedenlerini de bir yerden başka bir yere götürebildiler. Onlar, daha sonra tanrı Horus'un da yapabildiği gibi, uçabildikleri için kanatlı olarak adlandırılıyorlardı.

Öğrenci: Ben de bunu yapabilmek isterdim.

Ramtha: Eh, senin küçük bir gezi (astral yolculuk) yapmanı sağlayabiliriz.

Öğrenci: Öyle olsun.

Ramtha: Ve biz sen hiç beklemediğin bir anda geleceğiz, sevgili varlık ki böylece sen bu geziyi plânladığını, rüyanda gördüğünü veya hayal ettiğini söyleyemeyeceksin. Öyle olsun. Sen Tanrıça İsis'in görüntüsünü görmek de ister misin?

Öğrenci: Çok isterim.

Ramtha: Sana onun yüzünü göstereceğim. Ona uzun uzun bak. O sade bir yüze sahiptir, ama o sadelikte büyük bir kuvvet ve güzellik vardır.

***

Öğrenci: Ben çok başarılı bir işkadını olmak ile iyi bir anne olmak ve bir erkekle duygusal olarak besleyici bir ilişkiyi sürdürmek arasında yaşadığım çatışmadan kurtulmak istiyorum. Çözümü bildiğimi düşünüyorum, ama onu hissetmiyorum. Hâlâ işim, çocuklarım ve ilişkilerim arasında sıkıştığımı hissediyorum. Çok para kazanmak istiyorum ve üç yıldır üzerinde çalıştığım bir işim var, ama sanki bu konuda kendi kendimi engellediğimi hissediyorum. Bunun birçok nedeni var, ama sürekli bir engelle karşılaşanın benim enerjim olduğunu hissediyorum ve henüz o engeli aşamıyorum. Bunu yapmak istiyorum ve bunun kendim para kazanmam ile bir erkekle ilişkim arasındaki çatışmayla ilgili olduğunu düşünüyorum.

Ramtha: Burada paranın değeri senin için neye karşılık geliyor?

Öğrenci: Seçeneklere. Paranın size seçenekler verdiğini düşünüyorum. O size, gerçek dünyada yapmak istediğiniz şeyleri yapma gücü veriyor.

Ramtha: Ama yapmak istediğin şeyleri neden yapmak istiyorsun? Onları yapmanın ödülü nedir?

Öğrenci: Doyum hissetmek...

Ramtha: Bu doğru. Zengin adamın öldüğünde parasını neden birlikte götüremediğini biliyor musun?

Öğrenci: Çünkü paranın aslında bir değeri yoktur.

Ramtha: Bu doğru. Peki, değere sahip olan nedir?

Öğrenci: Deneyim. Ben dünyayı iki farklı şey olarak görüyorum: Biri gerçek dünyadır ve diğeri özsel (spiritüel) dünyadır.

Ramtha: Gerçek dünya, sevgili varlık, özsel dünyadır. Arada bir ayrılık yoktur ve asla da olmamıştır. Her şeyin Özü vardır ve Öz düşünceye eşit sayılır. Sen hayatında her şeyi o şeyin verdiği hisleri deneyimlemek için yaptın. Onun verdiği his-

si deneyimlemek için yapmadığın tek bir şeyi düşün.

Öğrenci: Yaptığım her şey hisleri deneyimlemek içindi.

Ramtha: Bu herkes için geçerlidir. Para, bu dünyada insanın oynayacağı başka bir nesne ve başka bir oyun olarak yaratılmıştır. İnsan kendisi için hisler satın alabileceği bir oyunu yaratır. Cennet âlemi gerçekten insanın içindedir. Ve içinizdeki tanrısal benlik, paranın getirebileceği her şeyi harika bir anda yaratabilir.

Eğer sen tüm bunları hisler için, güç, özgürlük ve seçenekler için yapıyorsan, sevgili varlık, ben tüm onlara açılan kapıyı bunu yapmak için kendini feda etmene gerek kalmadan tezahür ettirebilirim.

Öğrenci: Evet, ben de bunu yapmak için kendimi feda etmek istemiyorum.

Ramtha: Ama öteden beri hep bunu yapıyordun.

Öğrenci: Evet.

Ramtha: Para sevgi hasreti çeken bir ruh için hiçbir şey yapmaz. Ben senin arzunu yerine getireceğim. Ama sahip olunması çok çaba isteyen o şeyleri nasıl atlayıp geçeceğini sana öğreteceğim, çünkü sen arzu ettiğin o şeylerin esiri olmuşsun.

Ayrıca, seninle bir erkek arasındaki farklılık, fiziksel bedenin dışında nedir? Aradaki farkın ne olduğunu bana söylemeni istiyorum.

Öğrenci: Bilmiyorum. Bir erkeği cinsel olarak düşünmedikçe arada bir fark göremiyorum. Cinsel bir ilişkiyi düşündüğümde, benim için pek çok engel ortaya çıkıyor, o erkeğin bana sahip olduğunu hissediyorum.

Ramtha: Neden budur. Sen bir cinsel ilişki kurmaya kalkıştığında, bu anlayışla benliğin o birleşmede sevinç bulamıyor, çünkü orada bir katılımdan daha çok, bir teslimiyet vuku buluyor. Senin onu aşmana yardımcı olacağım, sevgili varlık. Bu hayatında sen benlik bağımsızlığı oluşturacak ve bu konu üze-

rinde hâkimiyet kuracaksın. O zaman o artık hayatında bir önem taşımayacak, çünkü sen bu hâkimiyete ve sevince kendi içinde sahip olacaksın. Hayatındaki her şeyi eşit değerde olarak deneyimleyeceksin. Öyle olsun.

Bu hayatta önemli olan şey para, ilişkiler, ün ya da güzellik değildir. Onlar illüzyonlardır. Önemli olan şu ki, var olan tek realite sensin. Sen o insanın ya da buradaki başka bir kişinin gerçekten var olup olmadığını bilmezsin, çünkü sen onların yerine hissedemezsin, burada hisseden yalnız sensin. Bu bağımsız iradenin göstergesidir. Çünkü sen sadece kendin için hissedebilirsin, bu tek anlayış realitesidir. Hayata inanılırlık veren budur. Bu daha geniş bir perspektife ve anlayışa ulaştırıldığında, o zaman sen şimdiki gibi güvensizlikten kaynaklanan korkulara sahip olmayacak ve doyum bulmak için başkalarına bel bağlamayacaksın. Ben sana bu konuda yardımcı olacağım.

Öğrenci: Teşekkür ederim.

Ramtha: Sevgili kadın, güzel benliğini sev. Sevgi teslim olmak değildir. O bir Oluş'tur. Paylaşmak yenilgi değil, sevgidir, o bir Oluş'tur. Senin bunu idrak etmene ve yüzündeki maskeyi çıkarıp sadece olmana yardım edeceğim.

Küçük kızlar annelerini asla küçük bir kız olarak görmezler. Anneler kızlarını asla bir anne olarak görmezler. Bu, anlayışı engeller, çünkü anneler daima küçük kızlardır. Ne yazık ki, kimse onları böyle görmez. Ama onlar da bir zamanlar çocuktu, onların da hayalleri, umutları, emelleri vardı. Onlar küçük kızlarken, dünyaları canlı, coşkulu, umut doluydu ve sevgi, aşk onlar için harika bir şeydi.

O küçük kızlar tüm umutlarının gerçekleşeceğini hayal ederlerdi. Onların hayalleri sihirliydi. Ancak, o kızlar büyüdüklerinde, hayallerini asla tam olarak gerçekleştiremez, ona en yakın olan şeyle yetinirler, kendi çocuklarını doğurur ve uzun zaman önce kazanmış oldukları o realitenin tatlılığını yitirir-

ler. Ve onların kızları hayaller kurmaya başladıklarında, annelerinin de bir zamanlar aynı hayalleri kurmuş olduklarını hayal edemezler.

Aranızdaki en yaşlı kadınlar bile en genç kalplere sahiptirler. Ve artık kimse onlara bakmadığından, bu onlar için tekrar hayal kurma zamanıdır. Şimdi onların hayatları hayallerindedir.

Asla tatlı hayaller kurmaktan vazgeçmeyin, hayal kurma yeteneğinizi asla yitirmeyin, çünkü böyle hayaller dünyayı değiştirmeye, dünyanın o hayallerin gerçekleşebileceği bir hale erişmesine yardımcı olur.

Herkesin realite ya da gerçek dünya dediği şey bir hayalin yıkılmasıdır. Gerçek dünya hayallere dayanır. Kimse onları nasıl gerçekleştireceğini bilmez, ama onların etkileri tam olarak hissedilir. Gerçek dünya, erkeklerin erkek oldukları ve kadınların kadın oldukları ve onların cinsiyet eşitliğine sahip oldukları, ama her birinin yüce bir özgünlüğe sahip olduğu, bu hayalin gerçekleştiği bir dünyadır. Gerçek dünya, huzur ve barışla ve hayallerin gerçekleşmesiyle, tarifsiz bir güzellikle ve fısıldanan sevgi ile gelişen bir dünyadır. Yakın bir gelecekte bu böyle olacaktır ve siz yaşayıp o zamanı göreceksiniz.

Ölümsüzlük Rüyasını Görmek

Üstatlar mezarlıkta bulunmazlar. Onlar ölümsüz varlıklardır. Tarihte sözü edilen büyük varlıklar hariç, bu üstatların yaşamış olduklarına dair bir kanıt yoktur, çünkü onların öldüklerine dair bir kanıt yoktur. Arkeoloji, topraktan çıkarılan kemikler üzerinde karbon-tarihleme çalışması yaparak o kemiklerin yaşını ve o insanların beslenme alışkanlıklarını saptar. Eğer bundan bin yıl sonra insanlar bir mezarlığı kazıp sizin kim olduğunuzu, ne yediğinizi ve ne yaptığınızı belirleyebilirlerse, onlar sizin bir şeyler bildiğinizi, ama o bilgiyle daha

uzun bir ömür süremediğinizi söyleyeceklerdir.

Bizim, üstatlar olarak, taşa kazıdığımız, papirüse yazdığımız ve nesiller boyunca ağızdan ağza anlatılan öykülerimiz dışında, bu dünyada yaşamış olduğumuza dair bir kanıt yoktur. Gelecekte Mısır'daki Sfenks'in pençesinde yer alan kayıtlar salonu ortaya çıkarıldığında, binlerce yıl önce var olan efsanevi uygarlıklar ve onların ölümsüzlüğe ulaştıran bir bilgiye sahip oldukları da ortaya çıkacaktır.

Siz bilinç ve enerjinin realitenin doğasını yarattığını biliyorsunuz. Bu, bedenin ve enerjinin realitenin doğasını yarattığı anlamına gelmez. Bedende hipofiz salgıbezi vasıtasıyla gerçekleşen bir ölüm hormonu vardır. Eğer siz bedene taparsanız, sınırlı bir zaman deneyimine tapıyor olursunuz. Ancak, eğer bilinciniz varlığınızın -bilimin Gözlemci olarak adlandırdığı ve sırf mevcudiyetiyle bitkilerin tepki göstermesine neden olan- doğaüstü bölümüne eğilimliyse, o zaman siz, yine bilime göre, çevrenizdeki enerji dünyasını nasıl gözlemliyorsanız, niyetinizi o şekilde parçacıklar olarak tezahür ettirirsiniz. Bu, enerjiyi çökerterek parçacıklara dönüştürme işlemi realiteyi oluşturan şeydir. Beden bunu yapamaz; çünkü o, doğası gereği, Gözlemci yasasına tabidir.

Mezarlıklarda, sizin hayal edebileceğinizden daha güzel olan, sizinle aynı hayallere sahip olan insan nesilleri gömülüdür. Onların sizinki gibi hayallere sahip olmadıklarını mı düşünüyorsunuz? Sizin ve onların hayalleri arasındaki tek farklılık, onların ölümünden beri ve siz yaşarken meydana gelmiş olan teknolojik gelişmelerdir. Onun dışında, prensipler aynıdır.

Öyleyse bu dünyada büyük varlıkların, üstatların yaşamış olduklarını gösteren kanıtlar nerededir? Böyle bir kanıt yoktur, çünkü onlar ölüp mezarlıklara gömülmemişlerdir. Bilimin insanlığın tarihî unsurlarının izini sürerken bulduğu büyük kanıtlardan biri, gömülmüş bedenin zaman içinde korunmuş is-

keletidir. Ama üstatların gömülmemiş olmaları, onların var olmamış oldukları, sadece efsane oldukları anlamına mı gelir? Hayır. Böyle bir iddia kuantum mekaniğine de ters düşer. Kuantum mekaniği, fizik yasalarını ve Gözlemci'nin rolünü anlayanların asla ölmeyeceklerini, çünkü kuantum dünyasında tüm potansiyellerin aynı anda mevcut olduğunu ima eder.

Eğer insan beyninin ebedi gençlik ve ölümsüzlük kavramını düşünmesi ve hayal etmesi mümkünse, o zaman Gözlemci'nin kuantum alanında bu düşünceyi realiteye dönüştürmesi de mümkündür. Kuantum mekaniği Gözlemci'nin realiteyi belirlediğini söyler, o zaman bu realite Gözlemci'nin onu hayal etme kapasitesiyle doğru orantılı olacaktır. Eğer Gözlemci biyolojik saati aşmayı hayal edebilecek kapasiteye sahipse ne olur? Tanrı'nın peygamberler ve cennet âleminden söz eden varlıklar tarafından yüce bir varlık olarak görülmesine şaşmamalı, çünkü onlar bu bilimi anlamışlardı. Eğer bir şey hayal edilebiliyorsa, o yaşanabilir ve eğer o yaşanabiliyorsa, Gözlemci ölümsüz bir hayat yaratabilir.

Böylece, bu okulda bu yılın büyük öğretileri büyük varlıkların bildikleri bilgiyi yeniden kazanmaktır: İnsanlar iki farklı güçten oluşurlar. Bunlardan biri kişilik denen beden/zihin bilincidir, o genetik ve çevresel olarak üretilir ve bunu bir bilgisayar programı yaratmaya benzetebiliriz. O beyne dayanır. Diğeri ise Kutsal Öz'dür; o asla ölmeyen, sizin asla tanımamış olduğunuz ve bedenin ölümünden sonra ışık katında geçmiş hayatınızı gözden geçiren ve o hayatı sadece utanç ve acıyla değil, yeni bir kuvvetle ve sonraki hayatınızı daha da büyük kılma amacıyla izleyen zaman yolcusudur. Siz burada duygusal olarak yarattığınız şeyi bilgelik olarak sahiplenmedikçe bu hayatı asla aşamazsınız. Ve buradaki hayatınız sona erdiğinde, o hayatı ışık katında duygusuz bir biçimde, bir tarafsızlık duygusuyla inceleyebilirsiniz.

Peki, hayatın duygu olmadan nasıl olacağını kim, hangi kişilik söyleyebilir? Siz hiç Gözlemci'nin bakış açısından bir hayat yaşadınız mı? Ve siz duygusal bedeninizle, Tanrı'nın aslında Kendisi olan tüm yaratılış için hiçbir his duymadığını nasıl öne sürebilirsiniz? Ben, Gözlemci'nin görüş noktasından yaşamış olanlarımızın, gerçek mutluluk ve özgürlük noktasının biyofiziksel bir bedendeki -acı, ıstırap, suçluluk, mutluluk, mutsuzluk, güvenlik ve güvensizlik gibi- kimyasal tepkilerden daha güçlü ve daha gerçek olduğunu söyleyebileceklerini ileri sürerken, siz bunun aksini nasıl iddia edebilirsiniz? Duygular, bedenin tepki göstermesine neden olan biyolojik peptitlerden (aminoasitlerin birleşmesiyle meydana gelen kimyasal bileşiklerden) daha fazla bir şey değildir. Siz Gözlemci'nin görüş noktasından yaşadığınızda, fizik yasasına göre, yüksek bir düşünce düzeyinde yaşamayı seçersiniz. O zaman, duygularınız değil, o düşünce hayatınızın yasası olur.

Bu yıl sizin yapmanız gereken şey, duygulara dayanmayan, geçmişin duygusal olarak yeniden yaratılmasına dayanmayan bir dünya, bir hayat yaratmaktır. Sizin yapmanız gereken şey, duyguyla yaratılmayan, beden/zihin bilinciyle hiçbir ilgisi olmayan, ama hiçbir sınır tanımayan olağanüstü zihinle her türlü ilgisi olan yeni yaşam paradigmaları ve modelleri yaratmaktır. Size sunacağım son büyük öğreti Gözlemci hakkında olacaktır ve bu Gözlemci'nin yılıdır.

Süper Bilinci Anlamak

Sizler tehlikeli bir zamanda yaşıyorsunuz, ancak bu zaman sadece kuşku dolu olanlar ve bu zamana hazırlanmamış olanlar için tehlikelidir. Herhangi bir şeye hazırlanmamış olmak talihsiz bir durum değil midir? Sizin yaşam sigortanızın olması hazırlanmış olduğunuz anlamına mı gelir? Ama tüm o sigorta birden yok olabilir. Gerçekten hazırlananlar çok daha istikrarlı ve

gerçekten kalıcı olan şeylere yatırım yaparlar.

Bağımsızlık, sevgili varlıklar, hazırlık yapmakla çok ilgilidir ve en büyük hazırlık bağımsız bir zihne sahip olmaktır. Anlıyor musunuz? Bu, gelecek günlerin sizin için kaygı verici, yıkım dolu ve korkutucu olacağı anlamına gelmez, ama zamanın değişmekte olduğunu bilin.

Bu mesaj neyle ilgilidir? Bu mesaj size bir yol haritası vermekle ilgili değildir. O size talimatlar vermekle ilgili değildir. O, uyuşuk, tembel bir zihni uyumlu bir akış içinde olmak için bilmeye, tüm bu şeyleri -söylenmesine gerek kalmadan- bilmeye davet etmekle ilgilidir.

Somon balığını bilirsiniz. Ama siz onun bilişine sahip değilsinizdir, çünkü o biliş onları -her şeye rağmen- yuvalarına geri götürür. Yaban kazları mevsimlerin değişeceğini ve göç etme vaktinin geldiğini bilir. Onlar bunu bilir, balıklar bunu bilir, ama siz bilmezsiniz.

Gelecek günlerde, tekâmül sürecinde bir zirve yaşanacaktır. Bu sadece Dünya ve ortaya çıkacak yeni kıtalarla ilgili değildir. Bu, fotosentez yoluyla hayatın var olmasını sağlayan harika varlıkla, güneşle ve sonsuz uzayla da ilgilidir. Böylece ilk kez eşzamanlı bir tekâmül meydana gelecektir. Ve her şey çok derin bir devinimle bir araya gelmektedir.

Peki, neden süper-bilinç? Çünkü bu harika akışın ve bu tekâmül ettirici değişimin içinde bulunmak süper-bilinci gerektirir. Eğer siz tekâmül etmiyorsanız, ne olursunuz? Eğer değişmiyorsanız, ne olursunuz? O zaman siz sadece, insan dramasının yükselip alçalışına uyan durağanlığın bir parçası olursunuz. Çok değişken ve dönek olursunuz.

Değişken veya durağan olmayan, ama hareketli ve sürekli olan bir akışın, tekâmül akışının bir parçası olabilmek için, sizin tüm evreni yaratmış olan şeyle uyum içinde olan bir anlayışa geri dönmeniz gerekir.

Tekâmül, Tanrı'nın kendi sonsuz serüvenini deneyimlemeye devam etmesidir. Siz bir kusursuzluk haline eriştiğinizi mi düşünüyorsunuz? Eğer erişmişseniz, kaba bir sınırlılık haline erişmişsinizdir, çünkü kusursuzluk diye bir şey yoktur. Sadece, kusursuz denen şeylerin sınırlılıkları vardır. Tekâmül etmek değişmek ve öğrenmek anlamına gelir. Öğrenmek ise o bilgiye sahip olmak anlamına gelir.

Benim burada siz harika varlıklara söylemekte olduğum şey şudur: Yaklaşmakta olan bir zaman vardır ve bu sürecin sonunda tüm âlemler tekâmül etmekte olan halim varlıklara - alçak gönüllü, sade zihinli varlıklara- miras kalacaktır. Ve siz değişime uyum sağladığınızda -balıkların ve kuşlarınki gibi- derin bir bilişe sahip olacak ve çok güzel bir âlemin ortaya çıktığını göreceksiniz.

Neden süper-bilinç? Süper-bilinç sadece bir sözcüktür, kulağa harika gelen bir terimdir, ama eğer onun ne anlama geldiğini kavramamışsanız, o anlamsız bir sözcük olur. Bu terim genişlemiş zihni temsil eder. O, insanlığın tanrısallığa doğru akışını temsil eder.

Siz hiçbir soru sormak zorunda olmadığınızda, mutlak bir bilişe sahip olduğunuzda, o tekâmül akışı içinde olacaksınız. Bu kaçınılmazdır. O, hayattır.

Bilişe sahip olmanın sizi yeni bir çağa götüreceğini bilmenizi istiyorum. Eğer ona sahip değilseniz, yeni çağı asla göremeyeceksiniz. Bu bir gerçektir. İşte bu yüzden, sizi doğruluğa, sağduyuya, sınırlı düşüncelerinizi aşmaya ve heyecan verici bir anlayışa ulaşmaya zorlamak için size bu mesajları veriyor ve o dersleri gönderiyorum. Bu, Tanrı duygusudur. O olmadan siz doğru yerde yaşayıp yaşamadığınızı bilmezsiniz. İçtiğiniz ve saf olduğuna güvendiğiniz suyun gerçekten saf olup olmadığını bilemezsiniz. Yiyecek birikiminizin ne kadar dayanacağını bilmezsiniz, çünkü siz devletiniz de dâhil, herkese size bakması için

güvenen, gücünüzü onlara teslim eden tembel insanlarsınızdır.

Bağımsızlık, bir varlığın sadece kendini bilişinde değil, tüm fasetalarda bağımsız olmasıdır. Bunun üzerinde düşünün. Örneğin, eğer bir süre sonra burada bir kıtlık baş gösterecek olsaydı, siz kendinizi ne kadar zaman besleyebilirdiniz?

Sizler harika varlıklarsınız, ama süper-bilincin bağımsızlığı kendinize bakabilmeyi ve vuku bulacak her şeye karşı hazırlıklı olduğunuzu bilmeyi de kapsar. Ve hazırlıklı olduğunuzda, korkuyu yener ve kendi kaderinizin sahibi olursunuz. Siz, "Ne gelirse gelsin, onun geldiğini hissetsem de, onu zihnimin gerisine attım, çünkü onunla başa çıkmak istemedim" diyemezsiniz. Onunla başa çıkmak istememek sizin seçtiğiniz yoldur. Ama eğer bir kıtlık olsa, siz yiyeceğinizi nereden tedarik edeceksiniz? Yiyeceğinizi nerede yetiştireceksiniz? Onu sizin için kim yetiştirecek? Bağımsızlık kesinlikle gereklidir. O, hazır olmakla ilgilidir.

Sevgili varlıklar, teknoloji hareketi harika bir şey olagelmiştir. Sanayiyi icat edenler dahi varlıklardı, tüm insan ırkı içinde çok az sayıda varlık o dehayı yakalamış ve onu tezahür ettirmiştir. Onlar hayatı kolaylaştıran teknolojik bir gelişim yaratmışlardı. Siz bu bilgilerden ve bu icatlardan yararlandınız, ama onlar sizin tembelleşmenize ve bağımsızlığınızı yitirmenize de neden oldu. Siz uzun zamandır topraktan kopuk yaşıyorsunuz. Birçok değerli şeyin varlığını olağan kabul ediyor, onlara her zaman sahip olacağınızı düşünüyorsunuz. Her zaman, musluğu açtığınızda suyun akacağını, süpermarkete gittiğinizde istediğiniz yiyeceği bulabileceğinizi düşünüyorsunuz. Böylece, sizin bel bağladığınız her şey sizin dışınızdadır.

Süper-bilinç bir biliştir. O, doğaya uyumlanan ve yaradılıştan sahip olduğunuz bir histir. Siz doğanın ne olduğunu düşünüyorsunuz? Onun sadece -doğan, yaşayan, ölen ve tekrar doğan- yaşam molekülleri olduğunu mu düşünüyorsunuz? O, ha-

yattır. O, Tanrı'dır. Eğer onun zihninin tekâmül eden akışı içinde değilseniz, o zaman aydınlanmış benlikle tamamen bir olmamaktasınızdır, çünkü aydınlanmış benlik bütünün ta kendisidir; o, doğadır.

Doğanın insanın sahip olduğu gibi değişmiş bir egoya sahip olmadığını biliyor musunuz? O, Tanrı'dır. O herhangi bir biçimde değişmemiştir. Doğanın, tekâmülünün tam atağı içinde hiçbir insanı dinlemediğini biliyor musunuz? O, ilerlemeye devam eder. Dünyanız harika bir değişiklik yapacaktır. O tekâmül etmekte ve genişlemektedir. Güneşiniz daha büyük hale gelme döngüsüne başlamaktadır. Tüm evreniniz ve onun dengesi yeni bir yörüngeyi ve yeni bir gezegeni görecektir. Bütün doğa -ki o Tanrı'dır- heyecan verici bir hayatın dinamiğine doğru ilerlemektedir. Peki, siz ne yapıyorsunuz? Hâlâ rüzgâra karşı tükürüyor musunuz?

Süper-bilinç sadece anka kuşunun küllerinden yeniden doğması değildir. Süper-bilinç, sizin Tanrı olduğunuz konusunda fikir birliğine varmanızla ve bir yerlerde bunu güzel, ama içi boş bir biçimde ifade etmenizle ilgili değildir. Süper-bilinç bütünün bilincidir. Siz, sadece, şimdi işitmek istediğiniz şeyi işitirsiniz. Siz kitleye uygun olarak düşünürsünüz, çünkü birbirinizin bilincinden beslenirsiniz. Süper-bilinç, doğa ile -hayata dair sınırsız bir bakış açısı sağlayan- bir ilişkidir ve eğer doğaya uyum sağlarsanız sonsuza dek yaşayabilirsiniz. Açılan bu zihin doğaya uyumlanmalı, onun nereye gitmekte ve ne yapmakta olduğuyla ilgili mesajına dikkat etmeli ve sizin bir destek sistemi olarak ona bel bağladığınızı, ama tam olarak bağımsız olmadığınızı görmelidir. Bağımsız bir varlık nasıldır, biliyor musunuz? O, işaretleri okuyabilen, gelecek günlerin önüne düşen gölgelerini görebilen -onları üzüntü ve korkuyla değil, kollarını açarak karşılayan- ve bunun bilgi olduğunu bilen ve ona göre yaratan bir varlıktır.

Ama siz o küçük kutuların içinde yaşıyorsunuz. Sizin bütün dünyanız aşk ilişkilerinizin, cinsel iktidarın, iktidarsızlığın, güzelliğin, çirkinliğin, paranın, itibarın, statünün, modaya uygun giyinmenin, kimseye itici gelmemek için güzel kokmanın, hayran olduğunuz ünlülerin çevresinde döner. Peki, o kutunun dışında ne vardır? Dünyanız titremeye hazırlanmaktadır. Dünyanız -onunla birlikte akmayı bilmesi gereken- sizlere rağmen harekete geçmiştir.

Karıncalara bakın. Siz onları süpürüp atarsınız, ama onlar gece gelip yerlerdeki -zaten süpürüp atacağınız- ekmek kırıntılarınızı toplar. Onlar büyük öğretmenlerdir. Çünkü karınca kendi küçük dünyasında bütünü anlar. O sizin bir yerlerde bıraktığınız yiyecek kırıntılarını azimli bir biçimde toplayıp toprak altındaki yuvasına götürür. Çünkü o toprak altında uzun bir süre kalacağını bilir. Geçmişte yaşanan Buzul Çağı'na kimlerin dayandığını biliyor musunuz? Karıncalar. Onlar o çağın gelmekte olduğunu nasıl bildiler? Çünkü onlar bilen bütünün bir parçasıdır. Onlar yapanlardır.

Bu mesaj korku salmak için verilmemektedir. Eğer o sizi rahatsız ederse, belki bunun nedenini yeniden değerlendirmelisiniz, çünkü eğer bir varlık hazırlanmışsa ve tamamen bağımsızsa, onun korkacağı ve endişeleneceği bir durum yoktur, çünkü o, önündeki serüvene uyum sağlamış olan bir biliş akışı içinde bulunmaktadır.

Sizi seviyorum, sevgili varlıklar, ama dogmatik aydınlanma yolunda bir yerlerde siz bir anlamda sola döndünüz ve o dönüş sizi kendini-gerçekleştirmenin hayat denen realite -ki o Tanrı'nın bütünüdür- ile hiçbir ilgisi olmayan sancılarına ve korkularına soktu. Siz "Ben tekâmülüm üzerinde, kendimi-gerçekleştirme üzerinde çalışıyorum" diyorsunuz ki bu aslında "Ben bunu asla yapmayacağım" anlamına gelir. İstiyorsanız çalışmaya devam edin. Tutum değiştiğinde ve "Ben gerçekleştim" de-

diğinde, o zaman altın damarını bulmuşsunuz demektir. Siz olmak için çok çalıştığınızı düşündüğünüz şey olmuşsunuzdur, ama sol tarafa döndüğünüzde çok hayati bir anlayışı dışarıda bırakmışsınızdır. Siz hayatınızın hafifliğini dışarıda bırakmışsınızdır.

Aydınlanma ne kadar büyüktür? Eğer ritüelleriniz sizi eğlendiriyorsa, eğlenin. Ama tüm o göz boyama olmadan, eğer zihin açılmaz ve genişlemezse, tüm yapılanlar bir hiçtir. Böylece, en korktuğunuz şey başınıza gelmiş, siz neyin önemli olduğunu yanlış hesaplamış olursunuz.

Şu anda sizler çok güzel görünüyorsunuz, çünkü beni dikkatle dinliyorsunuz. Yapmanız gereken bir şey de kendinizi dinlemektir, çünkü keskin bir biçimde uyumlanmak kendinizi dinlemekle çok ilgilidir.

Yerküre Değişiklikleri, Doğa ile Eşzamanlılık İçinde Bir Tekâmül

Şimdi gelecek günlerden söz etmek istiyorum. Ben geçmişte bu konudan derinlemesine söz etmiştim ve o sözler kaydedilmişti. Doğal dünyanın penceresi nedir ve sürmekte olan hayatın doğal tekâmülünün önüne neyin gölgesi düşmüştür? Bu gerçekten çok harika bir şeydir. Kirletilmiş, pislikle doldurulmuş, nükleer atıklarla üzerinde yaralar açılmış olan Dünya'nın iyileşmeye ihtiyacı vardır. Tıpkı derinizde yara açıldığında sizin yaptığınız gibi, doğa denen Dünya da kendini iyileştirme süreci içinde bulunmaktadır.

Geçmişte birçok peygamber ve kâhin dünyanın sonu hakkında kehanetlerde bulunmuştur. Dünyanın sonu terimini işittiniz mi? Dünya nereye gidecek? O ne olacak? Dünyanın sonu diye bir şey yoktur. Toplumsal bilincin bir sonu vardır, ama dünyanın ya da hayatın bir sonu yoktur. Dünyanız ekseni üzerinde ters dönmeyecek. Bu hayal ürünü bir kehanettir. Dünya-

nızın manyetik kutupları değişecek, ama o bunu ekseninde ters dönerek yapmayacak.

Deprem konusuna gelince, Kaliforniya bir süre daha güvenli olacak. O kopup okyanusa gömülmeyecek. Pasifik Okyanusu'nun dibinde oluşan yeni tektonik tabakalar şu anda kıyılarınıza doğru baskı yapmaktadır. Başka bir deyişle, yeni Dünya ortaya çıkmaktadır. Yani Kaliforniya'nın, okyanustan doğru sıkıştırıldığı için, kopup okyanusa gömülmesi mümkün değildir. Kaliforniya'da yaşayanlarınız, Kaliforniya okyanusa gömüldüğünde Arizona'da deniz kıyısında bir mülke sahip olabileceğinizi düşündünüz ve orada mülk satın almaya başladınız. Ama o da kuzeye doğru hareket etmektedir, çünkü okyanustan yeni bir kıta yükselecektir. Fay hatlarını biliyorsunuz, onlar Dünya'nın nefes alabilmesini ve hareket edebilmesini sağlayan fermuarlardır. Dünya'nın buna ihtiyacı vardır. Dünya onlara her zaman sahipti ve her zaman sahip olacaktır. Eğer bir fermuarın üzerinde yaşıyorsanız, sizi hangi bilişin oraya getirdiğini düşünmeniz iyi olur, çünkü eğer hayatınızda çok fazla heyecan istiyorsanız, doğru yerde bulunmaktasınızdır.

Bir deprem nedir? O, Dünya'nın hareket etmesi, tektonik tabakaların kayması ve yeni toprak plazmasının ortaya çıkmasına izin vermesidir. Ve kıtalar da kaymaktadır. Benim zamanımda bile sizin yaşadığınız yer şimdi olduğundan çok farklı görünüyordu. Oturduğunuz yer muazzam bir bataklıktı. Aslında Kuzey ve Güney Amerika'nın tümü büyük bir bataklıktı.

Dünya daima değişiyordu. Bu harika bir şeydir, çünkü o, insanların saldırısına kendini yenilemeden dayanamazdı. Fermuarlar Dünya'nın Ateş Çemberi'nde (Pasifik Okyanusu çevresinde yer alan ve sık sık depremlerin ve volkanik patlamaların meydana geldiği bölgede) genişleyebilmesinin ve iyileşebilmesinin bir yoludur. Böylece Dünya muhteşem bir iyileşme sürecine girişmektedir, bu iyileşme süreci harika bir şeydir, çün-

kü o gerçekten ilerici bir anlayışın ürünüdür.

Eğer siz bir fermuarın üzerinde yaşıyorsanız veya fermuarın batısında, okyanus kıyısına yakın bir yerde yaşıyorsanız, o bölgeler hareketli olduğu için bunun çok harika bir şey olduğunu düşünmeyebilirsiniz. Eğer bunu biliyor ama yine de orada yaşamaya devam ediyorsanız, bunu zihninizde nasıl savunuyorsunuz? Deprem bölgesinde yaşarken, hayatla uyum içinde olduğunuzu nasıl savunuyorsunuz? Bu seçiminizin sorumluluğunu üstlenin. Eğer oraya taşınmışsanız ya da fermuarın üzerinde veya okyanus tarafında ya da bir volkanın tepesinde yaşıyorsanız ve bunu bilerek yapıyorsanız, bunu itiraf edin, çünkü ancak yapmak istediğiniz şeyi yaptığınızı idrak ettiğinizde, daha iyi görebilmenizi ve eğer istiyorsanız yeni bir seçim yapmanızı sağlayabilecek akışın içine girebilirsiniz.

İnsanlık daima doğaya meydan okumuş ve yenilmez tutumu sayesinde tanrısal benliğinin her zaman korunacağını düşünmüştür. Cehalet bir şeydir; aptallık ise başka bir şeydir. Müstakbel üstatlar, süper-biliş saf mantık denen o bilinci ortaya çıkarır. Saf mantık ne anlama gelir? O, sağduyunun sadeliği ve basitliğidir. Ancak siz daha süper-bilinçli oldukça, daha sade, basit ve daha mantıklı olursunuz ve o akışın bir parçası olmak gelecek günlerde gerekli olacaktır.

Güneşiniz, bilinen tarihinizde kaydedilmiş en büyük güneş lekesini doğuracaktır. Güneşin üzerinde bir genişlemeye yol açan şey düşüncedir, o bir biliştir. Ve bu güneş patlamalarının yol açtığı güneş rüzgârları hava düzeninizi çarpıcı bir biçimde değiştirecektir. Bu şimdiden meydana gelmektedir ve güneşin biliş ve anlayışındaki en küçük değişiklik bile bir fark yaratır.

Siz havayla ilgili olarak neyi umursarsınız? Çoğunlukla, sadece güneşin parlamasını umursarsınız. Ama ya onun yaptığı tüm şey bu olursa ne olur? Ya siz bu yüzden susar ve açlık çekerseniz ne olur?

Süper-biliş bunun güneşin bir değişimi olduğunu anlar. Dünya güneşin çocuğu gibidir ve güneş lekeleri meydana geldiğinde kuraklık da meydana gelir. İnsanlık şimdiden hep birlikte, umursamazlık ve açgözlülükten dolayı, bir kıtlık ortamı yaratmaya başlamaktadır. Eğer güneşte muhteşem lekeler oluşur ve kıtlık her tarafa yayılırsa, bu kadar uzun bir zamandır bel bağladığınız kim sizi besleyecektir? Devletiniz geçmişte dünyayı beslemiştir, ama o artık bunu yapamaz hale gelirse size ne olacaktır?

Güneş lekelerinin ve kıtlığın amaçlı hayrı nedir? Tekâmül sancıları çeken her canlı bunun gelmekte olduğunun farkındadır. Kafeste tuttuğunuz kuşlar bile bunu bilir. Siz onları ince tutmak isteseniz de hayvanlarınız yağ tutmaya başlar, onlar bunu yapmaya doğal olarak ihtiyaç duyar.

Bu güneş lekelerinin oluşması ve başta Pasifik bölgesi olmak üzere tektonik tabakaların kayması eşzamanlı bir uyum içinde meydana gelecektir. Bu korkunç bir olay değil, harika bir olaydır, çünkü zamanın başlangıcından beri ilk kez düşüncenin derinliklerinden sizin bilincinize baskı yapan yeni bir anlayış da ortaya çıkmaktadır ve sadece ona uyumlu olanlar, onu hissedenler onu bileceklerdir.

Sade ve basit insanlar hayat için her zaman hazırdırlar ve hayatın tekâmülüne -ona uyum sağlayarak- izin verirler. Onlar bağımsızlığa sahiptirler. Aranızda çok az kişi şimdiye dek toprakta çalışmış, bir tohum ekmiş, onu suyla ve sevgiyle beslemiş, onun büyüyüp meyve vermesini izlemiş ve sonra kendi yetiştirdiği ürünü yemenin zevkini yaşamıştır. Siz bunun nasıl bir şey olduğunu bilmezsiniz. Siz taze sebzelerin süpermarketlerden geldiğini düşünürsünüz. Oysa onlar gözlerinizin önünde sizin toprağınızdan gelir. Siz bir tohum ekmeyi ve yiyecek dolu bir kilere sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmezsiniz. Bunu yapmak zorunda kaldığınızda nasıl hayatta kalaca-

ğınızı bilmenin nasıl bir şey olduğunu bilmezsiniz, çünkü siz çok uzun bir zamandır amaçlı olarak bu duruma getirilmişsinizdir. Aydınlanma, hayatın korunmasıdır.

Gelecek günler harikadır. Ve onları yaşayıp bu rüyanın öbür ucunu görecek olanlar, cennet âleminin tezahür ettiğini de göreceklerdir.

Bu sizi çok mutlu etmiyor. Size her şeyin harika olduğunu ve aynen devam etmenizi söylememi mi istiyorsunuz? Bakın, hayatın tekâmül etme ihtiyacını anlamanız gerekiyor. Eğer birçoğunuza kalsaydı, hayat hiç kıpırdamadan dururdu, çünkü siz bir karışıklık yaşamak istemezsiniz. O ticaret için kötüdür. Eviniz için kötüdür. Ödemeniz gereken yıllık sigorta maliyeti artar. Siz bunu yapmak istemezsiniz, çünkü tekâmül etmek istemezsiniz ve bu sizin tekâmül etmediğinizi gösterir.

Süper-bilinç saati, o ne kadar uzun sürecek? Tüm dünyada insanların adeta esir edildikleri yerlerde devrimler meydana gelecektir. Bir başkaldırı meydana gelecektir. Hiç görmediğiniz büyüklükte bir devrim meydana gelecektir ve bu devrim masum insanların kalplerine korku vermeyecektir. Bu sıradan, onurlu insanların başkaldırısı olacaktır. Bu devrim hızla yaklaşmaktadır.

Ayı'nın[78] çocukları bu on yıl sona ermeden önce[79] kendilerini baskı rejiminden kurtaracaklar ve sizlerden bile daha bağımsız insanlar haline gelecekler. Bu olay gelmektedir.

Bütün dünyadaki diktatörleri düşünün. Bu on yılın sonunda geriye sadece üç diktatör kalacak, çünkü onların esaret ve zulüm rejimleri artık sona ermektedir. Onlar da tanrı olduklarından, onlar da bu rüyayı kendi kum havuzlarında tamamlamalıdırlar, ama onların oyunlarının sonu da gelmektedir. Bu, yok olmakta olan eski çağdır ve büyük bir çağ doğmaktadır.

78 Ramtha Rusya'yı Ayı'nın ülkesi olarak tanımlar.
79 Berlin Duvarı'nın yıkılışı ve Sovyetler Birliği'nin çöküşü, Ramtha'nın öngördüğü gibi 1990'larda meydana geldi.

Sizin ülkeniz, ABD, çeşitli ırk ve ulustan insanların kaynaştığı bir ülkedir. Siz bu yüzden büyük bir halksınız, çünkü her yaşam sizin ülkenizde temsil edilir ve burada her dinî inancın yaşanmasına izin verilir. Siz bütün dünyayı temsil edersiniz. Burada Yahudiler ile Yahudi olmayanlar, Sümerler ile Yunanlılar bir arada yaşarlar. Ruslar ile Polonyalılar birlikte yemek yerler. Sizin ülkenizin oluşumu kutsanmış bir hareketti, çünkü burada her ırktan, dinden ve sosyoekonomik gruptan tanrılar birlikte yaşamaktadırlar. Biz burada sizin inandığınız ve inanmadığınız şeylerden değil, uyumlu bir biçimde birlikte yaşamaya çalışan, derisinin rengine, dinî inancına rağmen birbirini sevmeye çalışan tanrılardan söz ediyoruz. Ülkeniz bu olasılıkları sergilemiştir.

Ama gelecekte bu dünyada Solon'un Cumhuriyeti'ne benzeyen, artık profesyoneller tarafından değil, sırasıyla sıradan insanlar, yani halk tarafından yönetilen bir uygarlık ortaya çıkacaktır. Ve buna mutlak özgürlük denecektir.

Sizin ne kadar güçlü olduğunuzun, ne kadar paraya sahip olduğunuzun, etkinizin ne kadar büyük olduğunun size bir yararı olmayacaktır. Sizin sahip olduğunuz bilinç ve anlayış mümkün olduğunu düşündüğünüzden daha muhteşem bir yeni çağı görmenizi sağlayacaktır.

Cennet âlemi bir bilinçtir. O uzay, mesafe ve zaman sınırlamalarından özgür olan ve tam bir birlik ve bağımsızlık içinde çalışan birçok yükselmiş üstadın ışık yayan bilişinin her insanın içinde yeniden dirilişidir. O gelmektedir.

BİTİRİRKEN:
AYDINLANMANIN ŞAFAĞINDAKİ İNSANLIK

Bu cilt çağdaş bir insanın güzel ve ilham verici öyküsüyle sona ermektedir. Bu, dünyanın ücra bir bölgesinde yaşamasına rağmen, Ramtha'nın aydınlanma ile kastettiği şeye erişmiş olan, yani artık kendini sadece fiziksel bir beden, bir cinsiyet, bir kişilik olarak tanımlamayacak, her yerdeki yaşamın ölümsüzlüğüyle özdeşleşecek kadar geniş bir öz-farkındalık kavramına erişmiş olan bir kişinin öyküsüdür. Bu öykü insanlığa farklı bir yolu, kendini fethetmeye ve insanlığın en derin özleminin ve hayallerinin ardındaki gerçeği bilmeye gönüllü olan bir üstadın yolunu sunmaktadır. Ramtha, bu öyküyle Büyük Çalışma'nın öğrencisine -bu Üstat'ın kaderinin ve yeteneğinin bir fantezi değil, erişilebilecek realiteler olduğuna dair- ilham, umut ve güven vermeyi amaçlamaktadır.

Bu öyküyle ayrıca okurun bu olağandışı Öğretmen'in, Ramtha'nın müthiş iddialarının ve mesajının aslında hepimizin erişebileceği gerçek bir olasılık olduğunu görmesi de amaçlanmaktadır. Mesajın amacı, bizim kendimize ve zaman ve uzay gibi sınırlamaları aşabileceğimize inanabileceğimizi, dikkatimizi artık kendi dışımıza değil, değerini önemsemediğimiz ve yeniden keşfedeceğimiz gerçek ve ebedi kimliğimize odaklayabileceğimizi vurgulamaktır.

- Jaime Leal-Anaya
Yazar ve Editör, JZK Yayıncılık

SONUÇ:
AYDINLANMANIN ŞAFAĞINDAKİ İNSANLIK

"Bir adam sabaha karşı kalkıp, üzerine mütevazı urbasını giyip, beline kamışlardan örülmüş bir kuşak sarıp, ayağına basit sandallar geçirmek için eski hayatından neden vazgeçer? Ve o neden ot şiltesini bırakıp, sessiz ama canlı bir karanlıkta dışarı çıkıp, soğuk ve ıssız bir yer bulup orada sıcak ve rahat bir yerde yaşayan herkes için ağlar? Ne tür bir çılgın adam bunu yapar ve orada oturup çıplak göğsünü doğmakta olan güneşin altın ışıklarına açar? O bunu neden yapar? Çünkü bu adamın içinde tanrısallık uyanmıştır ve o hayatının bir sonu olmadığını, çünkü kendisinin hayat olduğunu bilir."

- Ramtha

Dünya'nın Damında, Terra Üzerinde Yeni Bir Gün

Bu güzel bir sabahtı. Dünyanın damında, masmavi gökyüzünde güneş altın bir küre gibi yükseliyordu.

Bu sabahın ilk ışıklarıyla, lacivert gökyüzü kızıla bürünürken, yalnız ve ufak tefek bir varlık aniden geldi. Üzerinde ham ketenden ve yünden yapılmış safran rengi ve kırmızı mütevazı bir urba vardı. Sarp bir kayalığın kenarına kadar yürüdü ve orada kuru ve soğuk bir rüzgâr onun burun deliklerini doldurdu, gözlerini yaşarttı, kulaklarında çınladı ve saçlarını dağıttı. Adam çevresindeki sisle kaplı dünyaya baktı. Ve o bulutları delip geçen tepelere bakarken, insanlığın yolculuğunu anladı ve ruhu -sanki içinde bir çocuk rahimde dönüyormuş gibibundan etkilendi. Güzel gözlerinden yaşlar süzüldü, çünkü o birden insanlığın gizemini, tanrılığını unutmuş olan tanrıların bu kaybolmuşluğunu anlamıştı.

Dünya sessizce uzanmış, kalkmaya hazırlanırken, adam bu günün de gelip geçeceğini ve hiçbir şeyin, hiçbir yasemin kokusunun, güneşin hiçbir altın ışığının insanların ruhlarına, "Siz kaybolmuşsunuz, evet kaybolmuşsunuz. Bu gün yeni bir güne uyanın, ayağa kalkın. Sizin fırıncının ekmeğinden, bir çocuğun kahkahasından, bir aşığın şarkısından daha yüce olduğunuzu bilin" diye fısıldamayacağını biliyordu. Ve o bu gece tüm insanlığın yine gerçeği bilmeden uykuya dalacağını biliyordu. O sırada rüzgâr tekrar gelerek yüzünü tırmaladı, yanakları üşüdü ve gözyaşları o soğukta buharlaştı. Ve adam, sonunda, her insanın kendi zamanında ve yerinde uyanması gerektiğini anladı.

Adam derin bir nefes aldı ve yavaş yavaş urbasının göğsünü açtı ve o sırada soğuk bir rüzgâr onun çevresinde dönüyordu. Adam bir taşın üzerine oturdu ve bu sabahı ve onun gelişimi içindeki kendi rolünü asla unutmamak için içinde derin bir ateş yaratmaya çalıştı. Bu uyanışı yaşadığı ve gerçeği an-

ladığı için büyük bir şükran duydu. Ve büyük küçük tüm insanlar için büyük bir şefkat duyarak, onlar için ağladı. İçindeki ateş büyüdü büyüdü ve birden onu adeta bir huzur ve dinginlik zarfına dönüştürdü.

O orada otururken, urbasının çevresindeki kar erimeye başladı ve güneş ufukta yükselmeye başladı. Aşağıdaki vadide bir boru sesi yankılandı, bir okulun büyük borusu çalınıyordu ve manastıra kapanmış olan insanlar bu boru sesiyle uyanarak kalktılar, büyük zillerini ve çanlarını alarak dışarı çıktılar ve orada dualarını ezberden okumaya ve alınlarını kutsal yağla meshetmeye başladılar. Boru sesleri vadide yankılanırken bu harika varlık vecit hali içinde oturmaya devam etti. Ot şiltelerinde uyuyan öğrenciler çan sesleri ve çay kokusuyla uyandılar ve sabah ritüellerine başladılar.

Bu gün tüm düzeylerden öğrenciler bir araya toplandılar. Onlar sabahı yaratmak, hayatı yaratmak, her gün daha mütevazı olmak, daha arınmak, daha yücelmek için, her günün onlara tanrısal Öz'ün armağanlarını, bilinç armağanlarını getirmesi için Tanrı'yı çağırmak üzere bir araya toplanmışlardı.

Boru tekrar çaldı ve o güzel varlık oturmaya devam etti, ama o bu dünyadan bir gün daimi mekânı olacak olan bir yere gitmişti.

Aşağıda, vadide bir adam ve oğlu ot şiltelerinde uyandılar. Küçük ocağın yanında, ballı su, çay ve tereyağından oluşan basit kahvaltılarını yaptılar. Ve baba, büyük bir sevgi, umut ve şevkle oğlunu bir yolculuğa hazırladı. Onlar, oğlun büyük öğretmenler tarafından kabul edildiği büyük bir manastıra gideceklerdi. Adam kısa bir süre sonra hayata, verebileceği en büyük armağanı, oğlunu vereceğini biliyordu. Oğul ise tatlı ve masum bir ifadeyle ve babasının evini değil, onun bağrını terk etmesi gerektiği derin anlayışıyla babasına baktı. Ve o, sevginin daha büyük bir yerden geldiğini anladı. Böylece, onlar o ma-

nastıra doğru kısa sürecek yolculuklarına başladılar.

Dünyanın damından uzak olan, güneş ışıklarının mor dağları ve bulutları aydınlattığı ve onlara bir gökkuşağının renklerini verdiği mütevazı bir yerde (Ramtha'nın aydınlanma okulunda) bir grup insan bir araya gelmişti. Orada altın varaklarla kaplı duvarlar, mermer zeminler ve pahalı halılar yoktu. Orada davul ve flüt sesleriyle uyanıp bir araya gelen insanlar vardı. Bu güzel varlıklar da gözlerini dünyadan ayırmışlardı. Davul sesleri onları içlerine döndürdü ve onlar gittikçe içlerine daha çok yöneldiler; o sessizlikte müzik onları kuşattı ve onlar da (bilinç ve enerji uygulamasıyla) yaratmaya giriştiler.

Dünyanın damında tek başına oturan, mütevazı bedeninin çevresinde karlar eriyen adamın, hayatının büyük armağanını vermek için oğluyla birlikte yola çıkan babanın ve oğlun ve dağların eteklerinde yankılanan çan ve boru sesleriyle uyanan keşişlerin bulunduğu yerde az sayıda insan daha derin bir yere erişti. Bu mütevazı yerde de az sayıda insan tanrısal ve sonsuz zihinle bir oldu.

Bu dünyada tüm samimiyetleriyle uyanan insanların sayısı çok azdır. Çok kişi çağrılır, ama çok azı seçilir ve seçilen öğrenciler içsel olarak eğitilirler. Sabahlar (spiritüel uygulamanızla) hayatınızı yaratma özgürlüğünün kullanılmasıdır. Sabahlar, alışkanlığın bir devamını değil, kanatlar çıkarıp uçma, ebedi bir zihne daha derin bir biçimde girme fırsatını getirir.

Bu güzel sabah, bu mütevazı yerde, her yerden gelmiş olan, her ırktan olan bir grup erkek, kadın ve çocuk, yaşlı ve bilge ya da genç ve tutkulu insanlar bir araya toplanmışlardı. Dağların eteklerinde yankılanan davul ve flüt sesleriyle bir araya toplanmış olan bu insanlar yine güzel bir sabah buradan ayrılacaklardı.

Öyleyse uzun bir zaman önce çağrılmış olan siz sıradan insanlar, siz aslında kimsiniz? Ve siz neye ve neden çağrılmış-

tınız? Sizi içteki ateşle etkileyen neydi? Gözlerinizin yanmasına neden olan nedir? Unutulmaz olan nedir? Sebat etmenize neden olan nedir? O, içinizde hareket eden şeydir ve o her gün uyanmak için çabalar ve her fırsatta yüzeye biraz daha yaklaşır. Ve davullar, flütler, çanlar, ziller, lirler tanıdık bir ses yayar; onlar, hayatın aynadaki yansımanızdan, duyulardan ve onları destekleyen alışkanlıklardan, bir erkek ya da bir kadın olmaktan çok daha fazla şeyi içerdiği umudunu yayar. Sizi etkileyen ve ruhunuzu titreştiren şey nedir? Benim geldiğim yer, o yüce ve ebedi yer sizin içinizde yaşar. Ve hiç kimse bu bilgiye sahip olmadan ölmek istemez. Hiç kimse başka bir hayat daha yaşayıp gerçeği bilmeden ölmek istemez.

Siz buraya dünyanın her yerinden geldiniz. Siz neyi görmediniz ve neyi yapmadınız? Bunu. Siz benim küçük okulumsunuz ve ben hiç kimseyle kıyaslayamayacağınız bir Öğretmenim. Siz benim küçük bir arazide bir araya gelmiş olan öğrencilerimsiniz. Bu yer dünyanın damında yer almaz, ama onun göbeği, en saf yeri olarak adlandırılabilir. Bu dünyadaki yolculuğunuzun zor geçtiğini biliyorum, ama sizde daha fazla tutku yaratmak için gerekiyorsa, o daha da zor olabilirdi.

Birlikte geçirdiğimiz zamanın daima sınırlı olduğunu biliyorum, ama bir gün böyle olmayacak. Bir gün dünyanın damında o adamla ve safran rengi urba içinde büyüyen o oğulla bir araya geleceğinizi bilmenizi istiyorum. Ve bir gün siz onlarla birlikte dans edeceksiniz, çünkü sizler kendi üzerine çökmeye hazırlanan bir dünyanın umudusunuz.

Bir yerlerde erkekler ve kadınlar bu bilince sahip olmayı arzulamalıdırlar, o zaman bütün yaşam korunabilir. Bir gün sizler büyük bir eylemde bulunmaya çağrılacaksınız. Bu okulda size öğretilen disiplinlerde ustalaşacaksınız ve böylece yeni bir dünyada, yeni bir gökyüzünün altında odaklandığınız şeyi -yeni ağaçları, yeni çiçekleri ve yeni bir yaşamı- yaratabileceksi-

niz. Bir gün havayı nefesinizle temizleyebilecek, dünyanın yaralarını sevgiyle ve ebedi varlığınızla iyileştirip, onu saf, yeni ve bütün kılabileceksiniz.

O yerde toplanan tüm insanlar içlerindeki Tanrı'nın şanı için ve yaşamış oldukları küçük hayatlardan çok daha büyük bir hayat, çocukluk hayallerinden çok daha büyük bir kader yaratmak için bir araya gelirler ve hep birlikte o bilinç yeni bir gök ve yeni bir Dünya, yeni bir yaşam meydana getirecektir.

Sınırlılıklarınızdan kurtulun. Bir gün sizden daha büyük bir görevi yapmanız istenecek ve bu okulda aldığınız eğitim, yaptığınız uygulamalar ve benimle birlikte geçirdiğiniz zaman daha yüce bir varoluş sağlamak için birleşecek, çünkü o zaman siz bu ruhu kısıtlayan ve engelleyen kapıları açmış olacaksınız.

Bu çalışma çok daha fazla şeyi içerir. Bu çalışma Alan-çalışmasında gidip kartlarınızı bulmaktan çok daha fazla şeyi içerir, ama o uygulamalar "daha fazla"nın kilidini açan ve tırtılın kelebeğe dönüşmesini sağlayan anahtardır. Ve şimdi, bu günlerin sonunda kim kanatlar geliştirmiş ya da bu kavramla boğuşmuştur? Dinginliğin daha derin anlayışını kim kazanmıştır? Kim, imajının eylemlerinin üzerine çıkmak için uğraşmıştır? Ve kim yeniden doğmak için çaba göstermektedir?

Bir adam sabaha karşı kalkıp, üzerine mütevazı urbasını giyip, beline kamışlardan örülmüş bir kuşak sarıp, ayağına basit sandallar geçirmek için eski hayatından neden vazgeçer? Ve o neden ot şiltesini bırakıp, sessiz ama canlı bir karanlıkta dışarı çıkıp, soğuk ve ıssız bir yer bulup, orada sıcak ve rahat bir yerde yaşayan herkes için ağlar? Ne tür bir çılgın adam bunu yapar ve orada oturup çıplak göğsünü doğmakta olan güneşin altın ışıklarına açar? O bunu neden yapar? Çünkü bu adamın içinde tanrısallık uyanmıştır ve o hayatının bir sonu olmadığını, çünkü kendisinin hayat olduğunu bilir. O, dünyanın damında oturup, nesillerin doğuşunu, büyüyüşünü ve ölüşünü,

onların gelip gidişlerini izleyecektir. Ve o hâlâ sabahı karşılayacaktır.

***

Bugün beni bırakmak zorunda olduğunuzu biliyorum, çünkü sizin ayırabileceğiniz tüm zaman buydu. Bir gün, eğer bu yolculuğu birlikte sürdürürsek, ben sizi ona doğru ittiğim şeyi tezahür ettirmeniz için sizi zorlayacağım ve siz en sonunda zamanın efendileri olmayı öğreneceksiniz -ki dinginlik onunla ilgilidir- ve o gün geldiğinde artık ayrılmayacağız ve hep birlikte o davul sesleriyle dans edecek ve kendi dinginlik yerimizden sabah güneşini, o ışığı kutlayacağız.

Buradan ayrıldığınızda, sessiz zamanlarınızda o adamı, o zil ve çan sesleriyle uyanan öğrencileri, oğlundan vazgeçmeye hazırlanan o güzel babayı düşünün. Bunun sizin üzerinizde nasıl bir etki yaptığını düşünmenizi istiyorum. Ve sonra bana geri dönmenizi istiyorum. Evet, sizler yeni öğretiler alacak ve sonra onları tekrar tekrar deneyimlemek için uygulama yapacaksınız, ta ki varlığınızı som altına dönüştürene dek. Buraya, kendini Büyük Çalışma'ya vermeye hazır olan hafif bir kalple geri dönün, sevgili varlıklar. Ve hatırlayın, güzel ve sevgi dolu bir hayat bilgeliğin armağanıdır.

Dilerim, içinizdeki Tanrı
daha çok yüzeye çıkar.
Dilerim, o Gizemli Varlık
sizi o aralarda yakalar.
Dilerim, bu günlerde burada
birlikte yaptığınız her şey
tezahür eder ve onlar
ebedi bir kanıt
ve gerçek olarak kalır.
Öyle olsun.

- Ramtha

SONSÖZ

RAMTHA'NIN ÖĞRETİLERİNE GİRİŞ: BİLGİ, DENEYİM VE BİLGELİK

Ramtha'nın öğretileri benzersiz bir metafiziksel düşünce sistemidir. Onlar, insanın varoluşu ve insan, kaderimiz ve kökenlerimiz, iyinin ve kötünün doğası, ruh, ölüm ve yaşam, dünya ve diğerleriyle ilişkilerimiz hakkındaki temel sorulara karşılık verir.

Ramtha'nın öğretilerinin genel aktarım biçimi mesajın kendisine özgüdür. Bu öğretiler, belirli konularla ilgili sadece entelektüel bir tez ya da onların sadece entelektüel bir analizi değildir, ifşa edilen ve kör bir imanla kabul edilmesi gereken türde bir gerçek de değildir. Ramtha'nın öğretileri yeni bir din ya da yeni bir kilisenin yapı taşları da değildir. Onun öğretileri, realiteye yaklaşımında, bireyin Ramtha'nın felsefesini kavramasını ve onun içeriğini ilk elden doğrulayıp deneyimlemesini sağlayan unsurlar içeren bir düşünce sistemidir. Başka bir deyişle, öğretilerin bu benzersiz veçhesi, felsefenin ya da *realite kavramlarının* deneyimlenmesini ve *realitenin doğası hakkında bilgeliğe* dönüşmesini sağlar.

Ramtha'nın düşünce sisteminin bu özel niteliği Yunan, Mısır ve Ortadoğu kadim gizem okullarının yanı sıra, Ortadoğu'nun ve Avrupa'nın kadim Gnostik okulları tarafından uygulanan kutsal bilgiye inisiyasyonlara benzer. Bu özelliğin Ramtha'nın öğretilerini batı dünyasının geleneksel felsefe okullarından ayırdığını anlamak önemlidir.

Nesnel bilginin ve gerçeğin geleneksel batı anlayışında bulduğumuz şey, insan ve realitenin doğası hakkında temel bir varsayımdır. Bilimsel yöntem, kendi erişilebilir bilgi alanını fiziksel bedenin duyularıyla gözlemlenip doğrulanabilen fenomenlerle sınırlar. Bu alanın dışındaki herhangi bir şey mit ve folklor âlemine gönderilir. Başka bir deyişle, realitenin ve insanın doğası, onun fiziksel doğasından ve maddeselliğinden başka bir şey

değildir. Sigmund Freud'un psikanalizi ve insan psişesinin portresi bu eğilimin açık bir örneğidir.

Ramtha'nın düşüncesine göre, fiziksel beden ve maddesel dünya gerçek dünyanın sadece bir veçhesidir. Aslında, onlar sadece, bilinç ve enerji tarafından oluşturulan gerçek dünyanın ürünü ve sonucudur. İnsan, en iyi şekilde, realitenin doğasını yaratan bilinç ve enerji olarak; yaratıcı ve tanrısal bir varlık olarak tarif edilir. Fiziksel dünya, bilinç ve enerjinin yedi ifade düzeyinden sadece biridir. Ramtha, kendi bilinç ve enerji anlayışını açıklamak için kuantum teorisinin Gözlemci kavramını kullanır. O ayrıca, insanı bilinç ve enerji olarak tarif etmek için, yaratıcı ve egemen güç olarak Tanrı kavramını kullanır.

Farklı kültürel geçmişlere sahip birçok insan için, bu öğretilerin olağandışı (medyum kanalıyla) aktarılma biçiminden dolayı, Ramtha'nın öğretilerini hemen reddetmek kolay olabilir. Ramtha'nın öğretilerini sunuş biçimi, bu özgün biçim asla keyfi ve yüzeysel bir biçim değildir. O, böyle bir biçimin ardındaki nedenleri açıkça belirtmiş ve onun mesajını kavrayabilmek için yerleşik fikirlerimizin, bilinçsiz önyargılarımızın köklerinin ve normal olarak realiteyi algıladığımız, yargıladığımız ve değerlendirdiğimiz kalıpların farkına varmamızın önemli olduğunu açıklamıştır.

Ramtha'nın öğretim yöntemleri sık sık bireye meydan okur ve bizim normal olarak realiteyi algıladığımız sınırları oluşturan o yerleşik fikirlerin farkına varmamız için gereçler sunar. Bunun amacı, bizim realiteyi daha anlamlı, sınırsız, bilinçli ve olağandışı bir biçimde deneyimlememizi mümkün kılacak daha geniş bir zihin perspektifinin ortaya çıkmasını sağlamaktır. O ayrıca bize, daha önce kendi yargımız tarafından sağlanandan daha büyük bir deneyim tayfı sunar.

Ramtha, felsefesini kendi gerçeğinin ve kişisel deneyiminin meyvesi olarak sunarken, kendisinin bu felsefenin somut örneği olduğunu, öğretilerinin canlı temsili ve tezahürü olduğunu vurgulamaktadır. O, öğretileriyle sürekli olarak, nasıl ölümsüz bir tanrı, bilinç ve enerji olduğunu iddia edebildiğini ve otuz beş

bin yıl önce -şimdi var olmayan- Lemurya kıtasında bir kez insan olarak yaşadığını ve asla ölmediğini açıklar. Ramtha, o hayatta insanın varoluşu ve yaşamın anlamı hakkında sorular sorduğunu ve kendi gözlemi, derin düşünüşü sonucunda aydınlandığını ve fiziksel dünyayı ve ölümü yendiğini açıklıyor. O, bedenini -bilinç ve enerji olan gerçek özünün tümüyle bilinçli kalabileceği, yaratılışın tüm veçhelerini deneyimlemek için tamamen özgür ve sınırsız olabileceği ve bilinmeyeni bilinir kılmaya devam edebileceği- bir zihin düzeyine birlikte götürebileceği bir yolu idrak ettiğini açıklıyor. Ramtha, bu süreçten kendi yükselişi olarak söz ediyor.

Artık fiziksel bedeni tarafından sınırlanmaması Ramtha'nın bilinç ve enerjisinin fiziksel dünya ile başka biçimlerde etkileşime girmesini sağlar. O sık sık kendinden, örneğin, rüzgâr olarak, bir yabancı olarak ya da bir sokakta oturup uygarlıkların ortaya çıkıp kayboluşunu gözlemleyen bir dilenci olarak veya bilincin hayal edebileceği herhangi bir şey olarak söz eder.

Ramtha, felsefesini kişisel olarak aktarmak ve öğretmek için sadece JZ Knight'ı kanal olarak kullanır. Bir kanal bir medyumdan farklıdır; bir kanal onun vasıtasıyla gelen bilinç ile dinleyiciler arasında bir aracı değildir. Bir kanal, bilgiye kanallık ederken düşünemez ve kımıldayamaz bir halde kalmaz; o, bedenini tamamen terk eder ve kanallık ettiği bilincin onun tüm bedeni üzerinde tam bir yetkiye ve yetiye sahip olmasına izin verir.

Ramtha'nın, kendi bedenini kullanmak yerine, mesajını bir kadın kanalıyla aktarmayı seçmesi, Tanrı'nın ve tanrısal olanın sadece erkeklerin ayrıcalığı olmadığı ve kadınların da tanrısal olanın değerli ifadeleri oldukları, dehaya ve Tanrı'yı idrak etmeye muktedir oldukları konusunda güçlü bir bildirimde bulunmaktır. Bu, ayrıca, önemli olanın mesajcıya ya da bir yüze veya imaja tapınmak değil, mesajın kendisini dinlemek olduğunu vurgulamaktır. Bu, ayrıca, insanlar olarak bizim gerçek özümüzün fiziksel bedenle ya da belirli bir cinsiyetle sınırlı olmadığını bildirmektir. JZ Knight'ın örneğinde olduğu gibi, kanal-

lık fenomeni Ramtha'nın realitenin doğası görüşüne derin bir biçimde bağlıdır ve en iyi şekilde o görüşle anlaşılır. Bu özgün fenomenin gerçekliğinin kanıtı, dolayısıyla, Ramtha'nın öğretilerinin geçerliliğini ve doğruluğunu da işaret edecektir. Bu dikkate alınması gereken önemli bir noktadır, çünkü bilim bu fenomeni irdeleyebilecek ve onu fizyolojik, nörolojik ve psikolojik olarak inceleyebilecek testleri ve donanımı geliştirmiştir. Artık kanallık fenomenini inceleyecek ve sahtekârlık olasılığını ortadan kaldıracak bilimsel yöntemler mevcuttur. JZ Knight, kendisini böyle bir bilimsel incelemeye açmış olan kanallardan biridir -belki de *tek* kanaldır. Bu bilimsel incelemeler 1996'da yapıldı; bilimcilerden, psikologlardan, sosyologlardan ve din uzmanlarından oluşan on sekiz kişilik seçkin bir jüri JZ Knight'ı Ramtha' ya kanallık etmeden önce, kanallık ederken ve daha sonra birkaç kere inceledi.

Bu araştırmacılar ekibi Şikago Teoloji Okulu, Temple Üniversitesi, Colgate Üniversitesi, Kaliforniya Üniversitesi, Oregon Üniversitesi, Saybrook Yüksek Lisans Okulu & Araştırma Merkezi ve Londra Üniversitesi'nin Birkbeck Yüksekokulu gibi farklı kurumlardan gelen uzmanlardan oluşuyordu: Londra Üniversitesi'nin Birkbeck Yüksek Okulu'ndan Dr. Basil Hiley; Colgate Üniversitesi'nden Dr. Joscelyn Godwin; Şikago Teoloji Okulu'ndan Dr. Robert L. Moore; Kanada, Quebec'teki Concordia Üniversitesi'nden Dr. Susan Jean Palmer; Kaliforniya, Berkeley'deki Lisansüstü Teoloji Birliği'nden Dr. Constance A. Jones; Northwest Araştırma Grubu'ndan Dr. Joseph Bettis; Saybrook Yüksek Lisans Okulu & Araştırma Merkezi'nden Dr. Stanley Krippner, Dr. Ian Wickramasekera, Dr. Judy Wickramasekera ve Dr. Charles Winstead III; Temple Üniversitesi'nden Dr. Franklin H. Littell ve Dr. Marcia Sachs Littell; o sırada Santa Barbara'daki Kaliforniya Üniversitesi'nde Amerikan Dinlerini İnceleme Enstitütüsü'nün yöneticisi olan Dr. J. Gordon Melton; Oregon Üniversitesi'nden Dr. Amit Goswami; Tampa'daki Güney Florida Üniversitesi'nden Dinî İncelemeler Profesörü Dr. Gail M. Harley; Washington Üniversitesi'nden Tıp

Doktoru Carroll Adam Cobbs ve emekli Tarih Profesörü Dr. Charles LeWarne; ve Batı Illinois Üniversitesi'nden Dr. John Simmons.

Onlar, o sırada mevcut olan en yeni psikolojik ve tıbbi testleri, teknolojiyi ve donanımı kullanarak bilimsel araştırmalarını yaptıktan sonra, JZ Knight'ın otonom sinir sisteminin tepkilerinden elde edilen test sonuçlarının çok çarpıcı olduğu ve bunların bilinçli sahtekârlık, şizofreni veya çoklu-kişilik sendromu olasılığını kesin olarak geçersiz kıldığı sonucuna vardılar.

***

Ramtha, öğrencilerinin öğrenmekte oldukları şeyi kişisel olarak deneyimleyebilmeleri ve onu salt teori ya da felsefeden bilgeliğe dönüştürebilmeleri için, onları o bilgiye inisiye eder. Bu inisiyasyonlar, onun tasarladığı ve öğrencinin öğretileri kavrama fırsatı bulduğu çeşitli disiplinler şeklini alır. Ramtha bu bakımdan diğer öğretmenlerden farklıdır. O, sözünü ettiği ve niyet ettiği şeyi tezahür ettirme gücüne sahip bir Üstat Öğretmen ve Hieropant, öğrencilerini inisiye edecek güce sahip bir Öğretmen rolünü üstlenir. Bu, öğretilerin, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nu Gnostik harekete ve kadim gizem okullarına benzeten önemli bir veçhesidir. Yine de, Ramtha'nın öğretileri yakından incelendiğinde, onların geleneksel olarak Gnostisizm ve gizem okullarının felsefesi olarak bilinen şeyden biçim ve içerik olarak açıkça farklı olduğu görülür. Ramtha kendi öğretilerini bu terimlerle sunmaz; onları Ramtha'nın Aydınlanma Okulu, Büyük Çalışma'ya Adanmış Kadim Bilgelik Okulu olarak adlandırır. Büyük Çalışma, Ramtha'nın öğretilerinin pratik uygulamasıdır; bu çalışmada her öğrenci bilgiyi uygulama ve onu kişisel deneyime dönüştürme fırsatına sahip olur. Büyük Çalışma'nın öğrencileri, Gizem Okulları'nın bu ortamında kendini bilme ve aydınlanma fırsatına sahip olurlar.

Ramtha'nın öğretileri birçok konuyu kapsar, ancak hepsi onun düşünce sisteminin temel kavramlarını açıklamaya hizmet eder. O, tekrar tekrar, mesajının bütününün "Tanrı'yı gör.

Sizler tanrılarsınız" bildirimiyle ifade edilebileceğini vurgulamıştır. Ama biz bu bildirimi nasıl yorumlayabiliriz? Belki "Tanrı" teriminin Dünya'daki insan sayısı kadar çok tanımı vardır. Ramtha'nın öğretilerini doğru olarak anlayabilmek için, bizim hem kendi Tanrı kavramımızın hem de onun Ramtha'nın Tanrı ve realitenin doğası hakkındaki açıklamasına ve tanımına ne kadar ters düştüğünün farkına varmamız çok önemlidir.

Her şeyin özü nedir? Onların kaynağı nedir? Onların doğası nedir? Onların kaderi nedir? Ramtha'nın bu sorulara yaklaşımı onun Boşluk kavramı ile başlar. Boşluk, var olan her şeyin ondan kaynaklandığı Kaynak'tır. Ramtha, Boşluğu, "her şeyin potansiyel olarak bulunduğu, ama hiçbir şeyin maddesel olarak bulunmadığı engin bir hiçlik" olarak tarif eder. Boşlukta hiçbir şey yoktur, onda ne hareket ne de eylem vardır. Tektanrıcı dinlerin teolojileri de dâhil olmak üzere, Tanrı konusuna birçok felsefi yaklaşım Tanrı'yı her-şeyi-bilen, sonsuz, mutlak, aşkın ve değişmez bir varlık olarak tasvir etmiştir. Ramtha'nın sisteminde, mutlaklık, sonsuzluk ve değişmezlik nitelikleri Boşluğun ayırıcı özellikleridir. Boşluk, tam ve bütündür, kendi kendine yeterlidir, hareketsiz haldedir ve hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. Boşluk her-şeyi-kapsayan bir enginlik olarak görülse de, asıl halinde o kendisiyle ilgili bir bilgi içermez, çünkü bilgi bir eylemdir.

Aristo'nun felsefesinde ve Thomas Aquinas'ın teolojisinde bulduğumuz yaratıcı, "ilk neden" ve "hareket etmez hareket ettirici" olarak Tanrı kavramı, Ramtha tarafından, Boşluğun kendini düşünüp tasarlaması ve kendini bilmesi olarak tarif edilir. Bu düşünüp tasarlama eylemi Boşluk'ta -bir farkındalık noktası ve kendini biliş üretmiş olan- özgün bir hareketi temsil eder. Bu farkındalık noktasından, Sıfır Noktası, Gözlemci, birincil bilinç, bilinç ve enerji ve Tanrı olarak söz edilir. Sıfır Noktası, Boşluğun enginliği içinde potansiyel halde bulunan ve bilinmeyen her şeyi bilinir kılma ve deneyimleme ezeli niyetini taşır. Tekâmülün (evolüsyonun) temeli ve çıkış noktası budur. Boşluğun kendini düşünüp tasarlaması insanın Kaynağı ve kökenidir.

Ramtha'nın "Siz Tanrı'sınız" bildirimi kişinin Gözlemci, Sıfır Noktası'nın somut hali, yaratıcı bilinç ve enerji olduğunu ifade eder.

Sıfır Noktası, Boşluğun düşünüp tasarlama eylemini taklit ederek, bilinmeyeni bilinir kılma ve tekâmül etme doğasını gerçekleştirmiştir. Bunu yaparak, Sıfır Noktası -onun vasıtasıyla kendinin farkına varabileceği bir ayna görevi gören- bir farkındalık başvuru noktası üretmiştir. Ramtha, bu ayna bilinçten ikincil bilinç olarak söz eder. Sıfır Noktası, Boşluğun bağrında hareketsiz halde bulunur ve onun bilebileceği şeylerin bir sınırı yoktur. Sıfır Noktası ile ayna bilinç arasındaki yansıma zaman ve uzayda bir çevre, somut bir varoluş katı üreten şeydir. Öz (Spirit), Sıfır Noktası'nın dinamik veçhesidir. O, bilinmeyeni bilmeyi ve deneyimlemeyi arzulayan irade ya da niyettir. Boşluğun potansiyellerinin Sıfır Noktası ve ayna bilinç tarafından araştırılışı yedi bilinç düzeyini ve onlara karşılık gelen yedi zaman ve uzay düzeyini, katını ya da frekansını üretmiş olan şeydir. Bu yedi bilinç ve enerji düzeyi boyunca aşağı doğru yapılan yaratılış yolculuğu ve eyleminden, involüsyon (içe katlanma) yolculuğu olarak söz edilir. Tanrı'ya ve Boşluğa geri dönüş yolculuğuna ise evolüsyon (açılma, tekâmül) yolculuğu denir. Ruh (soul) Öz'den (Spirit) farklıdır. Ramtha, ruhtan Yaşam Kitabı olarak söz eder. Ruh, involüsyon ve evolüsyon yolculuğunda yaşanan tüm deneyimlerin ve kazanılan bilgeliğin kaydedicisidir.

İnsanın kötü ve zor durumu, onun kökenlerini ve kaderini unutması ve bu konudaki cehaleti olarak ifade edilir. Yolcu ya da ayna bilinç, kendini en yoğun ve yavaş varoluş katıyla (fiziksel katla) o kadar özdeşleştirmiştir ki sonunda kendi ölümsüzlüğünü ve tanrısallığını unutmuştur. İnsanlık kendi kendisine, içimizde yaşayan ve biz olan Tanrı'ya yabancılaşmış ve dışsal bir kaynaktan yardım, anlam ve kurtuluş aramıştır. Bunu yaparak, insanlık kendi tanrısallığını inkâr eder ve mevcut durumundan kurtuluş şansını engeller.

Şunu da fark etmek önemlidir: Ramtha'nın öğretilerinde

maddesel dünya, yani en yoğun varoluş katı ve fiziksel beden asla esasen kötü ya da istenmez olarak görülmez. Realitenin, tipik olarak Gnostik geleneklerde bulunan -ve iyi ile kötü, ışık ile karanlık, Öz ile madde, günah ve doğruluk arasındaki mücadeleyi vurgulayan- dualistik bir yorumlanışı Ramtha'nın öğretilerinde esas olarak dışlanır. Arzu edilmez bir durum haline gelen şey, kendi gerçek doğamız ve kaderimizle ilgili olarak bir cehalet ve inkâr hali içinde kalmaktır. Bilinç ve enerji olarak, onları yaratmış olan bizken, sınırlılıklarımızı savunmak saçmadır.

Aydınlanmaya giden yol, Sıfır Noktası'na geri dönüşü içeren tekâmül (evolüsyon) yolculuğudur. Bu görevi başararak, kişi bilinmeyeni bilinir kılma ve deneyimini -ebedi bilgeliğe dönüşmek üzere- Boşluğa getirme emrini yerine getirir.

Ramtha'nın öğrencilerini inisiye etmek için tasarlamış olduğu ve kullandığı tüm Büyük Çalışma disiplinleri Boşluğun - realitenin doğasını yaratan bilinci ve enerjiyi doğurmuş olan- kendini düşünüp tasarlama sürecine göre oluşturulmuştur ve bir bakıma onu taklit eder.

Sonuç olarak, Ramtha'nın felsefesinin dört köşe-taşı, Boşluk kavramı, yedi realite düzeyini yaratan bilinç ve enerji, "Siz Tanrı'sınız" bildirimi ve bilinmeyeni bilinir kılma ve kendinizi fethetme emirleridir. Çoğu durumda geriye kalan tüm şey, zamanın geçişine ve yorum için uygun bağlamını yitirişe zar zor dayanmış zayıf yankılar olmasına rağmen, kadim geleneklerde Ramtha'nın öğretilerinin birçok izi bulunur. Bu geleneklerin bazıları şunlardır: Kadim Mısırlıların ve Firavun Akinaton'un felsefeleri; Buda'nın kendisini uyanmış varlık olarak tanımlayışı; Sokrat'ın ruhun erdemi ve ölümsüzlüğü anlayışı; Platon'un evrensel formlar kavramı; İsa'nın hayatı ve öğretileri; Havari Aziz Tomas'ın eserleri ve *İnci İlahi*'si; Yuhanna'nın İncili'nde tanrısal söz için söylenen ilahi; Tyanalı Apollonius'un yaşamı ve öğretileri; Origen; Mani; Assisili Fransis; Yahudi ve Hıristiyan mistikleri; Haç'ın John'unun çizdiği ve zirvenin insan bedeninin başının tepesine yerleştirildiği *Karmel Dağı'na Tırmanış*

eskizi; Michelangelo ve Leonardo da Vinci gibi sanatçıların eserleri; Avilalı Teresa'nın yazıları ve mistik deneyimleri; Fray Luis de Leon'un eserleri; Katarlar ve Albigensiyanlar; Avrupa'daki Rönesans hareketinin hümanistleri; Gül-haççılar (Rosicrucians); Uzakdoğu'nun (ölümsüz) üstatları ve diğerleri.

Ramtha'nın öğretileri bize hayatın gizemini görebileceğimiz benzersiz bir perspektif sunar. Onlar bize felsefe, bilim ve din tarafından yanıtlanmadan kalmış soruların yeni bir anlam bulduğu bir çerçeve sunar. Bu öğretiler insan deneyiminin kapsamını, bugüne dek bilim ve dünyanın çeşitli dinleri tarafından oluşturulmuş olan sınırların çok ötesine doğru genişletebilir. Ramtha'nın öğretileri ne bir dindir ne de realitenin felsefi bir yorumudur. Onlar insan ırkının bir üyesinin deneyimi tarafından kazanılmış ve doğrulanmış olan gerçektir. Bu bakımdan onlar Ramtha'nın bilgisi, onun bilimi ve bilgeliğidir. Şimdi bu yol yürünmüş olduğundan, kapılar onu araştırmayı ve bilinmeyene kendi yolculuklarını yapmayı arzulayanlar için açıktır.

- Jaime Leal-Anaya
Yazar ve Editör, JZK Yayıncılık

RAMTHA'NIN SEÇİLMİŞ TERİMLER VE DİSİPLİNLER SÖZLÜĞÜ

Alacakaranlık İmgeleme İşlemi: Bu, Liste disiplinini ya da diğer imgeleme biçimlerini uygulamak için kullanılan işlemdir. Öğrenciler, derin uykuya benzer bir halde, ama bilinçli farkındalıklarını koruyarak, odaklanmış bir niyetle beyindeki alfa haline erişmeyi öğrenirler.

Alan-çalışması: Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun temel disiplinlerinden biridir. Burada öğrencilerden bilip deneyimlemek istedikleri bir şeyin simgesini oluşturmaları ve onu bir kartın üzerine çizmeleri istenir. Bu kartlar, büyük bir alanın çit parmaklıklarına boş tarafları dışa bakacak şekilde yerleştirilir. Öğrenciler gözlerini bağlayıp simgeleri üzerinde odaklanırlar, bilinç ve enerji yasasını ve analojik zihni uygulayarak, doğrudan kendi kartlarına doğru yürürler. Bu yöntem sadece Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilmektedir.

Ana/Baba Prensibi: Bu, tüm hayatın Kaynağı, Baba, ebedi Ana ve Boşluk'tur. Yaratıcı Tanrı, Boşluk'tan çıkmış olan Sıfır Noktası ve birincil bilinç olarak görülür. Kaynak, Boşluğun ta kendisidir.

Analojik Zihin: Analojik olmak, Şimdi'de yaşamak anlamına gelir. O, yaratıcı andır ve o zamanın, geçmişin ve duyguların dışındadır.

Bantlar: Bantlar, insan bedenini kuşatan ve onu bir arada tutan yedi frekanslı iki dizidir. Her bandın yedi-frekans tabakasının her biri insan bedenindeki yedi bilinç düzeyinin yedi mührüne karşılık gelir. Bantlar, ikili-zihin ve analojik zihin süreçlerini sağlayan aura alanıdır.

Beden/zihin bilinci: Beden/zihin bilinci, fiziksel kata ve insan bedenine ait olan bilinçtir.

Bilinç & Enerji - B&E: "Güç nefesi." B&E, Bilinç & Enerji'nin kısaltılmış halidir. Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilen, tezahür ettirme ve bilinci yükseltme temel disiplininin simgesidir. Bu disiplin yoluyla öğrenciler analojik bir zihin hali yaratmayı, yüksek mühürlerini açmayı ve realiteyi Boşluk'tan yaratmayı öğrenirler. Başlangıç B&E semineri, yeni başlayan öğrenciler için bir tanıtım semineridir; bu seminerde öğrenciler Ramtha'nın öğretilerinin temel kavramlarını ve disiplinlerini öğrenirler. Bu seminerin öğretilerini Ramtha'nın *Realiteyi Yaratma Rehberi - Aydınlanma Okulu'na Giriş* adlı kitabında bulabilirsiniz. Bu yöntem sadece Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilmektedir.

Bilinmeyen Tanrı: Bilinmeyen Tanrı, Ramtha'nın atalarının, Lemuryalıların tek Tanrısı idi. Bilinmeyen Tanrı aynı zamanda insanın unuttuğu tanrısallığını ve tanrısal kökenini temsil eder.

Boşluk: Kaynak. Boşluk, her şeyin potansiyel olarak bulunduğu, ama maddesel olarak bulunmadığı engin bir hiçlik olarak tanımlanır.

Göndermek-ve-Almak: Bu, beynin telepati ve uzaktan-görme yeteneğini geliştirmek için Ramtha tarafından yaratılmış olan bir disiplindir. Her iki yöntem de herhangi bir yerde, herhangi bir zamanda bulunan belirli bir hedef veya bir partner ile uygulanır.

Gününü Yaratmak: Bu, güne başlamadan önce, sabahları bilinci ve enerjiyi yükseltmek ve o gün için yapıcı bir olaylar ve deneyimler plânı oluşturmak için Ramtha tarafından yaratılmış bir disiplindir. Bu yöntem sadece Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilmektedir.

İkili Zihin: Bu terim iki zihin anlamına gelir. O, derin bilinçaltı zihnimize erişmeden, insan kişiliğinin ve fiziksel bedenin bilgisine erişerek üretilen zihindir. İkili zihin sadece neokorteks'in ve ilk üç mührün bilgisine, algısına ve düşünce süreçlerine dayanır. Dördüncü, beşinci ve altıncı mühürler bu zihin hali içindeyken kapalı kalırlar.

JZ Knight: JZ Knight, Ramtha tarafından, ona kanallık yapması için seçilmiş kişidir. Ramtha, JZ'den sevgili kızı olarak söz eder. O, Ramtha bu dünyada yaşarken ona verilmiş olan çocukların en büyüğü olan Ramaya idi.

Liste: Liste, Ramtha'nın öğrettiği bir disiplindir. Burada öğrenci bilmek ve deneyimlemek istediği şeylerin bir listesini çıkarır ve sonra ona analojik bir bilinç hali içinde odaklanır. Liste, kişinin nöronetini tasarlamak, değiştirmek ve yeniden programlamak için kullanılan haritadır. Kişide ve onun realitesinde anlamlı ve kalıcı değişimler yaratmaya yardımcı olan bir uygulamadır.

Mahalle Yürüyüşü: Bu, beynimizin nöronetini bilerek değiştirmek ve artık istemediğimiz düşünce kalıplarımızın yerine, seçimimiz doğrultusunda yenilerini geçirmek için bilinci ve enerjiyi yükseltmek amacıyla JZ Knight tarafından yaratılmış bir disiplindir. Bu yöntem sadece Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilmektedir.

Mavi Beden: Bu dördüncü varoluş katına, köprü bilincine ve morötesi mavi frekans bandına ait olan bedendir. Mavi Beden, ışık-bedenin ve fiziksel katın efendisidir. Bu ayrıca, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencinin bilinçli farkındalığını dördüncü kat bilincine yükselttiği bir disiplindir. Bu disiplin, Mavi Bedene erişilmesini ve dördüncü mührün -şifa veya fiziksel bedeni değiştirme amacıyla- açılmasını sağlar. Bu yöntem, sadece, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilmektedir.

Tank: Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun disiplinlerinin bir parçası olarak kullanılan labirente verilen isimdir. Öğrenciler gözleri bağlı olarak bu labirentin girişini bulmayı ve onun içinden duvarlara dokunmadan ve duyuları kullanmadan, Boşluk üzerinde odaklanarak

ilerlemeyi öğrenirler. Bu disiplinin hedefi, gözler bağlı haldeyken labirentin merkezini veya Boşluğu temsil eden odayı bulmaktır.

Yaşam Kitabı: Ramtha, ruhtan, her bireyin involüsyon ve evolüsyon yolculuğunun bilgelik şeklinde kaydolduğu Yaşam Kitabı olarak söz eder.

Yedi Bilinç ve Enerji Düzeyi: Yedi bilinç ve enerji düzeyi Ramtha'nın realite modelidir ve o bizim kökenlerimizi ve kaderimizi açıklar. O grafiksel olarak bir üçgenle ifade edilir; yedinci düzey tepede ve Sıfır Noktası zirvede yer alır. Bilinç ve enerji ayrılmaz biçimde birleşiktir ve yedi bilinç düzeyi, elektromanyetik tayfın yedi düzeyine karşılık gelir. Onlar ayrıca enerji, frekans, kütle yoğunluğu, uzay ve zaman düzeylerini temsil eder. Birinciden yedinciye kadar olan bilinç ve enerji düzeyleri ya da katları şunlardır: 1. Bilinçaltı ve Hertzian; 2. Toplumsal bilinç ve kızılötesi; 3. Bilinçli farkındalık ve görünür ışık; 4. Köprü bilinci ve morötesi mavi; 5. Süperbilinç ve x-ışını; 6. Hiperbilinç ve gamma; 7. Ultrabilinç ve Sonsuz Bilinmeyen.

Yedi Bilinç ve Enerji Mührü: Yedi mühür, insan bedenindeki yedi bilinç düzeyini oluşturan güçlü enerji merkezleridir. Bu mühürlerin enerji bantları fiziksel bedeni bir arada tutar. Her insanda, enerji ilk üç mühürden ya da merkezden dışarı doğru sarmal çizer. İlk üç mühürden nabız gibi atarak yayılan enerji sırasıyla cinsellik, acı ve/veya güç olarak tezahür eder. Üstteki dört mühür açıldığında, yüksek bir farkındalık düzeyi aktive olur.

KAYNAKÇA

Bu kitabın bölümleri, yıllar içinde kitabın konusuyla ilgili olarak düzenlenen çeşitli Ramtha seminerlerinin ses kayıtlarından oluşturulmuştur:

"Ramtha'nın Tiranlığa Karşı Savaşı ve Kadınların Köleleştirilmeleri Trajedisi" başlıklı *Birinci Bölüm* şu kaynaklardan alınmıştır: *Ramtha's Lifetime*, Specialty Audio Edition 021, 1982; *Yahweh-Jehovah,* Specialty Audio Edition 029, 1982; *The Siege upon the City of the Blue Race,* Specialty Audio Edition 037, January 1985; *Soulmates,* Seattle Intensive, Audio Edition 114, January 10-12, 1986; *The Greatest History Lesson Ever Taught,* Audio Edition 388, September 14, 1998.

Dünyanın Merkezinde Yaşam başlıklı *İkinci Bölüm* şu kaynaktan alınmıştır: *Inner Earth,* Specialty Audio Edition 013, 1982.

Mısır Piramitleri başlıklı *Üçüncü Bölüm* şu kaynaklardan alınmıştır: *Pyramids,* Specialty Audio Edition 020.1, 1982; *Was Mary Really a Virgin,* Audio Edition 394, November 14-15, 1998.

Firavun Ra-Ta-Bin ve Mısır'ın Ölümsüzlük Sırrı başlıklı *Dördüncü Bölüm* şu kaynaklardan alınmıştır: *Ra-Ta-Bin - The First Christ, the Gods, and the Twelfth Planet,* Audio Edition 497, April 5, 2001.

Savaş ve İntikam Tanrısı Yehova başlıklı *Beşinci Bölüm* şu kaynaklardan alınmıştır: *Yahweh-Jehovah,* Specialty Audio Edition 029, 1982; *Making the Choice for the Greatest Potential,* Audio Edition 377, March 10-14, 1998; *Opera of the Lampshade, the Peter Principle, the Ancient Egyptians,* Secondary Retreat, Part III, Audio Edition 378.2, March 20-21, 1998; *Was Mary Really a Virgin.* Audio Edition 394, November 14-15, 1998.

Çağdaş Zamanlarda Aydınlanma başlıklı *Altıncı Bölüm* şu kaynaklardan alınmıştır: *Selected Stories VII,* Specialty Audio Edition 040, 1982; *New Group Retreat: Elohim Ka Men Ra,* Audio Edition 332, May 7-12, 1996; *Relating to Quasar, Drug Addiction,* Secondary Retreat, Part II, Audio Edition 378.1, March 20-21, 1998.

Rüyayı Tekâmül Ettirmek - Yaratımın Sonraki Aşaması başlıklı *Yedinci Bölüm* şu kaynaklardan alınmıştır: *Understanding Womanhood,* Specialty Audio Edition 027, 1982; *The Next Step - Superconsciousness, Part I,* Audio Edition 122A, Los Angeles, May 31, 1986; *The Observer - Part I,* Primary Retreat, Audio Edition 376, February 20-24, 1998; *Revolution of the Spirit, and Mammy, the Goddess of Genesis,* Audio Edition 444, March 10, 2000.

Aydınlanmanın Şafağındaki İnsanlık başlıklı *son bölüm* şu kaynaklardan alınmıştır: *Tales of the Masters,* Specialty Audio Ed. 045, 1982; *Ignorance: The Mother of Devotion,* Audio Ed. 188, April 16, 1988.

BİBLİYOGRAFYA

Aquinas, Thomas. *Summa Theologica.* Translated by the Dominican Fathers. London: Burns, Oats and Washbourne.

Assagioli, Roberto. *Psychosynthesis: A Manual of Principles and Techniques.* London: Viking Penguin, 1972.

Bohm, David. *Wholeness and the Implicate Order.* London: Routledge, 1980.

Cremo, Michael *A. Forbidden Archeology.* Los Angeles: Bhaktivedanta Book Publishing, Inc., 1993.

Cremo, Michael A. *Forbidden Archeology's Impact.* Los Angeles: Bhaktivedanta Book Publishing, Inc., 1998.

Darwin, Charles. *The Origin of Species.* New York: Gramercy Books, 1979.

Davies, Stevan L. *The Gospel of Thomas and Christian Wisdom.* New York: Seabury Press, 1983.

De la Cruz, Juan. *Obras Completas.* 4th ed. Madrid: Editorial de Spiritualidad, 1992.

De León, Luis. *De los Nombres de Cristo.* Edited by Antonio Sánchez Zamarreño. Madrid: Espasa Calpe, 1991.

Egypt: The World of the Pharaohs. Edited by Regine Schulz and Matthias Seidel. Köln: Könemann Verlagsgesellschaft, 1998.

Ellis, Peter F. *The Genius of John.* Minnesota: The Liturgical Press, 1985.

Emerson, Willis G. *The Smoky God, or the Voyage to the Inner World.* Pomeroy, Washington, Health Research Publishing, 1997.

Freeman, Jo. *The Women's Liberation Movement: Its Origin, Structures and Ideals.* Pittsburgh: Know, Inc., 1971.

Goswami, Amit. *The Self-Aware Universe.* New York: Tarcher/ Putnam, 1995.

Greer, Steven M. Disclosure: *Military and Government Witnesses Reveal the Greatest Secrets in Modern History.* Crozet, Virginia: Crossing Point, Inc., 2001.

Grof, Christina and Grof, Stanislav. *The Stormy Search for the Self.* London: HarperCollins, 1991.

Grof, Stanislav. *The Adventure of Self-Discovery.* New York: State University of New York Press, 1988.

Haviland, William A. *Cultural Anthropology.* 9th ed. New York: Harcourt Brace & Co., 1999.

Hebrew Old Testament. Edited by Norman Henry Snaith. London: The British and Foreign Bible Society, 1986.

Henry, Martin. *On Not Understanding God.* Maynooth: Columba Press, 1997.

Herzog, Ze'ev. *Deconstructing the Walls of Jericho.* In *Ha'aretz Magazine*, Vol. of October 29, 1999.

Hirschberger, Johannes. *Historia de la Filosofía.* Vol. 1, Antigüedad, Edad Media, Renacimiento. Barcelona: Editorial Herder, 1994.

Homer. *The Iliad and the Odyssey.* Translated by Samuel Butler. New York: Barns & Noble, 1999.

In Search of the Self: The Role of Consciousness in the Construction of Reality, a Conference on Contemporary Spirituality. February 8-9, 1997, Yelm, Washington. Video ed. Yelm: JZK Publishing.

Jung, Carl G. *Collected Works.* Vol. 11, *Psychology and Religion: East and West.* Princeton: Princeton University Press, 1959.

Jung, Carl G. *Collected Works.* Vol. 9, Part I, *The Archetypes and the Collective Unconscious.* Princeton: Princeton University Press, 1959.

Kant, Immanuel. *Fundamental Principles of the Metaphysics of Morals.* Translated by T.K. Abbott. New York: Prometheus Books, 1988.

Kasper, Walter. *Jesus the Christ.* London: Burns & Oates, 1976.

Knight, Christopher and Lomas, Robert. *Uriel's Machine: The Prehistoric Technology That Survived the Flood.* Boston: Element Books, Inc., 2000.

Knight, JZ. *State of Mind, My Story.* New York: Warner Books, 1987.

Krippner, Stanley, Wickramasekera, Ian, Wickramasekera, Judy, and Winstead III, Charles W. *The Ramtha Phenomenon: Psychological, Phenomenological, and Geomagnetic Data.* In *The Journal of the American Society for Psychical Research,* Vol. 92, No. 1, January 1998.

Layton, Bentley. *The Gnostic Scriptures.* The Anchor Bible Reference Library ed. New York: Doubleday, 1987.

Marc-Alain Ouaknin. *Mysteries of the Alphabet, the Origins of Writing.* New York: Abbeville Press Publishers, 1999.

Maslow, Abraham. *Toward a Psychology of Being.* Princeton: Van Nostrand, 1962.

Melton, J. Gordon. *Finding Enlightenment, Ramtha's School of Ancient Wisdom.* Hillsboro: Beyond Words Publishing, 1998.

New American Bible

Nietzsche, Friedrich. *Basic Writings of Nietzsche.* Translated by Walter Kaufmann. New York: The Modern Library, 2000.

Petrie, W. M. Flinders. *The Pyramids and Temples of Gizah.* London: Kegan Paul International Limited, 2000.

Piccione, Peter A. "Egyptian Women." In *World History,* edited by Charles Frazee, Vol. 1. San Diego: Greenhaven Press, 1999.

Plato. *Complete Works.* Cambridge: Hackett Publishing Company, 1997.

Platón. *Dialogos.* 22nd Ed. Edited by Colección Austral. México: Espasa Calpe, 1984.

Ramtha, *A Beginner's Guide to Creating Reality.* Third Edition. Yelm: JZK Publishing, 2004.

Ramtha, *A Master's Reflection on the History of Humanity. Part I, Human Civilization, Origins and Evolution.* Second Edition. Yelm: JZK Publishing, 2017.

Ramtha, *Defining the Master,* Audio Edition CD9801, Ramtha Dialogues, January 2, 1998; also in print, Fireside Series, Vol. 1, No. 1. Yelm: JZK Publishing, 2000.

Ramtha, *Ignorance: The Mother of Devotion.* Audio Edition 188, Ramtha Dialogues, April 16, 1988.

Ramtha, *Inner Earth.* Specialty Audio Edition 013, Ramtha Dialogues, 1982.

Ramtha, *Making the Choice for the Greatest Potential.* Audio Edition 377, Ramtha Dialogues, March 10-14, 1998.

Ramtha, *New Group Retreat: Elohim Ka Men Ra.* Audio Edition 332, Ramtha Dialogues, May 7-12, 1996.

Ramtha, *Opera of the Lampshade, the Peter Principle, the Ancient Egyptians,* Secondary Retreat, Part III, Audio Edition 378.2, Ramtha Dialogues, March 20-21, 1998.

Ramtha, Pyramids. Specialty Audio Edition 020.1, Ramtha Dialogues®, 1982.

Ramtha, *Relating to Quasar, Drug Addiction,* Secondary Retreat, Part II, Audio Edition 378.1, Ramtha Dialogues, March 20-21, 1998.

Ramtha, *Revolution of the Spirit, and Mammy, the Goddess of Genesis,* Audio Edition 444, Ramtha Dialogues, March 10, 2000.

Ramtha, *Selected Stories VII.* Specialty Audio Edition 040, Ramtha Dialogues, 1982.

Ramtha, *Soulmates.* Seattle Intensive, Audio Edition 114, Ramtha Dialogues, January 10-12, 1986.

Ramtha, *Ra-Ta-Bin, The First Christ; The Gods and the Twelfth Planet.* Audio Edition 497, Ramtha Dialogues®, April 5, 2001.

Ramtha, *Tales of the Masters.* Specialty Audio Edition 045, Ramtha Dialogues, 1982.

Ramtha, *The Greatest History Lesson Ever Taught.* Audio Edition 388, Ramtha Dialogues, September 14, 1998.

Ramtha, *The Mystery of Birth and Death: Redefining the Self.* Second Edition. Yelm: JZK Publishing, 2017.

Ramtha, *The Next Step - Superconsciousness, Part I.* Audio Edi-

tion 122A, Los Angeles, Ramtha Dialogues, May 31, 1986.

Ramtha, *The Observer - Part I.* Primary Retreat, Audio Edition 376, Ramtha Dialogues, February 20-24, 1998.

Ramtha, *The Siege upon the City of the Blue Race.* Specialty Audio Edition 037, Ramtha Dialogues, January 1985.

Ramtha, *Understanding Womanhood.* Specialty Audio Edition 027, Ramtha Dialogues, 1982.

Ramtha, *Was Mary Really a Virgin.* Audio Edition 394, Ramtha Dialogues, November 14-15, 1998.

Ramtha, *Yahweh - Jehovah.* Specialty Audio Edition 029, Ramtha Dialogues, 1982.

Ramtha, Creating Personal Reality. Audio Edition 380, Ramtha Dialogues®, May 2-3, 1998.

Ramtha, *Introduction to the World Tour.* Audio Edition 396, Ramtha Dialogues, December 11, 1998.

Reese, William L. *Dictionary of Philosophy and Religion, Eastern and Western Thought.* Expanded ed. New York: Humanity Books, 1999.

Santos Otero, Aurelio de. *Los Evangelios Apócrifos: Colección de Textos Griegos y Latinos, Versión Crítica, Estudios Introductorios y Comentarios.* 9th Ed. Madrid: Biblioteca de Autores Cristianos, 1996.

Schacht, Richard. *Nietzsche.* London: Routledge, 1992.

Schrödter, Willy. *A Rosicrucian Notebook.* York Beach: Samuel Weiser, Inc., 1991.

Schweitzer, Albert. *The Quest of the Historical Jesus: A Critical Study of Its Progress from Reimarus to Wrede. Baltimore:* Johns Hopkins University Press, 1998.

Sitchin, Zecharia. *The Earth Chronicles. Book I, The 12th Planet.* New York: Avon Books, Inc., 1978.

——— *The Earth Chronicles. Book II, The Stairway to Heaven.* New York: Avon Books, Inc., 1983.

——— *The Earth Chronicles. Book III, The Wars of Gods and Men.* New York: Avon Books, Inc., 1985.

——— *The Earth Chronicles. Book IV, The Lost Realms.* New York: Avon Books, Inc., 1990.

——— *The Earth Chronicles. Book V, When Time Began.* New York: Avon Books, Inc., 1993.

——— *The Earth Chronicles. Book VI, The Cosmic Code.* New York: Avon Books, Inc., 1998.

Spalding, Baird T. *Life and Teaching of the Masters of the Far East.* California, DeVorss & Co. Publishers: 1964.

Talbot, Michael. *The Holographic Universe.* New York: HarperCollins, 1991.

The Collected Works of St. John of the Cross. Translated by Kieran Kavanaugh, Otilio Rodriguez. Washington: ICS Publications, Institute of Carmelite Studies, 1979.

The Enuma Elish: The Seven Tablets of Creation: The Babylonian and Assyrian Legends Concerning the Creation of the World and of Mankind. Edited by L.W. King, 2 Vols. London: The Book Tree, 1999.

The Epic of Gilgamesh. Edited by N. K. Sandars, Revised Ed. London: Penguin Books, Ltd., 1972.

"The Great Hymn to the Aten." In *The Ancient Near East,* Edited by James B. Pritchard, Vol. 1, *An Anthology of Texts and Pictures.* Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1958.

The New Dictionary of Theology. Edited by Joseph A. Komonchak, Mary Collins, Dermot A. Lane. Dublin: Gill and Macmillan Ltd., 1990.

The Papers of Admiral Richard E. Byrd. The Byrd Polar Research Center, Ohio State University Archives.

The Portable Jung. Edited by Joseph Campbell. New York: Penguin Books, 1976.

The Works of Plato. Edited by Irwin Edman. New York: The Modern Library, 1956.

Tillich, Paul. *Systematic Theology,* Combined Volume. London: James Nisbet and Company Limited, 1968.

Tolkien, J.R.R. *The Lord of the Rings.* London: Grafton, 1991.

Waite, Arthur Edward. *Real History of the Rosicrucians.* New York: Steinerbooks, 1982.

Wallis, E.A. *The Egyptian Book of the Dead; the Papyrus of Ani, Egyptian Text Transliteration and Translation.* New York: Dover Publications, Inc., 1967.

Wolf, Fred Alan. *Parallel Universes.* New York: Touchstone, 1990.

——— Taking the Quantum Leap. New York: Perennial Library, 1989.

——— *The Spiritual Universe.* Portsmouth: Moment Point Press, Inc., 1999.

Zukav, Gary. *The Dancing Wu Ling Masters.* New York: Bantam Books, 1980.

RAMTHA'NIN AYDINLANMA OKULU HAKKINDA

Aydınlanmış Varlık Ramtha tarafından yaratılan Ramtha'nın Aydınlanma Okulu (RAO) zihnin bir akademisidir.

RAO, kadim bilgeliği ve nöroloji-bilimindeki ve kuantum fiziğindeki en son keşifleri kullanarak seminerler sunar ve her yaştan ve kültürden öğrenciye "olağanüstü bir hayata sahip olmak" için beynin olağanüstü yeteneklerine nasıl erişeceklerini öğretir.

Ramtha, kendi insanlığını binlerce yıl önce aşmış olan ve modern zamanımızda kendi öyküsünü anlatmak ve öğrendiği şeyi bize öğretmek için buraya dönmüş olan efsanevi bir Üstat Öğretmen'dir. O, kendi hayatında insanın varoluşu ve hayatın anlamı hakkında sorular sorduğunu ve kendi gözlemi ve tefekkürüyle aydınlandığını, böylece fiziksel dünyayı ve ölümü yendiğini açıklar. Onun felsefesi kendi hayat deneyimini yansıtır. Ramtha'nın öğretileri bir din değildir. Onlar hayatın gizemini görmek için özgün bir perspektif sağlar.

Ramtha'nın öğretileri her bireyin kendi realitesinden sorumlu olduğunu, sizin düşüncelerinizin ve tutumlarınızın hayatınızı etkilediğini ve yarattığını ve düşüncenizi ustaca değiştirerek hayatınızı değiştirebileceğinizi vurgular.

Ramtha, bilgeliğini JZ Knight kanalıyla aktarır. JZ Knight 1979'da Ramtha'ya alenen kanallık yapmaya başladı. RAO ise 1988'de Yelm, Washington'da kuruldu ve dünyanın her yanından yüz bini aşkın insan Ramtha'nın oturumlarına katıldı.

JZ Knight, Ramtha'nın tek kanalıdır ve kendi hayatını, *Bir Zihin Hali, Benim Öyküm* adlı kitabında anlatmıştır. Onun hayatının çalışmasını incelemiş olan tarihçiler ve dinî uzmanlar JZ Knight'ı "Büyük Amerikan Kanalı" olarak adlandırır ve onu modern çağın en karizmatik ve ilgi uyandırıcı spiritüel li-

derlerinden biri olarak nitelendirirler. JZ Knight, Ramtha'nın mesajını aktarmayı seçtiği tek kanaldır. O ve Ramtha, otuz yıldır dünyanın her yanındaki insanlara ilham vermiş, kadim bilgelik ve bilincin gücü ile bilimdeki son keşifler arasında köprü kurmuşlardır.

RAO'nun kampüsü Yelm, Washington'da üç yüz yirmi dönümlük yemyeşil bir arazide yer almaktadır. Büyük sedir ve köknar ağaçları bu araziyi süsler ve orada bir zamansızlık duygusu hüküm sürer. Toplantılar, bin öğrenciyi alabilen Büyük Salon'da yapılır. RAO, olaylarını Yelm kampüsünde ve dünyanın bazı yerlerinde ve İnternet yoluyla (www.ramtha.tv) değişik dillerde sunmaktadır. Daha fazla bilgi için, lütfen www. ramtha. com adresini ziyaret ediniz.

"Üstat Öğretmen'in işi nedir?
O, insan zihninin sıradan olmayan sorular sormasına,
anlaşılmaz olanı anlamaya çalışmasına
yetecek kadar olağanüstü bilgi vermektir;
çünkü böyle soruları sorarken siz Özünüzü ve
gerçek spiritüel doğanızı uyandırırsınız."
"Siz her şeyi yapabilirsiniz.
Bunun anahtarı, odaklanmadır."
"Bir gün ben bu okulda Mesihler yetiştireceğim
ve dünya çok hoşnut olacak, çünkü misyon budur."
– Ramtha

Ramtha

İNSANLIK TARİHİ II

İnsanlık Tarihi'nin İkinci Kısmı, Atlantis'in çöküşü, Ramtha'nın savaşı ve eski krallıkların yıkılışı, kadınların köleleştirilmeleri ve boş inançların ortaya çıkışı ile başlayarak insanlık destanının öyküsünü sürdürmektedir.

Ramtha, bu kitapta, Dünya'nın içindeki gizli bir uygarlığı da anlatmakta ve insanlığı seven dünya-dışı ırkların teknolojik yardımıyla -unutulmuş tanrısallığımızın hatırlatıcıları olarak- inşa edilmiş olan Mısır piramitlerinin kutsal sembolizmini açıklamaktadır.

Ramtha, insanlık tarihinde bir dönüm noktasının, Ortadoğu'da Yehova'nın ortaya çıkışı olduğunu açıklamakta ve bu süreci çarpıcı ve ayrıntılı bir biçimde anlatmaktadır. Onun gözlemine göre, yozlaşmanın ve kadim bilgeliğin değiştirilmesinin büyük bölümü bu dönemde meydana gelmiştir. Bu dönemi Hıristiyanlığın İsa'nın öğretilerini yorumlaması ve diğer inançlar takip etmiştir. Bu süreçte, her bireyin içsel kutsallığı ve tanrısal doğası ile bağlantısı unutulmuş ve kaybolmuştur.

Bu kitap, belki de, şimdiye dek verilmiş olan en büyük tarih dersini içermektedir.

Ramtha, çağdaş dünyada bireylerde Mesih bilincinin ortaya çıkışını aydınlanma olarak tarif etmektedir. Kitap, insanlığın tekâmülünde sonraki aşamanın ve yeni bir aydınlanmanın doğuşunun ilham verici bir vizyonu ile sona ermektedir.

ISBN 978-605-9262-16-3

9 786059 262163

www.akasa.com.tr

AKAŞA®